

ISSN 0130-7061

Index 76127

მეცნიერება და ტექნოლოგია

სამეცნიერო რევიურირებადი ჟურნალი

SCIENCE AND TECHNOLOGIES

SCIENTIFIC REVIEWED MAGAZINE

НАУКА И ТЕХНОЛОГИИ

НАУЧНЫЙ РЕФЕРИРУЕМЫЙ ЖУРНАЛ

№2(719)

თბილისი – TBILISI – ТБИЛИСИ

2015

გამოდის 1949 წლის
იანვრიდან,
განახლდა 2013 წელს.

მეცნიერება და
ტექნოლოგიები

№2(719), 2015 №.

CONSTITUENTS:

Georgian National Academy of Sciences
Georgian Technical University
Georgian Engineering Academy
Georgian Academy of Agricultural Sciences
Georgian Society for the History of Science

დამზუძნებლები:

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი

საქართველოს საინჟინრო აკადემია

საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემია

მეცნიერების ისტორიის საქართველოს საზოგადოება

УЧРЕДИТЕЛИ:

Национальная академия наук Грузии

Грузинский технический университет

Инженерная академия Грузии

Академия сельскохозяйственных наук Грузии

Грузинское общество истории наук

სარელაციო კოლეგია:

ა. ფრანგიშვილი (თავმჯდომარე), ი. გორგიძე (თავმჯდომარის მოადგილე), ქ. ნაჭეუბია (თავმჯდომარის მოადგილე), რ. ჩიქოვანი (თავმჯდომარის მოადგილე), გ. აბდუშელიშვილი, ა. აბშილაძე, გ. არაბიძე, რ. არველაძე, რ. ბაბაიანი (რუსეთი), ხ. ბაღათურია, თ. ბაციქაძე, გ. ბიბილეშვილი, კ. ბურჯოვი (რუსეთი), გ. გავარდაშვილი, ზ. გასიტაშვილი, ხ. გედგინძე, თ. გელაშვილი, ალ. გრიგოლიშვილი, დ. გურგენიძე, გ. გუსევი (რუსეთი), ი. ელიშაკოვი (აშშ), გ. გარშალომიძე, ს. ვასილიევი (რუსეთი), ნ. ვახანია (მექსიკა), ქ. ხელოვანები (უკრაინა), ო. ზუმბურიძე, ჰ. ზუნაკელი (ავსტრია), დ. თავხელიძე, ა. თოფხიშვილი, ზ. კაპულია, კ. კვარაცხელია, გ. კვესიბაძე, ლ. კლიმიძაშვილი, ფ. კრიადო (ესპანეთი), მ. კუხალევიშვილი, რ. ლაზაროვი (აშშ), ჯ. ლაიიბაზი (აშშ), ზ. ლომისაძე, ნ. მახვილაძე, დეკანოზი ლ. მათეშვილი, მ. მაცაბერიძე, კ. მარგვაცი (რუსეთი), ჸ. მელაძე, კ. მემმარიაშვილი, გ. მიქაელიშვილი, ო. ნათოშვილი, რ. ნამინეიშვილი, დ. ნოვიკოვი (რუსეთი), ს. პეტროლო (იტალია), რ. უნევიზიუსი (ლიბერვა), ი. ურდანია, კ. უკუგოვასები (რუსეთი), ჸ. რიჩი (იტალია), მ. სალუქევაძე, ფ. სიარლე (საფრანგეთი), რ. სტურუა, თ. სულაბერიძე, ფ. უნგრი (ავსტრია), ა. ფაშაევი (აზერბაიჯანი), ხ. ყავლაშვილი, ა. წევიძე, გ. ცინცაძე, თ. ცინცაძე, ნ. წერეთელი, გ. ხებულური, თ. ჯაგოდნიშვილი, გ. ჯავახაძე, მიტროპოლიტი ა. ჯაფარიძე, გ. ჯერენაშვილი, მ. ჯიბლაძე, ჯ. ჯუჯარო (იტალია)

EDITORIAL BOARD:

A. Prangishvili (chairman), I. Gorgidze (vice-chairman), Sh. Nachkebia (vice-chairman), R. Chikovani (vice-chairman), G. Abdushelishvili, A. Abshilava, G. Arabidze, R. Arveladze, R. Babaian (Russia), N. Bagaturia, T. Batsikadze, G. Bibileishvili, V. Burkov (Russia), A. Chkheidze, P. Ciarlet (France), I. Elishakov (USA), Z. Gasitashvili, G. Gavardashvili, Z. Gedenidze, O. Gelashvili, G. Giugiaro (Italy), Al. Grigolishvili, D. Gurgenidze, B. Gusev (Russia), T. Jagodnishvili, Metropolitan A. Japaridze, G. Javakhadze, G. Jerenashvili, M. Jibladze, Z. Kakulia, N. Kavlashvili, G. Khubuluri, L. Klimiashvili, F. Kriado (Spain), M. Kukhaleishvili, V. Kvaratskhelia, G. Kvesitadze, J. Laitman (USA), R. Lazarov (USA), Z. Lomsadze, N. Makhviladze, Archpriest L. Mateshvi, M. Matsaberidze, V. Matveev (Russia), E. Medzmariaшvili, H. Meladze, G. Miqashvili, O. Namicheishvili, O. Natishvili, D. Novikov (Russia), A. Pashaev (Azerbaijan), S. Pedrolo (Italy), P. Ricci (Italy), M. Salukvadze, R. Sturua, T. Sulaberidze, H. Sunkel (Austria), D. Tavkhelidze, A. Topchishvili, G. Tsintsadze, T. Tsintsadze, N. Tzereteli, Z. Tzveraidze, F. Unger (Austria), N. Vakhania (Mexico), G. Varshalomidze, S. Vasilev (Russia), M. Zgurovski (Ukraine), R. Zhinevichius (Lithuania), I. Zhordania, V. Zhukovski (Russia), O. Zumburidze

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

А. Прангишвили (председатель), И. Горгидзе (зам. председателя), Ш. Начкебия (зам. председателя), Р. Чиковани (зам. председателя), Г. Абдушишвили, А. Абшилава, Г. Арабидзе, Р. Арвеладзе, Р. Бабаян (Россия), Н. Багатуриа, Т. Бацикадзе, Г. Бибилишвили, В. Бурков (Россия), Г. Варшаломидзе, С. Васильев (Россия), Н. Вахания (Мексика), Г. Гавардашвили, З. Гаситашвили, З. Геденидзе, О. Гелащвили, Ал. Григолишвили, Д. Гургенидзе, Б. Гусев (Россия), Г. Джавахадзе, Т. Джагоднишвили, Митрополит А. Джапаридзе, Г. Джеренашвили, М. Джилладзе, Дж. Джуджаро (Италия), И. Елишаков (США), Р. Жиневичус (Литва), И. Жордания, В. Жуковский (Россия), М. Згуровский (Украина), О. Зумбуридзе, Х. Зункел (Австрия), Н. Кавлашвили, З. Какулия, В. Кварцахелия, Г. Квеситадзе, Л. Климиашвили, Ф. Криади (Испания), М. Кухалеишвили, Р. Лазаров (США), Дж. Лайтман (США), З. Ломсадзе, В. Матвеев (Россия), Протоиерей Л. Матешвили, Н. Махвиладзе, М. Мацаберидзе, Э. Медзмариашвили, Г. Меладзе, Г. Микиашвили, О. Намичешвили, О. Натишвили, Д. Новиков (Россия), С. Педроло (Италия), З. Ричи (Италия), М. Салуквадзе, Ф. Сиарле (Франция), Р. Стурна, Т. Сулаберидзе, Д. Тавхелидзе, А. Топчишвили, Ф. Унгер (Австрия), А. Фашаев (Азербайджан), Г. Хубулури, З. Цвераидзе, Н. Церетели, Г. Цинцадзе, Т. Цинцадзе, А. Чхеидзе

საგამომცემლო სახლი „ტექნიკური უნივერსიტეტი“, 2015
Publishing House “Technical University”, 2015

Издательский дом “Технический Университет”, 2015

Издательский дом "Георгий и Инверсия", 2013
<http://www.acnet.ge/publicut.htm>

<http://www.acnet.ge/publicat.htm>

seetech@gw.acnet.gov

მინარესი

მეტეოროლოგია

ლ. შენგელია, გ. კორძახია, გ. თვაური, მ. ძაძამია. აღმოსავლეთი საქართველოს მცირე მყინვარების კვლევა თანამდზავრული დისტანციური ზონდირების და GIS ფეროლოგიური გამოყენებით.....	9
--	---

გეოგრაფია

ჭ. ლეჟავა, კ. წიქარიშვილი, ნ. ბოლაშვილი, ე. წერეთელი, ი. ფიჩხაია, რ. თოლორდავა. დეიკანის ლოდი – გუნების ვენომენი	19
---	----

საელეოლოგია

ჭ. ლეჟავა, კ. წიქარიშვილი, გ. დვალაშვილი, გ. ჩართოლანი, გ. ხუციშვილი. სამხრეთი იმპერიის კირქვული რაიონის კარსტულ-საელეოლოგიური კვლევის წინასარი შედეგები	25
---	----

გოტანია

ლ. კუხალეიშვილი. ხულოს რაიონის ციანოპროპარიონტების შესრავლისათვის.....	33
--	----

პიომეტრიკა

კ. მოისწრაფიშვილი. პილევ ერთხელ ადამიანის ფონასწორობის მდგრადირების შესახებ	39
--	----

მასალათმცოდნეობა

ო. შურაძე. მასალათმცოდნეობა – კაცობრიობის განვითარების თანამდევზო მეცნიერება.....	47
--	----

მეტალურგია

ი. ფულარიანი, ნ. კეკელიძე, მ. კერესელიძე, რ. რაზმაძე, ნ. ხუციშვილი. მაბიუმის ძლიერიდის რკინის ზეპნილით აღდგენის პროცესის შესრავლა	60
--	----

მანქანათმშევებლობა

მ. წულაძა, ჰ. წულაძა. ადამიანის ორგანიზმის რეაქცია ვიბრაციულ ზემოქმედებაზე და მისი გამოვლინების ასპექტები	63
--	----

მშენებლობა	
გ. გაპრიჩიძე. ენგურის თაღოვანი კაშხლის მუშაობის მოდელირების ზოგიერთი იავისებურების შესახებ	68
რპინიგზის ტრანსპორტი	
ბ. დიდებაშვილი, გ. თელია, ა. კაკაბაძე, ტ. კოტრიკაძე, გ. წუბინიძე.	
ახალი არასამციალიზებული სატვირთო სადგურებისათვის სალიანდაბო ბანკითარების სქემების მათემატიკური გაანგარიშება	76
სოფლის მეურნეობა	
დ. წურწუმია, თ. კაჭარავა. ვეიხოის (<i>Feijoa Yellowiana L.</i>) კულტივირების პრისტინული საქართველოში.....	81
ლინის ტექნოლოგია	
ნ. ბალათურია, ნ. ბეგიაშვილი, მ. გაბრიჭიძე. მირიმლავი ნივთიერებების (ტანინების) დინამიკა დარღვეული ტებილის ალკოჰოლური დუღილის პროცესში	86
მედიცინა	
ზ. მარშანია. სექსოლოგია, როგორც მედიცინის დარბი: გამოყვებები და პრისტინული XXI საუკუნის საქართველოსათვის.....	94
სამკურნალო მცენარეები	
თ. კაჭარავა, რ. ზედგინიძე. სამკურნალო და არომატულ მცენარეთა გენეტიკური რჩეულების რაციონალური გამოყენების ასეუსტები სამცხე-ჯავახეთში	102
ავტორთა სამურადღებოდ	106

CONTENTS

METEOROLOGY

L. Shengelia, G. Kordzakhia, G. Tvauri, M. Dzadzamia. RESEARCH OF EAST GEORGIAN SMALL GLACIERS ON THE BASIS OF REMOTE SENSING AND GIS TECHNOLOGIES	9
--	---

GEOGRAPHY

Z. Lezhava, K. Tzikarishvili, N. Bolashvili, E. Tzereteli, I. Pichkhaia, R. Tolordava. DEIDZAKHI BOULDER – THE PHENOMENON OF NATURE	19
---	----

SPELEOLOGY

Z. Lezhava, K. Tzikarishvili, G. Dvalashvili, G. Chartolani, G. Khutsishvili. PRELIMINARY RESULTS OF KARST-SPELEOLOGICAL RESEARCH OF SOUTHERN IMERETI LIMESTONE REGION	25
--	----

BOTANY

L. Kukhaleishvili. TO THE STUDY OF THE CYANOPROKARYOTA OF KHULO REGION.....	33
--	----

BIOMECHANICS

K. Moisztrapishvili. ONCE AGAIN ABOUT THE EQUILIBRIUM STABILITY OF A MAN.....	39
--	----

MATERIALS SCIENCE

O. Shuradze. MATERIALS SCIENCE – THE ACCOMPANYING SCIENCE OF MANKIND DEVELOPMENT	47
--	----

METALLURGY

I. Pulariani, N. Kekelidze, M. Kereselidze, R. Razmadze, N. Khutsishvili. STUDY OF RESTORATION PROCESS OF MAGNESIUM CHLORIDE BY IPON POWDER	60
---	----

MECHANICAL ENGINEERING

M. Tzulaia, H. Tzulaia. REACTION OF HUMAN ORGANISM ON VIBRATION EXPOSURE AND ITS EXPRESSION ASPECTS	63
---	----

BUILDING

G. Gabrichidze. ABOUT SOME PECULIARITIES OF MODELLING THE WORK OF ENGURI ARCH DAM.....	68
--	----

RAILWAY TRANSPORT

B. Didebashvili, G. Telia, A. Kakabadze, T. Kotrikadze, G. Chubinidze. MATHEMATICAL CALCULATION OF RAILWAY DEVELOPMENT SCHEMES FOR NEW NON-SPECIALIZED FREIGHT STATIONS.....	76
---	----

AGRICULTURE

D. Tzurtzumia, T. Kacharava. PERSPECTIVES OF CULTIVATION OF FEIJOA (<i>FEIJOA SELLOWIANA L.</i>) IN GEORGIA.....	81
---	----

TECHNOLOGY OF WINE

N. Bagaturia, N. begiashvili, M. gabrichidze. DYNAMICS OF TANNING MATTER (TANNINS) IN THE PROCESS OF ALCOHOLIC FERMENTATION OF MUST ON PULP	86
---	----

MEDICINE

Z. Marshania. SEXOLOGY, AS A SPHERE OF MEDICINE: CHALLENGES AND PROSPECTS FOR GEORGIA IN THE XXI CENTURY.....	94
---	----

MEDICINAL PLANTS

T. Kacharava, R. Zedginidze . ASPECTS OF THE RATIONAL USE OF GENETIC RESOURCES OF MEDICINAL AND AROMATIC PLANTS IN SAMTSKHE-JAVAKHETI	102
---	-----

TO THE AUTHORS ATTENTION	106
---------------------------------------	-----

СОДЕРЖАНИЕ

МЕТЕОРОЛОГИЯ

Л. Д. Шенгелия, Г. И. Кордзахия, Г. А. Тваури, М. Ш. Дзадзамия. ИССЛЕДОВАНИЕ МАЛЫХ ЛЕДНИКОВ ВОСТОЧНОЙ ГРУЗИИ НА ОСНОВЕ СПУТНИКОВОГО ДИСТАНЦИОННОГО ЗОНДИРОВАНИЯ И ГИС ТЕХНОЛОГИИ	9
--	---

ГЕОГРАФИЯ

З. И. Лежава, К. Д. Цикаришвили, Н. Р. Болашвили, Э. Д. Церетели, И. С. Пичхая, Р. Р. Толордава. ГЛЫБА ДЕЙДЗАХИ – ФЕНОМЕН ПРИРОДЫ	19
--	----

СПЕЛЕОЛОГИЯ

З. И. Лежава, К. Д. Цикаришвили, Г. Б. Двалашвили, Г. Г. Чартолани, Г. В. Хуцишвили. ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫЕ РЕЗУЛЬТАТЫ КАРСТОВО-СПЕЛЕОЛОГИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ ИЗВЕСТНЯКОВОГО РАЙОНА ЮЖНОЙ ИМЕРЕТИИ	25
---	----

БОТАНИКА

Л. К. Кухалеишвили. К ИЗУЧЕНИЮ ЦИАНОПРОКАРИОТОВ ХУЛОЙСКОГО РАЙОНА	33
---	----

БИОМЕХАНИКА

К. М. Моисцрапишвили. ЕЩЕ РАЗ ОБ УСТОЙЧИВОСТИ РАВНОВЕСИЯ ЧЕЛОВЕКА	39
---	----

МАТЕРИАЛОВЕДЕНИЕ

О. В. Шурадзе. МАТЕРИАЛОВЕДЕНИЕ – НАУКА, СОПУТСТВУЮЩАЯ РАЗВИТИЮ ЧЕЛОВЕЧЕСТВА	47
---	----

МЕТАЛЛУРГИЯ

И. И. Пулариани, Н. П. Кекелидзе, М. В. Кереселидзе, Р. С. Размадзе, Н. Т. Хуцишвили. ИССЛЕДОВАНИЕ ПРОЦЕССА ВОССТАНОВЛЕНИЯ ХЛОРИДА МАГНИЯ ЖЕЛЕЗНЫМ ПОРОШКОМ	60
---	----

МАШИНОСТРОЕНИЕ

М. Г. Цулая, Г. Г. Цулая. РЕАКЦИЯ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО ОРГАНИЗМА НА ВИБРАЦИОННОЕ ВОЗДЕЙСТВИЕ И АСПЕКТЫ ЕГО ПРОЯВЛЕНИЯ	63
---	----

СТРОИТЕЛЬСТВО

- Г. К. Габричидзе. НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ МОДЕЛИРОВАНИЯ РАБОТЫ ИНГУРСКОЙ
АРОЧНОЙ ПЛОТИНЫ 68

ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНЫЙ ТРАНСПОРТ

- Б. Ш. Дидебашвили, Г. Ш. Телиа, А. Д. Какабадзе, Т. И. Котрикадзе, Г. И. Чубинидзе.
МАТЕМАТИЧЕСКОЕ ОБОСНОВАНИЕ ПРЕДЛОЖЕННЫХ ОБРАБОТАННЫХ РЕЛЬСОВЫХ
СХЕМ ДЛЯ НОВЫХ НЕСПЕЦИАЛИЗИРОВАННЫХ ГРУЗОВЫХ СТАНЦИЙ 76

СЕЛЬСКОЕ ХОЗЯЙСТВО

- Д. П. Цурцумия, Т. О. Кацарава. ПЕРСПЕКТИВЫ ВЫРАЩИВАНИЯ ФЕЙХОА
(*FEIJOA SELLOWIANA L.*) В ГРУЗИИ 81

ТЕХНОЛОГИЯ ВИНА

- Н. Ш. Багатурия, Н. А. Бегиашвили, М. А. Габричидзе. ДИНАМИКА ДУБИЛЬНЫХ ВЕЩЕСТВ
(ТАНИНОВ) В ПРОЦЕССЕ БРОЖЕНИЯ СУСЛА НА МЕЗГЕ 86

МЕДИЦИНА

- З. С. Маршания. СЕКСОЛОГИЯ КАК ОТРАСЛЬ МЕДИЦИНЫ: ВЫЗОВЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ
ГРУЗИИ XXI ВЕКА 94

ЛЕКАРСТВЕННЫЕ РАСТЕНИЯ

- Т. О. Кацарава, Р. Ш. Зедгинидзе. АСПЕКТЫ РАЦИОНАЛЬНОГО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ
ГЕНЕТИЧЕСКОГО РЕСУРСА ЛЕКАРСТВЕННЫХ И АРОМАТИЧЕСКИХ РАСТЕНИЙ
В САМЦХЕ-ДЖАВАХЕТИИ 102

- К СВЕДЕНИЮ АВТОРОВ** 106

აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების კვლევა თანამგზავრული დისტანციური ზონდირების და GIS ტექნოლოგიების გამოყენებით*

ლარისა შენგელია, გიორგი კორძახია, გენადი თვალია, მურმან ძაძამია

(საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის პიდრომეტეოროლოგიის ინსტიტუტი,

ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის

მ. ნოდიას გეოფიზიკის ინსტიტუტი, გარემოს ეროვნული სააგენტო

რეზიუმე: განხილულია აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების ძირითადი მახასიათებლების განსაზღვრა თანამგზავრული დისტანციური ზონდირებისა და GIS (გეო-საინფორმაციო სისტემები) ტექნოლოგიების გამოყენებით. ნაჩვენებია, რომ თანამგზავრული დისტანციური ზონდირება და GIS ტექნოლოგიები მნიშვნელოვანი ინოვაციაა, რომელთა საშუალებით მცირე მყინვარების ძირითადი მახასიათებლების განსაზღვრა საიმედო შედეგებს იძლევა. ამ შედეგებზე დაყრდნობით მიღებულია მნიშვნელოვანი დასკვნები, რომელთაგან ერთ-ერთი ძირითადია ის, რომ მცირე მყინვარების კვლევისათვის თანამგზავრული დისტანციური ზონდირების გამოყენებით შესაძლებელია დავადგინოთ, თუ როგორ შეიცვალა მათი ზომები, რომელი მყინვარი უფრო მეტად შემცირდა ან საერთოდ გაქრა.

საპარაგო სიტყვები: მცირე მყინვარები; თანამგზავრული დისტანციური ზონდირება; GIS ტექნოლოგიები.

შესავალი

აღმოსავლეთ საქართველოში მრავლადაა მცირე მყინვარები. თითოეული მათგანის ფართობი 0,5 კმ²-ს არ აღემატება. მცირე მყინვარების კვლევა მიწისპირა დაკვირვებების საფუძველზე საკმაოდ შეზღუდული იყო, ბოლო წლების განმავლობაში კი ფაქტობრივად სრულიად შეწყდა. დღეს მათ შესასწავლად ეფექტურად გამოიყენება თანამგზავრული დისტანციური ზონდირება, რომლის მეშვეობით შესაძლებელი გახდა მცირე მყინვარების მაღალი სივრცითი გარჩევადობის სურათების მოპოვება და შემდგომ ამ სურათებისა და [1, 2] შრომებში აღწერილი მეთოდოლოგიის საფუძველზე მათი კონტურებისა და მახასიათებლების დადგენა.

მყინვარების შესახებ სტანდარტიზებული ინფორმაცია მოყვანილია მყინვარების კატალოგში (World Glacier Inventory—WGI**), რომელიც დაცული და წარმოდგენილია მსოფლიო მყინვარების მონიტორინგის სამსახურის (World Glacier Monitoring Service—WGMS) ვებ გვერდზე:

* პროექტი ხორციელდება შოთა რუსთაველის ეროვნული სამეცნიერო ფონდის ფინანსური ხელშეწყობით (გრანტი FR /586/9-110/13). წინამდებარე პუბლიკაციაში გამოთქმული ნებისმიერი აზრი უკუთვნით ავტორებს და შესაძლებელია არ ასახავდეს შოთა რუსთაველის ეროვნული სამეცნიერო ფონდის შეხედულებებს.

** WGI – მსოფლიო მყინვარების კატალოგის ელექტრონული ვერსია ყოფილი საბჭოთა კავშირის ტერიტორიისათვის შედგენილია მყინვარების კატალოგის ნაბეჭდი ვერსიის საფუძველზე.

www.wgms.ch. WGMS მდებარეობს შვეიცარიაში. მას მჰიდრო ურთიერთობა აქვს ქ. ბოულდერში (აშშ) თოვლისა და ყინულის ეროვნულ ცენტრში (National Snow and Ice Data Center–NSIDC) არსებულ გლაციოლოგიის მსოფლიო მონაცემთა ცენტრთან და პროექტთან, რომლის სახელწოდებაა „მიწისპირა ყინულების გლობალური გაზომვები კოსმოსიდან“ (Global Land Ice Measurements from Space – GLIMS).

ძირითადი ნაწილი

მყინვარების კვლევისთვის, ზოგადად, გამოიყენება GLIMS-ის მონაცემთა ბაზა. ეს ბაზა შექმნილია თანამგზავრ TERRA-ს ASTER (Spaceborne Thermal Emission and Reflection Radiometer) სენსორის მონაცემთა საფუძველზე [3]. ეს სენსორი, რომლის მაქსიმალური სივრცითი გარჩევადობა 15 მ-ს შეადგენს, ხილულ და ინფრაწითელ დიაპაზონებში მოიპოვებს მონაცემებს.

სენსორ ASTER-ის მონაცემების საშუალებით შესაძლებელია 30 მ სივრცითი გარჩევადობის რელიეფის ციფრული მოდელის (Digital Elevation Model – DEM) გენერირება. მულტისპექტრულ თანამგზავრულ მონაცემებთან ერთად ASTER DEM მყინვარების შესწავლის საუკეთესო საშუალებად იქცა [4, 5]. თანამგზავრული მონაცემების დამუშავებისათვის გამოიყენება GIS სისტემები – Google Earth, BEAM Visat და Quantum GIS Lisboa.

მაღალი სივრცითი გარჩევადობის თანამგზავრული სურათების ხელმისაწვდომი წყაროა პროგრამა Google Earth. საქართველოს ტერიტორიის უმეტესი ნაწილისათვის ეს პროგრამა 0.5–0.8 მ-ის სივრცითი გარჩევადობის სურათებს გვთავაზობს, რაც მყინვარების კონტურების დიდი სიზუსტით დადგენის საშუალებას იძლევა. პროგრამა Google Earth-ის საშუალებით დავამუშავეთ NSIDC-ის მყინვარების მსოფლიო კატალოგის მონაცემები.

განსახილველი მყინვარები მცირე ზომის გამო GLIMS-ის მონაცემთა ბაზაში შეტანილი არ არის და, შესაბამისად, არც მათი კონტურებია მოცემული. მცირე მყინვარების შესასწავლად პირველ რიგში საჭირო გახდა მათი იდენტიფიცირება.

მცირე მყინვარების შესახებ ინფორმაცია დაცულია სსრ კავშირის მყინვარების კატალოგში. ამავე კატალოგშია ინფორმაცია აღმოსავლეთ საქართველოს მყინვარების შესახებ [6–8].

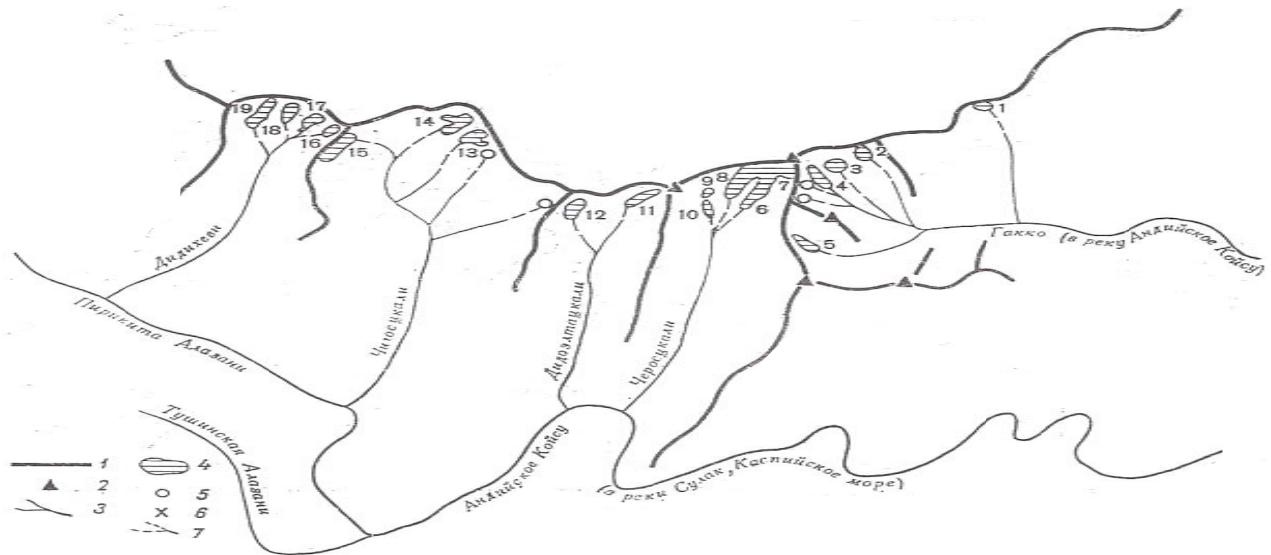
თანამგზავრიდან დედამიწის ზედაპირის მონიტორინგის განხორციელებაზე მნიშვნელოვან ზეგავლენას ახდენს ამინდის პირობები, კერძოდ, ღრუბლიანობის დროს გადაღებული თანამგზავრული სურათების გამოიყენება სხვადასხვა მონაცემის მისაღებად ფაქტობრივად შეუძლებელია.

მყინვარებზე დაკვირვებისას ამ შეზღუდვას ემატება თვით მყინვარის ზედაპირის მდგრადირეობა. ადსანიშნავია, რომ ამ დროს მყინვარი მაქსიმალურად თავისუფალი უნდა იყოს თოვლის საფრისაგან. კერძოდ, დისტანციური მონიტორინგი უნდა განხორციელდეს აბლაციის დამთავრებიდან პირველი თოვლის მოხვდამდე, თანამედროვე კლიმატის პირობებში საქართველოსათვის ეს დროითი ინტერვალი მოიცავს აგვისტოს ბოლოდან დაახლოებით ოქტომბრის დასაწყისამდე პერიოდს.

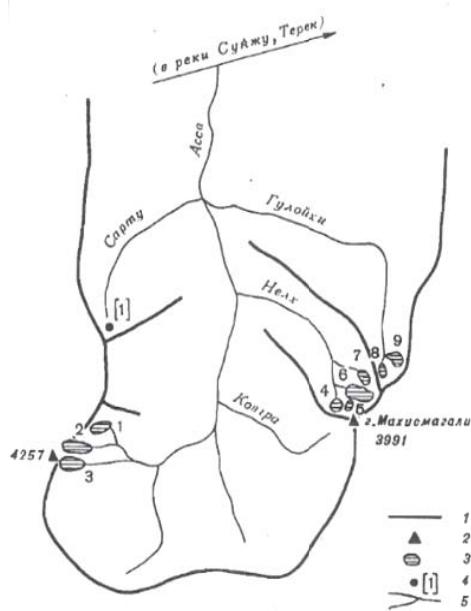
მყინვარების კონტურების გასავლებად გამოვიყენეთ Google Earth-ის მონაცემთა ბაზაში დაცული მაღალი სივრცითი გარჩევადობის თანამგზავრული სურათები. კერძოდ, პირიქითი ქედის, ანუ თუშეთის ქედის მდინარეების აუზის მყინვარებისათვის 2006 წლის 26 აგვისტოთი, ხოლო მდინარეების – არხობისწყლის და ჯუთას აუზების მყინვარებისათვის 2011 წლის 22 სექტემბრით დათარიღებული სურათები. აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარები შესწავლილია იმ თანმიმდევრობით, როგორც ისინი წარმოდგენილია მყინვარების კატალოგის ცხრილში, ანუ აღმოსავლეთიდან დასავლეთისაკენ. განსახილველი მყინვარები მათი მცირე ზომის გამო GLIMS-ის მონაცემთა ბაზაში შეტანილი არ არის.

პროგრამა Google Earth-ის საშუალებით დამუშავებული NSIDC-ის მყინვარების მსოფლიო კატალოგის მონაცემებით შესაძლებელია მხოლოდ ზოგიერთი მათგანის საიდენტიფიკაციო კოდების დადგენა, რითაც შესაძლებელი გახდა ამ მყინვარების საორიენტაციოდ გამოიყენება.

აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების იდენტიფიცირებისათვის (აღმოსავლეთიდან დასავლეთისაკენ განლაგების მიხედვით) გამოიყენება მყინვარების კატალოგებში მოყვანილი სქემები [6–8, ნახ. 1–3].

ნახ. 1. მყინვარების განლაგების სქემა მდინარეების – გაკოსა და პირიქითი ალაზნის – აუზებში; № 6–19 საიდენტიფიკაციო მყინვარები მდგბარეობს მდინარე პირიქითი ალაზნის აუზში. 1 – წყალგამყოფები, 2 – მწვერვალი, 3 – მდინარე, 4 – მყინვარი თავისი ნომრით, 5–0,1 კმ²-ზე ნაკლები ფართობის მქონე მყინვარი, 6 – უღელტეხილები, 7 – წყლის დინებები, ომლებსაც არა აქვს მუდმივი ნაკადი

ნახ. 2. მყინვარების განლაგების სქემა მდ. ასას (საქართველოში – არხოტისწყალი) აუზში; № 1 – 3 საიდენტიფიკაციო მყინვარები. 1 – ქედი, 2 – მწვერვალი, 3 – 0,1 კმ²-ზე მეტი ფართობის მქონე მყინვარი და მისი ნომერი, 4 – 0,1 კმ²-ზე ნაკლები ფართობის მქონე მყინვარი თავისი ნომრით, 5 – მდინარე

ნახ. 3. მყინვარების განლაგების სქემა მდინარეების ფიაგდონის, გიზელდონის და თერგის ზემო წელში; № 96 და №97 საიდენტიფიკაციო მყინვარები თერგის აუზში (მდ. ჯუთას ხეობა). 1 – წყალგამყოფი, 2 – მწვერვალი, 3 – მყინვარგამყოფი, 4 – მდინარე, 5 – მიწისქვეშა დინება, 6 – მყინვარი თავისი ნომრით, 7 – 0,1 კმ-ზე ნაკლები ფართობის მქონე მყინვარი

უნდა აღინიშნოს, რომ მეტი სიზუსტისათვის ყველა მყინვარისათვის Google Earth-ის საშუალებით ხდება მათი მდებარეობის კოორდინატების განსაზღვრა და მსოფლიო კატალოგში მოცემულ კოორდინატებთან შედარება, რადგან მყინვარების კატალოგში კოორდინატები არ არის მოცემული. მსოფლიო კატალოგში საორიენტაციო მყინვარების მახლობლად მითითებულია თითოეული მყინვარის საიდენტიფიკაციო კოდი, რის საფუძვლზეც შესაძლებელია მყინვარების კატალოგში მათი საიდენტიფიკაციო ნომრებისა და შესაბამისი მახასიათებლების განსაზღვრა.

შესასწავლი მყინვარებისათვის 1-ლ ცხრილში Google Earth-ის მიხედვით მოყვანილი გეოგრაფიული კოორდინატები ემთხვევა მსოფლიო მყინვარების კატალოგის (WGI) მონაცემებს, რაც მყინვარების იდენტიფიკაციის სიზუსტეს ადასტურებს. განსხვავებულია მხოლოდ რამდენიმე მონაცემი და ისიც ერთი მეასედით, რაც კოორდინატების გაზომვის სიზუსტის ფარგლებშია. ამდენად, შესასწავლი მყინვარებისათვის მსოფლიო კატალოგის მონაცემების მიხედვით მინიჭებული საიდენტიფიკაციო კოდები სინამდვილეს შეესაბამება.

გარდა ამისა, უნდა აღინიშნოს, რომ №7 და №13 მყინვარებიდან თითოეული დანაწევრდა ორ მყინვარად: 7a და 7b, 13a და 13b.

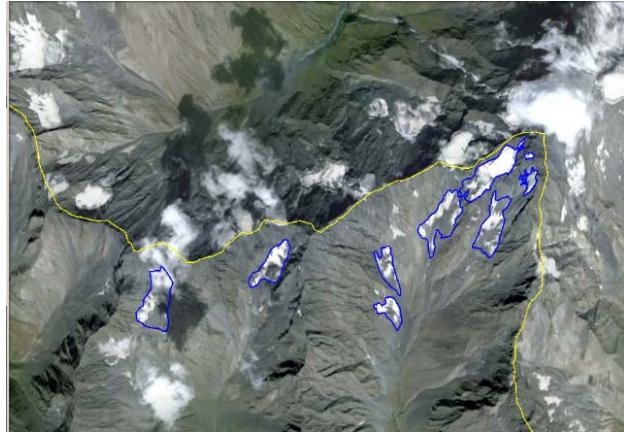
**მყინვარების კოორდინატებით დაზუსტებული საიდენტიფიკაციო კოდები შესაბამისი სახელწოდებით
და ნომრით სსრ კავშირის და მსოფლიო მყინვარების კატალოგებში**

№	№ სსრკ კატალ. სქემის მიხედვით	ID WGI-ის მიხედვით	განედი Google Earth-ის მიხედვით	განედი WGI-ის მიხედვით	გრძედი Google Earth-ის მიხედვით	გრძედი WGI მიხედვით	სახელწოდება და № სსრკ კატალოგის მიხედვით	სახელწოდება და № WGI ფორმატის მიხედვით
1	6	SU4G09301006	42,479404	42,48	45,769522	45,78	92a	92A
2	7 a	SU4G09301007 a	42,484983	42,48	45,768290	45,78	92b	92B
3	7 b	SU4G09301007 b	42,486430	42,48	45,773772	45,77	92b	92B
4	8	SU4G09301008	42,479497	42,48	45,769748	45,77	ჩერო 92	CHERO (92)
5	9	SU4G09301009	42,484983	42,48	45,768290	45,77	92c	92V
6	10	SU4G09301010	42,475403	42,48	45,752128	45,75	92d	92G
7	11	SU4G09301011	42,475186	42,48	45,733515	45,73	აღმ. დიკლო 93	VOSTOCHNY DIKLO (93)
8	12	SU4G09301012	42,472363	42,47	45,715043	45,72	დას. დიკლო 94	ZAPADNY DIKLO (94)
9	13 a	SU4G09301013a	42,492794	42,50	45,681857	45,68	ჩიგოს მყინვარი №5, 96	CHIGOS- KINVARI 5 (96)
10	13 b	SU4G09301013 b	42,493194	42,50	45,685110	45,68	ჩიგოს მყინვარი №5, 96	CHIGOS- KINVARI 5 (96)
11	14	SU4G09301014	42,502027	42,50	45,675265	45,68	ჩიგოს მყინვარი №4, 97	CHIGOS- KINVARI 4 (97)
12	15	SU4G09301015	42,491326	42,50	45,648129	45,65	ჩიგოს მყინვარი №1, 100	CHIGOS- KINVARI 1 (100)
13	16	SU4G09301016	42,496920	42,50	45,645728	45,65	სამბ.-დას. დიდი ბევრი, 101a	JUGO-ZAPANY DIDIHEVI (101A)
14	17	SU4G09301017	42,500871	42,50	45,639702	45,63	აღმ. დიდი ბევრი, 101b	VOSTOCHNY DIDIHEVI (101B)
15	18	SU4G09301018	42,504329	42,50	45,633127	45,63	ცენტ. დიდი ბევრი, 101c	ZENTRAL'NY DIDIHEVI (101V)
16	19	SU4G09301019	42,503331	42,50	45,624558	45,62	დას. დიდი ბევრი, 101	ZAPADNY DIDIHEVI (101)
17	1	SU4G08012001	42,683965	42,68	44,865422	44,87	170	170
18	2	SU4G08012002	42,670947	42,67	44,847976	44,85	169	169
19	3	SU4G08012003	42,661115	42,67	44,842662	44,85	168	168
20	96	SU4G08011096	42,616036	42,62	44,834045	44,83	193	193
21	97	SU4G08011097	42,612081	42,62	44,821881	44,82	197	197

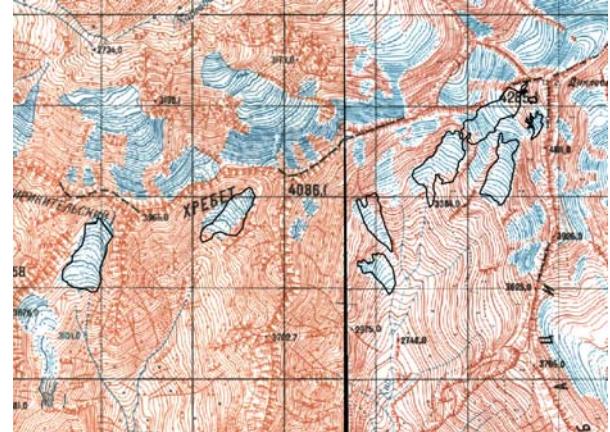
შესასწავლი მყინვარების კონტურების ვალიდაციისათვის გამოყენებულია გასული საუკუნის 60-იანი წლების სსრ კაგშირის ტოპოგრაფიული რუკები (1:50000), რომლებსაც თავის დროზე მყინვარების კატალოგის შექმნისას იყენებდნენ.

მას შემდეგ, რაც დადგინდა შესასწავლი მყინვარების საიდენტიფიკაციო კოდები, შესაძლებელი გახდა აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების ძირითადი მახასიათებლების განსაზღვრა.

აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების ვიზუალიზაცია Google Earth-ის მიხედვით და შესაბამისი ტოპოგრაფიული რუკები წარმოდგენილია მე-4-6 ნახ-ებზე.

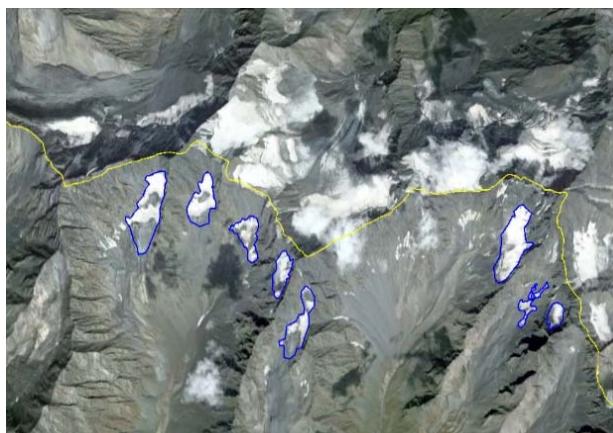

ა

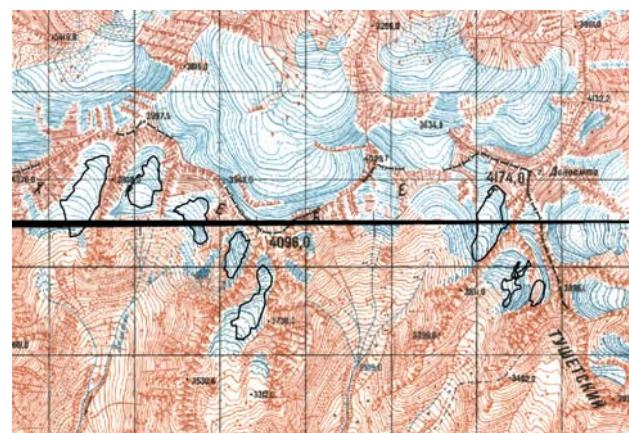

ბ

ნახ. 4. პირიქითი ქედის მდინარეების – ჩეროსწყლისა და დიდოელთაწყლის ხეობებში მდებარე მყინვარები. ა – 3D ვიზუალიზაცია და კონტურები, ბ – მყინვარების კონტურების შედარება ტოპოგრაფიულ რუკასთან

ა

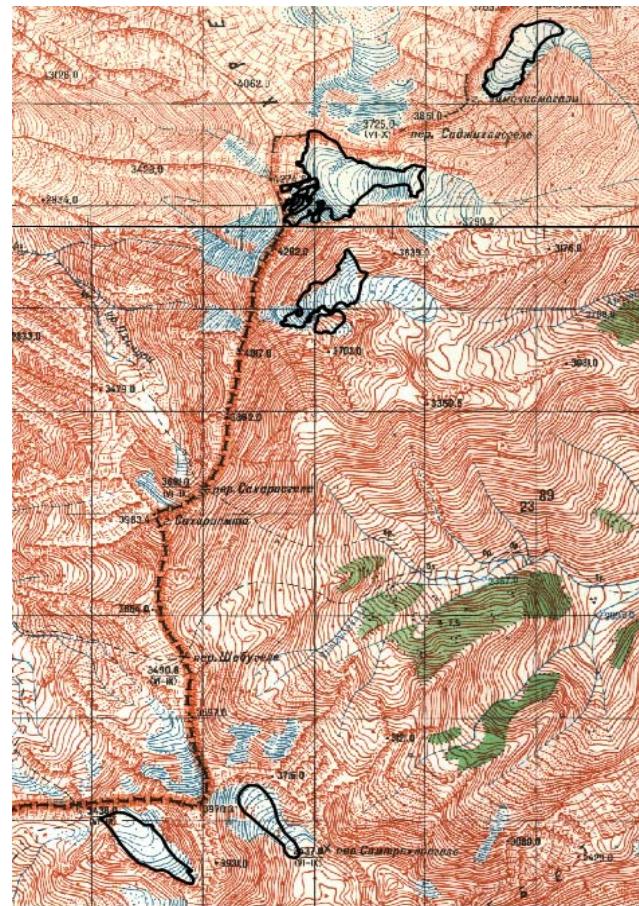

ბ

ნახ. 5. პირიქითი ქედის მდინარეების – ჩიგოსწყლისა და დიდიხევის ხეობებში მდებარე მყინვარები. ა – 3D ვიზუალიზაცია და კონტურები, ბ – მყინვარების კონტურების შედარება ტოპოგრაფიულ რუკასთან

ა

ბ

ნახ. 6. მდინარეების – არხოტისწყლისა და ჯუთას ხეობებში მდებარე მყინვარები. ა – 3D ვიზუალიზაცია და კონტურები, ბ – მყინვარების კონტურების შედარება ტოპოგრაფიულ რუკასთან

აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების ძირითადი მახასიათებლების განსაზღვრის სათვის საჭიროა მყინვარების ვიზუალიზაციის შემდგომ მათი კონტურების დაზუსტება.

შესასწავლი მყინვარების მცირე ზომის გამო მათი ფირნის ხაზის დადგენა თანამგზავრული ინფორმაციით ვიზუალურად საკმაოდ რთულია, რადგან მყინვარების კვების და აბლაციის არები მკვეთრად არ არის გამოყოფილი. თუმცა ფირნის ხაზის დასადგენად, კატალოგის მსგავსად, გამოიყენება გეფერის მეთოდი. თანამგზავრული სურათით ასევე რთულია მცირე ზომის მყინვარების მთლიანი და დია ნაწილის მკვეთრად გამიჯვნა. იმ შემთხვევაში, როცა მყინვარების კატალოგის მიხედვით მთლიანი და დია არის მნიშვნელობები ემთხვეოდა ერთმანეთს, თანამგზავრული ინფორმაციით მიღებული დია არის მნიშვნელობები შეტანილ იქნა მთლიანი არის მნიშვნელობათა გრაფაში.

ზემოთ მოყვანილი მეთოდოლოგიის საფუძველზე დაზუსტდა მცირე მყინვარების კონტურები და განისაზღვრა ამ მყინვარების ძირითადი მახასიათებლები (ცხრილი 2).

თანამგზავრული ინფორმაციით მიღებული მყინვარების მახასიათებლების კატალოგის მონაცემებთან შესაბამის იყო მათი შესაბამისი მახასიათებლების სსრ კავშირის მყინვარების კატალოგში მოძიება.

աղմուսաբլութ և պարտավորություն միջնարձիքի մասնաւորությունը. (1)-ու մոտոտեղծություն կազմակերպություն տաճախք հայոց և (2)-ու – մունքարձիքի մոլուքություն մունքարձիքի մասնաւորությունը.

№	Նամակագիր և համարը	Անուշադիմությունը և անուշադիմությունը	Մակարդակը և մակարդակը մակարդակը և մակարդակը	Կարգը մակարդակը և մակարդակը	Հարթություն (qβ²)		Բար. և ամենալայն (q)		Վայրի և ամենալայն (q)		Հարթություն (q)		Անուշադիմությունը և անուշադիմությունը		
					Առաջնային առաջնային առաջնային առաջնային		Երրորդական առաջնային առաջնային առաջնային		Երրորդական առաջնային առաջնային առաջնային առաջնային		Երրորդական առաջնային առաջնային առաջնային առաջնային		Երրորդական առաջնային առաջնային առաջնային առաջնային		
					(1)	(2)	(1)	(2)	(1)	(2)	(1)	(2)	(1)	(2)	
1	6	92a	SU4G09301006	92a	0,7	1,0	0,7	1,0	0,16	0,4	0,2	3401	3041	3320	3800
2	7 a	92b	SU4G09301007 a	92b	0,2	0,5	0,2	0,5	0,024	0,1	0,024	3953	3760	3953	4200
3	7 b	92b	SU4G09301007 b	92b	0,08	0,5	0,08	0,5	0,004	0,1	0,004	4127	3760	4127	4200
4	8	իյշտ 92	SU4G09301008	92	1,8	2,0		1,5	0,38	0,6	0,5	3165	3080	3240	4080
5	9	92c	SU4G09301009	92c	0,6	0,4		–	0,1	0,1	–	2937	3200	3350	3400
6	10	92d	SU4G09301010	92d	0,5	0,9	0,2	0,1	0,2	–	2804	2800	3040	3130	
7	11	իՅԱԳԻ. Պատուան	SU4G09301011	93	0,8	1,4		0,9	0,15	0,2	0,15	3381	3150	3350	3780
8	12	94, դահ.	SU4G09301012	94	0,8	0,8	0,8	0,8	0,24	0,3	0,24	3370	3340	3370	3340
9	13a	96, բազուկ	SU4G09301013 a	96	0,15	1,5		0,6	0,035	0,4	0,2	3621	3200	3390	3760
10	13 b	96, բազուկ №5	SU4G09301013 b	96	0,4	1,5		0,6	0,043	0,4	0,2	3398	3200	3390	3695
11	14	97, բազուկ	SU4G09301014	97	0,9	1,0	0,9	1,0	0,2	0,3	0,3	3526	3380	3380	3855
12	15	100, բազուկ	SU4G09301015	100	0,9	1,4	0,9	1,4	0,15	0,3	0,15	3537	3460	3886	3800
13	16	101a և ամենալայն գործարքություն	SU4G09301016	101a	0,3	0,6	0,3	0,6	0,084	0,1	0,084	3687	3600	3922	3940
14	17	101b, ազգ.	SU4G09301017	101b	0,32	0,5	0,3	0,5	0,1	0,1	0,1	3493	3420	3658	3610
15	18	101c, ցցԵ. գործարքություն	SU4G09301018	101c	0,59	0,7	0,59	0,7	0,136	0,2	0,136	3541	3440	3753	3720
16	19	101, զան.	SU4G09301019	101	0,98	1,3	0,98	1,3	0,26	0,3	0,26	3477	3380	3793	3810
17	1	170	SU4G08012001	170	0,9	1,0		0,6	0,21	0,3	0,2	3352	3420	3540	3780
18	2	169	SU4G08012002	169	1,79	1,8		1,7	0,47	0,6	0,47	3367	3120	3160	4250
19	3	168	SU4G08012003	168	0,8	1,2		0,8	0,26	0,3	0,26	3475	3320	3440	3860
20	96	193	SU4G08011096	193	0,8	1,0	0,8	1,0	0,13	0,3	0,13	3375	3360	3591	3830
21	97	197	SU4G08011097	197	1,0	1,1	1,0	1,1	0,22	0,3	0,22	3440	3420	3769	3770

მე-2 ცხრილის ანალიზმა აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების მახასიათებლების შესახებ გამოავლინა:

- მყინვარების სიგრძე მცირდება, გამონაკლის წარმოადგენს ერთი მყინვარი (SU4G09301009);
- მყინვარების ფართობი მცირდება, გამონაკლისია ერთი მყინვარი (SU4G093010170), რომლის ფართობი არ იცვლება;
- მყინვარების მინიმალური სიმაღლე იზრდება, გარდა ორი მყინვარისა (SU4G09301009 და SU4G08012001);
- გაზომვის ცდომილების ფარგლებში უმეტესი რაოდენობის მყინვარისათვის მაქსიმალური სიმაღლე არ იცვლება, მაგრამ ზოგიერთი მყინვარისათვის – მცირდება. ეს აისხება მათი ზომების სიმცირით. ისინი მდებარეობენ მთის კალთებზე და დათბობის შედეგად მათი ზომები იკლებს როგორც ენის ბოლოს, ასევე ზედა ნაწილშიც.

დასკვნა

აღმოსავლეთ საქართველოს მცირე მყინვარების იდენტიფიცირებისათვის აღნიშნული მეთოდოლოგიის საფუძველზე ჩატარდა მყინვარების ზუსტი გეოგრაფიული მიპმა, რამაც მყინვარების იდენტიფიკაციის სიზუსტე უზრუნველყო.

შესასწავლი მყინვარების საიდენტიფიკაციო კოდების დადგენის შემდგომ განისაზღვრა მცირე მყინვარების კონტურები და მათი ძირითადი მახასიათებლები.

მიღებული მონაცემების დაწვრილებითმა ანალიზმა გამოავლინა მცირე მყინვარების ცვლილების თავისებურებები. მაგალითად, თუ დიდი ზომის მყინვარებისათვის მაქსიმალური სიმაღლე არ იცვლება, ჩატარებულმა კვლევებმა ცხადყო, რომ მცირე ზომის მყინვარებისათვის იგი მცირდება.

ჩატარებული კვლევის საფუძველზე შეიძლება დავასკვნათ, რომ მცირე მყინვარების ძირითადი მახასიათებლების განსაზღვრისათვის თანამგზავრული დისტანციური მონიტორინგი ფრიად ეფექტურია. ეს დასკვნა უაღრესად მნიშვნელოვანია, რადგან ადრეც მცირე მყინვარების კვლევა მიწისპირა დაგვირგებების საფუძველზე ძლიერ შეზღუდული იყო, ხოლო ბოლო წლების განმავლობაში მცირე მყინვარების კვლევა ფაქტობრივად არ ხორციელდება.

ამდენად, მცირე მყინვარების კვლევისას სწორედ თანამგზავრული დისტანციური ზონდირებაა ის ძირითადი საშუალება, რომლის მეშვეობითაც შესაძლებელია იმის გაძება, თუ როგორ შეიცვალა მათი ზომები – რომელი მყინვარი უფრო მეტად შემცირდა ან საერთოდ გაქრა.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. ლ. შენგალია, გ. ქორქახია, გ. თვალია, ვ. ცომაია. სუათისის მყინვარების კვლევის შედეგები თანამგზავრული დისტანციური ზონდირების საფუძველზე. თბ.: პიდრომეტეოროლოგიის ინსტიტუტის შრომები, ტ. 120, 2014, გვ. 52-56.
2. G. Kordzakhia, L. Shengelia, G.Tvauri, V.Tsomaia, M. Dzadzamia. Satellite remote sensing outputs of the certain glaciers in the territory of East Georgia // Egyptian Journal of Remote Sensing and Space Sciences. www.elsevier.com, 2014.
3. B. H. Raup, A. Kääb, J. S. Kargel, M. P. Bishop, G. Hamilton, E. Lee, F. Paul, F. Rau, D.Soltész, S.J.S. Khalsa, M. Beedle&C. Helm. Remote sensing and GIS technology in the Global Land Ice Measurements from Space (GLIMS) Project. Computers and Geosciences, 33, 2007, p.104-125.
4. P. Frank, C. Huggel, A. Kääb. Combining satellite multispectral image data and a digital elevationmodel for mapping debris-covered glaciers. Remote Sensing of Environment, 89, 2004, p. 510-518.
5. T. Bolch and U. Kamp. Glacier mapping in high mountains using DEMs, Landsat and ASTER Data, 8th International symposium on high mountain remote sensing cartography, La Paz, Bolivia, 22 March, 2005.
6. ცომავ. შ. კატალოგ լედნიკოვ სსრ. ტ. 9, ვწ. 3, ჩ. 1, ვაკევა და დავით. ლ.: გიდრომეტეოროლოგია, 1975. – 95 გ.
7. პანოვ. დ., ბოროვიკ ე. ს. კატალოგ ლედნიკოვ სსრ. ტ. 8, ჩ. 12, სამხრეთ კავკაზ. ლ.: გიდრომეტეოროლოგია, 1977. – 52 გ.
8. ცომავ. შ., დრობაშვილ ი. ა. კატალოგ ლედნიკოვ სსრ. ტ. 8, ჩ. 11, სამხრეთ კავკაზ. ლ.: გიდრომეტეოროლოგია, 1977. – 71 გ.

RESEARCH OF EAST GEORGIAN SMALL GLACIERS ON THE BASIS OF REMOTE SENSING AND GIS TECHNOLOGIES

L. Shengelia, G. Kordzakhia, G. Tvauri, M. Dzadzamia

(Hydrometeorological Institute of Georgian Technical University, M. Nodia Institute of Geophysics of I. Javakhishvili Tbilisi State University, National Agency of Environment)

Resume: There is considered the determination of East Georgian small glaciers main characteristics on the basis of satellite remote sensing and GIS technologies. There is indicated, that remote sensing and GIS technologies are important innovations for this objective and it gives the reliable results for determination of the characteristics of the small glaciers. Based on the small glaciers research outputs, the important conclusions are received, one of which is essential, particularly, satellite remote sensing can be used to estimate the small glaciers sizes, how it changed, which glaciers sizes reduced more or disappeared in general.

Key words: small glaciers; satellite remote sensing; GIS technologies.

МЕТЕОРОЛОГИЯ

ИССЛЕДОВАНИЕ МАЛЫХ ЛЕДНИКОВ ВОСТОЧНОЙ ГРУЗИИ НА ОСНОВЕ СПУТНИКОВОГО ДИСТАНЦИОННОГО ЗОНДИРОВАНИЯ И ГИС ТЕХНОЛОГИИ

Шенгелия Л. Д., Кордзахия Г. И., Тваури Г. А., Дзадзамия М. Ш.

(Институт гидрометеорологии Грузинского технического университета, Институт геофизики М. Нодия Тбилисского государственного университета им. И. Джавахишвили, Национальное агентство окружающей среды)

Резюме: На основе спутникового дистанционного зондирования и ГИС технологии рассмотрены результаты исследований по определению основных характеристик малых ледников Восточной Грузии. Показано, что спутниковое дистанционное зондирование и ГИС технологии являются важной инновацией - она дает надежные результаты для определения основных характеристик малых ледников. На основе этих результатов получены важные заключения, основное из которых: для исследования малых ледников использование спутникового дистанционного зондирования дает возможность установить, как изменились их размеры, которые из них наиболее уменьшились или вовсе исчезли.

Ключевые слова: малые ледники; спутниковое дистанционное зондирование; ГИС технологии.

დეიპანის ლოდი – ბუნების ფენომენი

**ზაზა ლეუავა, კუკური წიქარიშვილი, ნანა ბოლაშვილი, ემილ წერეთელი,
იგორ ფიჩხაია, რომან თოლორდავა**

(ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის
ვახუშტი ბაგრატიონის გეოგრაფიის ინსტიტუტი, ჩხოროწყუს ისტორიული მუზეუმი,
ტურისტთა საინფორმაციო ცენტრი)

რეზიუმე: ჩხოროწყუს მუნიციპალიტეტის სოფ. მუხრის მახლობლად, მდ. ხობისწყლის ხეობაში ჩატარებული საველე გეომორფოლოგიური, კარსტულ-ჰიდროლოგიური, სპელეოლოგიური და გეოფიზიკური გამოკვლევების დროს დეიპანის ვოკლუზური წყაროების მიღამოებში აღმოჩნილ იქნა დიდი ზომის (16 მ გარშემოწერილობის) კარგად დამუშავებული ლოდი. ლოდიდან აღებული მონატების ლაბორატორიული შემოწმებით დადგინდა, რომ იგი არ არის ადგილობრივი წარმოშობის და ჩამოტანილია მაღალი სიმკვრივის ქვატალახოვანი დვარცოფის მიერ მიგარიას კირქვული მასივის მიღმა მდებარე ბაიოსური ასაკის ტუფქიშაქვებით აგებული ტერიტორიიდან.

საკვანძო სიტყვები: ერატიკული ლოდი; დვარცოფი; მყინვარი; კლდეზვავი.

შესავალი

ერატიკული, ანუ გადაადგილებული („ობოლი“) ქვის ლოდები მრავლად გვხვდება კავკასიონის სამხრეთ ფერდობებზე, ბზიფისა და არაგვის ხეობებში. საკმაოდ ბევრია ჩხალთის, საკენის, ენგურის, ცხენისწყლის, რიონის, აბუდელაურისა და სხვა მდინარეთა ხეობების სათავეებში. ზოგიერთი მათგანი მსოფლიოში ცნობილ უდიდეს გადაადგილებულ ლოდთა რიცხვს მიეკუთვნება და ჩართულია ტურისტულ მარშრუტებში [1].

ეს ლოდები მყინვარებისა და დვარცოფების მიერ ზოგჯერ ათეულ კილომეტრზეა გადატანილი. ისინი ისეთი ქანებისგანაა ნაგები, რომლებიც ამ ადგილისათვის არ არის დამახასიათებელი. მყინვარის ან დვარცოფის მიერ გადაადგილებულ ლოდებს, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, ერატიკულ ან მოხეტიალე ლოდებს უწოდებენ [2, 3]. ეს უზარმაზარი, მომრგვალებული და მოგლუვებული გიგანტური ზომის ლოდების მასა ზოგჯერ რამდენიმე ტონას აღწევს. მათ სიახლოეს ნიადაგი რბილი და ფხვიერია; ირგვლივ კი ძირითადი ქანების გამოსავლები არ არსებობს. ასეთი ლოდები უფრო ხშირად დრმა, ეროზიული ხეობების ფერდობებზეა გაშიშვლებული. ერთი შეხედვით, გაუგებარია, საიდან მოხვდა ეს გოლიათები მათთვის „არამშობლიურ“ გარემოში. როგორც ჩანს, ჩვენს პლანეტაზე ერთ დროს ისეთი პროცესები მიმდინარეობდა, რომლებსაც შეეძლო ეს გიგანტები რამდენიმე ათეულ კილომეტრზე გადაეადგილებინა. სწორედ ასეთ ძალადაა მიჩნეული მყინვარები და დვარცოფული ნაკადები. ისინი არცოუ იშვიათია კავკასიონის მაღალმთიანეთში [4].

ძირითადი ნაწილი

ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ვახუშტი ბაგრატიონის გეოგრაფიის ინსტიტუტის საექსპლოციო ჯგუფის მიერ ჩხოროწყუს მუნიციპალიტეტის სოფ. მუხრის

მიდამოებში შოთა რუსთაველის ეროვნული სამეცნიერო ფონდის მიერ დაფინანსებული პროექტის ფარგლებში (FR/218/9-280/13) ჩატარებული კარსტულ-ჰიდროლოგიური კვლევების დროს მდ. ხობისწყლის ხეობის მარცხნა ჭალისზედა პირველ ტერასულ საფეხურზე, მდინარის დონიდან 2–3 მ სიმაღლეზე მიკვლეულ იქნა 16 მ გარშემოწერილობისა და 5 მ სიმაღლის (სავარაუდო მასა 150–160 ტ) გიგანტური ლოდი, რომელიც „დეიძახის ლოდის“ სახელით მოვნათ (ნახ. 1), რადგან ის ადგილი, სადაც აღნიშნული ლოდია, „დეიძახის“ სახელითაა ცნობილი, რაც ხმაურიან, გამაყრუებელს ნიშნავს.

ნახ. 1. დეიძახის № 1 ერატიდული ლოდი

მართლაც, ლოდის მდებარეობის ადგილიდან 20–30 მ სიმაღლეზე „შურუბუმუს მდვიმის“ (სულგანაბულის) შესასვლელია, რომლის ფსკერის ქვედა ჰორიზონტებში გამავალი ნაკადი 100–150 მ-ის ზოლში მდინარის კალაპოტის დონიდან 0,5–1 მ სიმაღლეზე 4–5 წყაროს სახით ფრონ-ტალურად გამოედინება ძველი კლდეზავური ნაშალიდან. ცალკეული წყაროს დებიტი 0,5–1 მ³/წმ ფარგლებში მერყეობს. წყალდიდობისას შურუბუმუს მიწისქვეშა აუზიდან ნაკადების განტვირთვა უფრო გაძნელებულია. ამ დროს წყლის შიგა აუზის დონე საგრძნობლად იწევს ზევით და წყალი ამოღვრას იწყებს უფრო მაღალ პიფხომეტრიულ ნიშნულებზე განლაგებული ძველი სიფონური დერეფნებიდანაც და ეს ვეებერთელა ნაკადი (დებიტით 30–35 მ³/წმ) ზათქითა და გრიალით ხეობის ფერდობს მთლიანად ფარავს (ნახ. 2).

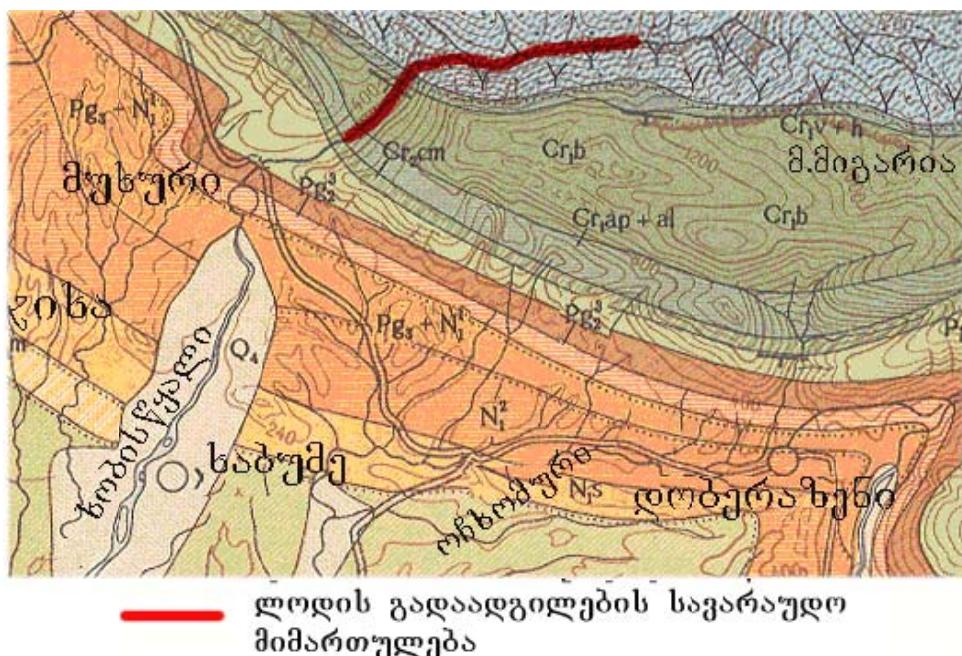

ნახ. 2. ლოდის სიახლოეს გამომავალი ნაკადი წყალდიდობისას (2012 წლის ზაფხული)

გამოითქვა მოსაზრება, რომ ეს გიგანტური ერატიკული (მოხეტიალე) ლოდი აქ საკმაოდ დიდი მანძილის გავლის შემდეგ უნდა მოხვედრილიყო. ამ მოსაზრების გასამყარებლად საჭირო იყო ლოდის შედგენილობის დადგენა, რის შემდეგაც შესაძლებელი იქნებოდა ლოდის მოწყვეტის აღინისა და მისი ტრანსპორტირების მიზეზების შესახებ მსჯელობა.

ჩვენი წინასწარი ვარაუდით, დეიდახის ლოდი ფერდობის ზოლში წარმოქმნილი ზვავის შედეგად უნდა იყოს მოხვედრილი, თუმცა მის ზედაპირზე აღმოჩენილი ძუნებრივი დამუშავების პვალი (მოშანდაკებული და მომრგვალებული) ამ მოსაზრების საწინააღმდეგოდ მეტყველებს. მართლაც, ლოდის ასეთი მოგლუვებული ზედაპირი კლდეზვავების პირობებში ნაკლებად მოსალოდნელია.

ლოდიდან მონატეხი ნიმუშის დაბორატორიული შემოწმების შედეგად დადგინდა, რომ იგი ბაიოსური ასაკის ვულკანოგენური, წვრილმარცვლოვანი ტუფქვიშაქვაა, რომლის ძირითადი ქანები გვხვდება მდ. ხობისწყლის ზემო წელში, ლოდის ამჟამინდელი მდებარეობიდან 6–7 კმ-ში და ვრცელდება მის ზემოთ ორ ათეულ კილომეტრზე მდინარის სათავისაკენ [5]. ე. ი. ლოდი ჩამოგორებულია მდ. ხობისწყლის კალაპოტის მიმართულებით კირქვების გავრცელების ზოლში სულ მცირე 7–10 კმ-დან (ნახ. 3).

ნახ. 3. მიგარიას კირქვული მასივის გეოლოგიური რუკა

ცხადია, ხეობაში ერთ დროს ძლიერი მიწისძვრით გამოწვეული მეწყრის, კლდეზვავის ან მათი კომბინირებული ვარიანტის შედეგად მდინარის კალაპოტის მთლიანი შეგუბებით მოხდა ტბის გაჩენა; წყლის მარაგის დაგროვების შემდგომ კი – მისი უცაბედი გარღვევა და ძლიერი ღვარცოფული ნაკადის მეშვეობით ლოდის ჩამოტანა დეიდახის ვოკლუზებამდე.

ეს რომ ძლიერი მიწისძვრით გამოწვეული კლდეზვავის პროდუქტია, ეჭვს არ იწვევს. ასეთი დიდი ლოდების გადაადგილება შეუძლებელი იქნებოდა წყლის ენერგიის გარეშე და თანაც ჩვეულებრივი წყალნატანის რეჟიმის პირობებში საქმე რომ არ გვქონდა განსხვავებული რეოლოგიური ბუნების ნაკადებთან. ამასთან, დიდი მოცულობის კლდეზვავი ვერ წარმოიქმნებოდა, თუ ამ ფერდობის ამგები ქანები არ იქნებოდა ტექტონიკურად ძლიერ აშლილი და მაღალი ენერგიის მიწისძვრები ასეთ ფერდობს ვერ გამოიყვანდა დამყარებული პრემეოსტატიზმის მდგომარეობიდან. როგორც ჩანს, კლდეზვავებმა გარკვეული დროით, მართლაც, გადაკეტა ხეობა და დიდი რაოდენობით წყლის მარაგის დაგროვების შემდეგ მოხდა კაშხლის გარღვევა, რასაც მოჰყვა მაღალი ენერგიის ღვარცოფული ნაკადების ჩამოყალიბება. მაგრამ ეს ნაკადები უნდა ყოფილიყო ჩვეულებრივი წყალქვიანი კი არა,

არამედ გაცილებით მაღალი სიმკვრივის ქვატალახოვანი, რომლის გარეშე, გრავიტაციული ძალებიდან გამომდინარე, ასეთი დიდი ქვის ლოდების გადატანა შეუძლებელი იქნებოდა.

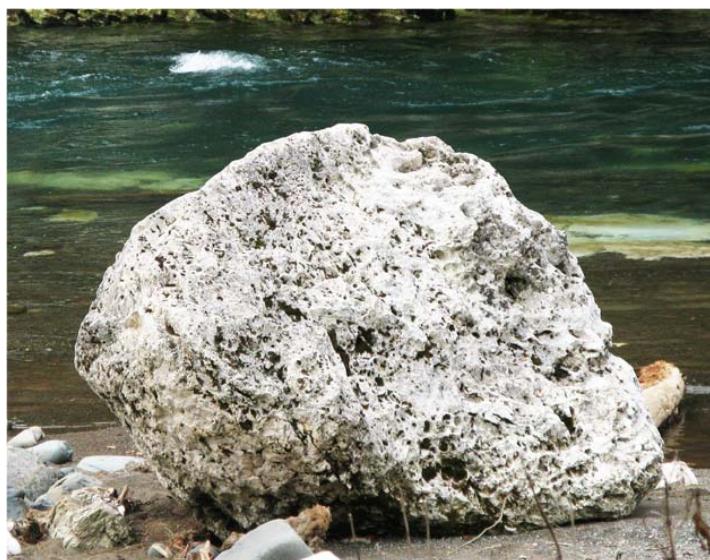
მსგავსი, მნიშვნელოვანი სიდიდის და იმავე შედგენილობის ნაწილობრივ დამარხული ლოდი იქნა აღმოჩენილი ზემოაღნიშნული დეიდახის № 1 ერატიკული ლოდის სიახლოვეს, რომელსაც ხელოვნურად დამუშავების კვალი ეტყობა და, ჩვენი ვარაუდით, იგი, ალბათ, საქულტო დანიშნულებით გამოიყენებოდა (ნახ. 4).

ნახ. 4. დეიდახის № 2 ერატიკული ლოდი

გამორიცხული არ არის მდ. ხობისწყლის ხეობის გაყოლებით (აღმა მიმართულებით) ან დეიდახის ლოდების სიახლოვეს სხვა, უფრო დიდი ლოდების არსებობაც. იქვე მრავლადაა მცირე ზომის ადგილობრივი წარმოშობის წვიმისა და კოროზიისაგან დახრული ზედაპირებით გამორჩეული დიდი კირქვული ლოდები (ნახ. 5).

საყურადღებოა, რომ პროვესორ ლევან მარჯაშვილის მიერ მდ. ხობისწყლის ხეობის ზემო წელში, მისი მარცხენა შენაკადის – ჩეგოლას ხეობაში, ეგრისის ქედის სამხრეთ ფერდობზე, ზ. დ. 1900 მ სიმაღლეზე მიკვლეულ იქნა ძველი მყინვარის მიერ გადაადგილებული კირქვის ლოდები, რომლებიც „საქართველოს წითელ წიგნში“ [6] ჩეგოლას ლოდების სახელითაა შეტანილი. მკვლევრის აზრით, ეს „გიგანტები“ ხეობის ფსკერზე ნეოკომური კირქვების იზოლირებული შორისი მასივიდან – მწვერვალ ჩეგოლადან (2811 მ) ძველი მყინვარის მიერ მათი გადაადგილების შედეგია [7].

ნახ 5. წვიმისა და კოროზიისაგან დახრული ადგილობრივი წარმოშობის კირქვის ლოდი

დასკვნა

ამრიგად, მდ. ხობისწყლის ხეობაში შურუბუმულუგალის მონაკვეთზე ჩატარებული სავალი სპელეოლოგიურ გამოკვლევებს ჩვენთვის მოულოდნელი და სასიამოქნო შედეგი მოჰყვა. მიკლეულ იქნა ახალი, იშვიათი გეოგრაფიული ობიექტი, აქამდე უცნობი არაორგანული ბუნების ძეგლი – მოხეტიალე (ერატიკული) ლოდი, რომელიც შეტანილი იქნება საქართველოს ბუნების უნიკალურ ძეგლთა სიაში. მომავალში მდ. ხობისწყლის ხეობაში გამავალ ტურისტულ მარშრუტს შურუბუმუს შესანიშნავ მღვიმესთან და მიმზიდველ კარსტულ რელიეფთან, კანიონებთან, ეფექტურ ჩანჩქერებთან, ვოკლუზურ წყაროებთან ერთად შეემატება ზემოაღნიშნული დეიდახის ლოდიც.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. კ. ხარაძე. ბუნების ძეგლები. წიგნში „ჩვენი დირსებანი“. თბ., 2012, გვ. 114-168.
2. კ. ხარაძე. არაორგანული ბუნების დირსშესანიშნაობები. წიგნში „საქართველოს გეოგრაფია“. თსუ, 2013, გვ. 202-212.
3. კ. ხარაძე. საქართველოს ბუნების ძეგლები. თბ., 2014, გვ. 104-134.
4. მ. გონგაძე, კ. წიქარიშვილი, საქართველოს ბუნებრივი საოცრებები. საყმაწვილო ენციკლოპედია. წიგნი IX. თბ.: პოლიგრაფ +, 2008, გვ. 90-93.
5. Геология СССР. Т. Х. Грузинская ССР, ч. I. М.: Недра, 1964.
6. საქართველოს სსრ წითელი წიგნი, თბ.: საბჭოთა საქართველო, 1982.
7. Маруашвили Л. И. Древнее оледенение южных склонов Мегрельского хребта // Сб. трудов геологического Института им. Ал. Джанелидзе. Тб., 1959.

DEIDZAKHI BOULDER – THE PHENOMENON OF NATURE

Z. Lezhava, K. Tzikarishvili, N. Bolashvili, E. Tzereteli, I. Pichkhaia, R. Tolordava

(Vakhushti Bagrationi Institute of Geography of I. Javakhishvili Tbilisi State University, Hystorical museum of Chkhorotzku , Tourist information center)

Resume: In the vicinity of the village Mukhuri of Chkhorotzku municipality in the Khobistkali gorge during the geomorphological, karst-hydrological, speleological and geophysical research our attention was paid to the well processed large size (16 m) boulder. Based on the laboratory researches there was determined, that boulder is a different rock type, than the bed-rock, on which it is located. The boulder is deposited by the high density stone-mud landslide from the territory over the Migaria limestone massif, which is composed by Bajocian age tuff-sandstone.

Key words: erratic block; mud flow; glacier; rockfall.

ГЕОГРАФИЯ

ГЛЫБА ДЕЙДЗАХИ – ФЕНОМЕН ПРИРОДЫ

Лежава З. И., Цикаришвили К. Д., Болашвили Н. Р., Церетели Э. Д., Пичхайа И. С., Толордава Р. Р.

(Институт географии Вахушти Багратиони Тбилисского государственного университета им. Ив. Джавахишвили, Чхороцкий исторический музей, Информационный центр туризма)

Резюме: Вблизи с. Мухури Чхороцкого муниципалитета проведены полевые геоморфологические, карстово-гидрологические, спелеологические и геофизические исследования. В окрестностях воклюзов Дейдзахи была найдена окатанная глыба большого размера (ее окружность достигает 16 м). Лабораторный анализ куска этой глыбы, а также результаты проведенных нами геолого-геоморфологических исследований, показали, что эта глыба не местного происхождения. Она была перемещена грязево-каменным селевым потоком большой плотности из участка, сложенного байосскими туфопесчаниками, вблизи от известнякового массива Мигария.

Ключевые слова: эратическая глыба; селевой поток; ледник; обвал.

სამხრეთი იმპერიის პირქვული რაიონის კარსტულ-საელეოლობიური პლატის წინასწარი შედეგები

ზაზა ლეჟავა, ქუპური წიქარიშვილი, გიორგი ლვალაშვილი, გიორგი ჩართოლანი, გიორგი ხუციშვილი

(ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ვახუშტი ბაგრატიონის გეოგრაფიის ინსტიტუტი)

რეზიუმე: სამხრეთი იმერეთის კირქვული რაიონის კარსტული პროცესები და ფორმები დღემდე სათანადოდ არ არის შესწავლილი. მკვლევართა უმრავლესობას აღნიშნულ ზოლში კარსტული ფორმები არ შეუნიშნავთ.

ჩატარებული გამოკვლევების საფუძველზე დადგინდა, რომ სამხრეთი იმერეთის კირქვულ რაიონში შემავალი ბზვანის მონოკლინური მთის მასივი მთლიანად აგებულია ზედაცარცული კირქვებით და წარმოადგენს ტიპურ კირქვულ მთას, სადაც რელიეფის ეროზიულ-დენუდაციურ ფორმებთან ერთად კარგად არის გამოხატული კლასიკური კირქვული მასივებისათვის დამასასიათვებული ზედაპირული და მიწისქვეშა კარსტული ფორმები. ეს კი შესაძლებლობას იძლევა აღნიშნული რეგიონი, წინამორბედი მკვლევრების მოსაზრებისაგან განსხვავებით, ცალკე იზოლირებულ დაბალმთიან კირქვულ მასივად გამოიყოს. აქედან გამომდინარე, დასავლეთ საქართველოს კირქვულ ზოლს შეემატა ახალი, დღემდე უცნობი ბზვანის კირქვული მასივი. გარდა ამისა, საჭიროა წყალკარგვის კერების დროული გამოვლენა, რათა ჩატარდეს მიწისქვეშა წყლების ტრასირების ინდიკატორული ექსპერიმენტები და, შესაბამისად, შემუშავდეს სასმელი წყლის გაჭუჭყიანების თავიდან აცილების პრაქტიკული რეკომენდაციები.

საბენდო სიტყვები: კარსტი; მდგიმებ; ძაბრი; ტექტონიკა.

შესავალი

სამხრეთი იმერეთის მთისწინა ზოლის რელიეფი წარმოდგენილია ბორცვიანი და დაბალი მთებით, რომლებიც ტექტონიკურად მოქცეულია გარდამავალ ზოლში გურიის ბაქნიდან გეოსინკლინისაკენ; ამასთან, წარმოდგენილია ანტიკლინებით, სინკლინებით და გართულებულია შეცოცებებით, რღვევებით, ნასხელებებით, ნაპრალთა სისტემებით. რელიეფის ფორმირებაში სწორედ აღნიშნულმა პროცესებმა შეასრულა გადამწყვეტი როლი, რის შედეგადაც აქ გაბატონებულია კარგად გამოხატული ტექტონიკური საფეხურები და რღვევებში ჩასახული მდინარეთა ხეობები. აღმავალი ვერტიკალური მოძრაობების და ტერიტორიის ეროზიული დანაწევრების კვალდაკვალ იცვლებოდა მდინარეული ქსელი და ვითარდებოდა რელიეფის რელიეტური ფორმები (ტერასები, უნაგირები, მკვდარი ხეობები და ა. შ.), რასაც ხელი შეუწყო ზედა ეოცენური ტერიგენული ნალექების ინტენსიურმა გადარეცხვამა.

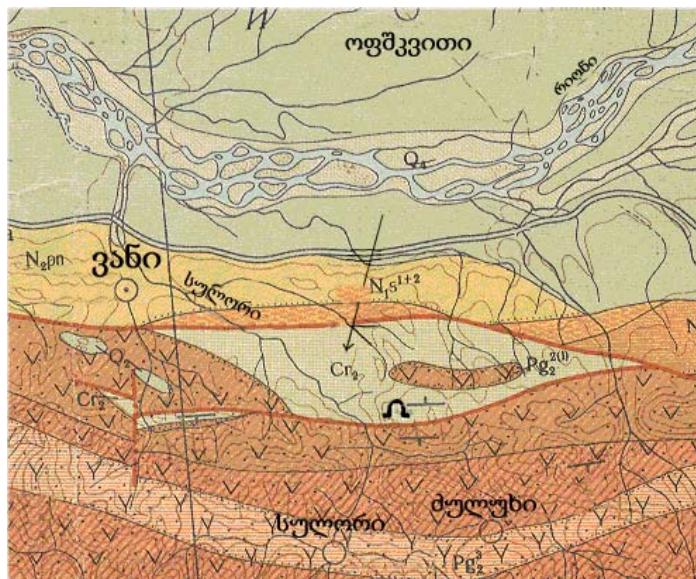
ტერიტორიის რელიეფი კარგადაა შესწავლილი, თუმცა აქ განვითარებული რელიეფის კარსტული ფორმების შესახებ არაფერია ნათესავი და მხოლოდ გაკერითა მითითებული ზედაპირის სხვადასხვა უბანზე (ბადდათიდან აღმოსავლეთით 10 კმ-ზე, ვანის სამხრეთ-აღმოსავლეთით და სოფ. გომთან) კუნძულების სახით გამომავალი ზედაცარცული კარბონატული ქანების გავრცელების შესახებ.

რელიეფზე განედური მიმართულებით კარგად ჩანს დაბალი მთების სახით წარმოდგენილი, მორფოლოგიურად მკვეთრად გამოხატული მონოკლინური მასივების მონაცელეობა. ჩვენი ყურადღება დება მიიპყრო სოფლების – ბზვანის, ისრითის და დისაშხოს მიდამოებში გაშიშვლებულმა ზედაცარცულმა კირქვებმა, რომლებიც მნიშვნელოვანი ნაპრალიანობით და დაკარსტულობით გამოიჩინება (კირქვებთან ერთად წარმოდგენილია მერგელები და ქვიშაქვები). ამ ქანებითაა აგებული ზემოთ აღნიშნული ერთ-ერთი მონოკლინური სტრუქტურის მთა (სერი), რომელსაც ჩვენ ბზვანის მთა ვუწოდეთ. პროფესორები ლევან მარუაშვილი და გრიგოლ დევდარიანი მას ტიპურ კირქვულ მთას უწოდებდნენ, თუმცა იქვე მიუთითებდნენ, რომ აქ კარსტული ფორმები შენიშნული არ იყო [1]. შალვა ყიფიანი საქართველოს კარსტული ზოლის დარაიონების სქემაში ცალკე გამოყოფდა სამხრეთ იმერეთის კირქვულ რაიონს [2]. აღსანიშნავია, რომ ცნობილი კარსტოლოგის, პროფესორ ზურაბ ტინტილოზოვის (ტატაშიძის) მონოგრაფიაში [3] ამ ტერიტორიის კარსტის შესახებ ცნობები არ მოიცოდება. ოთარ ჩევიძე სამხრეთ იმერეთის მთისწინეთის რაიონის დახასიათებისას აღნიშნავს: „ერთსართულიანი გორაკ-ბორცვიანი დაბალმთიანი ლანდშაფტი, ზომიერად ნებტიანი სუბტროპიკული ჰავით, კარსტს მოკლებული, ერთზომანი ფორმების გაბატონებით“ [4, 5].

ძირითადი ნაწილი

საკვლევ ტერიტორიაზე კარსტული პროცესები და ფორმები, როგორც ჩანს, ჯერ კიდევ არ არის სათანადოდ შესწავლილი. უფრო მეტიც, მკვლევართა უმრავლესობა რაიონის ფარგლებში კარსტული ფორმების განვითარების სიღრიძეზე მიუთითებს. აქედან გამომდინარე, კარსტული მოვლენების შესწავლის მიზნით საჭირო გახდა სამხრეთ იმერეთის კირქვულ რაიონში დაზვერვითი ხასიათის სავალე კარსტულ-სპელეოლოგიური კვლევების ჩატარება.

ბზვანის მთა, რომელიც სამხრეთ იმერეთის მთისწინეთის დაბალი წინა სერების და გორაკ-ბორცვიანი რელიეფის ზოლშია მოქცეული, წარმოადგენს მონოკლინური სტრუქტურის იზოლირებულ კირქვულ მასივს, რომლის სიგრძე 11 კმ-ს, ხოლო მაქსიმალური სიგანე 2 კმ-ს აღემატება. მთის მასივის აბსოლუტური სიმაღლეები 300–400 მ-ის ფარგლებში მერყეობს, ცალკეულ შემთხვევებში 500 მ-ს აღემატება. ტერიტორიას დასავლეთ ნაწილში დიაგონალურად კვეთს მდ. სულორი თავისი შენაკადებით (ნახ. 1).

ნახ. 1. გეოლოგიურ რუკაზე ისრით ნაჩვენებია ბზვანის მონოკლინური კირქვული მთის ქვერაიონი

აღნიშნული მთის მასივი ჩრდილოეთით მდებარე კოლხეთის დაბლობისაგან გამოყოფილია სურამ-გოგიშურის შეცოცების ხაზით, ხოლო დანარჩენი სამი მხრიდან შემოსაზღვრულია კარგად გამოხატული რდველის ხაზებით. ამრიგად, ბზვანის მთა წარმოადგენს მეზორელიეფის ტექტონიკურ

ფორმას, რომელიც გართულებულია მეორეული რდვევებით, წყვეტილით და ტექტონიკური ნაპრალების ხშირი ქსელით, რის გამოც მასივის ამგები კირქვები ძლიერ დამსხვრეული და დანაპრალებულია. ნაპრალთა სისტემები ზოგან გაშიშვლებულია, ხშირად კი მნიშვნელოვანი სიმძლავრის დელუფიონითაა დაფარული. მასივის სამხრეთ კიდეში, წყალგამყოფზე გამავალი რდვევის ხაზის გაყოლებით, ზედაცარცულ კირქვებს, ტექტონიკური პირობებიდან გამომდინარე, ოდნავ სამხრეთით დახრილი სუბპორიზონტული წოლა ახასიათებს, რაც განაპირობებს მიწისქვეშა კარსტული წყლების გადაადგილებას სამხრეთის მიმართულებით, თუმცა მიწისქვეშა წყლების განტვირთვა ძირითადად ხდება კირქვების საერთო დახრილობის მიმართულებით ჩრდილოეთისაკენ და ჩრდილო-და-სავლეთისაკენ. მიწისქვეშა წყლების განტვირთვაზე მნიშვნელოვანი გავლენას ახდენს მდ. სულორის ხეობა, რომელიც კვეთს აღნიშნულ მონაკლინურ სერს და ქმნის ადგილობრივი ეროზიის ბაზისს. საერთოდ, ბზვანის მთის მასივისათვის დამახასიათებელია განკერძოებული (იზოლირებული) მიწისქვეშა კარსტული ნაკადები, რომელთა ფორმირებას ხელს უწყობს ზედაცარცული კირქვების არაერთგვაროვანი ლითოლოგიური შედგენილობა, რელიეფის ძლიერი დანაწევრება და ტექტონიკური ნაპრალების ხშირი ქსელი. აქ მცირე მონაკვეთზე ყალიბდება მიწისქვეშა წყლების ადგილობრივი წყალშემკრები აუზები და რელიეფის გადაკვეთის (გარდატეხის) უბნებში ხდება მათი სწრაფი განტვირთვა, რასაც ხელს უწყობს კირქვების ქვეშ განლაგებული წყალსაკავი შრები. აქედან გამომდინარე, აერაციის (ვერტიკალური) ჰიდროდინამიკური ზონის სიმძლავრე დიდი არ არის და რამდენიმე ათეულ მეტრს შეადგენს. მასივის ფარგლებში კარსტული წყაროების შეზღუდული გავრცელება და მათი მცირე დებიტები დრმა ტექტონიკური ნაპრალების საშუალებით წყლების სიღრმეში გადაადგილების მიმანიშნებელია. არაა გამორიცხული მათი კავშირი კოლხეთის არტეზიულ აუზთან.

ზემოაღნიშნულ მკვლევართა ნაშრომებში საკვლევ ტერიტორიაზე განვითარებული ქვაბულები, მკვდარი ხეობები, უგალები და ა. შ. მოხსენიებულია როგორც მდინარეთა ეროზიული დანაწევრებისა და მათი ქსელის გარდაქმნის შედეგად წარმოქმნილი ეროზიული ფორმები, ხოლო კარსტული პროცესების როლი უგულებელყოფილია. ჩატარებული კვლევების საფუძვლზე კი დადგინდა, რომ რელიეფის ფორმირებაში კარსტულ პროცესებს ეროზიულ პროცესებთან ერთად მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია.

ბზვანის მთის მასივის შემომსაზღვრელი სიღრმელი რდვევები (ნახ. 1) თანმხლებ წყვეტებთან და ნაპრალებთან ერთად დაკარსტვისათვის ხელსაყრელ პირობებს ქმნის. ზედაპირული კარსტული ფორმები წარმოდგენილია როგორც ჩევულებრივი „ძველი ხეობებით“, მათში განვითარებული კარებით, ძაბრებით, უვალებით, ჭებით, ისე ფართო და ჩაკეტილი ქვაბულებითა და დრმულებით.

ნახ. 2. კარსტული ზედაპირის ფრაგმენტი

ნახ. 3. კარსტული ძაბრი მდგომის მიმდებარე ტერიტორიაზე

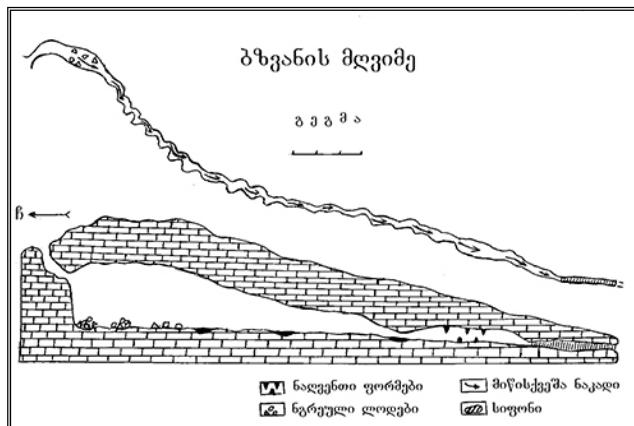
ზოგიერთი დრმული „პოლიესაგან“ განსხვავდება უსწორმასწორო ფსკერით და მნიშვნელოვანი მუდმივი ნაკადის არარსებობით. მათი გენეზისი ეროზიულ-დენუდაციური პროცესებით არის განპირობებული, თუმცა არ გამოვრიცხავთ კარსტული პროცესების და ტექტონიკური ნაპრალების როლსაც. კარსტული ძაბრების გენეზისი, ტიპები და მორფომეტრიული მონაცემები საკმაოდ მრა-

გალფეროვანია. განსაპუთრებით ფართო გავრცელება აქვს ჩაწოვით გაჩენილ, ანუ კოროზიულ-სუფოზიურ, ძაბრებს, რომელთა ფსკერზე ზოგან პონორებია განვითარებული. ხშირად პონორები ამოქოლილია ნგრეული ქანებით ან დელუვიონითაა დაფარული. ზოგან ძაბრის ფსკერზე პონორი ჩაქცეულია, რის შედეგადაც კარსტული ჭავა წარმოქმნილი. ეს უკანასკნელი ძირითადად დაკავშირებულია ტექტონიკური ნაპრალებისა და წყვეტების გადაკვეთის ზონებთან. ერთ-ერთ ასეთ ძაბრში ფსკერის ჩაქცევის შედეგად განვითარებული ხვრელით იწყება მდვიმის შესასვლელი, რომელიც ჩვენი ჯგუფის მიერ იქნა გამოკვლეული.

მდვიმე მოსახლეობისათვის ცნობილია და ადგილობრივებიც ხშირად სტუმრობენ მას (ინფორმაცია მდვიმის არსებობის შესახებ თუ-ის მაგისტრანტ სალომე ხონელიძისაგან შევიტყვეთ. 90-იანი წლების ბოლოს მდვიმეში მთამსვლელი რომან კაჭკაჭიშვილი ჩასულა. გასულ წელს ექსპედიცია კლუბ „თეონულდსაც“ ჩაუტარებია, თუმცა მდვიმის მეცნიერული შესწავლა და კოპლექსური გამოკვლევა არ მომხდარა).

მდვიმე მდებარეობს ვანის მუნიციპალიტეტის სოფ. ბზვანში, კ. წ. „როდინას“ უბანში („ნაგარსკვლავებში“), ზ. დ. 390 მ-ზე.

მდვიმე განლაგებულია ზედაცარცულ კირქვებში და მიეკუთვნება ტექტონიკურ ნაპრალში გამომუშავებულ კომბინირებულ მდვიმეთა ტიპს, სადაც წარმოდგენილია მოკლე, ვერტიკალური საფეურები და პორიზონტული მონაკვეთები მეცნიერებული წყლიანი ვიწრო დერეფნების სახით (ნახ. 4).

ნახ. 4. ბზვანის მდვიმის გეგმა და ჭრილი

მდვიმე იწყება 15–20 მ დიამეტრისა და 10–12 მ სიღრმის კარსტული ძაბრის ფსკერზე გახსნილი 2–2,5 მ სიმაღლისა და 1 მ სიგანის ჩასასვლელით, რომელიც ჩრდილო-აღმოსავლეთით 150°-ით არის ორიენტირებული (ნახ. 5).

ჩასასვლელთან 4–5 მ სიღრმის საფეხურს სწრაფად ებმის 8–10 მ სიღრმის შვეულკედლებიანი ჭავა, რომლის ფსკერზე მოფენილია კირქვის გიგანტური ლოდები.

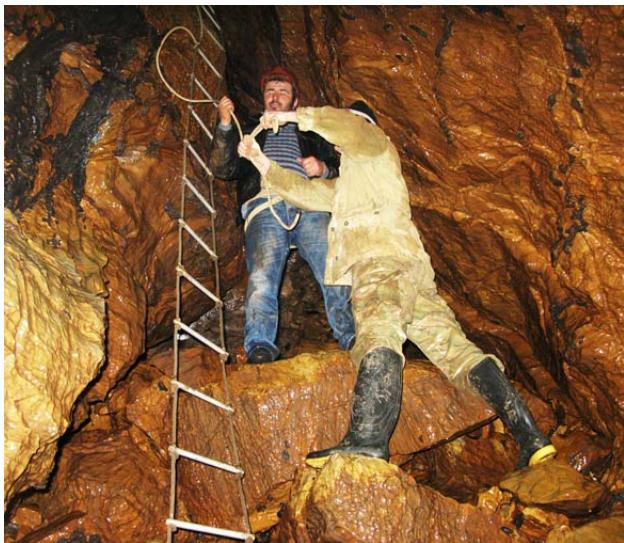

ნახ. 5. ჩაქცევითი ძაბრის ფსკერზე გახსნილი ჩასასვლელი

ნახ. 6. 4–5 მ სიღრმის საფეხური მდვიმის დასაწყისში

ნაწილი ლოდებისა ნაპრალში განვითარებულ საფეხურებზეცაა გაჭედილი. ფსკერზე გახსნილი მომცრო დარბაზის სიგანე 4–5 მ-ია, ჭერის სიმაღლე ნაპრალის გაყოლებით 15 მ-ს აღწევს. დარბაზს 15–20 მ-ის შემდეგ მოსდევს 250 მ სიგრძის ტიპური მეანდრირებული დერეფანი (მიმართულება 225°), რომლის მინიმალური სიგანე 0,3 მ, ხოლო მაქსიმალური 2–3 მ-ია, ჭერის სიმაღლე მდვიმის მთელ სიგრძეზე 7–8 მ-ს აღწევს (ნახ. 6–8).

ნახ. 7. 8–10 მ სიღრმის შეულებელებიანი ჭა

ნახ. 8. ნაპრალში გაჭედილი ლოდი

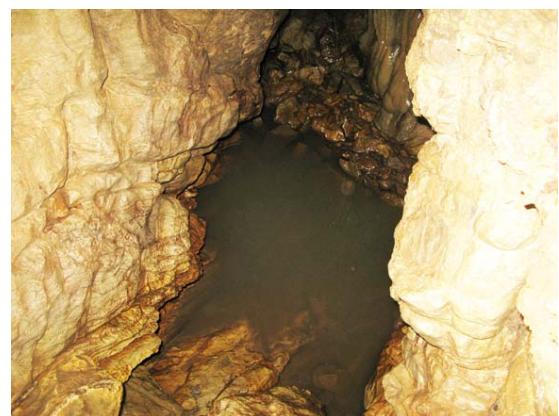
მდვიმეში ნაღვენთი ფორმები სუსტადაა განვითარებული. საწყისი წინა მონაკვეთის კედლებზე წარმოდგენილია მცენარეთა ფესვები. მდვიმეში გაედინება მცირე დებიტის (0,3–0,5 ლ/წმ) მქონე ნაკადი, რომელიც ზედაპირზე, ჩასასვლელიდან 15 მ-ის მოშორებით კლდის ნაპრალიდან (180° -ით ორიენტირებული სამხრეთით) გამოედინება.

ნაპრალში წყლის ტემპერატურა $9,5^{\circ}\text{C}$ -ია, ხოლო მდვიმეში – 10°C . გამდინარე ნაკადი დერეფნის გასწვრივ $0,5$ – $0,8$ მ სიღრმის გუბეებს აჩენს. ჰაერის ტემპერატურა მდვიმეში $12,5^{\circ}\text{C}$ -ია.

მდვიმის ბოლოში (220 მ სიგრძეზე) დაბალი (0,5 მ) და ვიწრო (0,5–1,0 მ) გასასვლელის ფსკერი მთლიანად წყლით არის დაფარული. ტბის მიდმა მეანდრირებული დერეფანი 205° -ია, რომლის დაძლევის შემდეგ იხსნება შედარებით ფართო დერეფანი ოქტორი, ქათქათა ნაღვენთი ფორმებით. აღნიშნული დერეფანი იმდენად ვიწროვდება, რომ გავლა შეუძლებელი ხდება (ნახ.-ები 9 და 10).

ნახ. 9. ვიწრო მეანდრირებული დერეფნის ერთი მონაკვეთი

ნახ. 10. წყლით დაფარული დერეფნის ფსკერი

მიწის ქვეშ აღებულმა აზიმუტის მიმართულებამ გარემომცველი ტერიტორიის ზედაპირზე კირქვებისა და მერგელების კონტაქტის ზოლში, მკვდარი ხეობის ფსკერზე აღნიშნული მდვიმის დაბოლოებასთან ლოდებში გაჩენილ სიფონურ ტბასთან მიგვიყვანა. ამრიგად, მდვიმის ჯამურმა სიგრძემ 300 მ-ს მიაღწია.

სიფონი ზედაპირთან დაკავშირებულია 0,5 მ დიამეტრის ხვრელით, საიდანაც გამოედინება ზემოთ აღწერილი 0,3–0,5 ლ/წმ დებიტის მქონე ნაკადი. სიფონის სიღრმე 0,6–0,7 მ-ია და მასში შეღწევა შეუძლებელია მცირე მესანგრული სამუშაოების შესრულების გარეშე.

ცხადია, კარსტული რელიეფის განვითარება ბზანის მთის მასივზე სამხრეთ იმერეთის მთისწინა-ბორცვიანი ზოლის გეოლოგიური განვითარების და, საერთოდ, რელიეფის განვითარება-ჩამოყალიბების ფონზე მიმდინარეობდა. აქედან გამომდინარე, მოკლედ შევჩერდებით რეგიონში კარსტული პროცესების ევოლუციის საკითხებზე.

ამ მხრივ საყურადღებოა თანამედროვე გეომორფოლოგიური ციკლის დაწყებითი ფაზა (სარმატის შემდგომი), რომელიც საკვლევი ტერიტორიის ფარგლებში პიდროქსელის სუსტი ჩაჭრით გამოიხატა. აღნიშნულ პერიოდში მასივის ფარგლებში მდინარეები ჯერ აიდევ ვერ აღწევდნენ ადვილ-შლად ქანებამდე და კარსტი საერთოდ არ წარმოიქმნებოდა. ინტენსიური და წყვეტილი აღმავალი ტექტონიკური მოძრაობების კვალდაკვალ მიმდინარეობდა მთის მასივის ინტენსიური ეროზიული დანაწევრება. მას შემდეგ, რაც ხეობათა ქსელი ჩაჭრილ იქნა კირქვების წყებაში, ხოლო მასზე განლაგებული მესამეული ქანები გადაირცხა ან გათხელდა, მასივზე შეიქმნა დაკარსტვისათვის ხელსაყრელი პირობები. ამ მხრივ აღსანიშნავია სურამ-გოკიშურის შეცოცება, რომლის გასწვრივ დაწყებულმა აჭარა-იმერეთის ქედის აზევებამ და კოლხეთის დაბლობის დაძირვამ გამოიწვია ბზგანის მასივის აზევება და მასთან დაკავშირებული ინტენსიური სიღრმითი ეროზია და, შესაბამისად, რელიეფის ძლიერი და ინტენსიური დანაწევრება, ნასხლებებისა და ღრმა ტექტონიკური ნაპრალების წარმოშობა.

მდინარეების ინტენსიურ სიღრმით ჩაჭრას თან სდევდა მიწისქვეშა წყლების გააქტიურება და კარსტული სიღრუეების დამუშავება. პიდროგრაფიულმა ქსელმა ზედაცარცულ კირქვებამდე მიღწევისთანავე დაიწყო მასში გაუმნვა და ყოფილი კალაპოტის ქვეშ მიწისქვეშა სიღრუეების ჩასახვა-განვითარება (როგორც ჩვენ მიერ აღწერილი „ბზანის მდვიმეა“). ზოგიერთი ზედაპირული ნაკადი დაშრა და ხეობებმა შეწყვიტა ეროზიული განვითარება. ამავე დროს მდ. სულორი და მისი ძირითადი შენაკადები განაგრძობდა ინტენსიურ სიღრმით ეროზიას, რის გამოც გამოიმუშავეს აღმავალი განვითარების ახალგაზრდა მთიანი მხარეებისათვის დამახასიათებელი ღრმა, V-სებრი ხეობები. ამიტომა, რომ აღნიშნული მკვდარი ხეობები ამჟამად მთავარ მდინარეთა და მათი ძირითადი შენაკადების ძირიდან ასე მაღლადა გავრცელებული. საკვლევ ტერიტორიაზე ყოფილი პიდროგრაფიული ქსელის მოქმედების შედეგები საკმაოდ ბევრია (ნახ. 11).

ნახ. 11. პალეოხეობა (მკვდარი ხეობა) ბზგანის მდვიმის მიმდებარე ტერიტორიაზე

ძველი პიდროგრაფიული ქსელის (მკვდარი ხეობები) სადინარების გასწვრივ ინტენსიური დაკარსტვის შედეგად წარმოიქმნა კარსტული რელიეფისათვის დამახასიათებელი ზედაპირული კარსტული ფორმები – კარები, ძაბრები, უვალები, ქვაბულები, რაც მრავლადაა წარმოდგენილი საკვლევ ტერიტორიაზე.

მდინარეების ჩაჭრის პარალელურად მიმდინარეობდა კირქვების დამცავი ზედაპირის დენუდაციური აგენტების მიმართ ნაკლებად მდგრადი ქანების ქვიშნარ-თიხიანი ნაფენების, აგრეთვე დელუვიონის გადარეცხვა. შემდგომში კირქვებზე განლაგებული ნაფენების სისქის შემცირებამ და მათმა კარგმა წყალგამტარობამ (რასაც ხელს უწყობს კირქვების ძლიერი ნაპრალიანობა) გამოიწვია ჩაწოვითი კარსტული ძაბრების ფართო განვითარება, რამაც განაპირობა ზედაპირული წყლების სიღრმეში ჩადინება. ერთ-ერთი ასეთი კარსტული ძაბრის დიამეტრი მის ზედა ნაწილში 70–80 მ-ს აღწევს და ფსკერზე განვითარებულ პონორში მცირე ნაკადი ჩაედინება, რომელიც დაკავშირებული უნდა იყოს აღნიშნული პონორიდან, ე.წ. „მუავანაძის წყაროებიდან“, 2–3 ასეულ მეტრში გამომდინარე წყაროსთან. ამ წყაროს დებიტი 5–6 ლ/წმ-ია (მშრალ პერიოდში), რომელსაც სოფელი სასმელად იყენებს.

საკვლევი ტერიტორიის რელიეფის და კარსტულ-გეოლოგიური თავისებურების შესწავლა იმის თქმის საფუძველს იძლევა, რომ ინფილტრაციული და განსაკუთრებით ინფლუაციური კარსტული წყლები სწრაფად შთანთქმება პონორებსა და ნაპრალებში. ამასთან დაკავშირებით, კარსტული ძაბრების ფსკერზე განვითარებული პონორებიდან არ გამოვრიცხავთ გაჭუჭყიანებული წყლების მოხვედრის შესაძლებლობას კარსტულ წყაროებში ან მოსახლეობის მიერ მოწყობილ ჭის წყლებში. აქედან გამომდინარე, საჭიროა წყალკარგვის კერების დროული გამოვლენა, მიწისქვეშა წყლების ტრასირების ინდიკატორული ექსპერიმენტების ჩატარება და, შესაბამისად, სასმელი წყლის გაჭუჭყიანების თავიდან აცილების პრაქტიკული რეკომენდაციების შემუშავება.

დასკვნა

ამრიგად, ჩვენ მიერ ჩატარებული გამოკვლევებით პირველად დადგინდა, რომ ბზვანის მონოკლინურ მთაზე რელიეფის ერთზიულ-დენუდაციურ ფორმებთან ერთად კარგადაა გამოხატული კარსტული ზედაპირული და მიწისქვეშა ფორმები, რაც შესაძლებლობას იძლევა ბზვანის მთა გამოიყოს ცალკე იზოლირებულ კირქვულ მასივად. შეიძლება დაბეჯითებით ითქვას, რომ დასავლეთ საქართველოს კირქვულ ზოლს შეემატება ახალი, ლიტერატურაში დღემდე უცნობი ბზვანის კირქვული მასივი.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. Геоморфология Грузии. Тб., 1971.
2. შ. ყიფიანი. საქართველოს კარსტი. ნაწ. I, თბ., 1974.
3. Тинтилов/Таташидзе З. К. Карстовые пещеры Грузии (морфологический анализ). Тб., 1976.
4. ო. ჩხეიძე. იმერეთის ფიზიკური გეოგრაფია. ნაწ. I, თბ., 2008.
5. ო. ჩხეიძე. იმერეთის ფიზიკური გეოგრაფია. ნაწ. II, თბ., 2009.

PRELIMINARY RESULTS OF KARST-SPELEOLOGICAL RESEARCH OF SOUTHERN IMERETI LIMESTONE REGION

Z. Lezhava, K. Tzikarishvili, G. Dvalashvili, G. Chartolani, G. Khutsishvili

(I. Javakhishvili Tbilisi State University's Vakhushti Bagrationi Institute of Geography)

Resume: The karst processes and forms of southern Imereti limestone region are not well studied. The most of researchers deny karst development in mentioned zone.

According to the authors researches it can be assumed, that monoclinal massif of Bzvani Mountain within the southern Imereti limestone region is a typical limestone mountain. Here together with erosion-denudation forms of relief are well expressed surface and underground karst forms, that characterize classical limestone massifs. It makes opportunity to distinguish mentioned region as the isolated low mountainous limestone massif on the contrary to predecessor researchers.

The authors consider revealing timely the hearths of water waste, to conduct indicative experiments for tracing the underground waters and accordingly to suggest the practical recommendations for prevention of drinking water pollution, that is very important.

It can be said, that new, still unknown Bzvani limestone massif has added to the limestone zone of west Georgia.

Key words: karst; cave; funnel; tectonics

СПЕЛЕОЛОГИЯ

ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫЕ РЕЗУЛЬТАТЫ КАРСТОВО-СПЕЛЕОЛОГИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ ИЗВЕСТНИКОВОГО РАЙОНА ЮЖНОЙ ИМЕРЕТИИ

Лежава З. И., Цикаришвили К. Д., Двалашвили Г. Б., Чартолани Г. Г., Хуцишвили Г. В.

(Институт географии им. Вахушти Багратиони Тбилисского государственного университета им. И. Джавахишвили)

Резюме: Карстовые формы и процессы известнякового района Южной Имеретии доныне ещё не изучены. Большинство исследователей в этой полосе существование карстовых форм не отмечают.

На основе проведённых авторами исследований можно утверждать, что Бзванский моноклинный горный массив, входящий в пределы карстово-известнякового района Южной Имеретии, является типичной известняковой горой, где наряду с эрозионно-денудационными формами рельефа, ярко выражены поверхностные и подземные карстовые формы, столь присущие классическим известняковым массивам, что даёт возможность выделить его в качестве отдельного изолированного низкогорного известнякового массива.

Авторы считают необходимым произвести выявление очагов водопотери, индикаторных экспериментов трассирования подземных водотоков и, соответственно, выработку практических рекомендаций по предотвращению загрязнения питьевой воды.

Таким образом, можно сделать вывод, что к западно-грузинской известняковой полосе прибавился новый, доныне неизвестный Бзванский известняковый массив.

Ключевые слова: карст; пещера; воронка; тектоника.

ხულოს რაიონის ციანოპრარიოტების შესწავლისათვის

ლალი კუხალეიშვილი

(ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბოტანიკის ინსტიტუტი)

რეზიუმე: ხულოს რაიონის წყალსატევებში ციანოპრარიოტების განყოფილებიდან 43 ტაქსონი აღმოჩნდა. ისინი განაწილებულია 2 კლასში (*Chroococcophyceae, Hormogoniophyceae*) შემაგლ 4 რიგში, 11 ოჯახსა და 18 გვარში.

მრავალფეროვნებით გამორჩეულია *Hormogoniophyceae*-ს კლასი. მას 31 სახეობა და სახეობის შიგა ტაქსონი მიეკუთვნება. *Chroococcophyceae*-ს კლასი კი აერთიანებს 12 წარმომადგენელს.

საკვლევ რაიონში აღმოჩნდილ ციანოპრარიოტებს შორის მასობრივი განვითარებით აღინიშნა: *Anabaena oscillaroides, Phormidium foveolarum, Ph. frigidum, Schizothrix lardacea, Symploca muscorum, Tolypothrix distorta f. penicillata, T. tenuis, Xenococcus rivularis*.

სახეობათა გარკვეული ნაწილი ზოგ ადგილსამყოფელში განვითარებული იყო მასობრივად ან დიდი რაოდენობით, ზოგან კი მცირე რაოდენობით. ესენია: *Microcoleus vaginatus, Oscillatoria princeps, Phormidium favosum, Ph. autumnale, Pleurocapsa minor, Schizothrix lenormandiana, Xenococcus kernerii, Gloeocapsa minuta, Microcystis pulvorea f. conferta*.

მოცემულ რაიონში ციანოპრარიოტების გავრცელება ძლიერ შეზღუდულია. მათი უმეტესობა (25) ერთ ადგილსამყოფელში აღმოჩნდა. 7 ციანოპრარიოტას მივაგენით ორ ადგილას. შედარებით ფართოდაა გავრცელებული *Phormidium autumnale* და *Pleurocapsa minor*. გავრცელების მხრივ მათ ოდნავ ჩამორჩება: *Gloeocapsa minuta, Microcystis pulvorea f. conferta, Lyngbya martensiana, Oscillatoria princeps, Schizothrix lenormandiana*.

ციანოპრარიოტებით ყველაზე მდიდარია გამდინარე წყლები (მდინარეები, წყაროები, ნაკადულები და სხვ), საკმაოდ ხშირად გვხვდებოდნენ ისინი დაჭაობებულ ადგილებსა და ტბებში, იშვიათად – გუბეებში. მინერალურ წყაროებში აღმოჩნდა ციანოპრარიოტების მხოლოდ 3 წარმომადგენელი – *Oscillatotia sp., Anabaena variabilis f. tenuis* და *Microcystis parietina*.

საკვანძო სიტყვები: ციანოპრარიოტა; ტაქსონი; კლასი; რიგი; სახეობა.

შესავალი

ხულო მთიანი აჭარის ერთ-ერთი ადმინისტრაციული რაიონია. იგი მდებარეობს მდ. აჭარის-წყლის ხეობაში №. დ. 923 მ-ზე. რაიონის ტერიტორია მთებსა და მთისწინებს უკავია. იგი დასერილია მდ. აჭარისწყლისა და მისი შენაკადების ღრმა ხეობებით. რეგიონში არის მცირე ზომის ტბები, მინერალური წყაროები, დაჭაობებული ადგილები [1, 2].

ალგოლოგიურ ლიტერატურაში ცნობები ხულოს რაიონის წყალსატევებში გავრცელებული ციანოპრარიოტების შესახებ არ არსებობს. წინამდებარე ნაშრომი პირველი ცდაა ამ ხარვეზის შესავსებად. მოცემულ რაიონში ჩატარებული ალგოლოგიური კვლევების შედეგად შესაძლებელი გახდა ციანოპრარიოტების 43 სახეობისა და სახეობის შიგა ტაქსონის გამოვლენა. მათი იდენტიფიკაციისათვის ვისარგებლეთ საბჭოთა კავშირის მტკნარი წყლების სარკვევების მე-2 ტომით

[3], ხოლო სახეობების ავტორთა გვარები მოცემულია ქურნალ „Альгология“-ში რეკომენდებული უნიფიკაციით [4].

ძირითადი ნაწილი

საკვლევ რაიონში აღმოჩენილი ციანოპროკარიოტების 43 ტაქსონი განაწილებულია 2 კლასში (*Chroococcophyceae, Hormogoniophyceae*) შემავალ 4 რიგსა, 11 ოჯახსა და 18 გვარში. მრავალფეროვნებით გამორჩეულია *Hormogoniophyceae*-ს კლასი, რომელიც აერთიანებს 3 რიგში შემავალი 7 ოჯახის 13 გვარს 31 სახეობითა და სახეობის შიგა ტაქსონით. *Chroococcophyceae*-ს კლასი კი მოცავს ერთ რიგში გაერთიანებულ 4 ოჯახს 12 წარმომადგენლით.

Hormogoniophyceae-ს კლასში ყველაზე მრავალრიცხოვანია *Oscillatoriales* რიგი. მას 18 სახეობა ექვთვნის. მათგან 13 სახეობაა *Oscillatoriaceae*-ს ოჯახიდან, 5 კი – *Schizothrichaceae*-ს ოჯახიდან. მრავალრიცხოვნობის მიხედვით მეორე ადგილზე *Nostocales* რიგი. იგი საკვლევ რაიონში 10 სახეობითა და სახეობის შიგა ტაქსონითაა წარმოდგენილი და 4 ოჯახს შორისაა განაწილებული. ყველაზე მცირერიცხოვანია (3 სახეობა) *Pleurocapsales* რიგი. ამ რიგის სამივე სახეობა *Pleurocapsaceae*-ს ოჯახს ეკუთვნის.

Chroococcophyceae-ს კლასში სახეობათა სიმრავლით გამოირჩევა *Microcystidaceae*-ს ოჯახი, რომელიც *Microcystis*-ის გვარის 6 წარმომადგენელს აერთიანებს და *Gloeocapsaceae*-ს ოჯახი, რომელიც ორი გვარის (*Gloeocapsa, Gloeothece*) 4 სახეობას მოიცავს. დანარჩენ ორ ტაქსონში – *Merismopediaceae* და *Gomphosphaeriaceae* თითო გვარის თითო-თითო სახეობაა.

საკვლევ რაიონში აღმოჩენილ ციანოპროკარიოტებს შორის მასობრივი განვითარებით აღინიშნა: *Anabaena oscillarioides, Phormidium foveolarum, Ph. frigidum, Schizothrix lardacea, Symploca muscorum, Tolypothrix distorta f. penicillata, T. tenuis, Xenococcus rivularis*. საკმაოდ მრავლად იყო აგრეთვე: *Anabaena variabilis f. tenuis, Merismopedia punctata, Microcystis grevillei, M. muscicola, M. pulvrea, Oscillatoria amoena, Nostoc linckia*.

სახეობათა გარკვეული ნაწილი ზოგ ადგილსამყოფელში მასობრივად ან დიდი რაოდენობით იყო განვითარებული, ზოგან კი – მცირე ან ძალიან მცირე რაოდენობით. ასეთია: *Microcoleus vaginatus, Oscillatoria princeps, Phormidium favosum, Ph. autumnale, Pleurocapsa minor, Schizothrix lenormandiana, Xenococcus kernerii, Gloeocapsa minuta, Microcystis pulvarea f. conferta*.

მოცემულ რაიონში ციანოპროკარიოტების გავრცელება ძლიერ შეზღუდულია. მათი უმჯობეობა (25) ერთი ადგილსამყოფლიდან ადინიშნა. 7 ციანოპროკარიოტებს მივაგენით ორ ადგილას. შედარებით ფართოდაა გავრცელებული *Ph. autumnale* და *Pleurocapsa minor*, რომლებიც გვხვდებოდა წყაროებსა და მდინარეებში. გავრცელების მხრივ მათ ოდნავ ჩამორჩება: *Gloeocapsa minuta, Microcystis pulvarea f. conferta, Lyngbya martensiana, Oscillatoria princeps* და *Schizothrix lenormandiana*.

ციანოპროკარიოტებით ყველაზე მდიდარი აღმოჩენდა წყაროები და, ზოგადად, გამდინარე წყლები, სადაც ისინი დასახლებული არიან სხვადასხვა წყალქვეშა სუბსტრატზე (ქვეზე; ბეტონის, რკინის, ხისა და სხვა საგნებზე); ციანოპროკარიოტები საკმაოდ ხშირად გვხვდებოდა აგრეთვე დაჭაობებულ ადგილებსა და ტბებში, იშვიათად – გუბებში. კურორტ ბეშუმისა და სოფ. ხიხაძირის მინერალურ წყაროებში აღმოჩნდა 3 ციანოპროკარიოტები: ერთი – *Oscillatoria*-ს გვარის მცირე რაოდენობა – კურორტ ბეშუმის მინერალურ წყაროში, რომლის სახეობამდე იდენტიფიკაცია ვერ შევძლით და ორი – *Anabaena variabilis f. tenuis* და *Microcystis parietina*, საკმაოდ მრავლად სოფ. ხიხაძირის მინერალურ წყაროში.

ქვემოთ ანბანის მიხედვით ჩამოთვლილია ხულოს რაიონის წყალსატევებში ნანახი ციანოპროკარიოტების გვარები. ასევე ანბანის მიხედვითაა მოცემული გვარებში სახეობები:

Anabaena oscillarioides Bory – ჭაობიანში, შავი ტბის მახლობლად;

A. oscillarioides Bory f. *tenuis* (Lemmerm.) Elenkin. – ნიადაგზე, წყაროსგან შექმნილ გუბებში, სოფ. დანისპარაულის მიდამოებში, ადგილ დასილულთან;

A. sp. – ხის მორზე შავი ტბის ნაპირას, ქვებზე, ნაკადულში სოფ. დანისპარაულის მიდამოებში (სათიბებში), ნიადაგზე, ნელა გამდინარე თხელ წყალში, სამანქანო გზის პირას, სოფ. რიყეთის საძოვრებზე, გოდერძის უღელტეხილთან;

A. variabilis Kütz. – ნიადაგზე, ოდნავ გამდინარე თხელ წყალში, სოფ. ოქრუაშვილებში;

A. variabilis Kütz. f. *tenuis* Popova – ნიადაგსა და ქვებზე მინერალურ წყაროში სოფ. ხიხაძირში და იქვე ჭაობიანში;

Calothrix braunii Born. et Flachault – ხელოვნური აუზის ბეტონის კედლებზე დაბა ხულოში (საგადმყოფოსთან);

C. sp. – ხის დარზე, წყაროში სოფ. ვაშლოვანის (ყოფ. სოფ. ოქტომბრის) საძოვრებზე;

Gloeocapsa minor (Kütz.) Hollerb. ampl. – წყლის მცენარეებსა და ბალახებს შორის ჭაობიანში, სოფ. დანისპარაულის მიდამოებში;

Gl. minuta (Kütz.) Hollerb. ampl. – ბეტონის კედლებზე წყაროებში სოფ. კვატიაში, რიყეთსა და დაბა ხულოში; ხის დარზე და ხავსების გამონაწურში, წყაროში, სოფ. დიდაჭარაში;

Gl. punctata Nägeli ampl. Hollerb. – ჭაობიანში, შავი ტბის მახლობლად;

Gloeothece palea (Kütz.) Rabenh. – ჭაობში, წყლის მცენარეებისა და ბალახების გამონაწურში, სოფ. დანისპარაულის მიდამოებში;

Gomphosphaeria lacustris Chodat – ბეტონის კედლებზე, წყაროში, აღდენას გორის ძირას (აღგილი დასილული).

Lyngbya martensiana Menegh. – ხის დარზე, წყაროში, სოფ. ვაშლოვანის საძოვრებზე; ბეტონის კედლებზე, სატბაოს წყაროში, სოფ. ვაშლოვანის მიდამოებში; ქვებზე წყაროში, სოფ. პაქსამებში;

L. sp. – ბეტონის კედლებზე, წყაროში, სოფ. რიყეთში;

Meeismopedia punctata Meyen – თხელ, მდგარ წყალში, სოფ. კვატიაში;

Microcoleus vaginatus (Vaucher) Gomont – ბეტონის კედლებზე, წყაროში სოფ. რიყეთში; ნიადაგზე, ოდნავ გამდინარე თხელ წყალში სამანქანო გზის პირას, სოფ. რიყეთის საძოვრებზე, გოდერძის უღელტეხილთან; კლდეებზე, რომლებიც სველდება ჩანჩქერის წყლით, შარაგზის პირას, სოფ. კვატიაში;

Microcystis grevillei (Hassal) Elenkin emend. – ჭაობიანში, შავი ტბის მახლობლად;

M. muscicola (Menegh.) Elenkin – ბეტონის კედლებზე, წყაროში სოფ. რიყეთში;

M. parietina (Nägeli) Elenkin – ქვებსა და ნიადაგზე, მინერალურ წყაროში სოფ. ხიხაძირში;

M. pulvrea (Wood.) Forti emend Elenkin – ხის დარზე სოფ. ვაშლოვანის საძოვრებზე;

M. pulvrea (Wood.) Forti emend Elenkin f. *conferta* (W. et G.S. West) Elenkin – ჭაობიანში, შავი ტბის მახლობლად; ხელოვნური აუზის ბეტონის კედლებზე დაბა ხულოში (საგადმყოფოსთან); წყაროსაგან შექმნილ გუბეში, სოფ. ვაშლოვანის საძოვრებზე, აღგილ აბანოსყელში; ბეტონის კედლებზე, წყაროში, სოფ. რიყეთში;

M. pulvrea (Wood.) Forti emend Elenkin f. *incerta* (Lemmerm.) Elenkin – ჭაობიანში, შავი ტბის მიდამოებში; პატარა უსახელო ტბაში, ნაპირთან, შავი ტბის მახლობლად;

Nostoc linckia (Roth) Bornet et Flahault – ჭაობიანში, შავი ტბის მიდამოებში;

Oscillatoria amoena (Kütz.) Gomont – სატბაოს წყაროს ბეტონის კედლებზე, სოფ. ვაშლოვანის მიდამოებში;

O. princeps Vaucher – ხის მორზე შავ ტბაში, ნაპირთან; საქონლისაგან დაბინძურებულ ჭაობიანში, შექრნალის საძოვრებზე, გოდერძის უღელტეხილთან: ნიადაგზე, თხელ წყალში (იქვე);

O. sp. – საქონლისაგან დაბინძურებულ ჭაობიანში, შექრნალის საძოვრებზე, გოდერძის უღელტეხილის მიდამოებში; ნიადაგზე, მინერალურ წყაროში, კურორტ ბეჭუმში;

Phormidium autumnale (Agardh) Gomont – ხის დარზე, წყაროებში სოფ. ვაშლოვანის საძოვრებზე და სოფ. დიდაჭარაში; სატბაოს წყაროს ბეტონის კედლებზე, სოფ. ვაშლოვანის მიდამოებში; ქვებზე მდ. გაფენილის წყალში და მდ. აჭარისწყლის სათავეებში;

Ph. favosum (Bory) Gom. – რუში, სამანქანო გზის პირას, სოფ. ტაბახმელაში; ნიადაგზე, ოდნავ გამდინარე წყალში, სამანქანო გზის პირას, სოფ. რიყეთის საძოვრებზე, გოდერძის უღელტეხილთან;

Ph. foveolarum (Mont.) Gomont – ქვებზე, ნაძვისძირის ტბაში, სოფ. დიდაჭარის საძოვრებზე (ადგილი ნაომარი);

Ph. frigidum F. E. Fritsch. – ნიადაგზე, ოდნავ გამდინარე თხელ წყალში, სამანქანო გზის პირას, სოფ. რიყეთის საძოვრებზე, გოდერძის უდელტებილთან;

Ph. sp. – ქვებზე; ნაძვისძირის ტბაში, სოფ. დიდაჭარის საძოვრებზე (ადგილი ნაომარი) გოდერძის უდელტებილთან, მწვანე ტბაში (იქვე) და მდ. სატბაოს წყალში, სოფ. ვაშლოვანის მიდამოებში; ნიადაგზე, ნელა გამდინარე თხელ წყალში, სოფ. რიყეთის საძოვრებზე, გოდერძის უდელტებილთან;

Pleurocapsa minor Hansg. emend Geitl. – სახმელი წყლის სოფოს ფორმის შადრევნის ბეტონის კედლებზე, დაბა ხულოში: ბეტონის კედლებზე, წყაროებში, აღდენას გორის ძირას (ადგილი დასილული), სოფ. კვატიასა და სოფ. რიყეთში; ხის დარზე, წყაროში, სოფ. დიდაჭარაში; ქვებზე მდ. აჭარისწყალში, სოფ. პაქსაძეების მიდამოებში (ხიდთან);

Schizothrix fragilis (Kütz.) Gomont – ქვებზე და ხის მორზე, მწვანე ტბაში, ნაპირთან;

Sch. lardacea (Ces.) Gomont – ბეტონის კედლებზე, წყაროში სოფ. რიყეთში; ნიადაგზე, ნელა გამდინარე თხელ წყალში, სოფ. რიყეთის საძოვრებზე, გოდერძის უდელტებილთან;

Sch. lenormandiana Gomont – ხის დარზე და ბეტონის კედლებზე წყაროებში, სოფ. ვაშლოვანის მიდამოებში და სოფ. კვატიაში; ქვებზე, მდ. აჭარისწყალში, სოფ. პაქსაძეებში, ხიდთან;

Sch. sp. – ქვებზე, მდ. კვატიას წყალში, წისქვილთან, სოფ. კვატიაში; წყაროში, გზის პირას (რესტორნის წინ) გოდერძის უდელტებილზე; ქვებზე, ნაკადულში, მდ. აჭარისწყლის სათავეებში;

Spirulina major Kütz. – ჭაობიანში, შავი ტბის მიდამოებში;

Symploca muscorum (Agardh) Gomont – რკინის მილზე და ნიადაგზე, წყაროში, სოფ. ოქრუაშვილებში;

S. sp. – ხის დარზე, წყაროში, სოფ. დიდაჭარაში.

Tolypothrix distorta (Fl. Dan.) Kütz. f. *penicillata* (Agardh) Kossinsk. – ხის მორზე, შავ ტბაში (ნაპირთან);

T. tenuis Kütz. – იქვე;

Xenococcus kernerii Hansg. – ქვებზე, მდ. დასილულის წყალში; ხის დარზე, წყაროში, სოფ. დიდაჭარაში;

X. rivularis (Hansg.) Geitl. – ხის დარზე, წყაროში, სოფ. ვაშლოვანის საძოვრებზე.

დასკვნა

ხულოს რაიონის წყლისაბევებში აღმოჩენილი ციანოპროკარიოტები პირველადაა მითითებული მოცემული მხარისათვის. აქ ისინი ყველაზე მრავლად აღმოჩნდნენ გამდინარ წყლებში. ხშირად ვპოულობდით მათ ჭაობიან ადგილებსა და ტბებშიც, იშვიათად – გუბებში. მინერალური წყაროებიდან აღინიშნა მხოლოდ 3 ციანოპროკარიოტა.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. ქ. დავითაია, ზ. სეფერთელაძე. აჭარა. საქართველოს გეოგრაფია. ნაწ. I. ფიზიკური გეოგრაფია. მთ. რედაქტორი პროფ. ზ. ტატაშიძე. თბ.: მეცნიერება, 2000, გვ. 293-308.
2. ქართული საბჭოთა ენციკლოპედია. მთ. რედაქტორი ირ. აბაშიძე. გ. 11. თბ., 1987, გვ. 513-514.
3. Голлербах М. М., Косинская Е. К., Полянский В. И. Определитель пресноводных водорослей СССР. Вып. 2. М.: Советская наука, 1953.- 652 с.
4. Царенко П. М. Рекомендации по унификации цитирования фамилий авторов таксонов водорослей // Альгология, т. 20, № 1, Киев, 2010, с. 86-120.

TO THE STUDY OF THE CYANOPROKARYOTA OF KHULO REGION**L. Kukhaleishvili**

(Institute Botany of Ilia State University)

Resume: Forty three representatives of cyanoprokaryota, belonging to the two classes (*Chroococcophyceae*, *Hormogoniophyceae*), 4 orders, 11 families and 18 genera, were discovered in water basins of Khulo region (Ajara, east Georgia). The class of Hormogoniophyceae was distinguished with special diversity, which comprised 31 species and intraspecific taxons. The class of *Chroococcophyceae* comprised 12 representatives. Species of cyanoprokaryota: *Anabaena oscillaroides*, *Phormidium foveolarum*, *Ph. frigidum*, *Schizothrix lardacea*, *Symploca muscorum*, *Tolypothrix distorta* f. *penicillata*, *T. tenuis*, *Xenococcus rivularis* were notable with intensive development.

Part of the species, like *Microcoleus vaginatus*, *Oscillatoria princeps*, *Phormidium favosum*, *Ph. autumnale*, *Pleurocapsa minor*, *Schizothrix lenormandiana*, *Xenococcus kernerii*, *Gloeocapsa minuta*, *Microcystis pulvorea* f. *conferta* were found abundantly and in big amount in some habitants, while other habitats were poor with these species.

Dissemination of cyanoprokaryota in the mentioned region was limited. Most of the discovered species (25) were mentioned only in one place. 7 species were found in two places. *Ph. autumnale* and *Pleurocapsa minor* were comparatively wide spread. A bit less spread were *Gloeocapsa minuta*, *Microcystis pulvorea* f. *conferta*, *Lyngbya martensiana*, *Oscillatoria princeps*, *Schizothrix lenormandiana*. Mostly rich of cyanoprokaryota were running basins (rivers, springs, etc.). Rather often were they found in wetlands and lakes, rarely – in pools. Only three species of cyanoprokaryota were discovered in mineral waters: *Oscillatoria* sp., *Anabaena variabilis* f. *tenuis* and *Microcystis parietina*.

Key words: cyanoprokaryota; taxon; class; order; species.**К ИЗУЧЕНИЮ ЦИАНОПРОКАРИОТОВ ХУЛОЙСКОГО РАЙОНА****Кухалеишвили Л. К.**

(Институт ботаники Государственного университета Ильи)

Резюме: В водоемах Хулоинского района обнаружено 43 таксона цианопрокариотов. Они распределены среди 2 классов (*Chroococcophyceae*, *Hormogoniophyceae*), 4 порядков, 11 семейств и 18 родов.

По разнообразию выделяется класс *Hormogoniophyceae*. К нему относится 31 вид с разновидностями; а класс *Chroococcophyceae* объединяет 12 представителей.

Среди найденных в исследуемом районе цианопрокариотов массовым развитием отмечаются: *Anabaena oscillaroides*, *Phormidium foveolarum*, *Ph. frigidum*, *Schizothrix lardacea*, *Symploca muscorum*, *Tolypothrix distorta* f. *penicillata*, *T. tenuis*, *Xenococcus rivularis*. Определенная часть видов в некоторых местообитаниях была развита

массово или в большом количестве, в некоторых местах в малом количестве. Такими являются: *Microcoleus vaginatus*, *Oscillatoriopsis princeps*, *Phormidium favosum*, *Ph. autumnale*, *Pleurocapsa minor*, *Schizothrix lenormandiana*, *Xenococcus kernerii*, *Gloeocapsa minuta*, *Microcystis pulvorea f. conferta*.

В данном районе распространение цианопрокариотов очень ограничено. Большинство из них (25) отмечены из одного местообитания. 7 цианопрокариотов нашли в двух местах. Сравнительно широко распространены *Phormidium autumnale* и *Pleurocapsa minor*. Кроме них широкораспространенными видами можно считать: *Gloeocapsa minuta*, *Microcystis pulvorea f. conferta*, *Lyngbya martensiana*, *Oscillatoriopsis princeps*, *Schizothrix lenormandiana*.

Наиболее богаты цианопрокариотами проточные воды (реки, ручейки, родники и т.д.). Довольно часто встречались они в заболоченных местах и в озерах, редко – в лужах. В минеральных источниках найдено только 3 представителя цианопрокариотов – *Oscillatoriopsis* sp., *Anabaena variabilis f. tenuis* и *Microcystis parietina*.

Ключевые слова: цианопрокариоты; таксон; класс; порядок; вид.

პილევ ერთხელ ადამიანის წონასწორობის მდგრადარეობის შესახებ კარლო მოისტრაფიშვილი

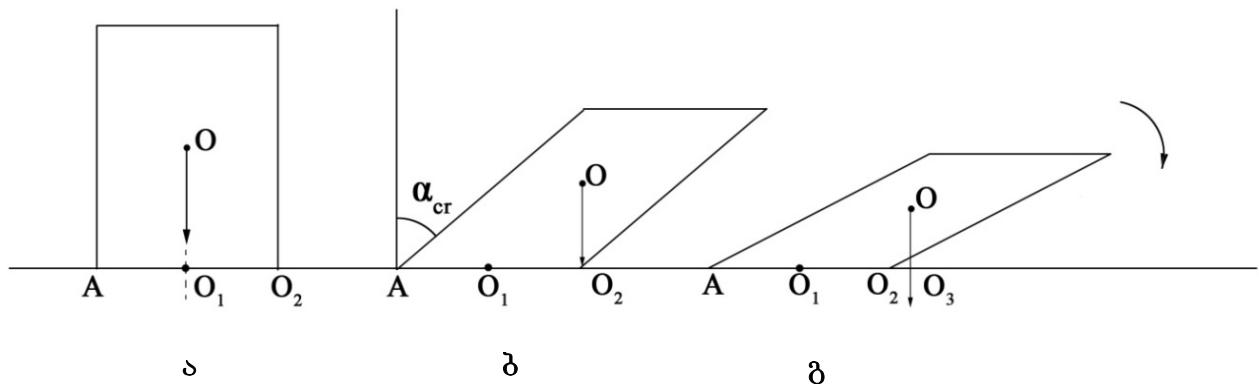
(საქართველოს ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის სახელმწიფო უნივერსიტეტი)

რეზიუმე: განხილულია სხვადასხვა გეომეტრიის მქონე ერთგვაროვანი ცილინდრის ფორმის სხეულის წონასწორობის მდგრადობის პირობები და ამის მაგალითზე შესწავლილია სხვადასხვა პროპორციის მქონე ვერტიკალურად მდგომი ადამიანის წონასწორობის მდგრადობის პირობები; დადგნილია ადამიანის საერთო სიმძიმის ცენტრის მდებარეობის განსაზღვრის ახალი მეთოდი; განსაზღვრულია წინ გადახრის ოპტიმალური კუთხე, რომლის დროსაც ადამიანის სხეულის წონასწორობის მდგრადობის ხარისხი აღწევს თავის მაქსიმალურ მნიშვნელობას; გამოტანილია შესაბამისი დასკვნები.

საკვანძო სიტყვები: წონასწორობის მდგრადობა; საერთო სიმძიმის ცენტრი; ოპტიმალური გადახრა; კრიტიკული კუთხეები.

შესავალი

სხეულის წონასწორობის მდგრადობა განვიხილოთ ერთგვაროვანი ცილინდრული ფორმის მქონე სხეულის მაგალითზე (ნახ. 1); ასეთი სხეულის სიმძიმის ცენტრი (O) ემთხვევა მისსავე გეომეტრიულ ცენტრს და მისი წონასწორობის მდგრადობის ხარისხი მაქსიმალურია მაშინ, როცა ის მკაცრად ვერტიკალურ პოზიციაში იმყოფება (ნახ. 1, a).

ნახ. 1. ცილინდრული ფორმის სხეულის თანდათანობითი გადახრის პროცესი ფიქსირებული ფუძის პირობებში

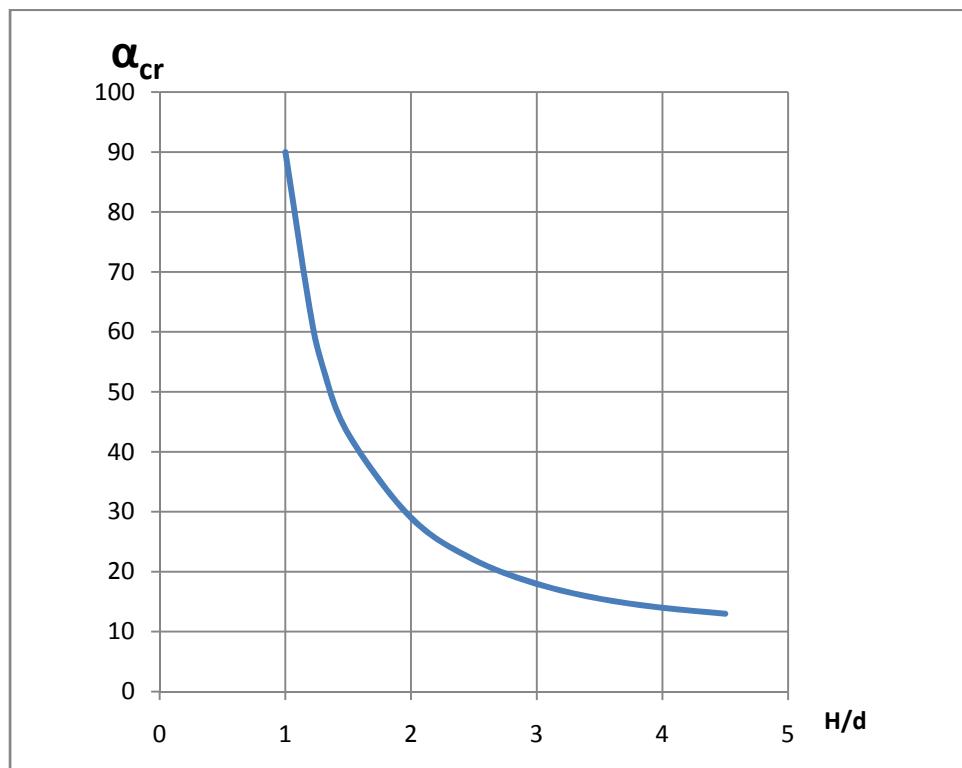
ასეთ პოზიციაში ცილინდრის სიმძიმის ცენტრის (O) ვერტიკალური პროექცია საყრდენ ფართობზე (ფუძეზე) ემთხვევა საყრდენი ფართობის გეომეტრიულ ცენტრს (O_1). ამ შემთხვევაში ცილინდრის სიმძიმის ძალის მომენტი $M = |\vec{P}| \cdot \frac{d}{2}$ ბრუნვის ცენტრის (O_2) მიმართ მაქსიმალურია და იგი ასრულებს შემაკავებელ ფუნქციას, რაც განაპირობებს წონასწორობის მდგრადობის მაქსიმალურ ხარისხს ($|\vec{P}|$ – სიმძიმის ძალის სიდიდე, $d = |AO_2|$ – ფუძის დიამეტრი, $\frac{d}{2}$ – სიმძიმის ძალის მხარი).

ცილინდრის თანდათანობით გადახრასთან ერთად (ფიქსირებული ფუძის შემთხვევაში) მცირდება სიმძიმის ძალის მხარის სიდიდე, რაც იწვევს შემაკავებელი მომენტის შემცირებას და, შესაბამისად, იკლებს სხეულის წონასწორობის მდგრადობის ხარისხი.

1-ლ ბ ნახ-ზე გამოსახულ პოზიციაში ცილინდრის სიმძიმის ცენტრის (O) ვერტიკალური პროექცია საყრდენის ფართობზე ემთხვევა ბრუნვის ცენტრს (O_2) და შემაკავებელი მომენტი და, შესაბამისად, მდგრადობაც უტოლდება ნულს (გადახრის კრიტიკული კუთხე – α_{cr}). შემდეგი გადახრისას სიმძიმის ძალის მომენტი იცვლის ნიშანს და იძენს მაბრუნი მომენტის ფუნქციას, რის შემდეგაც სხეული იწყებს ვარდნას (ნახ. 1 გ).

აღნიშნულიდან გამომდინარე, სხეულის წონასწორობის მდგრადობის ხარისხი მაქსიმალურია, როცა ამ სხეულის სიმძიმის ცენტრის ვერტიკალური პროექცია საყრდენ ფართობზე ემთხვევა ამ ფართობის გეომეტრიულ ცენტრს; ანუ, ვიდრე სხეულის სიმძიმის ცენტრის ვერტიკალური პროექცია მოთავსებულია საყრდენი ფართობის საზღვრებში, სხეული ინარჩუნებს წონასწორობას, ხოლო, თუ მოცემული პროექცია გადის საყრდენი ფართობის საზღვრებიდან, სხეული კარგავს წონასწორობის მდგრადებელის და იწყებს ვარდნას (ნახ. 1 გ).

მე-2 ნახ-ზე გამოსახულია კრიტიკული სიდიდის კუთხის (α_{cr}) დამოკიდებულება ცილინდრის ფორმის სხეულის გეომეტრიაზე $\left(\frac{H}{d}\right)$, ხადაც H ცილინდრის სიმაღლე, ხოლო d ფუძის დიამეტრი.

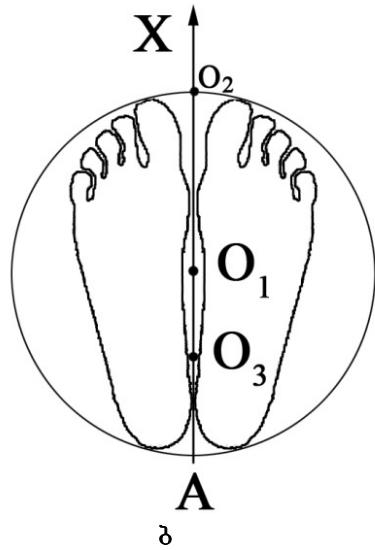
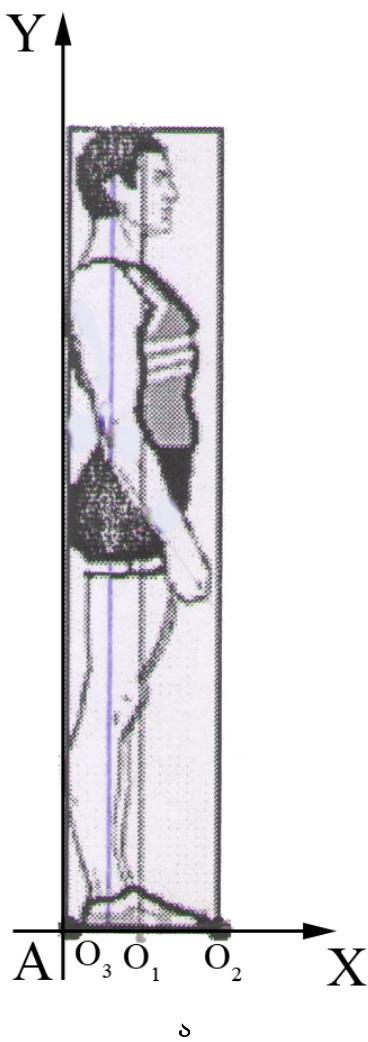

ნახ. 2. ცილინდრის ფორმის სხეულის კრიტიკული სიდიდის კუთხის დამოკიდებულება მის გეომეტრიაზე $\alpha_{cr} = f\left(\frac{H}{d}\right)$

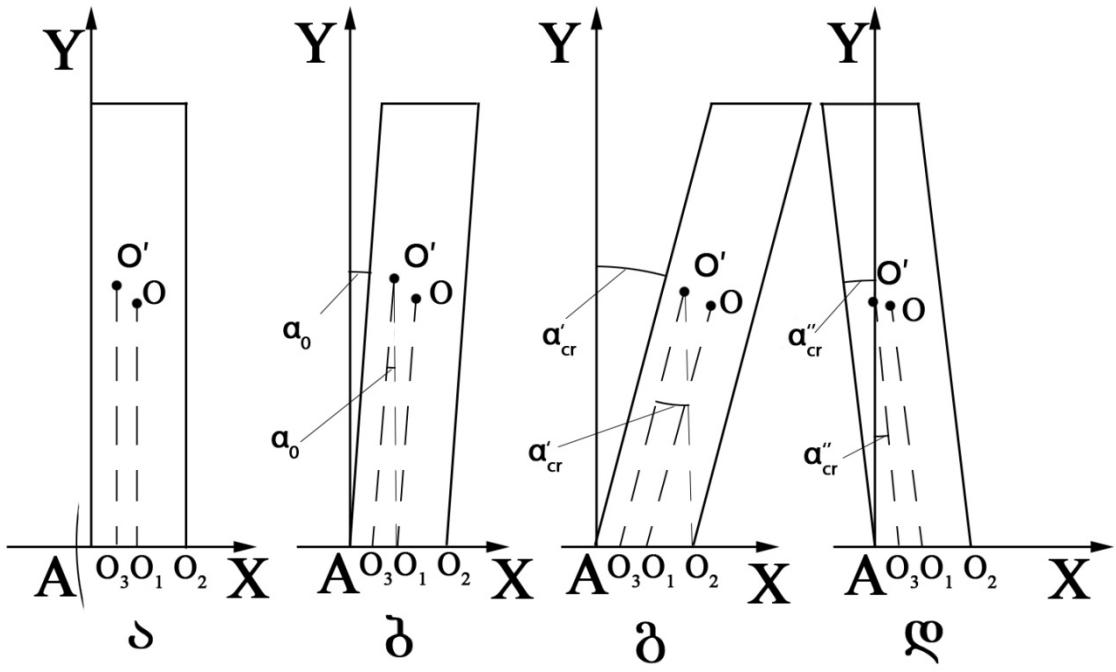
წარმოდგენილი გრაფიკის მიხედვით, $\left(\frac{H}{d}\right)$ სიდიდის ზრდასთან ერთად მცირდება ცილინდრის წონასწორობის მდგრადობა, ანუ ფუძის მოცემული დიამეტრის (d) შემთხვევაში, ცილინდრის სიმაღლის (H) ზრდასთან ერთად კლებულობს მისი მდგრადობა.

ძირითადი ნაწილი:

ვერტიკალურად მდგომი ადამიანი მოვათავსოთ წარმოსახვით (ვირტუალურ) ცილინდრში (ნახ. 3 ა). ამ შემთხვევაში ცილინდრის შიგნით მასები არათანაბრად არის გადანაწილებული და ცილინდრის გეომეტრიული ცენტრი არ ემთხვევა ადამიანის საერთო სიმძიმის ცენტრს (სსც), რაც კარგად ჩანს. მე-4 ა ნახ-ზე ცილინდრის გეომეტრიული ცენტრი (O) საგრძნობლად არის წანაცვლებული ადამიანის სსც-ის (O') მიმართ, რაც განპირობებულია ადამიანის ანატომიის სპეციფიკით.

ნახ. 3. ცილინდრის შიგნით მასების არათანაბარი განაწილება. ა – წარმოსახვით ცილინდრში მოთავსებული ვერტიკალურად მდგომი ადამიანი, ბ – საყრდენ ფართობზე ტერფების განლაგება

ნახ. 4. სხვადასხვა პოზაში მდგომი ადამიანის სიმძიმის ცენტრის მდებარეობა წარმოსახვით ცილინდრში. δ – ადამიანის საერთო სიმძიმის ცენტრის (O') განლაგება ვერტიკალურად დგომის დროს. δ – ადამიანის ოპტიმალური მდგომარეობა, როცა წონასწორობის მდგრადობის ხარისხი მაქსიმალურია და, რასაც შეესაბამება წინ გადახრის ოპტიმალური კუთხე (α_0); γ – წინ გადახრისას წარმოქმნილი კრიტიკული სიტუაცია, როცა წონასწორობის მდგრადობის ხარისხი უტოლებება ნულს და სხეული იწყებს ვარდნას; წინ გადახრის კრიტიკული კუთხე - α'_{cr} ; ρ – უკან გადახრისას წარმოქმნილი კრიტიკული სიტუაცია, კრიტიკული კუთხე - α''_{cr} ; სხეული იწყებს უკან ვარდნას

მე-3 ბ ნახ-ზე გამოსახულია ადამიანის ტერფების განლაგება ცილინდრის ფუძეზე, სადაც O_1 წერტილი წარმოადგენს ცილინდრის გეომეტრიული ცენტრის (O) პროექციას ფუძეზე, რაც ემთხვევა ფუძის ფართობის გეომეტრიულ ცენტრს, ხოლო O_3 წერტილი არის ადამიანის სსც-ის პროექცია.

ვინაიდან ადამიანის სსც-ის (O') და ცილინდრის გეომეტრიული ცენტრის (O) ვერტიკალური პროექციები ფუძის ფართობზე (O_3 და O_1) ურთიერთაცდენილია, ადამიანის წონასწორობის მდგრადობის ხარისხს ვერ ექნება მაქსიმალური მნიშვნელობა; ამის მისაღწევად საჭიროა ადამიანი ფიქსირებული ტერფების პირობებში გადაიხაროს წინ გარკვეული ოპტიმალური კუთხით (α_0) ისე, რომ მისი სსც-ის (O') ვერტიკალური პროექცია საყრდენ ფართობზე დაემთხვევს მის გეომეტრიულ ცენტრს (O_1). მე-4 ბ ნახ-ზე ეს სიტუაცია განხორციელებულია და გადახრის ოპტიმალური კუთხის გამოთვლა შესაძლებელია შემდეგი ფორმულით [1]:

$$\alpha_0 = \arcsin\left(\frac{|O_3O_1|}{|O_3O'|}\right). \quad (1)$$

ანალოგიურად გამოითვლება წინ (ნახ. 4 გ) და უკან (ნახ. 4 დ) გადახრის კრიტიკული კუთხეები:

$$\alpha'_{cr} = \arcsin\left(\frac{|O_3O_2|}{|O_3O'|}\right), \quad (2)$$

$$\alpha''_{cr} = \arcsin\left(\frac{|AO_3|}{|O_3O'|}\right). \quad (3)$$

ცნობილია [1, 2], რომ $|AO_3| = |O_3O_1| = \frac{d}{4}$, $|O_3O_2| = \frac{3}{4}d$, $|O_2O_1| = \frac{d}{2}$, ხოლო $|O_3O'| = h$, რის გათვალისწინებითაც ფორმულები (1), (2) და (3) მიიღებს შემდეგ სახეს:

$$\alpha_0 = \arcsin\left(\frac{d}{4h}\right), \quad (1')$$

$$\alpha'_{cr} = \arcsin\left(\frac{3d}{4h}\right), \quad (2')$$

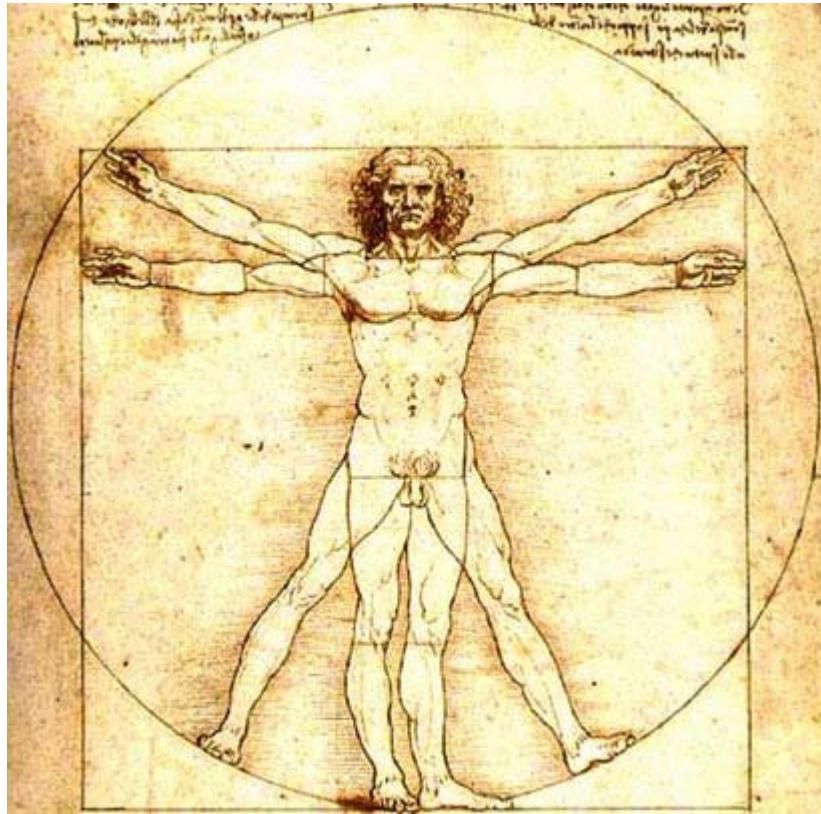
$$\alpha_{cr}'' = \arcsin\left(\frac{d}{4h}\right), \quad (3')$$

სადაც $d = |AO_2|$ არის საყრდენი ფართობის დამტკიცი (ტერფის სიგრძე), ხოლო h – ადამიანის სსც-ის მდებარეობის სიმაღლე ამავე საყრდენიდან.

ვერტიკალურად მდგომი ადამიანის სსც-ის სიმაღლის ($h = |O_3O'|$) განსაზღვრისათვის, როდესაც ცნობილია ადამიანის სიმაღლე (H), გამოვიყენეთ ფიდიუსის რიცხვი (იგივე – „ფიბონაჩის რიცხვი“, იგივე – „ოქროს კვეთა“). ფიდიუსის რიცხვი ($\varphi = 1,6118$), ერთ-ერთი განმარტების მიხედვით, განსაზღვრავს ვერტიკალურად მდგომი ადამიანის სიმაღლისა (H) და მისი ჭიპის მდებარეობის სიმაღლის (h') თანაფარდობას:

$$\varphi = \frac{H}{h'}. \quad (4)$$

ცნობილია, რომ ამ პროპორციით, რომელსაც ბუნებაში არსებულ ყველაზე პარმონიულ პროპორციად მიიჩნევენ, სარგებლობდნენ ჰველი ეგვიპტელები, ანტიკური და აღორძინების ხანის სკულ-პტორები, ფერმწერები, ხუროთმოძღვრები და ა.შ. მათ შორის ლეონარდო და ვინჩი, რომელმაც „ადამიანის სხეულის პროპორციები“ (ნახ. 5) ამ თანაფარდობის გათვალისწინებით შექმნა.

ნახ. 5. ლეონარდო და ვინჩი – „ადამიანის სხეულის პროპორციები“

ცნობილია [3, 4] აგრეთვე, რომ ვერტიკალურად მდგომი მამაკაცის სსც მდებარეობს მისი ჭიპიდან $0,05 \cdot H$ -ით ქვემოთ, ხოლო ქალისა – $0,1 \cdot H$ -ით. მამაკაცის შემთხვევაში ფორმულა (4)-ის გათვალისწინებით მივიღებთ:

$$h = H \cdot \left(\frac{1}{\varphi} - 0,05 \right), \quad (5)$$

$$h = 0,5680 \cdot H;$$

ხოლო ქალებისათვის:

$$h = H \cdot \left(\frac{1}{\varphi} - 0,1 \right), \quad (5')$$

$$h = 0,5180 \cdot H.$$

თუ მე-5 ფორმულას გავითვალისწინებთ, (1'), (2') და (3') ფორმულები მიიღებს შემდეგ სახეს:

$$\alpha_0 = \arcsin\left(\frac{1}{4\left(\frac{1}{\varphi}-0,05\right)} \cdot \frac{d}{H}\right), \quad (6)$$

$$\alpha'_{cr} = \arcsin\left(\frac{3}{4\left(\frac{1}{\varphi}-0,05\right)} \cdot \frac{d}{H}\right), \quad (7)$$

$$\alpha''_{cr} = \arcsin\left(\frac{1}{4\left(\frac{1}{\varphi}-0,05\right)} \cdot \frac{d}{H}\right). \quad (8)$$

თუ მხედველობაში მივიღებთ, რომ $\varphi = 1,618$, გვექნება:

$$\alpha_0 = \arcsin\left(0,44 \cdot \frac{d}{H}\right), \quad (6')$$

$$\alpha'_{cr} = \arcsin\left(1,32 \cdot \frac{d}{H}\right), \quad (7')$$

$$\alpha''_{cr} = \arcsin\left(0,44 \cdot \frac{d}{H}\right), \quad (8')$$

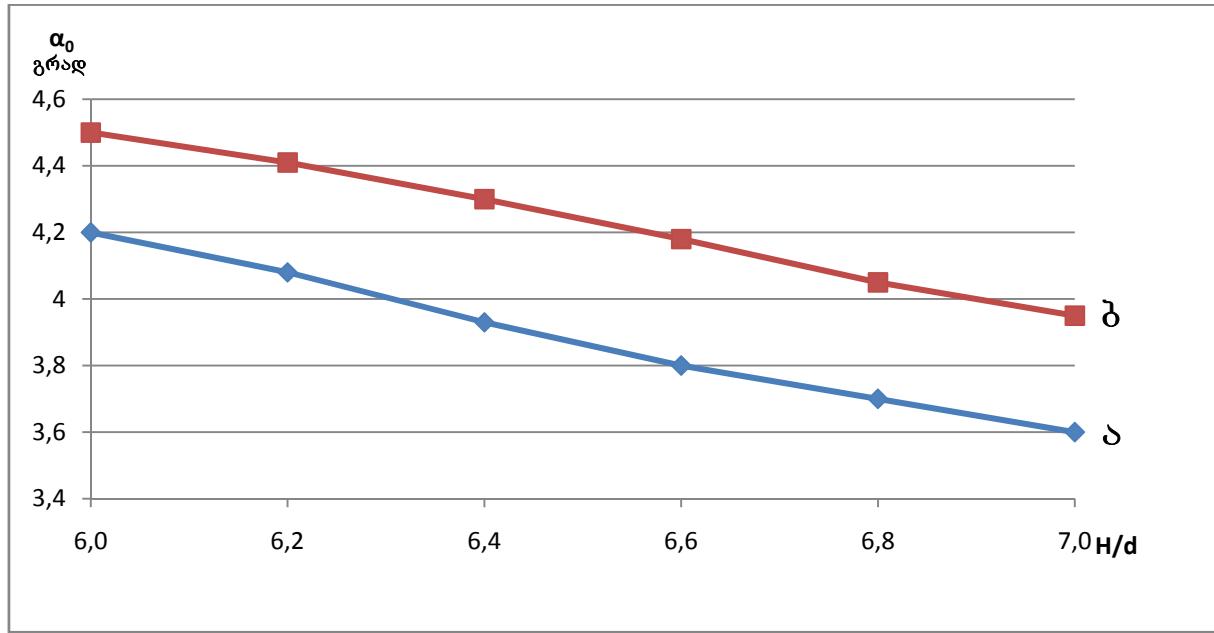
ხოლო ქალების შემთხვევაში:

$$\alpha_0 = \arcsin\left(0,48 \cdot \frac{d}{H}\right), \quad (6'')$$

$$\alpha'_{cr} = \arcsin\left(1,44 \cdot \frac{d}{H}\right), \quad (7'')$$

$$\alpha''_{cr} = \arcsin\left(0,48 \cdot \frac{d}{H}\right). \quad (8'')$$

ლეონარდო და ვინჩის „მამაკაცის სხეულის პროპორციების“ (ნახ. 5) კუთხეებს ექნება შემდეგი მნიშვნელობები: $\alpha_0 = 3,7^0$, $\alpha'_{cr} = 11,15^0$, $\alpha''_{cr} = 3,7^0$.

ნახ. 6. ოპტიმალური სიდიდის კუთხის (α_0) დამოკიდებულება ადამიანის პროპორციებზე $\left(\frac{H}{d}\right)$. δ – მამაკაცებისათვის; δ – ქალებისათვის (პროპორციული ადამიანისათვის $\frac{H}{d}$ სიდიდე იცვლება $6 \div 7$ ფარგლებში)

მე-6 ნახ-ზე გამოსახულია ვერტიკალურად მდგომი ადამიანის წინ გადახრის ოპტიმალური კუთხის (α_0) მნიშვნელობის დამოკიდებულება ადამიანის სხეულის პროპორციებზე $\left(\frac{H}{d}\right)$ მამაკაცებისათვის (δ) და ქალებისათვის (δ).

დასკვნა

მოცემული გრაფიკების შედარება საფუძველს იძლევა დავასკვნათ, რომ ვერტიკალურად მდგომი ქალის წონასწორობის მდგრადობის ხარისხი მეტია, იგივე პროპორციის მქონე მამაკაცისაზე, რაც განპირობებულია მისი (ქალის) სხვ-ის მდებარეობის დაბალი პოზიციით.

ანალოგიური მეთოდით შეიძლება დადგინდეს წინ გადახრის ოპტიმალური კუთხე (α_0) მოთხილამურისათვის:

$$\alpha_0 = \arcsin \left[\frac{1}{H} \left(1,32 \cdot d + \frac{n \cdot l}{0,568} \right) \right],$$

სადაც d ტერფის სიგრძეა, l – თხილამურის სიგრძე, H – მოთხილამურის სიმაღლე, ხოლო n – კოეფიციენტი, რომელიც განსაზღვრავს, თუ თხილამურის სიგრძის რა ნაწილს შეადგენს მანძილი ტერფის წვერიდან თხილამურის საყრდენის ფართობის გეომეტრიულ ცენტრამდე.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. ქ. მოისწრაფიშვილი, ა. ეგოიანი. ვერტიკალურად მდგომი ადამიანის წონასწორობის ბიომექანიკური პრინციპები // მეცნიერება და ტექნოლოგიები №1 (714), თბ.: ტექნიკური უნივერსიტეტი, 2013.
2. V. M. Zatsiorskyi. Fundamentals of Sports Metrology // PH & S, M., 1979.
3. Донской Д. Д., Зациорский В. М. Биомеханика // Физкультура и спорт. М., 1979.
4. Ивалицкий М. С. Анатомия человека // Физкультура и спорт. М., 1985.

ONCE AGAIN ABOUT THE EQUILIBRIUM STABILITY OF A MAN**K. Moisztrapishvili**

(Georgian State University of Physical Culture and Sport)

Resume: There are considered conditions of the equilibrium stability of a cylinder – shaped homogeneous body. Thus, conditions of the equilibrium stability of different proportion upright standing men were studied. A new method allowing determination of a man's common centre of gravity was developed. An optimal angle of forward bending, at which the degree of the equilibrium stability of an upright standing man reaches its maximum value was determined. Hence, the appropriate conclusions were drawn.

Key words: equilibrium stability; common center of gravity; optimal bending; critical angles.**БИОМЕХАНИКА****ЕЩЕ РАЗ ОБ УСТОЙЧИВОСТИ РАВНОВЕСИЯ ЧЕЛОВЕКА****Моисцрапишвили К. М.**

(Грузинский государственный университет физической культуры и спорта)

Резюме: Рассмотрены условия устойчивости равновесия однородного тела цилиндрической формы и на этом примере изучены условия устойчивости равновесия вертикально стоящего человека разных пропорций. Установлен новый метод определения положения общего центра тяжести человека. Определен оптимальный угол отклонения вперед, при котором степень устойчивости равновесия вертикально стоящего человека достигает своего максимального значения. Сделаны соответствующие выводы.

Ключевые слова: устойчивость равновесия; общий центр тяжести; оптимальное отклонение; критические углы.

მასალათმცოდნეობა – პაციონირის განვითარების თანამდევი მეცნიერება

ომარ შურაძე

(ფერდინანდ თავაძის მეტალურგიისა და მასალათმცოდნეობის ინსტიტუტი)

რეზიუმე: სტატიაში თანამედროვე სამიებო სისტემების მონაცემთა ბაზაზე* დაყრდნობით სისტემატიზებული და გაანალიზებულია მასალათმცოდნეობის როლი კაცობრიობის ისტორიული განვითარების სხვადასხვა ეტაპზე და თანამედროვე პირობებში. ნაჩვენებია ახალი მასალების შექმნის აუცილებლობის გამომწვევი პირობები და მათი როლი ტექნიკის განვითარებასა და სამეცნიერო-ტექნიკურ პროგრესში. განხილულია სამგანზომილებიანი ობიექტების დამზადების უახლესი SLM (Selective lazer melting) ტექნოლოგია. აღწერილია მასალების სტრუქტურისა და თვისებების კვლევის მეთოდების შექმნის ისტორია. წარმოდგენილია 2011 – 2012 წლებში გამოქვეყნებული სტატიების მიხედვით შექმნილი მსოფლიო მეცნიერების რუკა. მოცემულია მეცნიერების, კერძოდ მასალათმცოდნეობის, განვითარების მოსალოდნელი პრიორიტეტები.

საკვანძო სიტყვები: მასალათმცოდნეობა; ლითონთმცოდნეობა; კერამიკა; ლითონური მასალები; პოლიმერული მასალები; SLM ტექნოლოგია; 3D ტექნოლოგია; 3D პრინტერი; 3D აღბეჭდვა; სამგანზომილებიანი ობიექტის ანაბეჭდი; კომპიუტერული მოდელირება; ნანონაწილაკები; ნანომეტრული ტექნოლოგია; ნანომასალები; ციტირების ინდექსი; მეცნიერებათმზომელობა; ბიბლიომეტრია; მსოფლიო მეცნიერების რუკა.

შესავალი

ადამიანის მიერ მასალების ათვისება მისი არსებობის ისტორიის ნაწილია. უძველესი ადამიანის უპირველესი მოთხოვნები საკვებ პროცესებსა და თავშესაფარზე ორგანულად უკავშირდება სხვადასხვა მასალის გამოყენების აუცილებლობას. თავშესაფრის მოსაწყობად, შრომისა და საბრძოლო იარაღების დასამზადებლად თავდაპირველად იყენებდნენ მზა ბუნებრივ მასალებს (ქვა, ძვალი, ტყავი). საზოგადოების განვითარებასთან ერთად გაიზარდა მოთხოვნები უფრო მტკიცე, გამდლე და ხარისხიან მასალებზე, რომელთა მოპოვება-გამოყენებას, თავის მხრივ, ადამიანი განვითარების ახალ საფეხურზე აჟავდა. საუკუნეების განმავლობაში მან თანდათანობით ისწავლა ლითონის მიღება-დამუშავება-გამოყენება. მასალების როლი კაცობრიობის განვითარების ამა თუ იმ პერიოდისათვის ასახულია საზოგადოების განვითარების საფეხურების დასახელებებში: ქვის ხანა, სპილენძის ხანა, ბრინჯაოს ხანა, რკინის ხანა.

ძირითადი ნაწილი

ჩვენი მიზანია (ინტერნეტ რესურსების მასალების სისტემატიზაციითა და ანალიზით) წარმოგადგინოთ მასალათმცოდნეობის განვითარების ძირითადი ისტორიული ეტაპები, მასალათა თვისებების კავშირი მათი სტრუქტურის თავისებურებებთან და მიღების ტექნოლოგიასთან, თანამედროვე

* www.Google.ge

მასალათმცოდნეობის განვითარების ზოგადი მდგომარეობა; აღვწეროთ ის ძირითადი ტექნიკური ძვრები, რომლებიც გამოწვეულია ახალი სპეციალური დანიშნულების მასალების შექმნის აუცილებლობით და მასალათმცოდნეობის განვითარების ამჟამინდელი დონით. ვაჩვენოთ სხვადასხვა დანიშნულების ახალი მასალების დამუშავების, მათი სტრუქტურის ფორმირებისა და თვისებების შესწავლის, აგრეთვე წარმოების სხვადასხვა დარგში ექსპლუატაციისას მათი ქცევის პროცენტირების რეალური გზები.

ზოგადად, თანამედროვე მასალები დაყოფილია სამ პირობით ჯგუფად: ლითონურ, არალი-ოთონურ და კომპოზიციურ მასალებად. ძირითადი საბაზო კომპონენტის მიხედვით, ლითონური მასალები, თავის მხრივ, იყოფა შავი და ფერადი მეტალურგიის მასალებად. თანამედროვე მრეწველობის მიერ მოთხოვნილი და სხვადასხვა დარგში გამოყენებული ლითონური მასალების 90 %-ზე მეტი შავი მეტალურგიის ნაწარმზე მოდის.

ისტორიულად ლითონური და არალითონური მასალების უამრავი სახეობაა შექმნილი. მსოფლიოს ყველა ქვეყანას თავისი წვლილი აქვს შეტანილი ახალი, განსაზღვრული ჯგუფის მასალების დამზადება-დამუშავების ტექნოლოგიის შემუშავებისა და კვლევის საქმეში. ამ პროცესებს თან ახლდა გარკვეული ცოდნის დაგროვება და გავრცელება. ამდენად, მასალათმცოდნეობა ჩანასახიდანვე ინტერნაციონალურ მეცნიერებადაა მიხეული და მის მეცნიერულ საწყისებს საზოგადოების ისტორიული განვითარების სიღრმეებში აქვს ფესვები.

პირობითად შეიძლება გამოიყოს სამი ძირითადი ეტაპი. მასალათმცოდნეობის, როგორც მეცნიერების, წარმოშობისა და მისი განვითარების თითოეული ეტაპი განპირობებული იყო მატერიალური წარმოებით. თავის მხრივ, წარმოების განვითარება წარმოადგენდა მასალებზე საზოგადოების მზარდი მოთხოვნების შედეგას. მაგალითად, არქეოლოგიური კერამიკული მასალები იმის საფუძველს იძლევა, რომ თიხის გახურებით და გამოწვით ნაკეთობის სტრუქტურის შეგნებული ცვლილება შესაძლებელია ჩაითვალოს მასალათმცოდნეობის, როგორც მეცნიერების, დასაწყისად, ე.ი. პირველ ეტაპად.

განვითარების მეორე ეტაპზე ადამიანი იყენებს ჯერ თვითნაბად და შემდეგ მაღნეულ ლითონებს. თვითნაბადი ცივნაჭერი სპილენძი გამოაძევა მაღნებიდან მიღებულმა სპილენძმა, ხოლო შემდეგ სპილენძზე სხვა ელემენტების დამატებით მიიღეს ბრინჯაო. ამავე პერიოდში იწყება კეთილშობილი ლითონების დამუშავებაც.

ლითონების გამოყენების მასშტაბის განუხრელად ზრდამ ადამიანი მიიყვანა რკინის ხანამდე (მესამე ეტაპი). ნის ნახშირით გახურებულ ქურაზე გუნდა რკინის ჭედვისას მან შეძლო რკინანახშირბადის შენადნობის მიღება. რკინის თვისებების გაუმჯობესების გზების მიებით კი იგი აღმოჩნდა თერმული დამუშავების საწყისებთან. ადამიანის თეორიული წარმოდგენები თანდათან ივსებოდა ახალი ფაქტებით. დაკვირვებებსა და ინტუიციაზე დაყრდნობით თანდათანობით იხვეწებოდა ლითონების დამუშავების თეორია. ისტორიულად თაობიდან თაობას გადაეცემოდა როგორც თეორია, ისე ამა თუ იმ ნაკეთობის დამზადების პროცესების თავისებურებები.

თეორიული და ცდისეული ცოდნის გაერთიანებით შესაძლებელი გახდა დადგენილიყო ბუნებრივი მასალების დამუშავების ეფექტური მეთოდები. მათი სისტემატიზაციისა და ანალიზისათვის კი საჭირო იყო მეცნიერების დარგის – მასალათმცოდნეობის ჩამოყალიბება, რომელიც შეისწავლიდა ცივილიზაციის არსებობის მანძილზე ადამიანის მიერ შექმნილი ყოველგვარი მასალის აგებულებასა და თვისებებს.

თანამედროვე მასალათმცოდნეობა პირობითად დაყოფილია თეორიულ მასალათმცოდნეობად და გამოყენებით მასალათმცოდნეობად.

თეორიული მასალათმცოდნეობა განიხილავს მასალის აგებულებას და გარე ზემოქმედებისას მასში მიმდინარე პროცესების ზოგად კანონზომიერებებს; ექრდნობა სხვადასხვა მეცნიერების (ფიზიკა, ქიმია, მექანიკა და სხვ.) მიღწევებს. ასე რომ, ტექნიკაში გამოყენებული მასალების ნაკეთობად გადამუშავების ეფექტურობა მეცნიერების მრავალი დარგის საერთო მიღწევაა.

გამოყენებითი მასალათმცოდნეობის ამოცანაა კონსტრუქციების, მანქანათა ნაწილების, მოწყობილობებისა და სხვა ტექნიკური ნაკეთობების დამზადებისას გამოყენებული მასალების ოპტიმალური სტრუქტურისა და ნაკეთობად მათი გადამუშავების ტექნიკოლოგიის განსაზღვრა.

მასალების თვისებების მეცნიერული კვლევის რეალური ნაბიჯები გადაიდგა XIX საუკუნის დასაწყისში. მისი სწრაფი განვითარება უკავშირდება იმ დროს არსებულ მძღავრ სამეცნიერო-ტექნიკურ პროგრესს. საზოგადოებას სჭირდებოდა მადალი ხარისხის, მტკიცე და მდგრადი ნაგებობები და კონსტრუქციები. მასალათმცოდნეობა თვისი განვითარების გზაზე ახალ-ახალ დავალებებს იდებდა მეცნიერ-კონსტრუქტორებისაგან. ამ დროიდან მასალების წარმოება და მათი თვისებების გაუმჯობესება საზოგადოებრივი განვითარების გაზრდილი მოთხოვნების შესაბამისად წარიმართა. პარალელურად სწრაფი ტექნიკ განვითარებადი მანქანათმშენებლობა გახდა მასალების მზარდი მომხმარებელი. შეიქმნა ახალი ლითონური და პოლიმერული მასალები, მაგრამ ტექნიკის მრავალ დარგში გამოყენების მხრივ უპირატესობა ლითონურ მასალებს მიენიჭა. აქედან გამომდინარე, მასალათმცოდნეობაში ჩამოყალიბდა კვლევის ახალი, მძლავრი მეცნიერული მიმართულება – ლითონთმცოდნეობა, რომელიც ძირითადად იკვლევს სხვადასხვა დანიშნულების ახალი ლითონური მასალების დამუშავების, მათი სტრუქტურის ფორმირებისა და თვისებების შესწავლის პროცესებს. ამასთან, წარმოების სხვადასხვა დარგში ექსპლუატაციისას ახდენს მათი ქცევის პროგნოზირებას.

ლითონთმცოდნებმა დაამუშავეს მასალების კვლევის განსაკუთრებული მეთოდები. მათი უპირველესი მოთხოვნა იყო საკვლევი მასალების ქიმიური შედგენილობის ზუსტად განსაზღვრა. პირველი მიკროსკოპის შექმნით დაიწყო მეტალოგრაფიული კვლევები. დადგინდა ფოლადის აღნაგობასა და თვისებებს შორის მჭიდრო კავშირის არსებობა. გამოკვლეულ იქნა ნახშირბადისა და სხვა ელემენტების გავლენა ფოლადის თვისებებზე. ამასთან, აღმოჩენილ იქნა ფაზური გარდაქმნები ფოლადებში და დადგინდა ამ გარდაქმნების კრიტიკული წერტილები – ტემპერატურები.

1876 წელს ჯოზაია უილარდ გიბზის მიერ გამოკვენებული ნაშრომით „ჰეტეროგენული სისტემების წონასწორობის შესახებ“ საფუძველი ჩაეყარა ლითონთმცოდნის მთავარ სამუშაო ინსტრუმენტს – თანამედროვე თერმოლინიკასა და ფიზიკურ ქიმიას. მალე, 1898 წელს უილიამ რობერტ-ოსტენმა ააგო რკინა-ნახშირბადის სისტემის ფაზური გარდაქმნების დიაგრამა, რითაც დაიწყო ანალოგიური დიაგრამების აგების პროცესები სხვა სისტემებისთვისაც. სპეციალისტებმა ეს პროცესები დამწერლობის შემოღების ტოლფასად აღიქვეს, კინაიდან ფაზური დიაგრამები ლითონთმცოდნისათვის იგივეა, რაც ანბანი.

ლითონების კვლევისას ფართოდ გამოიყენებოდა ფიზიკურ-ქიმიური ანალიზის მეთოდები. დადგინდა მასალის თვისებების ცვლილების დამოკიდებულება შედგენილობაზე. შესწავლილ იქნა ტემპერატურის გავლენა ფოლადის სტრუქტურის ცვლილებების თანმიმდევრობებზე. ნათელი მოეფინა მასალების მიერ თვისებათა გამოვლენის მრავალსახეობას. შესაძლებელი გახდა სტრუქტურის მართვა (გარკვეულ დონემდე) და სხვადასხვა პირობის დროს ამა თუ იმ მასალის ქცევის პროგნოზირება. დაიწყო მეცნიერ-მასალათმცოდნეთა მიღწევების წარმოებაში გამოყენება. მათი დანერგვით მოიხსნა მრავალი საწარმოო პრობლემა, შემცირდა წუნდებული პროდუქციის რაოდენობა და გაფართოვდა პროდუქციის ასორტიმენტი, ამაღლდა საწარმოო უსაფრთხოების დონე და შემცირდა პროდუქციის თვითდირებულება.

მასალათმცოდნეობის განვითარების ისტორია უწყვეტადაა დაკავშირებული მასალების თვისებებისა და შინაგანი აგებულების კვლევის მეთოდების განვითარების ისტორიასთან. ლითონების კვლევის საქმეში დიდ წარმატებად უნდა იქნეს მიხნეული მაქს ფონ ლაუეს მიერ აღმოჩენილი რენტგენის სხივების კრისტალზე დიფრაქციის ფაქტი (1912 წ.). ერთი წლის შემდეგ ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად გიორგი ვალდემა და მამა-შვილმა უილიამ პენრიმ და უილიამ ლორენს ბრეგებმა გამოიყვანეს რენტგენოსტრუქტურული ანალიზის ძირითადი ფორმულა, კ. წ. ვალფ-ბრეგების წესი. ამით დაიწყო კრისტალური მასალების რენტგენოსტრუქტურული კვლევების ერა.

ლითონის ფიზიკურ-ქიმიურ-ჟექანიკური თვისებების კვლევების დიდ მიღწევად უნდა ჩაითვალოს მყარი ტანის მექანიკის საფუძვლების შექმნა. ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად ეგონ ოროვანმა, მიქაელ პოლანიმ და ჯეფრი ინგრამ ტეილორმა ლითონური მასალების პლასტიკურობა ახსნეს დისლოკაციების ჩასახვით და მოძრაობით (1934 წ.). პიტერ პირშმა კოლეგებთან ერთად ელექტრონული მიკროსკოპით დააფიქსირა დისლოკაციების არსებობა ლითონებში (1956 წ.). ამ ფაქტით დადასტურდა არა მარტო დისლოკაციების თეორიის რეალობა, არამედ მოხდა ელექტრონული მიკროსკოპების შესაძლებლებების დემონსტრირებაც.

ლითონთმცოდნებმა მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანეს ნებისმიერი ტექნიკური სიახლის შექმნასა და საჭირო ოგისებების ლითონური და კომპოზიციური მასალების მოძიებაში. საავიაციო, კოსმოსური, ატომური ენერგეტიკის და სამხედრო ტექნიკის დაჩქარებული ტემპებით განვითარებამ განსაკუთრებული აქტუალურობა შესძინა ლითონთმცოდნების წინსვლა-განვითარებას. ამ სფეროებმა დღის წესრიგში დააყენა ახალი, სპეციალური და განსაკუთრებული თვისებების მქონე შენადნობების შემუშავების აუცილებლობა. ავიაკოსმოსური დარგის მეცნიერ-კონსტრუქტორთა წინაშე მუდმივად დგას ორი ძირითადი პრობლემა: კონკრეტული აპარატის პაერში ასაწევად საჭირო ძალური დანადგარის შექმნა და კუთრი დატვირთვის გასაზრდელად აპარატის მასის შემცირება. არსებობს ფაქტები იმის შესახებ, რომ მრავალი გენიალური ინჟინრული პროექტი არ განხორციელებულა (ალბათ დღესაც არ რეალიზება) იმ მიზეზით, რომ დაპროექტების მომენტისათვის არ არსებობდა ისეთი მასალა, რომელიც ინჟინერს იდეის კონსტრუქციაში გადატანის საშუალებას მისცემდა. მაგალითად, დიდმა ლეონარდო და ვინჩი ვერ შეძლო აეგო მის მიერ კონსტრუირებული შევულმფრენი იმის გამო, რომ იმ დროისათვის ჯერ კიდევ არ იყო შემუშავებული მაღალი კუთრი სიმტკიცის მასალა.

ტექნიკის მოთხოვნამ სწრაფი ტემპებით განვითარა ახალი მასალების მოძიების პროცესები. XX საუკუნის გარიურაუზე ლეონ ჟილეტმა შეიმუშავა პირველი უქანგავი ფოლადის შედგენილობა (1904 წ.), რითაც დაიწყო ფოლადების გამოყენება მაღალი კოროზიის პირობებში. გერმანები მეცნიერის ალფრედ ვილმის მიერ ალუმინ-სპილენბის შენადნობის ბუნებრივი დავველების ეფექტის აღმოჩენით შეიქმნა მაღალი სიმტკიცისა და დაბალი სიმკვრივის მასალა – დურალუმინი (1906 წ.). მის ბაზაზე არნახული ტემპებით განვითარდა ლითონისკორპუსიანი ახალი თაობის საფრენი აპარატების წარმოება. უილიამ ევიდ კულიჯმა ფხვნილოვანი მასალისაგან მიიღო ვოლფრამის დრეკადი მავთული (1909 წ.), რამაც გამოიწვია ელნათურების სწრაფი გავრცელება და ფხვნილობა მეტალურგიის შექმნა. კამერლინგ ონესმა აღმოაჩინა ზეგამტარობის მოვლენა (1911 წ.), რითაც საფუძველი ჩაუყარა დაბალ- და მაღალტემპერატურულ ზეგამტარობას და მათ საფუძველზე ნაკეთობების დამზადებას. იან ჩოხრალსკიმ დაამუშავა დიდი ზომის ლითონის მონოკრისტალის მიღების მეთოდი (1918 წ.), რამაც განაპირობა შემდგომ ნაცევრად გამტარი მასალების მრწველობის განვითარება. პაულ მერიკამ დააპატენტა პირველი ზემხურვალმტკიცე შენადნობი (1926 წ.), რომლის ბაზაზე განხორციელდა აირტურბინული და რეაქტიული ძრავების შექმნის იდეა. ამჟამად ამ ტიპის ძრავებითა ადჭურვილი ვეველა სამხედრო და სამოქალაქო თვითმფრინავი. თანამდეროვე აირტურბინული ძრავები ითვლება ძირითად ძალურ მოწყობილობად არა მარტო ავიაციაში, არამედ გემთმშენებლობაში, ენერგეტიკაში და ა.შ.

ნედლეული მასალების რესურსების შეზღუდულობისა და მასალებისადმი მკაცრი ტექნიკურ-ეკონომიკური მოთხოვნების გამო მასალათმცოდნები გზადაგზა ახდენდნენ ტრადიციული მასალების ახალ ტექნოლოგიურ დონეზე გამოყენებას. ნაკეთობის ხარისხის გასაუმჯობესებლად XX საუკუნეში დიდი წარმატებით გამოიყენებოდა მათი თერმული, ქიმიურ-თერმული და თერმომექანიკური დამუშავებები, დიფუზური მეტალიზაცია, ნაკეთობის ზედაპირის ელექტროქიმიური დაფარვა და სხვ.

პარალელურად გრძელდებოდა მექანიკური მახასიათებლების უფრო მაღალი მნიშვნელობებისა და სამუშაო გარემოს ზემოქმედებისადმი მაღალი მედეგობის ან კიდევ სხვა მოთხოვნილი სპეციალური და განსაკუთრებული თვისებების მქონე ახალი მასალების მოძიება. მეცნიერული კვლევების შედეგად ტრადიციული მასალებისა და უფრო მტკიცე გამაძლიერებელი ელემენტების ურთიერთშესამების ბაზაზე დამუშავდა მასალების ახალი ჯგუფი – ქომპოზიციური მასალები. თანამდეროვე მანქანა-დანადგარებისა და მოწყობილობების ხარისხისა და სამიღებობის ასამაღლებლად წარმოებაში ფართოდ გამოიყენება სპეციალური ლითონური, კომპოზიციური და ფხვნილოვანი მასალები.

ლითონთმცოდნების უველა დიდი მიღწევის ჩამოთვლა პრაქტიკულად შეუძლებელია, მაგრამ არ შეიძლება არ აღინიშნოს ზოგიერთი მათგანი: არნე ლანდნდერმა აღმოაჩინა შენადნობის ფორმის მეხსიერების ეფექტი და მისი გამოყენების შესაძლებლობა მედიცინასა და ტექნიკის მრავალ დარგში (1932 წ.); კილპელმ კნოლმა დაამუშავა ტიტანის მიღების ეკონომიკურად გამართლებული მეთოდი (1940 წ.), რამაც უზრუნველყო ტიტანის ბაზაზე ნაკეთობების დამზადება თვითმფრინავის ფუზზელაჟიდან დაწყებული კოროზიამედეგი რეაქტორების კორპუსებით დამთავრებული; ჯონ ბარდინ-

მა, უოლტერ ბრატეინმა და უილიამ შოკლიმ შექმნეს პირველი ტრანზისტორი – მიკრო-ელექტრონიკის მთავარი ელემენტი (1948 წ.); ბილ ჰუანის მიერ შემუშავებული ზონური დნობით ლითონების გაწმენდის მეთოდი (1951 წ.) ამჟამადაც გამოიყენება ზესუფთა მასალების (მაგალითად, ნახევრად გამტარების) მისაღებად. შევდი მეცნიერების ჯგუფმა მიიღო პირველი ხელოვნური ალმასები (1953 წ.), რითაც საფუძველი ჩაეყარა მაღალი სიზუსტის დეტალების წარმოებას. ფრანკ ვერ-შენაიდერმა მიმართული კრისტალიზაციის მეთოდით დაამზადა უზარმაზარი სვეტოვანი კრისტალებისაგან შედგენილი ტურბინის ფრთები (1958 წ.). ამოცანის ამ რევოლუციურმა გადაწყვეტაში საშუალება მისცა კონსტრუქტორებს აეწიათ რეაქტიული ძრავების სამუშაო ტემპერატურა, რითაც უზრუნველყოფილ იქნა საწვავის მნიშვნელოვანი ეკონომია. კარლ სტრნატმა კოლეგებთან ერთად კობალტისა და იშვიათ მიწათა ელემენტების ბაზაზე შექმნა ზემდლავრი მუდმივი მაგნიტები (1966 წ.); რობერტ კიორკ-უმცროსმა, რიჩარდ სმოლმა და ჰაროლდ კროტომ აღმოაჩინეს ნახშირბადის ალოტროპიული მოდიფიკაცია – სფეროსებრი კრისტალური გისოსი (1985 წ.), რომელიც 60 ატომისაგან შედგებოდა. მას ფულერენი უწოდეს. იოჰან ბედნორცმა და კარლ მიულერმა იტრიუმი-ბარიუმი-სკილენმი-ჟანგბადი სისტემის ფუძეზე შექმნეს მაღალტემპერატურული ზეგამტარული კერამიკა (1986 წ.), რაც ზეგამტარული მასალების ფართომასშტაბიანი გამოყენების საფუძველი გახდა; სუმიო იიზიმა აღმოაჩინა ნახშირბადის ნანომილაკები (1991 წ.), რომლებიც ფოლადზე 100-ჯერ უფრო მტკიცე და 6-ჯერ უფრო მსუბუქია და სხვ.

ახალ შენადნობთა შედგენილობების შემუშავების პარალელურად ხდებოდა ლითონური მასალების შინაგანი აგებულების თავისებურებების კვლევის მეთოდებისა და საკვლევი აპარატურის გაუმჯობესება. მაგალითად, ჰენრი კლიფტონ სორბი ოპტიკურ მიკროსკოპს იყენებდა ფოლადის მიკროსტრუქტურის საკვლევად (1863 წ.). ადოლფ მარტენსმა ნაწროობი ფოლადის კვლევისას აღმოაჩინა, რომ იგი განსხვავდებოდა ნაკლებად სალი ფოლადის სტრუქტურისაგან (1890 წ.). ამ დროიდან იწყება მიკროსკოპის გამოყენება კრისტალური სტრუქტურის შესასწავლად და სტრუქტურასა და თვისებებს შორის კავშირის დასაღენად; მაქს კნოლმა და ერნსტ რუსკამ ააგეს პირველი გამჭოლი ელექტრონული მიკროსკოპი (1933 წ.); კომპანია “Cambridge Instruments“-მა დაამზადა პირველი რასტრული მიკროსკოპი, რომელიც ნიმუშის ზედაპირების კვლევის უნარით ბევრად აღემატება სინათლის მიკროსკოპის შესაძლებლობას (1965 წ.); ჰენრის რორერმა და გერდ ბინინგმა შექმნეს გვირაბული მასკანირებელი (გამშლელი) მიკროსკოპი და უზრუნველყველი ზედაპირის სტრუქტურის ატომური სიზუსტით განხილვა (1981 წ.). ღონ ეიგლერმა გვირაბული მიკროსკოპის საშუალებით ქსენონის ატომებით დაწერა სიტყვა IBM, რითაც დაამტკიცა ცალკეული ატომების მანიპულირებისა და ნანოსტრუქტურების შექმნის შესაძლებლობა.

მასალათმცოდნეობის, როგორც მეცნიერების მიღწევების შეფასების ერთ-ერთ წყაროდ (XXI საუკუნემდე) შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ამერიკული ჟურნალის „Jurnal of Minerals, Metals and Materials Society“ რედაქციის მიერ მკითხველთა დახმარებით შედგენილი სია ასი უველაზე უფრო მნიშვნელოვანი მოვლენისა და ადამიანისა, რომლებმაც გარდამტები გავლენა მოახდინეს კონსტრუქციული და სპეციალური მასალების მეცნიერებაზე. სია იწყება ჩვენს ერამდე 28 ათასი წლით ადრე დათარიღებული ცხოველებისა და ადამიანების უმცელესი გამომწვარი კერამიკული ფიგურებით და მთავრდება 1991 წელს ელი იაბლონოვიჩის მიერ დამზადებული ფოტონური კრისტალით, რომელსაც განსაზღვრული სიგრძის სინათლის სხივის შეჩრების უნარი აქვს. ამ აღმოჩენით საფუძველი ჩაეყარა ფოტონის ტრანზისტორების დამზადებას. ნიშანდობლივია ის ფაქტიც, რომ ჩამონათვალიდან 40 %-ზე მეტი მიღვნილია უშუალოდ ლითონური მასალებისადმი. როგორც აღინიშნა, თანამედროვე მასალათმცოდნეობის განვითარების ტენდენციები და პერსპექტივა ფიზიკის, ქიმიის, მექანიკა-მათემატიკის, მასალათაგამდლეობის, ინფორმატიკისა და სხვა მეცნიერებების ფუნდამენტურ საფუძლებთანაა დაგავშირებული. ამ კუთხით საინტერესოა ამ ჩამონათვალში წარმოდგენილი რიჩარდ ფეიმანის გამოსვლა ამერიკელ ფიზიკოსთა საზოგადოების წინაშე ცნობილი მოხსენებით „იქ ქვევით მრავალი თავისუფალი ადგილია“ (1959 წ.), რითაც მან ფაქტორივად შემოიტანა ნანოტექნოლოგიის კონცეფცია. შეიქმნა მასალათმცოდნეობის ახალი მომართულება და გაჩნდა მასალების თვისებების ნახტომისებრი ცვლილების შესაძლებლობები.

ისტორიულად დადასტურებულია, რომ ტექნიკური პროგრესი შეუძლებელია ახალი თვისებების მქონე მასალების შექმნის გარეშე. თანამედროვე მასალათმცოდნეობის მიღწევები

მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს საზოგადოების ტექნიკური, ტექნოლოგიური და სამცნიერო განვითარების დონეზე. 2008 წლის იანვარში ჟურნალი Materials Today-ის ერთ-ერთი რედაქტორი ჯ. ვუდი აქვეყნებს იმ 10 მოვლენის სიას, რომლებმაც უკანასკნელი 50 წლის განმავლობაში განსაზღვრა დღევანდელი მასალათმცოდნეობის განვითარების მაღალი დინამიკა. ესენია:

1. „საერთაშორისო რუპა ნახევრად გამტარებისათვის“ (International Technology Roadmap for Semiconductors – ITRS), რომელიც მეცნიერული აღმოჩენა კი არ იყო, არამედ მეცნიერების, ტექნოლოგიისა და ეკონომიკის ერთიანი ბაზის ანალიზური მიმოხილვა. მასში ასახულია 1994 – 2007 წლებში მისაღწევი მიზნები და ამ მიზნებისაკენ მიმავალი საუკეთესო გზები;

2. მასკანირებელი გვირაბული მიქროსკოპია (1981 წ.). ამ გამოგონებამ ბიძგი მისცა ნანოკვლევებსა და ნანოტექნოლოგიებს;

3. მრავალშრიანი მაგნიტური და არამაგნიტური მასალების სტრუქტურაში გამოვლენილი გიგანტური მაგნიტური წინაღობის ეფექტი (1988 წ.). მის საფუძველზე შექმნილია ამომქითხავი თავები ხისტი დისკებისათვის, რომლებითაც ამჟამად აღჭურვილია ყველა პერსონალური კომპიუტერი;

4. ნახევრად გამტარი ლაზერები და შუქდიოდები GaAs-ის შენადობზე (1962 წ.). ტელესაკომუნიკაციო სისტემების, CD და DVD პლეიერებისა და ლაზერული პრინტერების ძირითადი კომპონენტები;

5. 2000 წლს საქმის ცოდნით ორგანიზებული ლონისძიება მასირებული პერსპექტიული სამცნიერო კვლევებისა, კ.წ. „აშშ-ის ეროვნული ნანოტექნოლოგიური ინიციატივა“ – National Nanotechnology Initiative (ბილ კლინტონი და დოქტორი როკ). ნანოკვლევების მსოფლიო საერთო დაფინანსების მოცულობამ 2007 წლს 12 მლრდ აშშ დოლარს გადააჭარბა და შესაბამისი სამცნიერო პროგრამები ამოქმედდა მსოფლიოს 60 ქვეყანაში;

6. ნახშირბადის ბოჭკოებით არმირებული პლასტმასები. მსუბუქი და მტკიცე კომპოზიციური მასალები, რომლებმაც გარდაქმნა ტექნიკის მრავალი დარგი: ავიამშენებლობა, კოსმოსური ტექნოლოგიები, ტრანსპორტი, სპორტული აღჭურვილობის წარმოება, შესაფუთი მასალები და სხვ.;

7. მასალები ელექტროტევადი ლითიუმის იონური ბატარებისათვის (კათოდი – LiCoO₂ ან LiFeO₄, ანოდი – ნახშირბადი, Sony, 1991 წ.), რამაც გამოიწვია საზოგადოებრივი „მობილური რევოლუცია“ (ნოუთბუქები, მობილური ტელეფონები, ციფრული ფოტოაპარატები, ვიდეოკამერები და ელექტრომობილები);

8. ნახშირბადის ნანომილაკები (1991 წ.). მათ აღმოჩენას წინ უძლოდა ფულერების (C₆₀) არანაკლებ სენსაციური აღმოჩენა (1985 წ.). ამჟამად ნახშირბადის ნანოსტრუქტურების საოცარი, უნიკალური და დიდი იმედის მომცემი თვისებები ყველაზე „ცხელი“ პუბლიკაციების ცენტრშია, მაგრამ ჯერ კიდევ გადასაწყვეტია ერთგვაროვანი თვისებების შემცირების მქონე ნანომილაკების მასობრივი სინთეზის, გაწმენდის მეთოდებისა და მათი ნანოხელსაწყობში ჩართვის ტექნოლოგიების საკითხები;

9. მასალები რბილი ბეჭდური ლითოგრაფიისათვის. დღეს ლითოგრაფიულ პროცესებს ცენტრალური ადგილი უკავია მიკროელექტრონული ხელსაწყოებისა და სქემების წარმოებაში, დამსხვემებულ არეებში და სხვა ნაკეთობებში. ახლო მომავლისათვის მათი აღტერნატივია არ ჩანს. რბილი ბეჭდური ლითოგრაფია იყენებს პოლიდიმეთილოქსისილანის დრეკად მრავალჯერად შეგამას. ამჟამად მიღწეულია 30 ნმ გარჩევის მკაფიობა ბრტყელ, მოღუნულ და მოქნილ ქვესადებებზე;

10. მეტამასალები (მეცნიერების გამონაგონი, რომელსაც ბუნებაში ანალოგი არ აქვს). რეალური სტრუქტურები შეიქმნა 2000 წლის. იგი პერსპექტიული მასალაა სრულყოფილი ლინზების (რადიოსალოკაციო ტალღების სიგრძის დიაპაზონი) დასამზადებლად და ისეთი დანაფარის ფორმირებისათვის, რომელიც მთლიანად შთანთქავს გარკვეული დიაპაზონის ელექტრომაგნიტურ გამოსხივებას (უზინარი ობიექტის შექმნა). სხვა მიზნებით მისი გამოყენება მომავლის საქმეა.

ახალი, განსაკუთრებული თვისებების შემცირების შემთხვევაში მასალების შექმნასთან ერთად იხვეწება მათი კვლევის მეთოდებიც. ამჟამად მასალათმცოდნეობის კვლევის მეთოდებია: ელექტრული, მაგნიტური, რენგბენოსტრუქტურული, დილატომეტრიული და მეტალოგრაფიული ანალიზები, სინათლისა და ელექტრონული მიკროსკოპია, ბირთვული მაგნიტური რეზონანსი, თერმოგრაფია და სხვა ფიზიკურ ქიმიური მეთოდები, ხოლო კვლევის ძირითადი პრიორიტეტულებებია:

ნანოტექნოლოგია – რამდენიმე ნანომეტრის ზომის მასალისა და მათ ბაზაზე კონსტრუქციების შემუშავება და შესწავლა;

კრისტალოგრაფია – კრისტალების ფიზიკური მდგომარეობის კვლევა, რომელიც აერთიანებს:

1. კრისტალებში დაფექტებისა და უცხო მინარევების გამოვლენას და მასალის მირითად თვისებებზე მათ გავლენას;

2. დიფრაქციულ ტექნოლოგიებს – რენტგენსტრუქტურულ ანალიზს, რომელიც გამოიყენება ნივთიერების ფაზური მდგომარეობის შესასწავლად;

ლითონთმცოდნეობა – ლითონური მასალების თვისებების შესწავლა;

კერამიკა – მოიცავს ელექტრონიკისათვის მასალების კვლევა-ძიებას, კომპოზიციურ მასალებს და სხვ.;

ბიომასალები – ადამიანის სხეულში იმპლანტაციებად გამოსადევი მასალების კვლევა.

ნებისმიერი კონსტრუქციის დაპროექტებისას მკვლევრებისა და კონსტრუქტორების მიზანია: ნაკლები დანახარჯებით არსებული ანალოგის (ან ახლის) ხარისხისა და ეფექტურობის გაუმჯობესება; მუშა წნევების, სიჩქარის, ტემპერატურის თუ სხვა პარამეტრების გაზრდა ისე, რომ ერთგულ დატვირთვაზე (სიმძლავრეზე) მოხდეს მასალის მასის შემცირება.

მანქანათმშენებლობის (და მრავალი სხვა დარგის) ტენდენცია – შეამციროს ნაკეთობის ეფექტური მასა, განაპირობებს ისეთი მასალების დამუშავების აუცილებლობას, რომლებშიც მაღალი სიმტკიცე შეხამებული იქნება დაბალ სიმკვრივესთან (იგულისხმება ლითონური და კომპოზიციური მასალები).

რეალურ პირობებში მოცემული კონსტრუქციისათვის სხვადასხვა მასალისაგან სასურველის შერჩევისას ითვალისწინებენ მასალების მექანიკური, კოროზიული, სითბური და სხვა თვისებების მახასიათებლების პარამეტრებს. მათი ურთიერთშედარება და კონსტრუქციის მუშაობის პირობების გათვალისწინება ამარტივებს მასალების ობიექტური შერჩევის შესაძლებლობას.

თანამედროვე სამრეწველო დარგების განვითარებამ ცხადყო, რომ ძირითადი ტექნიკური მოთხოვნების გადასაჭრელად საქმარისი არ არის მხოლოდ ახალი მასალების შერჩევა. აუცილებელია მათი დაცვა სამუშაო გარემო პირობების (ტემპერატურა, კოროზიული გარემო, ულტრაიისფერი გამოსხივება, კლიმატური ფაქტორები) ზემოქმედებისაგან. გარემოს აგრესიულობის ზრდა იწვევს ზედმეტ დანახარჯებს მანქანა-მოწყობილობებში ცვეთის პროცესების ლიკვიდაციაზე. მასალების თვისებების სტაბილიზაციისათვის შესარჩევი ღონისძიებებისა და მანქანა-მექანიზმების შრომისუნარიანობის პროგნოზირებისათვის აუცილებელია გარემოს ზეგავლენით გამოწვეული მასალების აგგენდების კანონზომიერების ცვლილების ცოდნა. დადგენილია, რომ დაცვის პროცესების ეფექტურობის დონე კონსტრუქციის საიმედოობის განსაზღვრის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ფაქტორია.

აშშ-ში წარმოებს კოროზით გამოწვეული ლითონის დანაკარგების აღრიცხვა. მაგალითად, 2012 წელს კოროზით გამოწვეულმა დანაკარგებმა ქვეყნის მასშტაბით 468 მლრდ აშშ დოლარი შეადგინა. მსოფლიო მასშტაბით რთულ ტექნიკურ სისტემებზე კლიმატის გავლენით კოროზიული და ბიოდაზიანებებით გამოწვეულმა ზარალმა 2,2 ტრილიონ აშშ დოლარს მიაღწია. აღნიშნული მონაცემები ადასტურებს, რომ მასალების თვისებების კვლევის მრავალრიცხოვან მეთოდებს აუცილებელია დაემატოს კვლევის კიდევ ერთი მიმართულება – კლიმატური გამოცდები. ასეთი კოლოსალური დანაკარგების თავიდან ასაცილებლად აუცილებელია დაიგეგმოს ახალი მასალის არა მარტო მუშაობის სფერო, არამედ მისი მთლიანი სასიცოცხლო გზა: მასალის შემუშავება → კონსტრუქციებში მისი გამოყენება → გარემო და კლიმატური პირობებისაგან დაცვა და რესურსის გახანგრძლივება → დიაგნოსტიკა → უტილიზაცია. ამ სქემით მუშაობისას მკაფიოდ კლიმატურის თავისებურებები და მარტივდება მათი ანალიზი.

XX საუკუნეში ტექნიკის განვითარებას მნიშვნელოვანი ბიძგი მისცა და უდიდესი წვლილი შეიტანა ორგანული მასალათმცოდნეობის მიმართულებამაც. 1909 წელს ლეო ბეიკლანდის მიერ სინთეზირებულ იქნა მჟარი თერმოპლასტიკური პოლიმერი – ბაკელიტი. აქედან დაიწყო პლასტიკატების ერა და განხდა პლასტმასების მრეწველობა. 1920 წელს, მას შემდეგ, რაც ჰერმან სტაუდინგერმა ჩამოაყალიბა მოსაზრება, რომ პოლიმერები ერთმანეთთან კოვალენტურად დაკავშირებული გრძელი ჯაჭვის ერთი სახის რგოლებია, შეიქმნა პოლიმერების ქიმია... 1935 წელს უოლეს ჰიუმ კოროტესმა (კოლეგებთან ერთად) დააპატენტა ნეილონი, რამაც მნიშვნელოვნად შეამცირა მოთხოვნა აბრეშუმზე და უზრუნველყო პოლიმერების მრეწველობის დაჩქარებული განვითარება. 1964 წელს სტეფანია კვოლექმა შეიმუშავა მაღალი სიმტკიცის, მსუბუქი პლასტიკი კვლა-

რი. კევლარის ბოჭქო აუცილებელი კომპონენტია თანამედროვე კომპოზიტებისათვის, რომელ-თაგანაც მზადდება უამრავი საგანი – საბურავებიდან დაწყებული ჯავშანებილებით დამთავრებული. 1970 წელს შეიქმნა ოპტიკური ბოჭქო (ბობ მაუერი და სხვ.), რომელიც უმცირესი დანაკარგით ატარებს სინათლის სხივს (რევოლუცია ტელეკომუნიკაციაში); 1977 წელს კი – ელექტროგამტარი პოლიმერები (ხიდაკი სირაკავა და სხვ.).

თანამედროვე მასალათმცოდნეობა, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, სულ უფრო მზარდ მნიშვნელობას იძენს ადამიანების ყოფაში. მას მუდამ გვერდში უდგას „პარტნიორი“ მეცნიერებები, რომელთა მიღწევების გათვალისწინებით ეს დარგი ფქს უწყობს კაცობრიობას სიახლეთა ძიებაში. ტექნიკის სტრატეგია უწყვეტია: მასალა → ტექნოლოგია → კონსტრუქცია. ზოგადად, ქვეყნის ტექნიკური განვითარების სტრატეგიის შემუშავებისას აუცილებელია მკაფიო, მასალათმცოდნეობის მიღწევებზე დაყრდნობით შედგენილი და აწონილ-დაწონილი მეცნიერულ-ტექნოლოგიური პროგნოზის გაკეთება.

XX საუკუნეში ახალი მასალების შექმნას მნიშვნელოვანი ბიძგი მისცა სამსედრო და სარაკეტო-კოსმოსური ტექნიკის მოთხოვნებმა. პრაქტიკამ დაადასტურა, რომ ამ დარგებისათვის შემუშავებული მასალები თანდათან გადადის სამოქალაქო სექტორში. ასეთი გამოცდილებიდან გამომდინარე, გრძელვადიანი პერსპექტივით სარეალიზაციო უკედა დიდი პროექტი დასახული გვემის განსახორციელებლად უნდა ითვალისწინებდეს ახალი მასალების შესაქმნელად კვლევების ჩატარების მატერიალურ-ტექნიკურ და ფინანსურ უზრუნველყოფას.

მეცნიერების განვითარების დონე და ყოველი ახალი საინჟინრო-ტექნიკური გადაწყვეტა საწყის ნედლეულ მასალებს განსხვავებულ ტექნიკურ-კონომიკურ მოთხოვნებს უყენებს, რის შედეგადაც იცვლება ტრადიციული მასალები და ნაკეთობების დამზადების მეთოდები. ასპარეზზე გამოდის ახალი, უფრო პროგრესული ტექნოლოგიები და შესაბამისი სპეციალური, ხშირად პრეციზიული თვისებების მქონე საწყისი მასალები. ინფორმაციის, მონაცემთა დამუშავებისა და ხელოვნური ინტელექტის მიმართულებებით მეცნიერების განვითარების მაღალმა დონემ XX საუკუნის ბოლოს მასალათმცოდნებს საშუალება მისცა დაემზადებინათ რეალური სამგანზომილებიანი ობიექტები კომპიუტერული მოდელის მონაცემების აღწარმოებით.

ამჟამად მთელ მსოფლიოში დაჩქარებული ტემპებით მიმდინარეობს საწარმოებში SLM (Selective lazer melting) ტექნოლოგიების დამუშავება-დანერგვა. გამორჩეულობის მიზნით კომპანიები ტერმონებით მანიპულირებდნენ. ხდებოდა მსგავსი ტექნოლოგიების სრულყოფა და დაპატენტება სხვადასხვა დასახელებით (Laser CUSING, DMLS, SLS და სხვ.). ბაზარზე კომპანიების გამორჩევის სურვილმა საქმე იქამდე მიიღვანა, რომ, პრაქტიკულად, წარმოების ერთი და იგივე ხერხი სხვადასხვა დასახელებას ატარებს. ამ გაურკვევლობის თავიდან ასაცილებლად 2012 წელს „მასალების გამოცდის ამერიკულმა საზოგადოებაშ“ უკედა ტექნოლოგია გააერთიანა ერთ კატეგორიად.

SLM ტექნოლოგია არის დეტალის კომპიუტერული მოდელის 3D ფორმატში აღწარმოების ერთ-ერთი ხერხი. იგი საშუალებას იძლევა შეიქმნას როტული გეომეტრული ფორმის, ხშირად თხელკედლიანი და ღრუბანიანი ლითონის ნაკეთობები. ამჟამად მზა ნაწარმის ხარისხი იმდენად მაღალია, რომ მათი მექანიკური დამუშავება საჭირო აღარ არის. ნაკეთობის აღბეჭდვის პროცესი ინერტული აირებით შეესტულ სამუშაო კამერაში მიმდინარეობს, რითაც გამოირიცხება სახარჯო მასალების უანგა. ამდენად, SLM ტექნოლოგია პრაქტიკულად უნარჩენო წარმოება. პოპულარული მასალები SLM ტექნოლოგიებისათვის არის ფხვილოვანი ლითონები და შენადნობები, მათ შორის: უქანგავი, საიარაღო და სხვა მაღალლებირებული ფოლადები, ტიტანი და მისი შენადნობები, ალუმინი და მისი შენადნობები და სხვ.

აღსანიშნავია, რომ ზოგიერთ სფეროში SLM ტექნოლოგიის გამოყენებისათვის ზემადალი სიმკვრივის ნაწილაკებია საჭირო. მათი ფორმიანობა 1 %-ზე ნაკლები უნდა იყოს. ნებისმიერი ფორმი და სიცარიელე ნაკეთობის დეფორმაციის წყარო და, შესაბამისად, მისი სუსტი რგოლია. ამდენად, ახალი ტექნოლოგია ახალ მაღალ მოთხოვნებს უყენებს ლითონის ფხვილებსაც. აქედან გამომდინარე, დღის წესრიგში დადგა ფხვილთა მეტალურგიის ახალი ტექნოლოგიის შესაბამის დონეზე განვითარების საკითხიც.

შერჩევითი ლაზერული დნობა ადიტიური წარმოების პროცესია. სამგანზომილებიანი მოდელის შესაქმნელად მძლავრი ლაზერის (200 – 1000 ვტ) სხივის გამოყენებით ლითონის ფხვილის

ნაწილაკები ერთმანეთს „მიედნობა“ და თანდათან ხდება სასურველი დეტალის მიღება. მკლევრებმა საკვანძო პარამეტრების – ლაზერის სიმძლავრის, ლაზერის სიჩქარის, ლაზერული სკანირების ხაზებს შორის მანძილების ცვლილებით, სკანირების ხერხის (ნაწილებად დაყოფის) და ფხვნილოვანი შრის სისქის ცვლილებით შეძლეს უმეტესი ლითონური მასალისაგან ბევრი დეტალის დამზადება.

3D აღბეჭდვა ცნობილია აგრეთვე, როგორც კომპიუტერული მოდელირება ან ალტერნატიული კონსტრუირება. ამ პროცესს ზოგჯერ სწრაფი მაკეტირების პროცესსაც უწოდებენ. 3D აღბეჭდვის პროცესის დასაწყისად ითვლება სამგანზომილებიანი ციფრული მოდელის დაყოფა 20 – 100 მეტრის შრებად. 3D პრინტერზე მიერთებულ კომპიუტერში იტვირთება სამგანზომილებიანი ფიზიკური მოდელის ასაგები შრების „ნახაზები“ (მზა ფაილი) სტანდარტულ STL (სტერეო ლითოგრაფიულ) ფორმატში. 3D აღბეჭდვის საწარმოო ციკლის დასაწყისში 3D პრინტერის სპეციალურ პლატფორმაზე იყრება სასურველი სისქის საწყისი ლითონური ფხვნილი. ფხვნილის გასწორებისა და კომპიუტერიდან გადაცემული კოორდინატების შესაბამისად ლაზერით პირველი შრის გადნობის შემდეგ მიიღება დასამზადებელი გეომეტრიული ობიექტის „პირველი სართული“. შემდეგ კომპიუტერიდან ნაკარნახები ყოველი შემდეგი შრის ნახაზის შესაბამისად 3D პრინტერი ადნობს ფხვნილის შემდეგ შრეს პომოგენურ მასამდე და წინა შრეზე შედნობით თანდათან იმეორებს ციფრული მოდელის შრების კონტურს. საბოლოოდ კი ყალიბდება რეალური სამგანზომილებიანი ობიექტი (ნახ. 1). განუსაზღვრელია 3D აღბეჭდვის შესაძლებლობები. მას სპეციალისტები მოკლედ ასე განსაზღვრავენ: „რასაც დახატავთ, იმას შექმნით“.

ნახ. 1. 3D აღბეჭდვით მიღებული სამგანზომილებიანი ნაკეთობა

მრავალგვარია 3D აღბეჭდვის პრაქტიკული გამოყენების სფერო. მათ შორის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მედიცინაა. SLM ტექნოლოგიის საშუალებით ერთ ობიექტში პომოგენური და ფორმიანი სტრუქტურების კომბინირების შესაძლებლობა მნიშვნელოვანი გამოდგა იმპლანტაციების შექმნისას. დადგენილია, რომ ორთოპედიული იმპლანტაციის ფორმანი ზედაპირი ხელს უწყობს მის შეზრდას ძვლის ქსოვილთან. 3D აღბეჭდვის გამოყენებით ქირურგიმა შეძლეს ადამიანის სხეულის ნაწილების მაკეტის კონსტრუირება. რეგენერაციულ მედიცინაში სპეციალიზებულმა კომპანია Organovo. Inc-მა 2010 წელს განაცხადი გააკეთა სისხლძარღვების ბიოაღბეჭდვის შესახებ... აღსანიშნავია, რომ 3D აღბეჭდვის გამოყენების სფერო ძალზე ფართოა. მას იყენებენ როგორც ფერადი ბეჭდვისათვის (2005 წ.), ისე შოკოლადისა (2011 წ.) და სხვ. დასამზადებლად.

ამჟამად მრეწველობის თითქმის ყველა დარგი (ავიაკოსმოსიდან დაწყებული ბავშვების სათა-მაშოების დამზადებით დამთავრებული) იყენებს 3D პრინტერს. ყოველდღიურად მატულობს ლითონური მასალების 3D აღბეჭდვის სამრეწველო პროდუქცია.

ლაბორატორიულ პირობებში 3D აღბეჭდვის გამოყენებით ლითონისაგან პირველი დეტალი აღიძეს და 1989 წელს. საწარმოებში SLM ტექნოლოგიის ფართოდ დანერგვისა და მასშტაბების საილუსტრაციოდ განვიხილოთ რამდენიმე მაგალითი: 1. კომპანია Alcoa, პირველადი აღუმინის და მზა აღუმინის ნაკეთობების წამყვანი საერთაშორისო მწარმოებელი, 2014 წლის ნოემბერში აცხადებს, რომ გაგმავს სამგანზომილებიანი აღბეჭდვის დანერგვასა და გამოყენებას რეაქტიული ძრავების საკომპლექტებელი და სხვა პროდუქტების წარმოებაში; 2. მსოფლიოში რეაქტიული ძრავების ყველაზე მსხვილი მიმწოდებელი კომპანია General Electrik (GE) იყენებს ლაზერულ აღბეჭდვას ისეთი საკომპლექტებელი დეტალების დასამზადებლად, რომელთა შექმნაც შეუძლებელი იყო სტანდარტული ტექნოლოგიებით. კომპანიამ გაიდო 50-მილიონიანი ინვესტიცია ახალი საწარმო ფართობის შესაქმნელად. ქარხანა, რომლის გახსნაც მიმდინარე წელს იგეგმება, გამოუშვებს საწვავის ფრეკვენებს ახალი თაობის ტურბოვენტილატორული რეაქტიული ძრავებისათვის (LEAP) და სამგზავრო Boeing 777X თვითმფრინავებისათვის განკუთვნილი ყველაზე მძლავრი რეაქტიული ძრავების GE9X საკომპლექტებელ ნაწილებს.

აღსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ GE ტურბინების მსუბუქი ფრთებისათვის გეგმავს 3D აღბეჭდვის რევოლუციური პროცესს – იტალიური აეროკოსმოსური კომპანია Avio-სა და შვედური კომპანია Arcam-ის ერთობლივად დამუშავებული მეთოდის – ღნობა ელექტრონული სხივით (EBM – electron beam melting) გამოყენებას. ამ პროცესში ლითონის ფხვნილის გასადნობად ლაზერის ნაცვლად გამოიყენება ელექტრონების კონა.

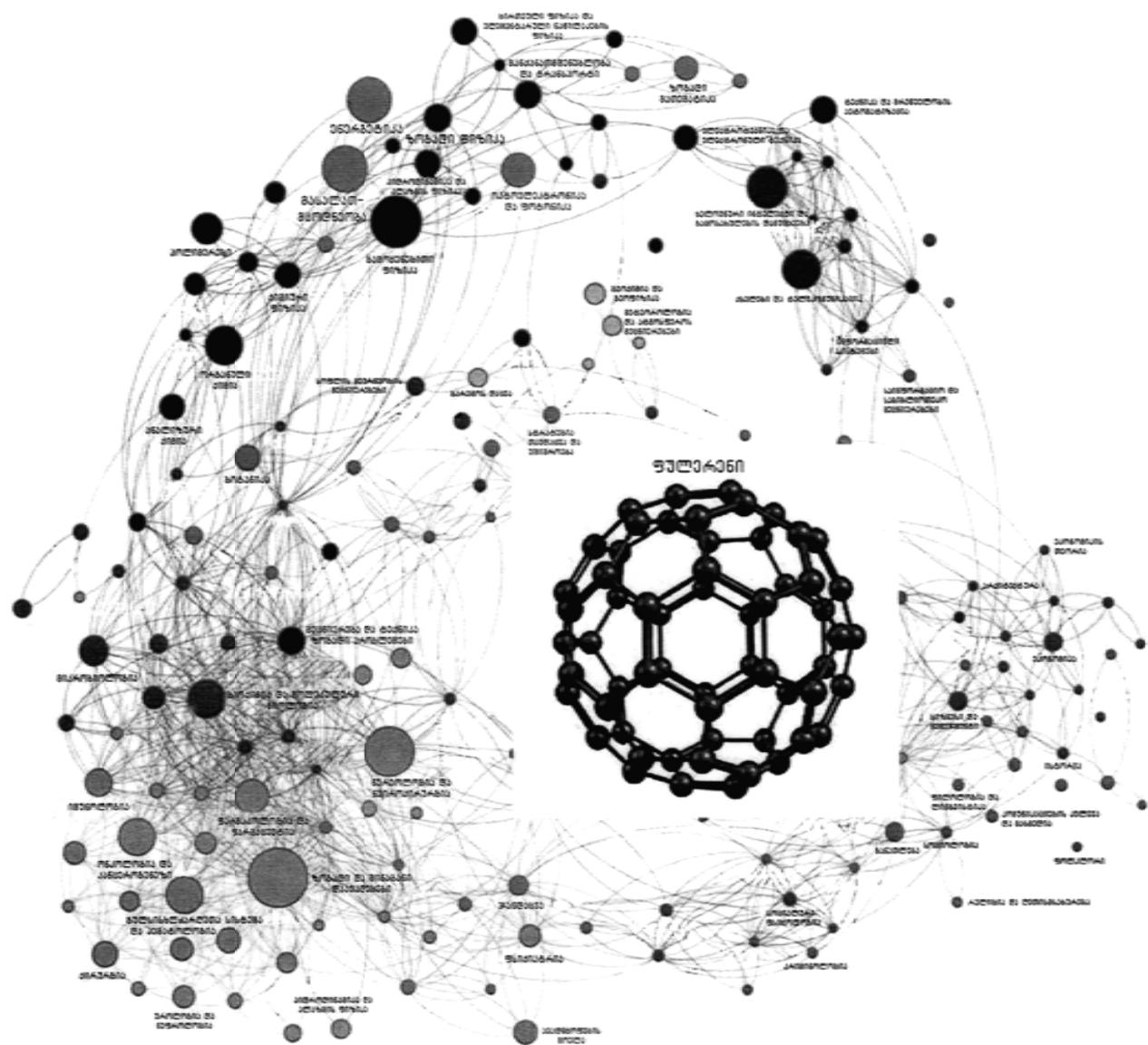
რა გზით განვითარდება მასალათმცოდნეობა მომავალში?

მიუხედავად იმისა, რომ არც ერთ მეცნიერს არ შეუძლია იწინასწარმეტყველოს, თუ რისი აღმოჩენა მოხედება უახლოეს მომავალში, სამეცნიერო პროგნოზირებას მაინც აქვს არსებობის უფლება. მას შეუძლია შეგვახდოს მომავალში, რაც აქამდე მხატვრული ფანტასტიკის პრეროგატივა იყო. უნდა ვივარაუდოთ, რომ კომპიუტერული მოდელირებით და დახვეწილი ექსპერიმენტებით შესაძლებელია ეფექტურად განისაზღვროს ლითონური ნაკეთობების ტექნოლოგიური პარამეტრები და ფართოდ დაინერგოს მრეწველობაში ნანომეტრული ფხვნილებისაგან დეტალების დამზადების SLM მეთოდი. არ უნდა დავივიწყოთ, რომ ნანომეტრული მასალები მრავალ უნიკალურ თვისებასთან ერთად ერთ ისეთ თვისებასაც ავლენს, რომელიც მასალათმცოდნეობას განვითარების ფართო პერსპექტივას უსახავს. დადგენილია, რომ ნანომეტრული მასალების თვისებები დამოკიდებულია ნანომეტრული ნაწილაკების გეომეტრიულ ზომაზე. თანამედროვე მეცნიერთა ერთობლივი აღიარებით, უახლოეს მომავალში ნანომეტრული ტექნოლოგიები ადამიანის საქმიანობის თითქმის ყველა სფეროში (მედიცინა, ბიოლოგია, გენეტიკა, ენერგეტიკა და მრავალი სხვ.) შეადგევს და რადიკალურ გავლენას მოხედებს სამეცნიერო-ტექნიკურ პროგრესზე.

ამჟამად ამა თუ იმ დარგის განვითარების პერსპექტივის შესწავლა და ცოდნის სფეროში სხვადასხვა ქვეყნის მეცნიერების განვითარების დონის შედარება ხდება ინფორმეტრიით. იგი მოიცავს კიბერმეტრიას, კებმეტრიასა და მეცნიერებათმზომელობას. მეცნიერებათმზომელობის მიზანია: მეცნიერული მიმართულების განვითარების ობიექტური სურათის წარმოდგენა; მისი აქტუალურობის, პოტენციური შესაძლებლობების შეფასება, ინფორმაციული ნაკადების ფორმირება, კანონებისა და სამეცნიერო იდეების გავრცელება. მეცნიერებათმზომელური კვლევების და მათი შედეგების შედარების საბაზო ობიექტი ციტირების ინდექსია (სამწუხაროდ, ახალი მასალებისადმი მიძღვნილი სამეცნიერო პუბლიკაციების მნიშვნელოვანი ნაწილი არ ხდება ფართო სამეცნიერო საზოგადოების მხედველობის არეში). მაგალითად, აშშ-ში მეცნიერებასა და ტექნოლოგიებზე გაწეული ყველა სარჯის 50%-მდე მოდის სამხედრო სფეროზე)...

მეცნიერებათმზომელური კვლევებით დადგინდა, რომ სამრეწველო თვალსაზრისით, განვითარებულ ქვეყნებში ახალი მასალების შემუშავება და, შესაბამისად, მასალათმცოდნეობა, როგორც მეცნიერება, მუდმივად იმუფლება მეცნიერების განვითარების პრიორიტეტულ ველში. მსოფლიო სარეიტინგო სისტემის 2010 წლის მონაცემებით, განვითარებულ ქვეყნებში ცოდნის ეს სფერო საინფორმაციო (კომპიუტერულ) ტექნოლოგიებთან და ბიოტექნოლოგიებთან ერთად ითვლება პრიორი-

ტეტულ მიმართულებად. დღეს ჩინეთში მასალათმცოდნეობა ფუნდამენტურ მეცნიერებათა სამეცნიერო პუბლიკაციების მიხედვით (რომლებიც პირდაპირ გადის ეკონომიკაზე) პირველ ადგილზეა. Scopus-ის მონაცემთა ბაზის (რომელიც სამეცნიერო თანამეცნობრობის მიერ ადიარებული 18 ათასზე მეტი ჟურნალის ინდექსაციას ახდენს) საფუძველზე, კომპანია Science-Metrix-ის 2011 – 2012 წლების მეცნიერებათმზომელური კვლევების (გამოქვეყნებული სამეცნიერო სტატიების, ციტირების ინდექსების და ა.შ. სტატისტიკური დამუშავებით) შედეგად შედგენილი მსოფლიო მეცნიერების რუკა (ნახ. 2) ნათლად ასახავს პლანეტის მეცნიერებების განვითარებას თანამედროვე ეტაპზე. რუკა წარმოდგენილია გამარტივებული სახით და მასზე დამატებულია ფულერენის გამოსახულება.

ნახ. 2. მსოფლიო მეცნიერებების რუკა

Science-Metrix-ის მონაცემებით, მსოფლიო მეცნიერებების რუგაზე ნათლად არის გამოკვეთილი ოთხი დიდი კლასტრი:

- ყველზე დიდი კალევები მედიცინასა და ბიოლოგიაში განთავსებულია ქვევით, მარცხნივ;
 - ფიზიკა, ქიმია და მაცნიერება მასალების შესახებ – ზეპით, მარცხნივ;

- სწრაფად მზარდი მეცნიერებები ინფორმაციის, მონაცემთა დამუშავებისა და ხელოვნური ინტელექტის შესახებ – ზევით, მარჯვნივ;
- სოციალური და პუმანიტარული მეცნიერებები, რომელთა გამაერთიანებელი ცენტრია კვლევები განათლების სფეროში – ქვევით, მარჯვნივ.

დასკვნა

სპეციალისტები, ალბათ, ვერასოდეს გაავლებენ ზღვარს თანამედროვე მეცნიერებისა და ტექნიკის განვითარების დონეებს შორის. ის, რაც გუშინ ოცნებისა და ფანტაზიის სფეროდ გვეჩვენებოდა, დღეს სელშესახები რეალობაა. მკლევრებმა წარმოების სხვადასხვა მეთოდით მიიღეს უნიკალური თვისებების მქონე მასალები. დამუშავებულია მზის ელემენტები თვითგაცივების ეფექტით. მიღებულია აგრეთვე ფულერენები (1985 წ.), და გრაფენი – ნახშირბადის ორგანზომილებიანი ალოტროპიული მოდიფიკაცია (2004 წ.), რომელსაც ახასიათებს დიდი მექანიკური სისისტე, რეკორდულად მაღალი თბოგამტარობა და ცნობილ მასალებს შორის ელექტრონების მაქსიმალური ძვრადობა. იგი მიიჩნევა მომავალი ნანოელექტრონიკის საფუძვლად. 3D აღმოჩენების საშუალებით მიღებულია ისეთი ზესისტი მასალები, რომლებსაც საკუთარ მასაზე 160000-ჯერ მეტი ტვირთის ატანა შეუძლია. 3D აღმოჩენებისას გამყარების პროცესის მიკროსკოპულ დონეზე რეგულირებით მიღწეულია მიკროსტრუქტურის (კრისტალოგრაფიული აღნაგობის) მართვის შესაძლებლობა (Oak Ridge National Laboratory, 2014 წ.). თანამედროვე გამომთვლელი სისტემების შექმნა ეყრდნობა ახალი თაობის ნახევრად გამტარ და სხვა მასალებს... მეცნიერების მიღწევების წარმოებაში ფართოდ დანერგვის პრაქტიკამ მიგვიყვანა თანამედროვე კომპიუტერულ სისტემადნ, ინტერნეტამდე და მნელია იმის პროგნოზირება, თუ რა იქნება ხვალ... როგორი იქნება სამეცნიერო-ტექნიკური პროგრესის შემდეგი საფეხური. მაგრამ ერთ საკითხში ყველა მეცნიერი და პრაქტიკოსი თანხმდება – ნებისმიერ ტექნიკურ გადაწყვეტას შესაბამისი მასალა ესაჭიროება და, სასურველია, ტექნიკის განვითარების იდეასთან ერთად საჭირო თვისებების მქონე მასალების შექმნამაც არ დაყოფნოს.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. material.osngrad.info/node/24
2. www.modificator.ru/terms/material.html
3. automaterial.ru/?page_id=4
4. http://inauka.ru/science/article70366
5. www.chemistry.ssu.samara.ru/chem1/fullerene.htm
6. 3dtoday.ru/wiki/SLM_print/
7. https://ru.wikipedia.org/wiki/Графен
8. kubstu.ru/s-507
9. www.moluch.ru/information/index/
10. www.rusrep.ru/article/2013/10/29/map/

MATERIALS SCIENCE – THE ACCOMPANYING SCIENCE OF MANKIND DEVELOPMENT**O. Shuradze**

(F. Tavadze Institute of Metallurgy and Materials Scince)

Resume: The paper describes connected to the systemization and analysis the role of materials science during the different stages of historical developments of mankind and now, with the help of modern search databases. The analysis includes the main condition and reasons for creating new materials and their influence on development of technique and scientific-technical progress. The paper also includes the analysis of new SLM technology for creating 3D objects. Besides, there is described the history of creating the research methods of structure and properties of materials. Based on the analysis of papers published during 2011-2012, the world science map is presented. The priority directions for the development of science and possible development directions in materials science are also described in the presented paper.

Key words: materials science; metals science; ceramics; metal materials; polymer materials; SLM technology; 3D technology; 3D printer; 3D printing; imprint of three-dimensional object; computer modelling; nanoparticles; nanometric; technology; nanomaterials; citing index; scientometrics; bibliometrics; map of world science.

МАТЕРИАЛОВЕДЕНИЕ**МАТЕРИАЛОВЕДЕНИЕ – НАУКА, СОПУТСТВУЮЩАЯ РАЗВИТИЮ ЧЕЛОВЕЧЕСТВА****Шурадзе О. В.**

(Институт металлургии и материаловедения им. Ф. Тавадзе)

Резюме: В работе, на основе данных современных поисковых систем, систематизирована и проанализирована роль материаловедения в развитии человечества на различных исторических этапах и в современных условиях. Приведены причины, вызывающие необходимость создания новых материалов и их роль в развитии техники и научно-технического прогресса. Проанализированы новейшие SLM технологии изготовления трёхмерных объектов. Описана история создания методов исследований по структуре и свойствам материалов. Представлена и проанализирована карта мировой науки, созданная по трудам, опубликованным в 2011 – 2012 годы. Дан прогноз приоритетных направлений развития науки, и, в частности, материаловедения.

Ключевые слова: материалы; металловедение; керамика; металлические материалы; полимерные материалы; SLM технология; 3D технология; 3D принтер; 3D печать; отпечаток трёхмерного объекта; компьютерное моделирование; наночастицы; нанометрическая технология; наноматериалы; индекс цитирования; наукометрия; библиометрия; карта мировой науки.

მაბნიუმის ქლორიდის რკინის ზეპნილით აღდგნის პროცესის შესწავლა
იუზა ფულარიანი, ნოდარ კეპელიძე, მერაბ კერესელიძე, როლანდ რაზმაძე,
ნუნუ ხუციშვილი

(ფერდინანდ თავაძის მეტალურგიისა და მასალათმცოდნეობის ინსტიტუტი)

რეზიუმე: დადგენილია ქლორწყალბადის არეში ნამწვის დამუშავების შედეგად წარმოქმნილი ქლორიდების აორთქლების ოპტიმალური პირობები. ქლორწყალბადის არეში სრული გაუწყლოება ხდება 400°C ტემპერატურაზე. შესწავლილია უწყლო მაგნიუმის ქლორიდის რკინის ფხვნილობა აღდგნის პროცესი. დადგენილია აგრეთვე მოქმედ ფაქტორთა ოპტიმალური მნიშვნელობები. მაგნიუმის ქლორიდის აღდგნის მაქსიმალური ხარისხი ($\approx 100\%$) მიიღწევა 740°C ტემპერატურაზე.

საკვანძო სიტყვები: მაგნიუმის ქლორიდი; აღდგენა; კვარციტი.

შესავალი

ორგანული საწვავი, როგორც ცნობილია, მსოფლიო ენერგეტიკის მოთხოვნებს მხოლოდ ნაწილობრივ აკმაყოფილებს. დანარჩენი ნაწილი შეიძლება შეივსოს განახლებადი წყაროების ხარჯზე. ორგანული საწვავის მარაგების ამოწურვასთან დაკავშირებული ეკოლოგიური პრობლემების გადაწყვეტის გზებს შორის უკეთაზე მნიშვნელოვანია მიმართულება, რომელიც ითვალისწინებს მზის ბატარეების საშუალებით მზის ენერგიის პირდაპირ ელექტროენერგიად გარდაქმნას. ეკოლოგიური პრობლემის გადაჭრის ასეთი გზა საკმაოდ მიმზიდველია იმის გამო, რომ იგი ენერგიის პრაქტიკულად ამოუწურავი წყაროა, გამოირჩევა სისუფთავით და არ საჭიროებს გახურების ხანგრძლივ ციკლებსა და მბრუნავ მექანიზმებს.

პირითადი ნაწილი

XX საუკუნის 60-იანი წლების დასაწყისში გალიუმის არსენიდის ბაზაზე შეიქმნა p-n გადასვლის ქვენე მზის პირველი ფოტოელემენტები, ხოლო შემდგომ მზიური სისუფთავის პოლიკრისტალური სილიციუმის ბაზაზე – ფოტოგარდამქმნელები და დაიწყო მათი სამრეწველო მასშტაბით წარმოება, რომელიც დღეისათვის გიგანტური ნაბიჯებით მიდის წინ.

ფოტოელექტრული გარდამქმნელების (ფე) დასამზადებლად Si-ის არჩევა განპირობებულია მოელი რიგი ფაქტორებით:

1. ჟანგბადის შემდეგ Si წარმოადგენს დედამიწაზე ყველაზე გავრცელებულ ელემენტს. კარგად არის ათვისებული მისი სამრეწველო წარმოება კვარციტული ნედლეულის გადამუშავებისას [2, 3];

2. თეორიულ გაანგარიშებათა თანახმად, მზის სპექტრისათვის ყველაზე მაღალი გამოსავალი ელექტრული სიმძლავრე ფე-ს აქვს, რომელიც დამზადებულია იმ ნახევარგამტარისაგან, რომლის აკრძალული ზონის სიგანე 1–1,5 ევ-ის ფარგლებშია;

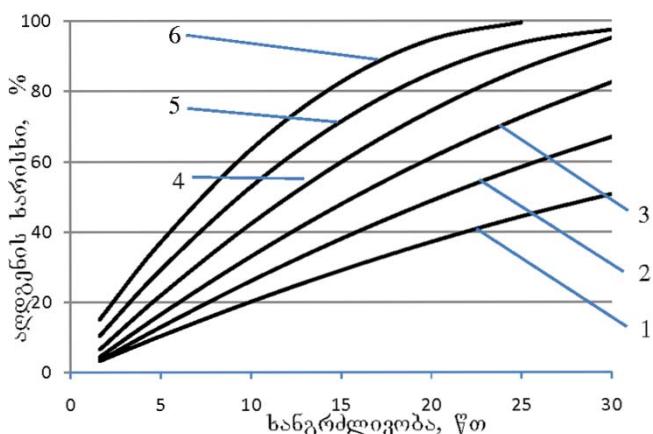
3. თავისი სპექტრული მგრძნობელობით Si-ის ბაზაზე დამზადებული ფე მისაღებია მზის გამოსხივებისათვის;

4. გერმანიუმით დამზადებულ ხელსაწყოებთან შედარებით სილიციუმით დამზადებული ხელსაწყოები ნაკლებად მგრძნობიარეა ტემპერატურული რხევების მიმართ;

5. სილიციუმი საშუალებას იძლევა მიღწეულ იქნეს მინიმალური დანაკარგები არეკვლისას. დღეისათვის სილიციუმის ფერის მქე საშუალოდ 30–34 %-ია.

ჩვენ მიერ შემოთავაზებული მეთოდით დაბალხარისხოვანი კვარციტის მაგნიუმთერმული აღდგენით სილიციუმის მიღების პროცესში, ბუნებრივია, იხარჯება ძვირად ღირებული ლითონური მაგნიუმი, რაც საგრძნობლად აუარესებს პროცესის ტექნიკურ-ეკონომიკურ მაჩვენებლებს. ამიტომ შესწავლილ იქნა ლითონური მაგნიუმის ტექნოლოგიურ ციკლში დაბრუნების შესაძლებლობა. დასმული ამოცანიდან გამომდინარე, კვარციტის მაგნიუმთერმული აღდგენისას მაგნიუმის მიღება ხდებოდა ოქსიდის ან სილიციდის სახით. პირველ შემთხვევაში ქლორიდების (NaCl -ისა და KCl -ის ეკვიმოლური ნარევი) ლიდობილ ში კვარციტის მაგნიუმთერმული აღდგენით მიღებული მასა წყლით დამუშავების შემდეგ (ქლორიდების მოცილების მიზნით) გამომწვარი იყო უწყლო ქლორწყალბადის არეში 200°C -ზე. ქლორწყალბადის არეში მაგნიუმის ოქსიდისა და სხვა მინარევების ქლორირების სისრულე მოწმდებოდა ნიმუშის მარილმჟავათი დამუშავების შედეგად მისი მუდმივ მასამდე დაყვანით. დადგენილ იქნა ქლორწყალბადის არეში ნამწვის დამუშავებისას წარმოქმნილი ქლორიდების აორთქლების ოპტიმალური პირობები. შესწავლილი იყო პროცესზე მოქმედი ორი ფაქტორის – ტემპერატურისა და ხანგრძლივობის გავლენა. გარდა ზემოაღნიშნულისა, გაირკვა, რომ ქლორწყალბადის არეში გაუწყლოების უმაღლესი ხარისხი მიღწევა 400°C ტემპერატურაზე. შემდეგ მაგნიუმის ქლორიდი აორთქლებულ იქნა 1150°C -ზე. ამ დროს წარმოიქმნება უწყლო მაგნიუმის ქლორიდი, რომელიც აღდგენისათვის არ საჭიროებს დამატებით გაუწყლოებას.

უწყლო მაგნიუმის ქლორიდის რეინის ფხვნილით აღდგენის გზით ლითონური მაგნიუმის მიღების პროცესის მიმდინარეობის ოპტიმალური პირობების დადგენის მიზნით ჩატარდა ექსპერიმენტები, რომელთა შედეგები წარმოდგენილია ნახაზზე.

მაგნიუმის ქლორიდის რეინის ფხვნილით აღდგენის ხარისხის ცვლილება დროში სხვადასხვა ტემპერატურაზე: 1 – 600, 2 – 680, 3 – 700, 4 – 720, 5 – 740, 6 – 760 $^{\circ}\text{C}$

დასკვნა

ნახაზის მიხედვით კარგად ჩანს, რომ მაგნიუმის ქლორიდის აღდგენის მაქსიმალური ხარისხი მიღწევა 740°C -ზე პროცესის 30-წთ-იანი ხანგრძლივობისას.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

- Попов С. И. Металлургия кремния в трёхфазных руднотермических печах. Иркутск, 2004, 237 с.
- Справочник металлурга. Производство кремния // А. Е. Черных, Б. И. Зельберг, А. Р. Школьников, А. И. Гринберг, Д. З. Баймашев, М. Р. Школьников, Е. Ю. Пологов, С. Б. Громов. С.-Пб.: Изд. МАНЭБ, 2004, 555 с.
- БИКИ №52 (8998), 13 мая 2006, с. 12-13.

STUDY OF RESTORATION PROCESS OF MAGNESIUM CHLORIDE BY IPON POWDER

I. Pulariani, N. kekelidze, M. Kereselidze, R. Razmadze, N. khutsishvili

(F. Tavadze Institute of Metallurgy and Materials Science)

Resume: There are established the optimal conditions of chlorides obtained at processing of scoria by hydrogen chloride area. The complete dehydration occurs at 400 $^{\circ}\text{C}$.

The process of restoration of waterless magnesium chloride by iron powder is investigated. The optimal values of the factors are established. The maximum degree (100%) of restoration is achieved at 740 $^{\circ}\text{C}$.

Key words: magnesium chloride; restoration; quartz.

ИССЛЕДОВАНИЕ ПРОЦЕССА ВОССТАНОВЛЕНИЯ ХЛОРИДА МАГНИЯ ЖЕЛЕЗНЫМ ПОРОШКОМ

**Пулариани И. И., Кекелидзе Н. П., Кереселидзе М. В., Размадзе Р. С.,
Хуцишвили Н. Т.**

(Институт металлургии и материаловедения им. Ф. Тавадзе)

Резюме: Установлены оптимальные условия испарения хлоридов, полученных при обработке огарка хлороводородом. Полное обезвоживание имеет место при 400 $^{\circ}\text{C}$.

Исследован процесс восстановления безводного хлорида магния железным порошком. Установлены оптимальные значения факторов, влияющих на процесс. Максимальная степень ($\approx 100\%$) восстановления достигается при 740 $^{\circ}\text{C}$.

Ключевые слова: хлорид магния; восстановление; кварцит.

ადამიანის ორგანიზმის რეაქცია ვიბრაციულ ზემოქმედებაზე და მისი ბამოვლინების ასახტები

მაია წულაძე, პამლეტ წულაძე

(რაფიელ დვალის მანქანათა მექანიკის ინსტიტუტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი)

რეზიუმე: ადამიანის ორგანიზმზე მუდმივმოქმედ ბუნებრივ რხევით-ტალღურ პროცესებთან ერთად (გრავიტაცია, ელექტრომაგნიტური გამოსხივება, იონიზაცია და სხვ.) ყველაზე ფართო გავრცელება პოვა ვიბრაციაში და ხმაურმა.

ადამიანის ვიბროდაცვის პრობლემების გადასაწყვეტად შემუშავდა ეფექტური და საიმედო საშუალებების შექმნის ახალი მეთოდი, რომელიც ეფუძნება ორი რხევითი პროცესის – მექანიკურისა (ვიბრაცია) და კუნთების ბიოელექტრული აქტივობის – ურთიერთქმედებას.

ადამიანის ორგანიზმზე ვიბრაციის ზემოქმედების ექსპერიმენტული გამოკვლევების შედეგებმა ცხადყო, რომ აღნიშნულ ორ რხევით პროცესს შორის არსებობს სინქრონიზაციისა და რეზონანსის ეფექტი, რითაც აიხსნება ვიბრაციის ზემოქმედების დადებითი და უარყოფითი ასპექტები.

შესწავლილია ვიბრაციის პარამეტრების, კუნთების ფიზიოლოგიური მდგომარეობის, ფიზიკური დაღლილობისა და ვიბროექსპოზიციის გავლენა სინქრონიზაციისა და რეზონანსის რეჟიმების ეფექტზე.

ადამიანის ორგანიზმზე ვიბრაციის ზეგავლენის ექსპერიმენტული გამოკვლევებით მიღებული შედეგები შეიძლება გამოყენებულ იქნეს პრაქტიკაში ვიბრაციის როგორც დადებითი, ისე უარყოფითი ზემოქმედების დროს.

საკვანძო სიტყვები: ვიბროდაცვა, ვიბროსტიმულაცია, სინქრონიზაცია.

შესავალი

დრეკადი რხევების წარმოქმნისა და შესწავლის საჭიროები ტექნიკის ნებისმიერი დარგისათვის ძალზე აქტუალურია. მრეწველობის მრავალ დარგში (მანქანათმშენებლობა, საპარტო, საზღვაო თუ სახმელეთო ტრანსპორტი, მეტალურგია და სამთო საქმე, სოფლის მეურნეობა, მშენებლობა და სხვ.) გამოიყენება ისეთი მანქანა-დანადგარები, რომლებიც, მუშაობის ციკლური ხასიათიდან გამომდინარე, ქმნის ვიბრაციულ გარემოს, ვიბრაცია კი უარყოფითად მოქმედებს როგორც თვით მანქანების კონსტრუქციებზე, ისე ამ გარემოში მომუშავე ადამიან-ოპერატორზე; თუმცა რხევითი პროცესები ბევრ შემთხვევაში საქმაოდ დიდი სარგებლობის მომტანიცაა და ეფექტურიც. მაგალითად, არსებობს ტექნიკის დარღი – ვიბრაციული ტექნიკა, სადაც მექანიკური რხევები გამოიყენება სხვადასხვა ტექნოლოგიური პროცესის შესასრულებლად. იგივე შეიძლება ითქვას რხევების იმ დადებით ეფექტზე, რომელიც მიიღება მათი ადამიანის სამუშაონალო პრაქტიკაში გამოყენებით. ამის მაგალითია ადამიანის კუნთოვანი სისტემის ვიბრომასაჟი, ვიბროტექნოლოგია სტომატოლოგიაში და სხვ. აქვე შევნიშნავთ, რომ ადამიანის სხეულზე გადაცემული ვიბრაციები ზოგჯერ მისი ფიზიოლოგიური სისტემების ფუნქციურ მდგომარეობაზე უარყოფით გავლენას ახდენს.

როგორც საერთო, ასევე ლოკალური ვიბრაციების ზემოქმედების შერჩევითი ხასიათის გამო ადამიანის ორგანიზმის ფიზიოლოგიურ ძვრებში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს სხეულის დინამიკური მახასიათებლები.

ვიბრაციულ ველში მოქმედი ადამიანი-ოპერატორის ვიბროდაცვის ამჟამად მოქმედ სანიტარიულ ნორმებში, ცხადია, გათვალისწინებულია მისი სხეულის როგორც დინამიკური მახასიათებლები, ისე ფიზიოლოგიურ-პიგინური და კლინიკური მონაცემები.

მიუხედავად ზემოაღნიშნულისა, ისინი მაინც ვერ იძლევიან ვიბროსაშიში პროფესიის ადამიანების ვიბროდაავადებისაგან დაცვის მყარ გარანტიას. ამის მიზეზი, ჩვენი აზრით, ისაა, რომ აღნიშნულ სანიტარიულ ნორმებში არასაკმარისად არის გათვალისწინებული ადამიანის ფიზიოლოგიური მახასიათებლები.

პირველ რიგში ეს ეხება ცოცხალი ორგანიზმების ცენტრალურ ნერვულ სისტემას, რადგან მრავალრიცხვანი რეცეპტორების მეშვეობით, რომლებიც განლაგებულია როგორც ორგანიზმის შიგნით, ასევე მის გარე ზედაპირზე, გადაეცემა მოქმედი ვიბრაცია და ამ არხებით მჯდავნდება მთლიანად ორგანიზმის რეაქცია ამ გამდიზიანებელზე.

თუ ვიმსჯელებო ვიბრაციული ზემოქმედების დროს ადამიანის ორგანიზმის ფიზიოლოგიურ რეაქციაზე, იგი შეიძლება შევაფასოთ კუნთვანი სისტემის ბიოელექტრული აქტიურობის ცვლილებით. ეს უკანასკნელი ადამიანის ბიომექანიკური მახასიათებლების რეაქციასთან ერთად ორგანიზმზე ვიბრაციული ზემოქმედების შედეგების ინტეგრალურად შეფასების საფუძველს იძლევა.

ძირითადი ნაწილი

ჩატარებული კვლევების შედეგად დადგინდა, რომ კუნთოვანი სისტემების ბიოელექტრული აქტიურობა, რომელსაც ვიბრაციული ზემოქმედების შედეგად არასტაციონარული შემთხვევითი რხევების ხასიათი აქვს, სინქრონიზაციაში მოდის მოქმედი ვიბრაციის სისტირესთან, ანუ, სხვაგვარად რომ ვთქვათ, ნერვული სისტემის ბუნებრივი იმპულსური აქტიურობის ვიბრაციის სისტირესთან მიახლოებულ პირობებში ვიბრაცია ერთვება კუნთების ბიოელექტრული აქტიურობის ორგანიზებაში და იწვევს მისი მამოძრავებელი აქტიურობის ცვლილებას.

კვლევებმა ასევე ცხადყო, რომ ორგანიზმზე გადაცემული რხევების სისტირის გარკვეულ დიაპაზონში კუნთების ბიოელექტრული აქტიურობის რხევათა ამპლიტუდების რელიეფური მაქსიმუმები შეიძლება ემთხვეოდეს სხეულის ნაწილების მექანიკური რხევების ამპლიტუდების მაქსიმუმებს ან საკუთარი დამოუკიდებელი მაქსიმუმებიც პქონდეს. აღნიშნული მაქსიმუმები წარმოადგენს რხევათა ბიომექანიკურ და ბიოელექტრულ რეზონანსულ რეჟიმებს.

მნიშვნელოვანია ის გარემოებაც, რომ ცოცხალ ორგანიზმს შეუძლია აითვისოს გადაცემული რიტმი მასზე ვიბრაციის ხანგრძლივი ზემოქმედების დროს. იმის გამო, რომ კუნთების ბიოელექტრული აქტიურობა წარმოადგენს რხევით სიგნალს და ასახავს სენსოროგორული სისტემის სხესაბამისი წარმონაქმნების უკუკავშირების საშუალებით ახდენს ათვისებული რიტმების გენერირებას და ცვლის კუნთების ფუნქციურ მდგომარეობას.

კვლევების შედეგებიდან გამომდინარე, დადგენილია, რომ სინქრონიზაციის დროს კუნთების ბიოაქტიურობის კონტროლირებადი სიგნალი რთული სპექტრული შედგენილობისაა. იგი წარმოადგენს პარმონიკების ჯამს, რომელშიც შედის როგორც კუნთის საკუთარი ბიოიმპულსის პარმონიკები, ასევე ვიბრაციის ზემოქმედების შედეგად წარმოქნილი სინქრონული პარმონიკები. მიღებული შედეგების მიხედვით, ვიბრაციული ზემოქმედების სისტირის მოდულაციის დროს სინქრონიზაცია შეინიშნება საკმაოდ ფართო დიაპაზონში.

მნიშვნელოვან ცვლებად პარამეტრს, რომლის დროსაც ხდება სინქრონიზაცია, წარმოადგენს კუნთის ფუნქციონალური მდგომარეობა. მისი ოპტიმალური მნიშვნელობა ინდივიდუალურია თოთოვეული ადამიანისათვის, ვიბროექსპოზიციის დრო კი განისაზღვრება ამოცანის სპეციფიკით.

კუნთების ბიოელექტრული აქტიურობის კონტროლისა და ანალიზის დროს შეიმჩნევა რეჟიმები, როდესაც სრული შესაბამისობა ბიოაქტიურობის სისტირესა და გარე ვიბრაციის სისტირეს შორის. ეს რეჟიმები რეზონანსული რეჟიმებია, რომლებიც სისტირეების საკმაოდ ვიწრო დიაპაზონშია და განსაკუთრებით ეფექტურია ვიბრაციის როგორც დადებითი, ისე უარყოფითი ზემოქმედების დროს.

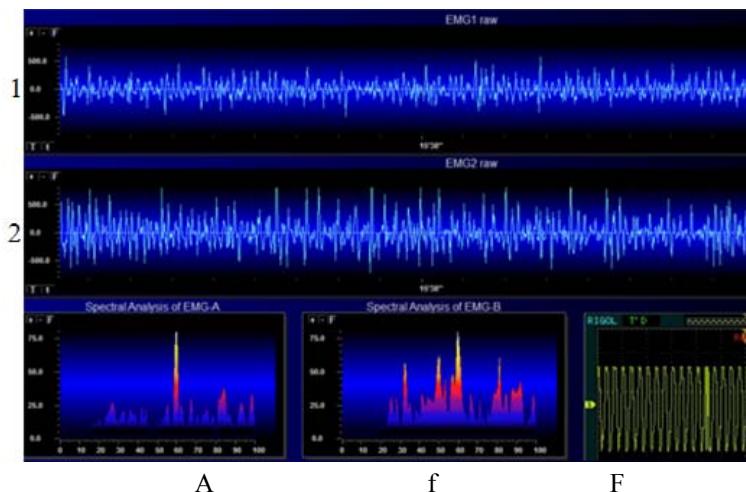
ადამიანის ორგანიზმზე ვიბრაციული ზემოქმედების გამოვლინების დადებითი და უარყოფითი ასპექტები გვავარაუდებინებს, რომ ორივე შემთხვევაში რეაქციის ასეთ გამოვლინებას საფუძვლად უდევს მოქმედების ერთი და იგივე მექანიზმი.

ასევე აქტუალურია ადამიანის ფიზიკური დაღლილობის გამოვლინების, მისი კონტროლისა და რეაბილიტაციის პრობლემები. ამ შემთხვევაშიც ერთ-ერთ მიშვნელოვან მახასიათებელ პარამეტრს წარმოადგენს კუნთოვანი სისტემის ფიზიოლოგიური მდგრადირეობა. კუნთების ბიოელექტრული აქტიურობის მიხედვით შეიძლება შეფასდეს დაღლილობის დონე და ვიბრაციული მასაჟის საშუალებით განისაზღვროს კუნთოვანი სისტემის რეაბილიტაციის მექანიზმი.

არანაკლებ მნიშვნელოვანია ადამიანის საყრდენ-მამოძრავებული აპარატის რეაბილიტაციის პრობლემები ხანგრძლივი წოლითი რეჟიმის შემდგომ პიპოკინეზის რეაბილიტაციის დროს. ამ შემთხვევაშიც საკმაოდ ეფექტური საშუალებაა კუნთების ვიბრომასაჟი.

ადამიანის ორგანიზმზე ვიბრაციის ხანგრძლივი ზემოქმედების დროს უარყოფითი ზეგავლენის შეფასება ხდება მიღებული შედეგების ანალიზით და არა მათი წინასწარი პრევენციით. ისეთივე მდგრამარეობაა ვიბრაციის ხანგრძლე ზემოქმედებისას, როდესაც მიიღება დადგითი შედეგები. არსებობს მრავალრიცხვოვანი სხვადასხვა კონსტრუქციის ვიბრომასაჟორები, რომელთა გამოყენების დროს ადამიანის რეაქცია ფასდება მხოლოდ სუბიექტური შეგრძნებით მისი ფიზიოლოგიური მონაცემების ყოველგვარი კონტროლის გარეშე.

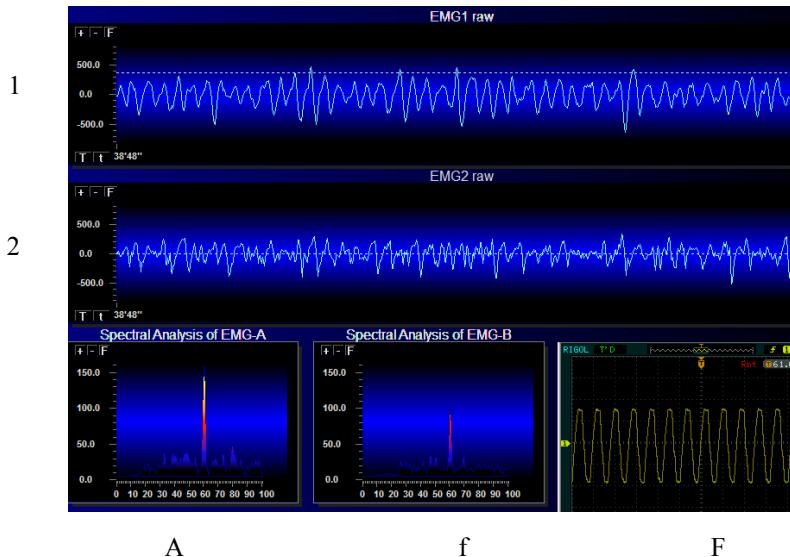
ზემოაღნიშნული საკითხები შესწავლილია რ. დვალის მანქანათა მექანიკის ინსტიტუტში, სადაც ფორმირებულ იქნა კომპლექსი, რომლის საშუალებითაც გამოკვლეულია ვიბრაციის გავლენა ადამიანის ორგანიზმზე მისი ლოკალური ზემოქმედების დროს. დამუშავდა რეგისტრაციის მეთოდი, რომელიც ეფუძნება ურთიერთმოქმედი რხევითი პროცესების, მექანიკური და ბიოელექტრული პარამეტრების კომპლექსურ გაზომვას. ამ მეთოდის გამოყენებით და მიღებული კონკრეტული შედეგების საფუძველზე დაზუსტებულ იქნა ადამიანის ნერვულ-კუნთოვან აპარატზე ლოკალური ვიბრაციის ზემოქმედების მექანიზმი, რაც ვიბრაციის პარამეტრებზე ბიორხევების დამკიდებულების რაოდენობივი დახასიათების საშუალებას იძლევა (ნახ. 1): $A = 1,0 \text{ მმ}$, $f = 70 \text{ ჰz}$, $F = 25\% (10 \text{ გგ})$, სადაც A ვიბრაციის რხევის ამპლიტუდაა, f – ვიბრაციის სიხშირე, F – კუნთების დაძაბულობა.

ნახ. 1. კუნთების სინქრონიზაციის მიოგრამები. 1 – ხელის თითების მომხრევლი, 2 – ხელის თითების გამშლელები

მოქმედი ვიბრაციის სიხშირეთა ამ დიაპაზონში ასევე არსებობს ვიბრაციის ისეთი სიხშირეები, რომლებსაც თითქმის ზუსტად ემთხვევა კუნთების ბიოაქტივობის რხევის სიხშირეები (რეზონანსული რეჟიმი, ნახ. 2). ეს სიხშირეები ინდივიდუალურია თითოეული ადამიანისათვის:

$$A = 1,5 \text{ } \text{mm}, f = 60 \text{ } \text{Hz}, F = 12,5 \% \text{ (5 } \text{g}).$$

ნახ. 2. კუნთების რეზონანსის მიოგრამები. 1 – ხელის თითების მომხრელი, 2 – ხელის თითების გამშლელი

ვიბრაციის ზემოქმედების დროს ორგანიზმის რეაქციაზე გავლენას ახდენს კუნთების ფუნქციონალური მდგომარეობაც. არსებობს კუნთების დაძაბულობის ისეთი შუალედური სიდიდეები, როდესაც ორგანიზმის რეაქცია ამ გამღიზიანებელზე უფრო მკვეთრადაა გამოხსატული.

ვიბრაციულ გამღიზიანებელზე ადამიანის ორგანიზმის რეაქციის გამოხსატვისას ასევე მნიშვნელოვანია ზემოქმედების დროის ფაქტორი. ხანგრძლივი დროის შემთხვევაში ეს უფრო თვალსაჩინო ხდება და გამოიხატება სინქრონიზაციის პარმონიკის ამპლიტუდის ზრდით.

დასკვნა

ადამიანის ორგანიზმზე ვიბრაციის ლოკალური ზეგავლენის შესწავლის ახალი მეთოდებით მიღებული შედეგები შესაძლებელია გამოყენებულ იქნეს პრაქტიკაში ვიბრაციის იმ პარამეტრების გათვალისწინებით, რომელთა მიმართ განსაკუთრებით მგრძნობიარება ადამიანის ორგანიზმი; კერძოდ:

- ვიბროდაცვის გასაუმჯობესებლად ხანგრძლივი ზემოქმედების დროს საჭიროა ამ პარამეტრების მინიმუმდე დაყვანა;
- კუნთოვანი სისტემების სტიმულაციისათვის – მათი ხანმოკლე ზემოქმედება;
- ტესტირებისათვის – ოპერატორის შემდგომ საქმიანობაში ვიბრაციული გარემოს გათვალისწინება.

ლიტერატურა – REFERENCES – ЛИТЕРАТУРА

1. H. Tsulaia, M. Tsulaia, M. Jamburia. New Method of Registration of Reaction of the Human Organizm on the Vibration Local Influence. Tb.: Problems of Mechanics, №2 (47), 2012.

MECHANICAL ENGINEERING

REACTION OF HUMAN ORGANISM ON VIBRATION EXPOSURE AND ITS EXPRESSION ASPECTS

M. Tzulaia, H. Tzulaia

(R. Dvali Institute of Machine Mechanics, Georgian Technical University)

Resume: Along with oscillating – undulatory natural processes, such as gravity, electro-magnetic radiation, ionization etc. permanently influencing human organism, vibration and noise are found to be the most widespread.

In order to solve the problem of elaboration of more efficient and reliable solutions for human vibroprotection new method has been developed based on interaction of two oscillatory processes: mechanical – vibration and oscillations of muscles' bioelectric activity.

The obtained results of experimental studies of vibration impact on the human body have shown the effect of synchronization and resonances between those two above-mentioned oscillatory processes by means of which it is possible to explain aspects of negative and positive effects of vibration.

Influence of vibration parameters, muscles' physiological state, physical fatigue and vibroexposition on the effect of synchronization and resonance regimes has been studied.

The obtained results of experimental researches of the vibration influence on the human organism can be applied in practice, as at negative, so at positive vibration exposure.

Key words: vibroprotection, vibrostimulation, synchronization.

МАШИНОСТРОЕНИЕ

РЕАКЦИЯ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО ОРГАНИЗМА НА ВИБРАЦИОННОЕ ВОЗДЕЙСТВИЕ И АСПЕКТЫ ЕГО ПРОЯВЛЕНИЯ

Цуля М. Г., Цуля Г. Г.

(Институт механики машин им. Р. Двали, Грузинский технический университет)

Резюме: Наряду с постоянно воздействующими на человеческий организм естественными колебательно-волновыми процессами, какими являются гравитация, электромагнитное излучение, ионизация и т. д., наиболее широкое распространение получили вибрация и шум.

Для решения проблемы создания более эффективных и надежных средств виброзащиты человека был разработан новый метод, который основан на взаимодействии двух колебательных процессов: механического – вибрации и колебаний биоэлектрической активности мышц.

Полученные результаты экспериментальных исследований воздействия вибрации на человеческий организм показали эффект синхронизации и резонансов между отмеченными двумя колебательными процессами, с помощью которых можно объяснить аспекты отрицательного и положительного воздействия вибрации.

Изучено влияние параметров вибрации, физиологического состояния мышц, физической усталости и виброзэкспозиции на эффект синхронизации и резонансных режимов.

Полученные результаты экспериментальных исследований влияния вибрации на организм человека можно использовать на практике, как при отрицательном, так и положительном воздействии вибрации.

Ключевые слова: виброзащита; вибростимуляция; синхронизация.

ენგურის თაღოვანი კაშხლის მუშაობის მოდელირების ზოგიერთი თავისებურების შესახებ

გურამ გაბრიჩიძე

(საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია)

რეზიუმე: ენგურის კაშხალსა და მიმდებარე ტერიტორიაზე დამონტაჟებულია დასაკვირვებელი სისტემა, რომელიც აკონტროლებს ნაგებობის მდგომარეობას მისი აგების, ექსპლუატაციისა და სხვადასხვა ზემოქმედების პირობებში. ამ სისტემის მრავალწლიანი მონაცემების საფუძველზე უნდა მომხდარიყო საწყისი მათემატიკური მოდელის კორექტირება, მაგრამ მთელი რიგი მიზეზების გამო ამის განხორციელება ვერ მოხერხდა.

ნაშრომში ახსნილია, თუ როგორ ართულებს ეს გარემოება ენგურის თაღოვანი კაშხლის რეალური ტექნიკური მდგომარეობისა და მისი სამეცნიერო შეფასებას, კერძოდ, მოსალოდნელ მიწისძვრაზე.

საპვანძო სიტყვები: ენგურის თაღოვანი კაშხალი; მათემატიკური მოდელი; მონიტორინგი; მონაცემების კორელაცია; სეისმური საფრთხე; საგანგებო სიტუაცია; რეაგირების გეგმა.

შესავალი

მშენებლობის განხორციელების უმნიშვნელოვანები ეტაპია მოდელირება (დაპროექტება), როდესაც ხდება ობიექტის ტერიტორიის დეტალური შესწავლა, ნაგებობაზე შესაძლო გარე ზემოქმედებების დაზუსტება, მათზე ნაგებობის რეაგირების განსაზღვრა, მისი ტექნიკური პარამეტრების კორექტირება და სხვ.

მნიშვნელოვანი ობიექტების მშენებლობისას აუცილებელია ნაგებობაზე მონიტორინგის (დასაკვირვებელი სისტემის) მოწყობა. მონტაჟება სხვადასხვა დანიშნულების ხელსაწყო, რომელიც აკონტროლებს ნაგებობის მდგომარეობას მისი აგების, ექსპლუატაციისა და სხვადასხვა ფაქტორის ზემოქმედებისას. ადსანიშნავია, რომ მონიტორინგი თავისი ხასიათის მიხედვით დისკრეტულ მონაცემებს იძლევა და ამ მონაცემების საფუძველზე ნაგებობის მდგომარეობის სრული სურათის შეფასება შეუძლებელია. სრულყოფილი ინფორმაციის მიღება მხოლოდ მათემატიკური მოდელით მიღწევა, კერძოდ, მას შეუძლია ნაგებობის რეაქციის პროგნოზირება, მაგალითად, სეისმურ ზემოქმედებაზე. ამიტომ ობიექტის მშენებლობისას ნაგებობის მათემატიკური მოდელისა და მონიტორინგის სისტემის მონაცემების კორელაცია უმნიშვნელოვანეს ამოცანად ითვლება.

ძირითადი ნაწილი

ენგურის კაშხალი, რომლის საერთო ხედი ნაჩვენებია 1-ლ ნახ-ზე, თავისი ტექნიკური მონაცემებით დღესაც უნიკალურ ნაგებობას და საინჟინრო ხელოვნების ნიმუშს წარმოადგენს.

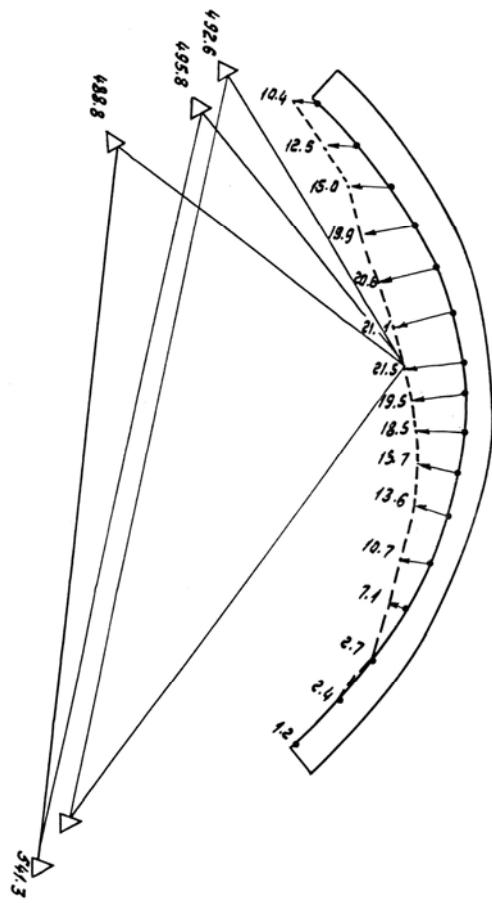

ნახ. 1. ენგურის თაღოვანი კაშხლისა და წყალსაცავის საერთო ხედი

ენგურის კაშხლის სიმაღლე 271 მ-ია. იგი ქმნის 35 ქმ სიგრძის წყალსაცავს, რომელშიც აქტუალირებულია 1 მლრდ მ³-ზე მეტი მოცულობის წყალი. კაშხალი მდებარეობს მაღალი სეისმური აქტიურობის ზონაში, სადაც მოსალოდნელია 9 ბალი ($M = 7$ მაგნიტუდა) ინტენსიურობის მიწისძვრა. ერთ-ერთი ტექტონიკური რღვევა გადის უშალოდ კაშხლის ფუძეში. კაშხლის დაპროექტებაში მონაწილეობდა ყოფილი საბჭოთა კავშირის 20-ზე მეტი ორგანიზაცია. მათემატიკური მოდელის დამუშავებისას გამოყენებული იყო იმ დროისათვის არსებული გამოთვლითი მეთოდებისა და კომპიუტორული ტექნიკის შესაძლებლობები. კაშხალი თფიციალურად ექსპლუატაციაში შევიდა 1978 წელს.

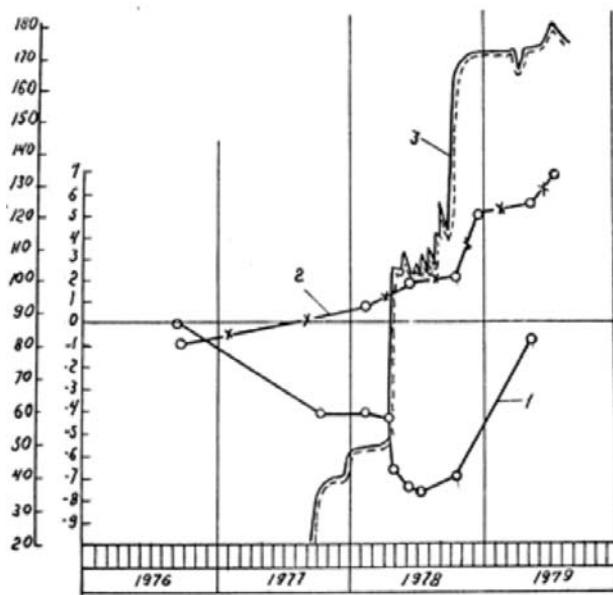
კაშხალზე დამონტაჟებულია საზომი ხელსაწყოების სისტემა, რომელმაც წყალსაცავის შევსების საწყის ეტაპზევე დააფიქსირა კაშხლის რთული ქცევა, რაც განსხვავდებოდა დაპროექტებისას გამოყენებული საანგარიშო მოდელის პროგნოზისაგან. მაგალითისათვის მოვიყვანო ენგურის წყალსაცავის შევსების პროცესში დაფიქსირებულ ორ ასეთ მოვლენას:

მე-2 ნახ-ზე მოცემულია სქემა, რომელზეც კარგად ჩანს, რომ წყალსაცავის შევსების დროს კაშხალი შემოტრიალდა. დაპროექტებისას გამოყენებული მათემატიკური მოდელის მიხედვით, კაშხალი ასე არ უნდა “მოქცეულიყო”.

ნახ. 2. კაშხლის თხემის შემობრუნება წყალსაცავის შევსებისას

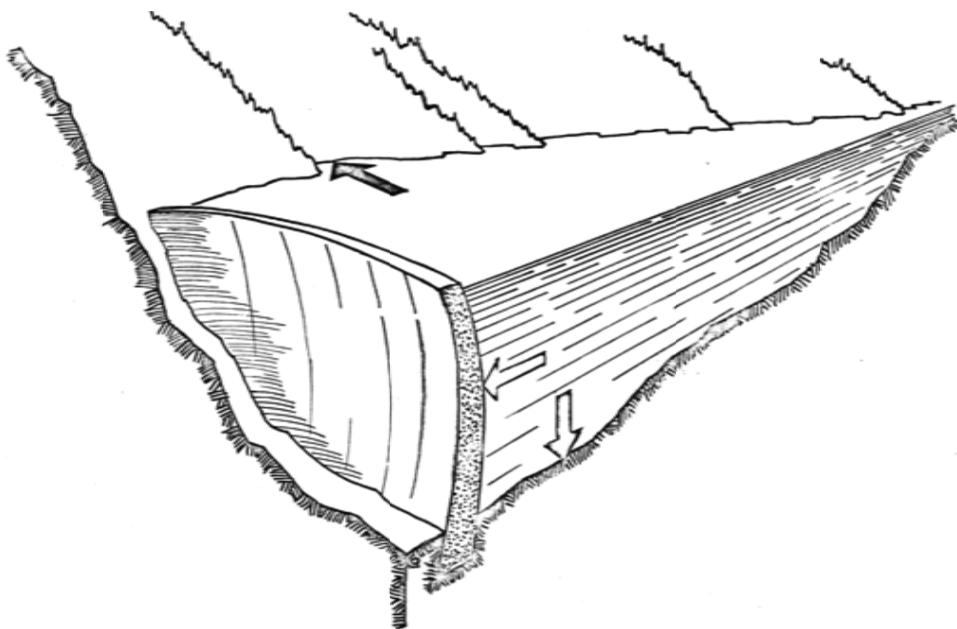
მე-3 ნახ-ზე ნაჩვენებია ენგურის წყალსაცავის ავსების პროცესში დაფიქსირებული კაშხლის გადაადგილების კიდევ ერთი სრულიად უჩვეულო მოვლენა.

ნახ. 3. ენგურის თაღოვანი კაშხლის ვერტიკალური გადაადგილებების გრაფიკი. 1 – კაშხლის ფუძის ვერტიკალური გადაადგილება, 2 – დედამიწის ზედაპირის ვერტიკალური გადაადგილება კაშხლიდან მოშორებით ქვედა ბიეფში, 3 – ზედა ბიეფში წყლის დონის ცვლილება

წყალსაცავის ავსების პირველ ეტაპზე მასში დაგროვილი წყლის მასის გავლენით, როგორც მოსალოდნელი იყო, კაშხალი გადაადგილდებოდა ვერტიკალურად ქვევით, მაგრამ წყლის გარკვეული დონის მიღწევის შემდეგ კაშხალმა დაიწყო “ზემოთ ამოსვლა”. ეს გარემოება დააფიქსირა საზომმა ხელსაწყოებმა, რაც საკაგშირო ჟურნალ “Гидротехническое строительство”-ში შეფასდა, როგორც ანომალიური მოვლენა. ეს ყოვლად გაუგებარი და ანომალიური მოვლენა ჩვენ მიერ შესწავლილ და ასენილ იქნა [1] და მას “წყალსაცავის ეფექტი” ვუწოდეთ.

რა არის “წყალსაცავის ეფექტი”. წყალსაცავში აკუმულირებული წყლი აწვება როგორც კაშხალს, ასევე ხეობის ფსკერსა და ფერდობებს, სქემატურად ეს ნაჩვენებია მე-4 ნახ-ზე.

ნახ. 4. წყალსაცავში აკუმულირებული წყლის მოქმედების სქემა

ცხადია, წყალსაცავში აკუმულირებული წყლის მასა იწვევს დედამიწის ზედაპირის დეფორმაციას. როცა წყალსაცავი პატარაა, დედამიწის დეფორმაცია ვერ ახდენს გავლენას კაშხლის ტექნიკურ მდგომარეობაზე. როგორც კი კაშხლის სიმაღლე დაახლოვებით 100 მ-ს გადააჭარბებს, იწყება ე.წ. “წყალსაცავის ეფექტის” გამოვლინება, რომლის დროსაც წყალსაცავში აკუმულირებული წყლის მასის ზემოქმედებით წყალსაცავის ქვეშ არსებული დედამიწის ზედაპირი ძაბრისებრად ჩაიზნიქება და წარმოქმნილი “ძაბრი” ჩაითრევს კაშხალსაც.

“წყალსაცავის ეფექტის” გამოვლინებას თან სდევს კლდოვანი ხეობის ქანებში არსებულ ბზარებში მაღალი წნევის ქვეშ მყოფი წყლის შეღწევა და დაძაბულობის ველის შექმნა. ჩვენ მიერ დადგენილია, რომ მაღალდაწნევიანი ფილტრაციული ველი იწვევს დედამიწის ზედაპირის საგრძნობ გადაადგილებას, რომელიც უტოლდება წყლის მასით გამოწვეულ გადაადგილებას და თავისი სპეციფიკითაც ხასიათდება, რაც იმით გამოიხატება, რომ ფილტრაციული ზემოქმედებით წარმოქმნილი “ძაბრის” განაპირო უნდები, წყლის მასის მექანიკური ზემოქმედებისაგან განსხვავებით, ამოდის ზემოთ. ფილტრაციული ველის ამ სპეციფიკური გამოვლინებით ადვილად აისხნება ენგურის წყალსაცავის შევსებისას კაშხლის ანომალიური ამოსვლა ვერტიკალურად ზემოთ, რის შესახებაც ვაცნობეთ კიდევ ჟურნალ “Гидротехническое строительство”-ს რედაქციას.

შევცდებით სქემატურად აღვწეროთ ენგურის თაღოვანი კაშხლის, მდინარის ხეობისა და წყალსაცავის მუშაობის 25-წლიანი პერიოდი (1976–2001 წწ.).

კაშხლის ორ ეტაპად აგების პროცესში (იგულისხმება როგორც სისქ, ისე სიმაღლე) წყალსაცავის პირველადი შევსების, ტემპერატურის, ხეობის საერთო გადაადგილებისა და მაღალდაწნევიანი ფილტრაციული ველის ზემოქმედებისას კაშხალში და მიმდებარე ტერიტორიაზე ფორმირდებოდა დაძაბულობა-დეფორმირებულობის როული საწყისი სურათი [2, 3].

1978 წლიდან წყლის პიდროსტატიკური დაწევებისა და ტემპერატურის ციკლური დატვირთვებისას სისტემა – კაშხალი, ხეობა, წყალსაცავი – “მოერგო” დატვირთვა-განტვირთვის პირობებს, ჩამოყალიბდა პლასტიკური უბნები, განხდა მცირე ბზარები (რომლებიც შემდგომ ციკლებში შეიძლება დაიხურა კიდევ), ფილტრაციული ველი მიადგა წყალგაუმტარ ფენებს, სარეაბილიტაციო-სარემონტო სამუშაოების შედეგად გამაგრდა შესუსტებული უბნები, შემცირდა ფილტრაციული ხარჯები და სისტემამ დაიწყო წრფივთან მიახლოვებულ რეჟიმში მუშაობა. ეს არის დამყოლი, პლასტიკური თვისებების მქონე სხეულებისთვის უწყვეტ ტანთა მექანიკაში ცნობილი ეფექტი მცირეციკლური დატვირთვებისას.

მონიტორინგის 2001 წლის მონაცემების ანალიზის საფუძველზე შეიძლება ჩავთვალოთ, რომ კაშხლის ექსპლუატაციაში შეევანიდან 23 წლის შემდეგ რეზერვუარის წყლით შევსება-დაცლისას სისტემა მუშაობს წრფივ რეჟიმში.

ამ ხანგრძლივი და რთული პროცესის პროგნოზირება დაპროექტების სტადიაზე მოითხოვს როგორც ხეობის დიდი მოცულობის სიღრმისეულ გეოლოგიურ შესწავლას, ისე გამოვლენილი ქანების ფიზიკურ-მექანიკური და ფილტრაციული თვისებების კვლევასაც და მათ ასახვას მათვა-მატიკურ მოდელში, რაც თეორიულადაც კი შეუძლებელია. ამიტომ გადაუდებლად საჭირო იყო კაშხლის მონიტორინგისა და მათემატიკური მოდელის 23-წლიანი მონაცემების კორელაცია, რაც მოელი რიგი მიზეზების გამო არ განხორციელებულა. ეს გარემოება ართულებს ნაგებობის რეალურ ტექნიკურ მდგრმარეობას და მისი საიმედოობის შეფასებას.

ჯერ კიდევ 1995 წელს ცნობილმა შვეიცარიულმა ფირმა “Stucky & Electrowatt Engineering Service Ltd”-მ ჩაატარა ენგურის კაშხალზე განხორციელებული მონიტორინგის მონაცემების ანალიზი და თავის ანგარიშში აღნიშნა, რომ “ენგურის თაღოვანი კაშხლის მდგრმარეობა გაურკვეველია და უნდა შეფასდეს, როგორც საფრთხის შემცველი, რამდენადაც მონიტორინგი არ კონტროლდება მთლიანად და კაშხლის მდგრმარეობის შეფასება არ ხდება უწყვეტ რეჟიმში”.

ამის შესახებ არა ერთ თათბირზეც ითქვა: მაგალითად, სემინარზე, რომელიც 2002 წელს ჩაატარა ენგურის კაშხლის ბაზაზე შექმნილმა ეკორპულმა ცენტრმა, ენგურის კაშხლის მდგრმარეობა შეფასდა, როგორც წინააღმარიული [4].

2004 წელს რეკონსტრუქციისა და განვითარების ეკორპული ბანკის დაფინანსებით ფირმა “Stucky”-მ შეასრულა გარკვეული სამუშაო [5] და შეეცადა შეექმნა მათემატიკური მოდელი (სასრული ელემენტების სივრცეული სქემა), რომელიც კორელაციას დაამყარებდა არა კაშხლის, ხეობისა და წყალგაცავის სისტემის 25-წლიანი მონიტორინგის მონაცემებთან, არამედ მონიტორინგის ბოლო წლების, სახელდობრ, 1996, 2000 და 2001 წლების მონაცემებთან.

ამ შედარებით მარტივ შემთხვევაშიც კი, როცა კაშხლის ქცევა წრფივ რეჟიმს უახლოვდება, მთელი რიგი ხელოვნური დაშვებები გახდა საჭირო, რომ დაემყარებინათ კორელაცია მონიტორინგის მონაცემებსა და მათემატიკური მოდელის შედეგებს შორის. ფირმის მიერ დამუშავებული მათემატიკური მოდელი იმეორებდა მონიტორინგის დისკრეტულ მონაცემებს კაშხალზე პიდროსტატიკური და ტემპერატურული ზემოქმედების დროს.

აღნიშვნული მათემატიკური მოდელის გამოყენებით ფირმა შეეცადა შეფასებინა კაშხლის საიმედოობა ორ მთავარ ფაქტორზე – წყლის პიდროსტატიკურ დატვირთვებასა და სეისმურ ზემოქმედებაზე. ამ დატვირთვებზე გაანგარიშებით მიიღეს კაშხლის ტანში აღძრული შესაბამისი დაძაბულობა-დეფორმირებულობის ველები, რის საფუძველზეც გაკეთდა დასკვნები კაშხლის უსაფრთხოების შესახებ წყლის პიდროსტატიკური დატვირთვებისა და მოსალოდნებული მიწისძვრების პირობებში.

ჩვენ ვეთანხმებით ფირმის მოსაზრებას, რომ წყლის პიდროსტატიკური დატვირთვისა და ტემპერატურული ზემოქმედების პირობებში კაშხლის მდგრადობა უზრუნველყოფილია. ამის მირთად საფუძველს, რასაკვირველია, იძლევა კაშხლის წრფივ რეჟიმში მუშაობა, რაც დაფიქსირებულია მონიტორინგის მონაცემებით. დამატებითი არგუმენტი კი ის არის, რომ, მთლიანად სისტემის მუშაობის ანალიზიდან გამოდინარე [6], ნაგებობის მუშაობის შეფასებისას შეიძლება დავეყრდნოთ უწყვეტ ტანთა მექანიკაში ცნობილ ექსტრემალურ პრინციპებს, კერძოდ, სტატიკურ თეორემას, რომელშიც გაცხადებულია, რომ თუ სხეულში მოიძებნება ძაბვათა ველი, რომელიც აწონასწორებს გარე დატვირთვას და არ ადემატება მასალის დენადობის ზღვარს, ეს იმას ნიშნავს, რომ ეს დატვირთვა ნაგებობას ვერ დაანგრევს.

ფირმა “Stucky & Electrowatt Engineering Service Ltd”-ს მიერ მიღებული ძაბვათა ველი სწორედ ასეთ სტატიკურად დასაშვებ ველად შეიძლება ჩაითვალოს და უნდა დავეთანხმოთ ფირმას, რომ წყლის პიდროსტატიკური ველი და ტემპერატურა ვერ დაემუქრება ნაგებობის სტაბილურობას. ამასთან, ადსანიშნავია ისიც, რომ ენგურის თაღოვანი კაშხლის დაპროექტებისას მისი მოხაზულობა და სისქის ცვლილება ისე შეირჩა, რომ წყლის პიდროსტატიკური ზემოქმედებისას ნაგებობის ტანში ყოფილიყო 100 კგ/სმ²-ზე ნაკლები მკუმშავი ძაბვები, ხოლო გამჭიმი ძაბვები – არაუმეტეს 10 კგ/სმ²-ისა.

400 მარცის ბეტონის კაშხლისათვის დაძაბულობათა ველი სწორედ ასეთ სტატიკურად დასაშვებ ველად შეიძლება მივიჩნიოთ: იგი აწონასწორებს წყლის პიდროსტატიკურ ზემოქმედებას საკმაო მარაგით, რაც, როგორც ზემოთაც აღვნიშნეთ, იმას ნიშნავს, რომ წყლის დატვირთვა კაშხალს ვერ დაანგრევს.

წყლის პიდროსტატიკური დატვირთვისაგან განსხვავებით, რადგან მიწისძვრის ფენომენი ალბათური ბუნებისაა და იგი შეიძლება მოხდეს ან არ მოხდეს ნაგებობის ექსპლუატაციის პერიოდში, სეისმომედგვი მშენებლობის თანამედროვე იდეოლოგია მიწისძვრის დროს ნაგებობის დაუზიანებლად მუშაობის მოთხოვნას მიზანშეუწონლად მიიჩნევს. იგი ფაქტობრივად აცხადებს, რომ უნდა უზრუნველვყოთ კაშხლის სხვადასხვანაირი დონის დაზიანებები სუსტი (OBE)* და ძლიერი (MSE)** ინტენსიურობის მიწისძვრისას.

ამ ნორმატიული მოთხოვნების პოზიციებიდან თუ შევაფასებთ ენგურის კაშხლის სეისმომედეგობის მიმართულებით ჩატარებულ კვლევებს, უნდა აღინიშნოს, რომ 2004 წელს ფირმა “Stucky”-ს არ შეუფასებია ენგურის კაშხლის ქცევა მოხალოდნელ ძლიერ მიწისძვრაზე. ნაშრომში მითითებულია, რომ ეს კვლევები უნდა დაზუსტდეს მომავალში. რამდენადაც ჩვენთვის ცნობილია, ასეთი კვლევები დღემდე არ ჩატარებულა.

ფირმამ გაიანგარიშა კაშხლის სამიერობა სუსტ მიწისძვრაზე და განაცხადა: “ყველა საპროექტო დოკუმენტაციის გათვალისწინებით ჩატარებული გაანგარიშება ცხადყოფს, რომ სუსტი მიწისძვრის დროს კაშხლის თხემის მიდამოებში გაჩნდება მაღალი გამჭიმი ძაბვები, რომლებმაც შეიძლება გახსნას სამშენებლო ნაკერები, მაგრამ, სავარაუდოდ, ვერ დააზიანებს ანტისეისმურ სარტყელს. ამ ნაშრომში არ ვამტკიცებთ, რომ ორივე სახის სუსტი მიწისძვრის შემთხვევაში დინების საწინააღმდეგო მოძრაობისას ვერტიკალური კონსოლები არ დაკარგავს მდგრადობას, მაგრამ არ არის მოხალოდნელი წყლის კატასტროფული გადინება”.

ადგილი შესამჩნევია, რომ სუსტი მიწისძვრისას კაშხლის ქცევის შესახებ ფირმის მიერ გაკეთებული პროგნოზი ვარაუდის დონეზეა და არ არის გამყარებული გაანგარიშებით მიღებული შედეგებით.

ჩვენი აზრით, აღნიშნული მათემატიკური მოდელის გამოყენებით კაშხლის სეისმურ ზემოქმედებაზე რაიმე შეფასებაც კი საეჭვოა. საქმე ის არის, რომ ერთიანი სისტემა კაშხალი-ხეობა კი “მოერგო” რეზერვუარის შექვებისა და დაცლის 23-წლიან ციკლურ რეჟიმს და დაიწყო წრთვი რეჟიმში მუშაობა, მაგრამ განსხვავებული სეისმური ბუნების ზემოქმედებისას იგი ისევ დაიწყებს არაწრფივ რეჟიმში მუშაობას: დახურული ბზარები შეიძლება ისევ გაიხსნას; ამასთან, არაწრფივ რეჰიმში მუშაობისას წარმოქმნილი ახალი დეფორმაციები დაემატება რთულ დეფორმაციულ ველს, რომელიც მასში კაშხლის აგებისა და 23-წლიან ციკლურ-პისტერეზისულ რეჟიმში მუშაობისას ჩამოყალიბდა. ასე რომ, კაშხლის სეისმურ ზემოქმედებაზე გაანგარიშებისათვის აუცილებლად უნდა ვიცოდეთ ნაგებობის დაზიანებებისა და ბზარების წარმოქმნის სრული და ზუსტი სურათი. ჩვენთვის კი ეს ნარჩენი დეფორმაციები უცნობია.

* OBE – რეჟიმული მიწისძვრა-საექსპლუატაციო დონე; არ არის დასაშვები არავითარი კონსტრუქციული (გამჭიმი ძაბვებით გამოწვეული) დაზიანება; ყველა დანადგარი აგრძელებს ფუნქციონირებას;

** MSE – მაქსიმალურად შესაძლებელი მიწისძვრა; კაშხალში ზოგიერთი სახის დაზიანება დასაშვებია; თავიდან უნდა იქნეს აცილებული რეზერვუარიდან წყლის ნაკდის უკონტროლო გადინება; საჭირო დაზიანებაზე აუცილებლად უნდა აგრძელებდეს ფუნქციონირებას.

დასკვნა

მიუხედავად კომპიუტერული ტექნილოგიებისა და რიცხვითი, მათ შორის არაწრფივი, მეთოდების მაღალ, თანამედროვე დონეზე განვითარებისა, სეისმომედეგი მშენებლობის მოთხოვნათა განხორციელების შესაძლებლობის შესახებ გაჩენილი კითხვის ნიშნები, რომლებიც ჩამოყალიბებულია ჩვენს მონოგრაფიაში [8], ჰიდროტექნიკურ ნაგებობებში წყლის დაწნევით არსებობის პორტებში კიდევ უფრო საეჭვო ხდება.

მაღალი კაშხლების აგების შემთხვევაში დამატებითი გაურკვევლობისა და შესაძლო საშიშროების შემცირებისათვის მონიტორინგის მრავალწლიანი მონაცემების საფუძველზე უნდა მოხდეს საწყისი მათემატიკური მოდელის კორექტირება.

სანამ კაცობრიობა არ გაარკვევს, როდის არის ალბათობა (“მოხდება ან არ მოხდება”) მისი მტერი და როდის მოყვარე, დღის წესრიგიდან არ მოიხსნება ძლიერი მიწისძვრის დროს ენგურის თაღოვანი კაშხლის ქცევის შეფასება.

კველა შემთხვევაში, საერთაშორისო ნორმების მოთხოვნათა გათვალისწინებით, აუცილებელია შემუშავდეს საგანგებო სიტუაციაზე რეაგირების პროგრამა [9].

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. Габричидзе Г. К. Новые задачи взаимодействия арочной плотины, ущелья реки и водохранилища. Тб.: Мецниереба, 1990. 96 с.
2. Тевзадзе М. Н., Пиралишвили С. Х. Некоторые результаты тридцатилетних геодезических исследований кафедры инженерной геодезии и маркшейдерии ГТУ в районе Ингурис ГЭС. Геодинамические исследования больших плотин // Труды Международного семинара «Геодинамический риск высоких плотин». Тб., 2002.
3. Балавадзе Б. К., Абашидзе В. Г. Наклоны и деформации земной коры в районе Ингурской ГЭС. Тб.: Мецниереба, 1985.
4. Геодинамические исследования больших плотин // Труды Международного семинара «Геодинамический риск высоких плотин». Тб., 2002.
5. Enguri Dam Behaviour Correlation and Safety Analysis. European Bank for Reconstruction and Development. March, 2004.
6. Габричидзе Г. К. Применение экстремальных положений механики твердого тела при обосновании надёжности арочной плотины. Геодинамические исследования больших плотин // Труды Международного семинара «Геодинамический риск высоких плотин». Тб., 2002.
7. Энергетическое строительство и сейсмическая безопасность. Всесоюзная сессия Межведомственного совета по сейсмологии и сейсмостойкому строительству (МССС) при Президиуме АН СССР. Тб., 5–9 сентября, 1976.
8. გ. გაბრიელიძე. წესრიგი და უწესრიგობა. Order and Disorder. Порядок и беспорядок. Tb., 2014.
9. G. Gabrichidze. 35 Years of the Enguri Arch Dam. Bulletin of the Georgian National Academy of Sciences, vol. 7, no. 1, 2013.

ABOUT SOME PECULIARITIES OF MODELLING OF THE WORK OF ENGURI ARCH DAM**G. Gabrichidze**

(Georgian National Academy of Sciences)

Resume: There was installed the observation system of Enguri Arch Dam and near-by territory, which controls the condition of the construction, in the process of its building, exploitation and influence of different outer factors on the basis of many years data the correction of primary mathematical model should have been done. However due to several reasons it was not fulfilled.

There is shown, that the above-mentioned fact makes it difficult to evaluate real state and security of the construction, in particular, during the earthquake.

Key words: Enguri arch dam; mathematical model; monitoring; data correlation; seismic threat; extraordinary situation; reaction plan.

СТРОИТЕЛЬСТВО**НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ МОДЕЛИРОВАНИЯ РАБОТЫ ИНГУРСКОЙ АРОЧНОЙ ПЛОТИНЫ****Габричидзе Г. К.**

(Национальная академия наук Грузии)

Резюме: Отмечено, что на Ингурской арочной плотине и прилегающей территории была установлена система мониторинга. С помощью установленной специальной аппаратуры контролируется состояние сооружения в процессе его возведения, эксплуатации и воздействия различных факторов. На основании данных этой системы должна была произойти корректировка первоначальной математической модели. По ряду причин это не было сделано.

В статье показано, как это обстоятельство затрудняет оценку реального состояния и надёжности сооружения, в частности при возникновении землетрясения.

Ключевые слова: Ингурская арочная плотина; математическая модель; мониторинг; корреляция данных; сейсмическая угроза; чрезвычайная ситуация; план реагирования.

ახალი არასაეციალიზებული სატვირთო სადგურებისათვის სალიანდაგო
ბანგითარების სქემების მათემატიკური გაანგარიშება

ბეჭან დიდებაშვილი, გრიგოლ თელია, ავთანდილ კაკაბაძე, ტარიელ კოტრიკაძე,
გიორგი ჩუბინიძე

(საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი)

რეზიუმე: საქართველო ცნობილია, როგორც სატრანზიტო ქვეყანა, სადაც შენდება და მაღა
გაიხსნება მომავლის სატრანზიტო მაგისტრალი – ქარსიახალქალაქის სარკინიგზო ხაზი;
თბილისის შემოვლითი გზა. ამას სჭირდება ახალი სარკინიგზო სადგურების დაპროექტება ან
არსებული სადგურების რეკონსტრუქცია-გადაკეთება, რადგან ისინი ვეღარ აკმაყოფილებენ
თანამედროვე მოთხოვნებს; სატგირთო სადგურების განვითარება, რაც აუცილებლად უნდა
განხორციელდეს ღრმა ანალიზისა და უზუსტესი გაანგარიშების საფუძველზე; ამასთან,
გათვალისწინებული უნდა იქნეს სამუშაოს რეალური პირობები, ადგილობრივი ტვირთნაკადებისა
და ვაონნაკადების ზომების ზრდის პერსპექტივები და უნდა განისაზღვროს საჭირო რეზერვები.

საკვანძო სიტყვები: არასაეციალიზებული სატგირთო სადგური; ამკრები, საუბნო, გასაგზავნი
მარშრუტები; მახარისხებელი პარკი; სატრანზიტო მატარებელი; მიმღებ-გამგზავნი ლიანდაგი;
მრავალჯგუფიანი მატარებელი; მახარისხებელი გორაკი; ფორმირების ჩიხი.

შესავალი

არასაეციალიზებული სატგირთო სადგურების არსებული სქემები ვეღარ აკმაყოფილებს
თანამედროვე მოთხოვნებს და პერსპექტიული განვითარების პირობებს, რადგან მას ბევრი სერიოზული
ნაკლი აქვს; კერძოდ, უმეტესი სადგურების პარკებისა და მთავარი ლიანდაგების წარუმატებელი
ურთიერთგანლაგება გარკვეულ სიძნედებს ქმნის მახარისხებელი და სამანქარო სამუშაოების
შესრულების დროს, მახარისხებელი ლიანდაგების ნაკლებობა იწვევს ვაგონების მრავალჯერად
დახარისხებას და მათი მოცდენის გაზრდას.

ახალი ტიპის არასაეციალიზებულ სატგირთო სადგურებზე სატგირთო და კომერციული
ოპერაციების პარალელურად შეიძლება განხორციელდეს განსაზღვრული მოცულობის ტექნიკური
ოპერაციებიც – ორგანიზებული მატარებელების (ამკრები, საუბნო, გასაგზავნი მარშრუტების)
ფორმირება და სატრანზიტო მატარებელების გატარება (ერთჯგუფიანი და ჯგუფური ვაგონების
გადაჯგუფებით). მახარისხებელი პარკის განვითარების ერთ-ერთი ვარიანტი მოცემულია 1-ლ ნახ-
ზე. მაჯგუფებული პარკები (მაჯგ. პ. 1 და მაჯგ. პ. 3) ძირითადად გამოიყენება ვაგონების ჯგუფების
ასაკრებად გადმოსატენირთავ ფრონტებზე, ხოლო მაჯგ. პ. 2 ვაგონების (ჯგუფების) დაგროვებისათვის
ამკრებ მატარებელებსა და საფეხურიან მარშრუტებს შორის (ვაგონების გადაჯგუფება სატრანზიტო
მატარებელებში) ფორმირებისას. მახარისხებელი პარკის განვითარების მეორე ვარიანტი მოცემულია
მე-2 ნახ-ზე.

ძირითადი ნაწილი

სატერიტო სადგურების განვითარება უნდა ემყარებოდეს გაანგარიშების ღრმა ანალიზს, სამუშაოს რეალურ პირობებს; უნდა ითვალისწინებდეს ადგილობრივი ტვირთნაკადებისა და ვაგონნაკადების ზომების ზრდის პერსპექტივას და საჭირო რეზერვების განსაზღვრას.

მიმღებ-გამგზავნი ლიანდაგების რაოდენობა და სიგრძე დაინდება არსებული ტრადიციული მეთოდებით, ამიტომ ამ საკითხს აქ არ შევეხებით. არსებობს აგრეთვე მახარისხებული პარას ლიანდაგების რაოდენობისა და სიგრძის განსაზღვრის უკვე შემუშავებული მიღვომები და მეთოდები, მაგრამ შეიძლება წარმოიქმნას ისეთი მომენტებიც, როდესაც მოცემული საკითხი სპეციფიკურ გადაწყვეტის მოითხოვს.

ცნობილია, რომ ჩვეულებრივ პირობებში მახარისხებულ პარკებში გათვალისწინებულია ერთი და იმავე სასარგებლო სიგრძის ლიანდაგები. მაგრამ სატერიტო სადგურების ექსპლუატაციის პრაქტიკა ცხადყოფს, რომ მახარისხებულ პარკებში არ არის აუცილებელი ყველა ლიანდაგი იყოს გრძელი. რაც შეეხება ლიანდაგების რაოდენობას, სინამდვილეში მათზე გაცილებით მეტი მოთხოვნილებაა, ვიდრე ფაქტობრივად გვაქვს. მოცემული პრობლემის გადაჭრაში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს მოკლელიანდაგიანი ჯგუფების სექციათა გამოყენების რეკომენდაციები. თუმცა მეცნიერთა მიერ შემოთავაზებული მახარისხებული პარკის გაანგარიშების მეთოდიკა სრულად არ ითვალისწინებს აღნიშნულ პარკში ლიანდაგთა სიგრძის რეზერვის არსებობის აუცილებლობას, რომელიც საჭიროა მატარებლების შემადგენლობის ფორმირების პროცესში მახარისხებული გორაკიდან მომდევნო შემადგენლობის ვაგონთა ჯგუფების დახარისხებისა და დაგროვებისათვის. ამიტომ აღნიშნული მომენტების გათვალისწინებით არსებულ ფორმულებში ჩვენ მიერ შეტანილია ცვლილებები, კერძოდ: მოლოდინის დრო, დამატებითი ლიანდაგების საჭირო რაოდენობა, შემადგენლობებში ვაგონთა ჯგუფების უთანაბრობის კოეფიციენტი და სხვა პარამეტრები.

მახარისხებული პარკების დაპროექტებისას ჩვეულებრივ (არსებულ) პირობებში მახარისხებული ლიანდაგების სიგრძეს განიხილავენ, როგორც ორი ელემენტისაგან შემდგარ სიდიდეს:

$$L_{\text{მან.}} = \ell_{\text{გ.ლ.}} + \ell_{\text{დამ.}} \quad (1)$$

ან

$$L_{\text{მან.}} = \ell_{\text{გ.ლ.}} + \gamma \ell_{\text{გ.ლ.}} \quad (2)$$

სადაც $\ell_{\text{გ.ლ.}}$ მიმღებ-გამგზავნი ლიანდაგების სტანდარტული სიგრძეა (850, 1050, 1250 მ);

γ -კოეფიციენტი, რომელიც ითვალისწინებს მახარისხებული ლიანდაგის დაგრძელებას, ე.ი. მისთვის სტანდარტულთან შედარებით დამატებითი სიგრძის მიცემას ($\gamma = 10 - 15\%$).

ორგანიზებული მატარებლების ფორმირებისას დამატებითი სიგრძის უფრო ზუსტი გაანგარიშებისათვის შეიძლება გამოვიყენოთ შემდეგი გამოსახულება:

$$\ell'_{\text{დამ.}} = B/24 \cdot \ell_{\text{გ.}} (t_{\text{გ.მოლ.}} + t_{\text{გ.ფ.}} + t_{\text{გ.დ.}}), \quad (3)$$

სადაც B ვაგონების სადღედამისო ზომებია დანიშნულების მიხედვით;

$\ell_{\text{გ.}}$ – თოხლერძისინი ვაგონის საშუალო სიგრძე, მ;

$t_{\text{გ.მოლ.}}$ – მატარებლის ფორმირების მოლოდინის (გადაცემის) დრო, სთ;

$t_{\text{გ.ფ.}}$ – მატარებლის ფორმირების ხანგრძლივობა, სთ;

$t_{\text{გ.დ.}}$ – გამგზავნ ლიანდაგზე ფორმირებული შემადგენლობის გადაყენების დრო (სთ) გადაყენების მოლოდინის გათვალისწინებით ($t_{\text{გ.დ.მოლ.}}$); აუცილებელია $t_{\text{გ.დ.მოლ.}}$ დავივანოთ ნულამდე.

მახარისხებულ-გამგზავნი ლიანდაგების სიგრძე შეიძლება დავაღინოთ შემდეგი ფორმულით:

$$L_{\text{მან.-გ.}} = \ell_{\text{გ.ლ.}} + \ell'_{\text{დამ.}} + \ell''_{\text{დამ.}} \quad (4)$$

აქ $\ell''_{\text{დამ.}}$ მახარისხებული ლიანდაგის დამატებითი სიგრძეა, ამ ლიანდაგის დამატებითი დაკავებით გამოწვეული მატარებლის გადამუშავებით გაგზავნის წინ და გრაფიკის ძაფის მოლოდინით:

$$\ell''_{\text{დამ.}} = B/24 \cdot \ell_{\text{გ.}} (t_{\text{გ.დ.}} + t_{\text{გ.გ.}}). \quad (5)$$

ამრიგად,

$$L_{\text{მან.-გ.}} = \ell_{\text{გ.ლ.}} + B/24 \cdot \ell_{\text{გ.}} (t_{\text{გ.მოლ.}} + t_{\text{გ.ფ.}} + t_{\text{გ.დ.}} + t_{\text{გ.გ.}}). \quad (6)$$

მახარისხებელი პარკის რეკომენდებული კონსტრუქციების ლიანდაგების რაოდენობის დადგენა შეიძლება ფორმულით:

$$m_{\text{მა.}} = m_{\text{ლ.რ.მა.}} + m_{\text{ლ.რ.მა.}}$$

სადაც $m_{\text{ლ.რ.მა.}}$ მახარისხებელ პარკში ლიანდაგთა რაოდენობაა მუშაობის ჩვეულებრივ პირობებში; $m_{\text{ლ.რ.მა.}}$ – დამატებითი მოკლე ლიანდაგების რაოდენობა მაჯგუფებელ პარკებში. მაგალითად, თუ ჩვეულებრივ პირობებში $m_{\text{ლ.რ.მა.}}=12-\text{ს}$, მაშინ რეკომენდებული სქემებით (ნახ. 1 და ნახ. 2) $m_{\text{მა.}} = 22-\text{ს}$.

როგორც წესი, მაჯგუფებელი პარკების დაპროექტება ხდება მოკლე ლიანდაგებით, რომელთა სიგრძის დადგენა შეიძლება შემდეგი გამოსახულების საფუძველზე:

$$L_{\text{მა.}} = \ell_{\text{შემაღ.}} / x_{\text{ჯგ.}} \cdot K_{\text{უთან.}}, \text{ მ,} \quad (7)$$

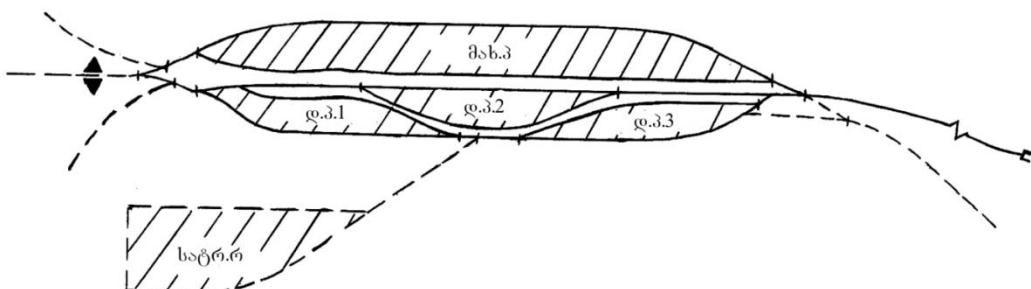
სადაც $\ell_{\text{შემაღ.}}$ სატვირთო მატარებლების შემაღენლობის სიგრძეა, მ;

$x_{\text{ჯგ.}}$ – ვაგონთა ჯგუფების რაოდენობა მატარებლების შემაღენლობაში;

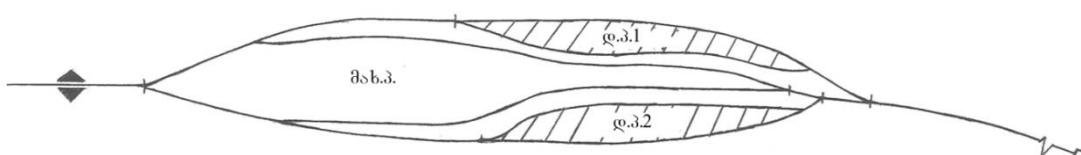
$K_{\text{უთან.}}$ – შემაღენლობაში ვაგონთა ჯგუფების უთანაბრობის კოეფიციენტი ($K_{\text{უთან.}} = 1,1-1,25$).

ჩვეულებრივ, მაჯგუფებელ პარკებში მოკლე ლიანდაგების სიგრძე მატარებელთა ფორმირების არსებულ პირობებში მერყეობს 100 – 150 მ ფარგლებში.

ჩვენ მიერ რეკომენდებული ფორმულების საფუძველზე ჩატარებული გაანგარიშებების მიხედვით, შედგა სპეციალური ცხრილი და აგებულ იქნა დიაგრამა მახარისხებელი ლიანდაგების სიგრძეთა ოპერატორის განსაზღვრისათვის მუშაობის სხვადასხვა პირობის დროს. ასეთ გაანგარიშებათა შედეგები მოცემულია ცხრილში, ხოლო დიაგრამა – მე-3 ნახ-ზე.

ნახ. 1. მახარისხებელი პარკისა და სატვირთო რაიონის განვითარების სქემა

ნახ. 2. მახარისხებელი პარკის განვითარება სატვირთო ფრონტების გაგონთა ჯგუფის აკრებისა და მათი ჯგუფურ სატრანზიტო მატარებლებში გაცვლისას

საწყის მონაცემებად მიღებულია: მიმღებ-გამგზავნ ლიანდაგთა სასარგებლო სიგრძე: $\ell_{\text{მ.-გ.ლ.}} = 850$ და 1050 მ; $\ell_{\text{გ.}} = 15$ მ; $t_{\text{გ.მოლ.}} = 0,08$ სთ; $t_{\text{გ.ფ.}} = 0,5$ სთ; $t_{\text{გ.დ.}} = 0,08$ სთ; $t_{\text{გ.დ.}} = 0,5$ სთ; $t_{\text{გ.-გ.დ.}} = 0,08$ სთ.

მახარისხებელ ლიანდაგთა სასარგებლო სიგრძე ვაგონნაკადის სხვადასხვა სიმძლავრის (რაოდენობის) პირობებში:

$$L_{\text{მა.ლ.}} = \ell_{\text{მ.-გ.ლ.}} + \ell'_{\text{დამ.}} \text{ ან } L_{\text{მა.ლ.}} = \ell_{\text{მ.-გ.ლ.}} + B/24 \cdot \ell_{\text{გ.}} (t_{\text{გ.მოლ.}} + t_{\text{გ.ფ.}} + t_{\text{გ.დ.}} + t_{\text{გ.-გ.დ.}}), \quad (8)$$

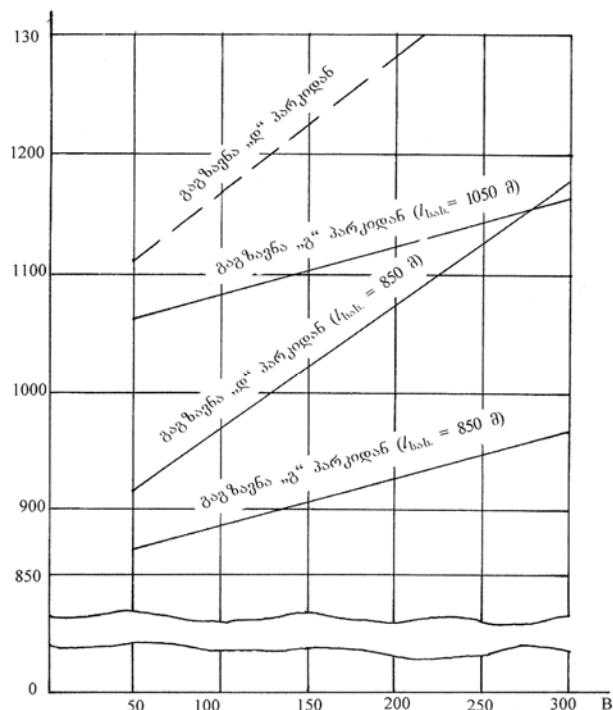
$$L_{\text{მა.გ.}} = \ell_{\text{მ.-გ.ლ.}} + \ell'_{\text{დამ.}} + \ell''_{\text{დამ.}}$$

ას

$$L_{\text{მა.გ.}} = \ell_{\text{მ.-გ.ლ.}} + B/24 \cdot \ell_{\text{გ.}} (t_{\text{გ.მოლ.}} + t_{\text{გ.ფ.}} + t_{\text{გ.დ.}} + t_{\text{გ.-გ.დ.}}). \quad (9)$$

მასარისხებელი ლიანდაგების სიგრძეთა განსაზღვრა

მასარისხებელ ლიანდაგთა სიგრძე	გაგონნაკადის ზომები					
	B=50	B=100	B=150	B=200	B=250	B=300
$\ell_{\text{მ-გ.ლ.}}$	850 (1050)					
$\ell'_{\text{ფაშ.}}$	20	40	60	80	100	120
$L_{\text{გახ.ლ.}}$	870 (1070)	890 (1090)	910 (1110)	930 (1130)	950 (1150)	970 (1170)
$\ell''_{\text{ფაშ.}}$	35	70	105	140	175	210
$L_{\text{გახ.გამ.}}$	905 (1105)	960 (1160)	1015 (1215)	1070 (1270)	1125 (1325)	1180 (1380)

ნახ. 3. მასარისხებელი ლიანდაგების სასარგებლო სიგრძის განსაზღვრის დიაგრამა

დასკვნა

ახალი ტიპის არასპეციალური სატვირთო სადგურების სქემების პრაქტიკაში ფართოდ დანერგისათვის აუცილებელია ზუსტი გაანგარიშების საფუძველზე არსებული ინსტრუქციების, წესებისა და მეოთხების გათვალისწინებით ისეთი გადაწყვეტილებების მიღება, სადაც განსაზღვრული იქნება ტექნიკურ-ეკონომიკური დასაბუთებით რეკომენდებული სიახლეების პირობები და ადგილობრივი ტვირთებისა და ვაგონების გადამუშავების ზომებისათვის მათი ზრდის პერსპექტივები.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. Савченко И. Е., Акулиничев В. М. Правдин Н. В. и др. Железнодорожные станции и узлы/ Под ред. В. М. Акулиничева. М.: Транспорт, 1992.
2. Ветрухов Е. А., Гулев Я. Ф. Грузовые станции. М.: Транспорт, 1974.
3. Правдин Н. В., Щубко В. Г. Железнодорожные станции и узлы (задачи, примеры, расчеты). М.: Маршрут, 2005.

RAILWAY TRANSPORT

MATHEMATICAL CALCULATION OF RAILWAY DEVELOPMENT SCHEMES FOR NEW NON-SPECIALIZED FREIGHT STATIONS

B. Didebashvili, G. Telia, A. Kakabadze, T. Kotrikadze, G. Chubinidze

(Georgian Technical University)

Resume: As it is known Georgia represents the transit country. It is introduced Akhalkalaki-Kars line, which is being under construction of Tbilisi Bypass Railway. This requires the planning of new railway stations, or modernization-reconstruction of existing stations, because their schemes did not meet the modern requirements. The development of freight stations should define on the basis of analysis of deep calculation, with its taking into account of real conditions, with perspectives of local freight and car traffic volumes growth and determination of required reserves.

Key words: non-specialized freight station; collector; stage; departure routes; railway yard; transit train; reception and sender line; multy-group train; hump yard; make-up siding.

ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНЫЙ ТРАНСПОРТ

МАТЕМАТИЧЕСКОЕ ОБОСНОВАНИЕ ПРЕДЛОЖЕННЫХ ОБРАБОТАННЫХ РЕЛЬСОВЫХ СХЕМ ДЛЯ НОВЫХ НЕСПЕЦИАЛИЗИРОВАННЫХ ГРУЗОВЫХ СТАНЦИЙ

Дидебашвили Б. Ш., Телиа Г. Ш., Какабадзе А. Д., Котрикадзе Т. И., Чубинидзе Г. И.

(Грузинский технический университет)

Резюме: Грузия известна как транзитная страна, где строится и скоро откроется новая транзитная магистраль – железнодорожная линия Карси-Ахалкалаки, обьездная дорога г.Тбилиси. Это требует проектирования новых железнодорожных станций или реконструкции-переделывания существующих станций, потому что их схемы уже не отвечают современным требованиям.

В развитие грузовых станций обязательно следует установить расчет и глубокий анализ в реальных условиях работ: роста местных грузов и вагонопотока в будущем, а также определение обязательных резервов.

Ключевые слова: неспециализированные грузовые станции; наборные, участковые, отправочные маршруты; сортировочный парк; транзитный поезд; приемо-отправочный путь; многогрупповой поезд; сортировочная горка; тупик формирования.

ზეთისო (Feijoa Yellowiana L) პულტივირების პერსპექტივები საქართველოში

დაგით წურწუმია, თამარ კაჭარავა

(საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტის ჩაის, სუბტროპიკული კულტურებისა და ჩაის მრეწველობის ინსტიტუტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი)

რეზიუმე: შესწავლითი ფეითოის (*Feijoa Yellowiana L*) ბიოლოგიური თავისებურებები, ხარისხისა და პროდუქტიულობის მაჩვენებლები ეკოსისტემის პარამეტრების მიხედვით, მისი მდგრადი გამოყენების პერსპექტივები. ფეითოის ნაყოფი მდიდარია C ვიტამინით, იოდით (57.41 მგ %), ჟეიცავს დიდი რაოდენობით საქართვას, პექტინს, უჯრედისს (ლაქტოზას), ხოლო ამ ეგზოტიკური ნაყოფის კანი – ანტიოქსიდანტებს. ძალზე აქტუალურია და დიდი მნიშვნელობა აქვს ფეითოის სამრეწველო პლანტაციების გაშენებისას მაღალნაყოფიერი დიაგნოსტიკის სისტემის ბლოკში (ნიადაგი-გარემო-მცენარე-სასუქი-მოსავალი) აგრობიოლოგიური თავისებურებების გათვალისწინებას.

საკვანძო სიტყვები: სამრეწველო პლანტაცია, ნაყოფი, ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებები.

შესავალი

საქართველოს უნიკალური ფიზიკურ-გეოგრაფიული და კლიმატურ-ნიადაგობრივი პირობები ფლორის მრავალფეროვნებას განაპირობებს და მნიშვნელოვან სახეობათა კულტივირების შესაძლებლობებს იძლევა. საკვებად, სამკურნალოდ თუ კოსმეტიკაში ფართოდ გამოიყენება მცენარეული წარმოშობის საშუალებები. მათი მოხმარების მასშტაბები ბოლო წლებში მთელ მსოფლიოში სწრაფად იზრდება და ეს არც არის გასაკვირი, რადგან ქიმიური (სინთეზური) პროდუქტების გამოყენებას თან ახლავს მრავალი თანამდევი გართულება, რისგანაც ფიტოპროდუქტები მთლიანად დაზღვეულია.

საქართველო ძვირფასი სუბტროპიკული კულტურების (ჩაი, ციტრუსები, ფეითოა, აქტინიდია და სხვ.) მწარმოებელი ქვეყანაა. სუბტროპიკული სოფლის მეურნეობა ძირითადად კონცენტრირებულია დასავლეთ საქართველოს შავი ზღვისპირა ტენიან სუბტროპიკულ ზონაში, რომლის ფართობი დაახლოებით 400 ათას ჰა-ს შეადგენს. ზემოაღნიშნულ პროდუქციაზე გაზრდილი მოთხოვნილება და ქვეყნის შემდგომი სოციალურ-ეკონომიკური განვითარება ხელს შეუწყობს გამოუყოფნებელი რეზერვების გამოვლენას და ინოვაციური ტექნოლოგიების დანერგვას. ამ თვალსაზრისით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება კოლხეთის დაბლობის დაჭაობებული მიწების შემდგომ დაშრობას და ათვისებას ისე, რომ არ დაირღვეს მისი ეკოლოგიური წონასწორობა.

ძირითადი ნაწილი

კოლხეთის დაბლობი და მისი შემომსაზღვრელი მთისწინა ფერდობები, სადაც გაშენებულია სუბტროპიკული კულტურები, უნიკალურია თავისი გეოგრაფიული მდებარეობით. აღნიშნული ტერიტორია მისი განედების მიხედვით ($41^{\circ} 30'$ და $44^{\circ} 30'$), მართალია, არ ეკუთვნის სუბტროპიკულ ზონას, მაგრამ აქ კლიმატის სუბტროპიკულობას განაპირობებს ორი ფაქტორი: კავკასიონის მთავარი ქედი, რომლის საშუალო სიმაღლე ზ. დ. 3000-4000 მ-ია, და შავი ზღვის აუზის თერმული როლი. სუბტროპიკული კულტურების გაშენებისას უურადღება უნდა მიეკცეს დაბალი ტემპერატურების განმეორებადობის სიმირეს. ამ მხრივ აჭარის ზღვისპირა ზოლის შემდეგ ყველაზე მისაღები პირო-

ბებით გამოირჩევა კოლხეთის დაბლობი. მნიშვნელოვანია ის ფაქტი, რომ ფეიხოის კულტურა არ ზიანდება მინუს 12–15 °C ყინვების დროს და ესეც განაპირობებს მისი გავრცელების პერს-კექტიულობას [1].

სუბტროპიკული კულტურებიდან, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებს ფეიხოა განუმეორებელი გემოთი, არომატით, კვებითი დირებულებით და სამკურნალო-დიეტური თვისებებით. ეს უნიკალური მცენარე საინტერესო დეკორატიული თვალსაზრისითაც – მისი ვარჯი კომპაქტურია, მოვერცხლისფრო-მწვანედ შეფოთლილი, ახასიათებს ხანგრძლივი ყვავილობა, რომელიც ორ თვემდე გრძელდება; ეს ყველაფერი ძალზე თვალწარმტაცია და არაჩვეულებრივ შთაბეჭდილებას ტოვებს.

პირველი ცნობები საქართველოში ფეიხოის შემოტანის შესახებ გვხვდება ვ. მარკოვიჩის 1909 წლის ნაშრომში. ავტორს სოფტმის სასოფლო-სამეურნეო საცდელი სადგურის ანგარიშებში მოჰყავს ზოგიერთი მასალა ამ კულტურის ისეთი ბიოლოგიური თავისებურებების შესახებ, როგორიცაა ფენოლოგია, ყვავილობა, პროდუქტიულობა და სხვ. ეს ფაქტი იმაზე მიუთითებს, რომ 1905 წლისათვის აფხაზეთში უკვე ყოფილა ფეიხოის მსხმოიარე მცენარეები. აფხაზეთიდან ფეიხოა სწრაფად გავრცელებულა საქართველოს სხვა რეგიონებში, შემდეგ კი მის ფარგლებს გარეთაც (აზერბაიჯანი, კრასნოდარის მხარე და სხვ).

ფეიხოა (*Feijoa Sellowiana* Berg) ეპუთვნის მირტისებრთა (*Myrtaceae*) ოჯახს, რომელიც აერთიანებს 72 გვარს და 35000-მდე სახეობას. ფეიხოის სამშობლო სამხრეთ ამერიკა (ბრაზილია, არაგვაი, ურუგვაი, არგენტინა), სადაც ის ქვეტყის სახით იზრდება ტროპიკულ ტყეებში. კულტურაში ცნობილია ორი სახეობა: *Feijoa Oveta* და *Feijoa Sellowiana*. მეორე სახეობა თავდაპირველად გავრცელდა, როგორც სამკურნალო, შემდეგ კი, როგორც ფართო მოხმარების მცენარე.

ფეიხოა მარადმწვანე ბუჩქვანი, 2–3 მ-დე სიმაღლის სინათლის მოყვარული მცენარეა, მისი ვარჯი კომპაქტურია, უფრო იშვიათად – გაშლილი. ტოტები დაფარულია მორუხო ქერქით, ერთ-წლიანი ტოტები დია მწვანე ფერისაა და შებუსული, ორწლიანი – მიხაკისფერია და ოდნავ შებუსული, უფრო ხნიერი ტოტები კი მიხაკისფერია და შებუსვის გარეშე. ფეიხოის კიდემთლიანი, მობლაგვო, ელიფსის ფორმის, ერთმანეთის მოპირდაპირედ მჯდომი ტყავისებრი ფოთლების ზედა მხარე მუქი მწვანე ფერისაა, ქვედა კი მორუხო-მოვერცხლისფრო ბუსუსითაა დაფარული. ფოთოლი ხელში გასრესისას სასიამოვნო სუნს გამოსცემს. ყვავილები დიდი ზომისაა, მარტოულა, წყვილად მოთავსებული ან 3–5 ყვავილით ყვავილებად შეკრებილი. ყვავილი გამოდის ფოთლის იღლიაში მიმდინარე წლის ნაზარდების (2,8–3,5 სმ სიგრძის) ქვედა მუხლებთან; ჯამი 4–7-ფოთლიანია, გარედან მწვანე ფერის და შიგნით მოწითალო-მიხაკისფერი გვირგვინის 4 ფურცლით. მტკრიანები მრავალია, თეორდინგიანი კაშაშა წითელი ფერის ბუჩქო მტკრიანებზე გრძელია. ლამაზი ყვავილებისა და ფოთლების თავისებური შეფერვის გამო მცენარე ყვავილობის პერიოდში მეტისმეტად ლამაზია. თუმცა, როგორც მრავალწლიანი დაკვირვებებიდან ირკვევა, ყვავილთაგან მხოლოდ 85 %-ია ნაყოფის მომცემი.

ფეიხოის მრგვალი, ოვალური ან ოვალურ-წაგრძელებული ფორმის 2,1–4,2 სმ სიგრძის ნაყოფის მასა 15–40 გ-მდეა. აქეს მუქი მწვანე ფერის, მოთეთო ნაფიქით დაფარული და ხორკლიანი, ოდნავ მწყლარტე, ერთ მხარეს შეწითლებული თხელი კანი, კანქვეშ – მოთეთო მარცვლოვანი მასის შრე. ამ შრის შიგნით კი ლაბისებრი, ნახევრად გამჭვირვალე, მოთეთო ქელებს მსგავსი რბილობია. ნაყოფში 20–60-მდე წვრილი თეხლია. მდნარი, გემრიელი, ხშირ შემთხვევაში მარწვევის ან ანანასისმაგვარი საუცხოო არომატის ქონე ნაყოფის რბილობი ტბილია და მომჟავო. იგი მწიფდება ოქტომბერ-ნოემბერში, მოკრეფა შეიძლება მაშინ, როდესაც იწყებს ცვენას. ნაყოფის ტრანსპორტირება მიზანშეწონილია არამწიფე მდგომარეობაში, რადგან ამ დროს ნაკლებად ზიანდება.

ფეიხოა მიეკუთვნება ქსეროფიტულ მცენარეთა ჯგუფს, რაც ამ მცენარის გვალვაგამდლეობაზე მიუთითებს. ფოთლები ანატომიური აგებულებით ქსერომორფული სასიათისაა, მცენარის ზრდა-განვითარებას ტენი სხვა სუბტროპიკულ კულტურებთან შედარებით ნაკლებად სჭირდება. ჩვენი დაკვირვებები ადასტურებს, რომ ფესვთა სისტემის ზედაპირულად განლაგების გამო იგი ჰაფრის სიმშრალეს უფრო იტანს, ვიდრე ნიადაგისას. ფეიხოის კულტურისათვის საჭირო ნალექების წლიური რაოდენობა 750–1000 მმ-ით განისაზღვრება. თუ ნალექების წლიური რაოდენობა 750 მმ-ზე ნაკლებია, ამ შემთხვევაში მცენარის ზრდა-განვითარების ნორმალური პირობების შესაქმნელად აუ-

ცილებელია მისი მორწყვა. ფეიხოისათვის მისაღებია ალუვიური დრმა ნიადაგები, თუმცა ეგუება სილნარ და თიხნარ ნიადაგებსაც.

ფეიხოა მრავლდება თესლით, დაკალმებით, გადაწვენით. თესლიდან მიღებული ჩითილი 5 წლის შემდეგ იძლევა მოსავალს. ფეიხოა, როგორც ყველა სხვა ხეხილი, თესლით გამრავლების დროს ამჟღავნებს ნიშან-თვისებათა ძლიერ გათიშვას. ამიტომ გვხვდება მისი უამრავი ფორმა. ფორმათა დიდი სიჭარბე შეინიშნებოდა იმ ნაკვეთებშიც, სადაც დაკვირვებული ტარდებოდა [1].

ამჟამად ფეიხოის კულტურაში გვხვდება შემდეგი ფრანგული ჯიშები: ანდრე, ბესონი და პერე. მათ შორის უპირატესობით გამოირჩევა და უფრო მეტადაა გავრცელებული ანდრეს ჯიში. მისი ნაყოფი მოგრძო ან ოვალური ფორმისაა. ნაყოფის ფუძე მომრგვალებულია, წვერი კი – მრგვალი; კანი მოუხეშოა, ლია მწვანე ფერის, მოთეთრო ელფერით. რბილობიც მოთეთროა, წვნიანი, სურნელოვანი, სასიამოვნო არომატით. თესლები მცირე რაოდენობითაა, თანაც ძალიან წვრილია. ნაყოფი მწიფდება ნოემბერ-დეკემბერში. თვითგამანაყოფიერებელი (თვითფერტილური) ჯიშია, ხასიათდება უხევმსხმოიარობით [1, 2].

კალიფორნიული ჯიშებიდან ჩვენში გავრცელებულია ჩოისვანა, სუპერმა და კულიჯი. ჩოისვანას ნაყოფი დიდი ზომისაა, სიმეტრიული, ოვალური, საუცხოო გემოს ქერქი ადრეული ჯიშია. მწიფდება ოქტომბერ-ნოემბერში. ამ ჯიშის ნაკლია ის, რომ საჭიროებს დამტკერვას და ამდენად დამამტკერიანებელ ჯიშებთან ახლოს დარგვას. სუპერმა 3,5 მ-მდე სიმაღლისაა, მსხმოიარობს მეოთხე წლიდან. მისი ნაყოფი წაგავს ჩოისვანას ნაყოფს, ისიც დიდი ზომისაა, არომატულია და ძალიან გემრიელი. ძირითადად მსხლის ფორმა აქვს, გვხვდება მომრგვალო ფორმებიც. მწიფდება უფრო გვიან, ვიდრე ჩოისვანა. კულიჯი თვითგამანაყოფიერებელი ჯიშია და არ საჭიროებს დამამტკერიანებელს. ნაყოფი გრძელია, სწორი, გლუვი, ოვალური; ზომით ზემოთ აღწერილ ჯიშებთან შედარებით უფრო პატარაა [1, 3].

ექსპერიმენტებით დადგენილია, რომ ფეიხოის ნაყოფი შეიცავს ბიოლოგიურად აქტიურ ისეთ ნივთიერებებს, როგორიცაა შაქრები (7–12 %), ორგანული მევავები, კატექინები, პექტინოვანი ნივთიერებები (25 %-მდე), უჯრედისი, მაკრო- და მიკროელემენტები: თუთია, სპილენძი, რკინა, ფოსფორი, ნატრიუმი, კალციუმი, მანგანუმი, კალიუმი; C, PP და B ჯგუფის ვიტამინები; ეთეროვანი ზეთები. ფეიხოის ნაყოფის მთავარი ლირსებაა იოდის შემცველობა – დაახლოებით 30 მგ/100 გ ნაყოფზე, ზოგჯერ მეტიც, რითაც იგი მხოლოდ წყალმცენარეებს თუ უტოლდება.

აბაშისა და ჩოხატაურის რაიონებიდან 2012 წელს აღმოჩენილ ფეიხოის ნაყოფების ნიმუშებში განვითარებულ ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებები (იხ. ცხრილი).

ცხრილი

ბიოლოგიურად აქტიურ ნივთიერებათა შემცველობა ფეიხოის ნაყოფში

ნიმუშების აღების ადგილი	მშრალი ნივთიერება %	შაქრების საერთო ჯამი, %	ვიტამინი C, მგ % ნედლი მასიდან	იოდის შემცველობა, მგ %
აბაშის რ-ნი	14,3	10,5	183,1	50,4
ჩოხატაურის რ-ნი	13,8	11,2	185,2	51,2

ექსპერიმენტების შედეგების გაანალიზების შედეგად დადგინდა, რომ ნაყოფის საშუალო მასა მერყეობდა 10,6-დან 63,5 გ-მდე, სიგრძე კი – 29,6-დან 76,6 მმ-მდე. ერთი მცენარის საშუალო პროდუქტიულობამ 15-დან 20 გ-მდე შეადგინა. აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ მცენარის სხვადასხვა ნაწილში იოდი არათანაბრად იყო განაწილებული. ცვალებადობის ამპლიტუდა მერყეობდა 4,4-დან 162,8 მგ %-მდე ნედლ მასაზე გადაანგარიშებით. პირველ ადგილზე იყო ფოთლები და ყლორტები, რომლებშიც იოდის შემცველობა აღწევდა, შესაბამისად, 162,74 და 122,95 მგ %-ს ნედლი მასიდან. იოდი ყველაზე მეტი რაოდენობით (57,41 მგ %) აღმოჩნდა ნაყოფის კანში, საგრძნობლად მაღალი მაჩვენებელი (53,13 მგ %) დაფიქსირდა ნაყოფის შუა ნაწილში, ხოლო პერიფერიულისაკენ (თავსა და ბოლოში) კლებულობდა (23,09 მგ %-მდე). აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ იოდის შემცველობა ნაყოფში იცვლებოდა 4,4-დან 53,5 მგ %-მდე, რაც დამოკიდებული იყო ფორმა-სახეობაზე,

მომწიფების პერიოდებზე, კრეფის ვადებზე, ნიადაგურ-კლიმატურ პირობებსა და სხვა მრავალ აგროტექნიკურ ღონისძიებაზე.

ფეიხოის ნაყოფის სასაქონლო ღირებულება საკმაოდ მრავალფეროვანია და სწორედ ამიტომ წარმოადგენს იგი მეტად მნიშვნელოვან ნედლეულს კვების მრეწველობისათვის. ნაყოფის ძლიერი, მყარი და სასიამოვნო არომატი, წვრილი თესლი, რბილობის თხელი კანი, მოხერხებული ფორმა და ზომა საშუალებას იძლევა სათანადო გადამუშავებით მივიღოთ საუკეთესო ხარისხის პროდუქტები: ჟელე, ჯემი, მარმელადი, მურაბა, კომპოტი, ლიქიორი, სიროფები და სხვ. ამ მიზნით შეიძლება გამოვიყენოთ ასევე არასტანდარტული ნაყოფებიც. ფეიხოის ნაყოფში კონცენტრირებულია ანანასის, მარწყვის და ლიმონის არომატი და გემო, რასაც განაპირობებს ნაყოფში შემავალი ნივთიერება მეთილ-ბენზოატი. ამიტომ ეს თვისება შეიძლება გამოყენებულ იქნეს სხვა პროდუქტების არომატიზაციისთვისაც.

ფეიხოის ნაყოფებს აქვს სამკურნალო თვისებებიც; მაგალითად, რბილობის მიღება დადებით გავლენას ახდენს გულსისხლდარღვთა სისტემის მდგომარეობაზე, ამცირებს ქოლესტერინის შემცველობას; მასში შემავალ ეთერზეთებს ახასიათებს ანტიბაქტერიული თვისებები და კარგი საშუალებად ვირუსეული დაავადების პრევენციისათვის; გამოიყენება კოსმეტიკური მიზნითაც კანის დეფექტების დროს; იოდის შთამბეჭდავი შემცველობის გამო ნაყოფი კარგი პროფილაქტიკური საშუალებაა ფარისებრი ჯირკვლებისა და პირლინეფრიტის სამკურნალოდ. ფეიხოის კანი შეიცავს ლეიკონანთოციანებსა და კატექინებს, წარმოადგენს ძლიერ ანტიოქსიდანტებს და ხელს უშლის დაბერების პროცესს [2].

უნდა აღინიშნოს, რომ ნახშირწყლების მაღალი შემცველობის და კალორიულობის (49 კ/კალ) გამო ფეიხოის ნაყოფს უნდა მოერიდონ დიაბეტით დაავადებული ადამიანები.

დასკვნა

ამრიგად, სასარგებლო მცენარეთა, მათ შორის ფეიხოის, წარმოების ტექნოლოგიური სქემის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პრიორიტეტია უხვმოსავლიანი, ბიოლოგიურად აქტიურ ნივთიერებათა შემცველი სამრეწველო პლანტაციების გაშენება აგრობიოლოგიური თავისებურებების გათვალისწინებით. იგი პროდუქტიული დიაგნოსტიკის სისტემის ბლოკში (ნიადაგი-გარემო-მცენარე-სასუქი-მოსავალი) აქტუალური, ამასთან, საკმაოდ რთული და ძვირად დირებული პროცესია, რადგან მუდმივ განახლება-გაუმჯობესებას საჭიროებს. ამ უნიკალური ფიტოპროდუქტების ბაზარი კი მკაცრად ლიმიტირებულ, ძვირ, სტაბილურად შემოსავლიან წყაროდ ითვლება უცხოეთში. ამიტომაც ხელი უნდა შეეწყოს ჩვენში მის დამკაიდრებას. სასურველია, შეიქმნას ეფექტური ინოვაციური ტექნოლოგიებით კლიმატის ცვლილების ფონზე მოქნილი მენეჯმენტითა და მომხმარებელთა მარკეტინგის სისტემის გათვალისწინებით ეკოლოგიურად უსაფრთხო ფიტოპროდუქტების მიღების ინდუსტრია, რაც დადებითად იმოქმედებს ქვეყნის ეკონომიკის განვითარებაზე.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

- ა. ხურციძე, დ. წურწუმია. ფეიხოის (*Feijoa sellowiana* L.) კულტივირების ინვაციური ტექნოლოგიები კოლექტის დაბლობზე. ISBN 978-9941-0-7358-8, ფოთი, 2014.
- თ. კაჭარავა. სამკურნალო, არომატული, სანელებელი და შხამიანი მცენარეები. ISBN 978-9941-12-575-1, თბ., 2009.
- Гвасалия В. П., Коваленко Н. В. Кулътура фейхоя. Тб., 1985.

PERSPECTIVES OF CULTIVATION OF FEIJOA (*FEIJOA SELLOWIANA L*) IN GEORGIA**D. Tzurtsumia, T. Kacharava**

(Tea, Subtropical Crops and Tea Industry Institute of Georgian Agricultural University, Georgian Technical University)

Resume: There is developed recommendations concerning historical and traditional priority – technology of production of ecologically sound standard raw materials and products feijoa (*Feijoa sellowiana L*), with the scale and character of scientific research having no analogue in the country. High-productive diagnosis model is created in the block: soil – environment – plant – fertilization – yield. Impact of ecosystems on productivity, quality of raw materials and products is differentiated. The biological properties of feijoa has been studied, also indicators of quality and efficiency, depending on the parameters of the ecosystem, its prospects for sustainable use. Its fruits are rich in vitamin C, iodine (57,41 mg %) contain large amounts of saccharose, pectin, fiber, peel of these exotic fruits rich in antioxidants.

Key words: industrial plantation; fruit; biologically active substances.**СЕЛЬСКОЕ ХОЗЯЙСТВО****ПЕРСПЕКТИВЫ ВЫРАЩИВАНИЯ ФЕЙХОА (*FEIJOA SELLOWIANA L*) В ГРУЗИИ****Цурцумия Д. П., Качарава Т. О.**

(Институт чая, субтропических культур и чайной промышленности Грузинского аграрного университета, Грузинский технический университет)

Резюме: Создание промышленных плантаций фейхоя (*Feijoa sellowiana L*), с учетом их агробиологических особенностей в системе высокоплодородной диагностики в блоке: почва – окружающая среда – растение – удобрение – урожай весьма актуальны; масштабы и характер исследования, предложенные нами, аналогов в стране не имеют. Это уникальное растение хорошо приживается в Грузии, является не только весьма ценным и незаменимым сырьем для отечественной фитопромышленности, но у него серьезная перспектива на экспорт. Изучены биологические свойства фейхоя, показатели качества и продуктивности в зависимости от параметров экосистемы, перспективы их устойчивого использования. Его плоды богаты витамином С, иодом (57,41 мг %), содержат большое количество сахарозы, пектина, клетчатки. Кожура этих экзотических плодов богата антиоксидантами.

Ключевые слова: размножение; плоды; биологически активные вещества.

მთრიმლაში ნივთიერებების (ტანინგის) დინამიკა დურდოზე ტპპილის აღკო-ჰოლური დუღილის პროცესში

ნუგზარ ბალათურია, ნანა ბეგიაშვილი, მიქაელ გაბრიჭიძე

(საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის კვების მრეწველობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი)

რეზიუმე: გამოკვლეულია მთრიმლავი ნივთიერებების (ტანინის) ცვლილებები დურდოზე ტპბილის ალკოჰოლური დუღილის პროცესში წითელი ჯიშის ყურძნების (საფერავი, კაბერნე-სოვინონი) გადამუშავებისას. დადგენილია ტექნილოგიური ფაქტორების გავლენა ლინომასალებისა და დვინის ფიზიკურ-ქიმიურ და ორგანოლეპტიკურ მაჩვენებლებზე

საკვანძო სიტყვები: ყურძნი; დურდო; ტპბილის ალკოჰოლური დუღილი.

შესავალი

ტანინები (მთრიმლავი ნივთიერებები) ძირითადად განლაგებულია ყურძნის მარცვლის კანსა და წიპრაში, ასევე ყურძნის მტევნის კლერტში. ყურძნის მარცვლის კანში ტანინი წარმოდგენილია თავისუფალი სახითაც (უჯრედის ვაკუოლებში) და ბმულ (უჯრედის მემბრანები) მდგომარეობაშიც. წიპრაში ტანინი იმყოფება როგორც გარე, ასევე შიგა შრეებში; ამასთან, მათი გამოყოფა (ექსტრაქტირება) ალკოჰოლური დუღილის პროცესში ძირითადად წიპრის გარე შრეებიდანაა შესაძლებელი.

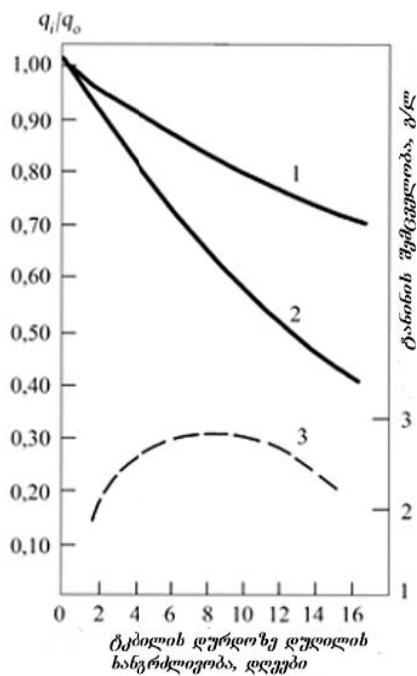
„წითელი ხერხით“ ყურძნის გადამუშავებისას დვინომასალაში ტანინი გადადის მყარი ნაწილებიდან მისი ექსტრაქციის პროცესში. ტანინის გამოყოფის ხარისხი დამოკიდებულია როგორც ალკოჰოლური დუღილის მიმდინარეობის პირობებზე (ტემპერატურა, მაღულარი მასის მორცვა), ასევე, ძირითადად, მცენარეულ ქსოვილში მისი განლაგების ადგილზე.

დიფუზიის კოეფიციენტი, რომელიც ახასიათებს მაღულარ არეში ტანინის ექსტრაქციის სიჩქარეს, დამოკიდებულია ტანინის მოლექულის ზომებზე, რომლებიც საგრძნობლად განსხვავდება ერთმანეთისაგან. ყურძნი შეიცავს ტანინის მონომერებს (ძირითადად, კატექინისა და ეპიკატექინის), დიმერებს, ტრიმერებს, ოლიგომერებს (3-დან 10 ერთეულამდე) და ტანინის პოლიმერებს. მათი პოლიმერიზაციის ხარისხი შეიძლება აღწევდეს მნიშვნელოვან სიდიდეებს, ხოლო მოლებულური მასა 3500-ს. ამ ტანინებს კატექინურ, ანუ კონდენსირებულ, ტანინებს უწოდებენ. თვით კატექინები, ბუნებრივია, არ წარმოადგენს ტანინებს.

ძირითადი ნაწილი

წიპრის ტანინი შედგება კატექინისა და ეპიკატექინისაგან. მათი პოლიმერიზაციის ხარისხი შეადგენს 10 ერთეულს. გარდა ამისა, ყურძნის მარცვლის კანის ტანინები შეიცავს პროდენტიფინიდინსაც, რომლის კონდენსაციის ხარისხი უფრო მაღალია და შეადგენს დაახლოებით 30 ერთეულს.

1-ლ ნახ-ზე მრუდი 3 მიუთითებს ტანინის გადასვლის დინამიკას კანიდან და წიპრიდან ტპბილში დურდოზე ტპბილის ალკოჰოლური დუღილის პროცესში. როგორც წარმოდგენილი მონაცემებიდან ჩანს, ტანინის დაგროვება წედება ალკოჰოლური დუღილის დაწყებიდან 7–10 დღეში. ამის შემდეგ ხდება დაგროვილი ტანინის ტპბილიდან გამოლექვა, ტპბილის ორგანული ნივთიერებებით გამდიდრებისა და ამით განპირობებული მისი გახსნის უნარის შემცირების გამო.

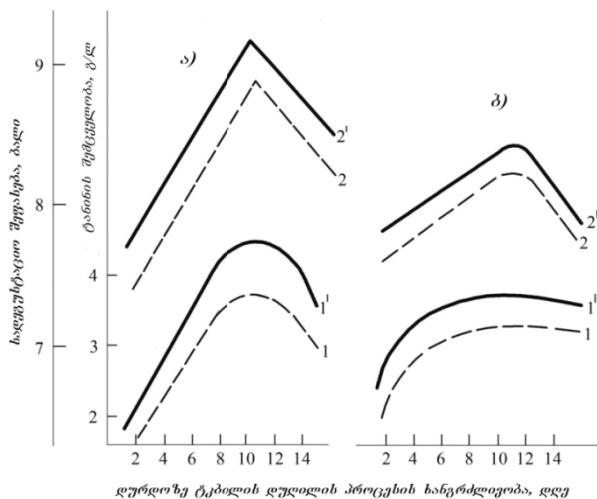

ნახ. 1. ტანინის შემცველობის ცვლილებები საფერავის ჯიშის ყურძნის მარცვლის კანში (1), წიპარისა (2) და მაღუდარ ტებილში (3) დურდოზე ალკოჰოლური დუღილის მიმდინარეობის პროცესში.
 q_i – ტანინის ნარჩენი რაოდენობა ნედლეულში დროის t მომენტში; q_0 – ტანინის საჭყისი შემცველობა ნედლეულში

ტანინი კარგად იხსნება ეთილის სპირტში, ამიტომ ტებილში ალკოჰოლის დაგროვებასთან ერთად იზრდება მასში ტანინის შემცველობაც.

მაღუდარ ტებილში ტანინის ფერმენტული გარდაქმნა ხდება დუღილის პროცესის დაწყებისთანავე ფერმენტების ჯგუფის, ე.წ. პოლიფენოლოქსიდაზების მონაწილეობით. ორგანული ნივთიერებების უანგვითი ფერმენტული გარდაქმნა მიმდინარეობს მძაფრი დუღილის პერიოდის დაღვომამდე, ანუ არა უმეტეს 3–5 დღის განმავლობაში და ამის შემდეგ გრძელდება ალკოჰოლური დუღილის დასრულების შემდეგაც, დვინომასალის დაწყებისა და დავარგების პერიოდში.

ტანინის დაუანგვა იწვევს ლია ყვითელი ფერის ქინონების წარმოქმნას. ტანინის ფერმენტული დაუანგვის გაგრძელებისას ჯერ ხდება არეში ქინონების დაგროვება, ხოლო შემდეგ მათი კონდენსაციის შედეგად წარმოქმნილი კომპლექსური შენაერთების – მელანინების წარმოქმნა და გამოლექვა.

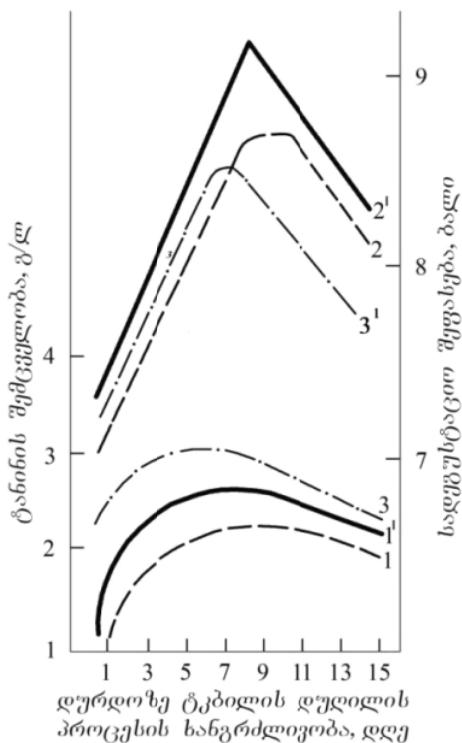

ნახ. 2. დვინომასალებში ტანინის შემცველობისა (1, 1^l) და სადეგუსტაციო შეფასების (2, 2^l) მაჩვენებლების დინამიკა მასის მორევითა (-) და მორევის გარეშე (- -), მათი მიღებისას კახეთის სხვადასხვა მიკროზონაში (ა – კურდღელაური; ბ – შრომა) მიმდინარე ალკოჰოლური დუღილის პროცესებში

შაქრების დადუღების შემდეგ ტანინებმა შეიძლება განიცადოს პოლიმერიზაცია. ისინი იქროვებენ ცილებისა და პოლისაქარიდების მაკრომოლეკულებს. პოლიმერიზაციის შედეგად წარმოქმნილი კომპლექსები შენაერთები გადადის კოლოიდურ მდგომარეობაში და გამოილექება.

დგინომასალებში ტანინის დაგროვებაზე მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს მაღუდარი დურდოს მორევა (ნახ. 2). როგორც წესი, ალკოჰოლური დუდილის პროცესში დურდოს მორევა 10 – 15%-ით ზრდის მიღებულ დგინომასალაში ტანინის შემცველობას. მადუდარი მასის მექანიკური მორევისას უმჯობესდება მისი აერაცია, რაც იწვევს ტებილის დგინომასალად გარდაქმნის პროცესის ინტენსიფიკაციას, რის შედეგადაც უმჯობესდება მიღებული დგინომასალის ხარისხი.

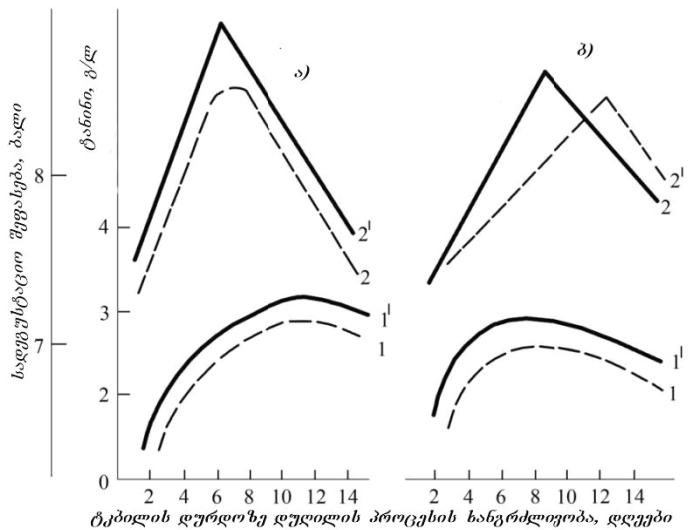
უურმნის მარცვლის კანისა და წიპრის ტანინები სხვადასხვანარ ზეგავლენას ახდენს დგინის გემოზე. წიპრის ტანინები განსაზღვრავს დგინის სტრუქტურასა და „სხეულს“, მაშინ როდესაც მარცვლის კანიდან გამოყოფილი ტანინი დგინოს ანიჭებს სირბილესა და ხავერდოვნებას. ასეთივე დადებით გავლენას ახდენს დგინოზე პოლისაქარიდების მიერ შებოჭილი ტანინებიც.

ნახ. 3. დგინომასალებსა და დგინოებში ტანინის შემცველობისა და სადეგუსტაციო შეფასების მაჩვენებლების დინამიკა მაღუდარი მასის მორევითა (—) და მორევის გარეშე (- - -) მიღებისას მიმდინარე ალკოჰოლური დუდილის პროცესებში. 1,1¹ – ტანინის შემცველობა დგინოში; 2,2¹ – დგინის სადეგუსტაციო შეფასება; 3 – ტანინის შემცველობა დგინომასალაში; 3¹ – დგინომასალის სადეგუსტაციო შეფასება

ტანინის რაოდენობრივი შემცველობის ზრდასთან ერთად დურდოზე ალკოჰოლური დუდილის პირველი 10 დღის განმავლობაში იზრდება დგინომასალების ორგანოლეპტიკური მაჩვენებლები. მე-3 ნახ-ზე წარმოდგენილი მრუდების ანალიზი ცხადყოფს, რომ დგინომასალების ორგანოლეპტიკური მაჩვენებლების გაუარესება იწყება მათში ტანინის შემცირებისთანავე.

ტანინების ქიმიური გარდაქმნის რეაქციები ძირითადად გრძელდება დგინომასალების დაგარებებისას. ტანინები, როგორც ძლიერი ანტიოქსიდანტები, პირველ რიგში იუბება. ამის შემდეგ უანგვითი პროცესები გრძელდება და მათში ერთვება სხვა ნივთიერებებიც. ქიმიური რეაქციები ენზიმატურთან შედარებით ბევრად უფრო ნელა მიმდინარეობს.

ნახ. 4. კაბერნე-სოვინიონისა (ა) და საფერავის (ბ) ღვინომასალებში ტანინის შემცველობისა (1, 1¹) და საღეგუსტაციო შეფასების (2, 2¹) მაჩვენებლების დინამიკა, მაღულარი მასის მორევითა (-) და მორევის გარეშე (- -) მათი მიღებისას

მე-3 ნახ-ზე მოცემული 3 და 1,1¹ მრუდების შედარება ცხადყოფს, რომ დაგარგებულ ღვინოში ტანინი უფრო ნაკლები რაოდენობითაა, ვიდრე ღვინომასალაში, რაც იმით აიხსნება, რომ ახალგაზრდა ღვინოებში გრძელდება ტანინის პოლიმერიზაციისა და კონდენსაციის რეაქციები. ამასთან, ღვინის ორგანოლეპტიკური მაჩვენებელი, რომელიც წარმოადგენს ღვინომასალასა და ღვინოში მიმდინარე ორგანულ ნივთიერებათა კომპლექსის ქიმიური გარდაქმნების ჯამურ შედეგს, გაცოლებით უფრო მაღალია ღვინომასალასთან შედარებით.

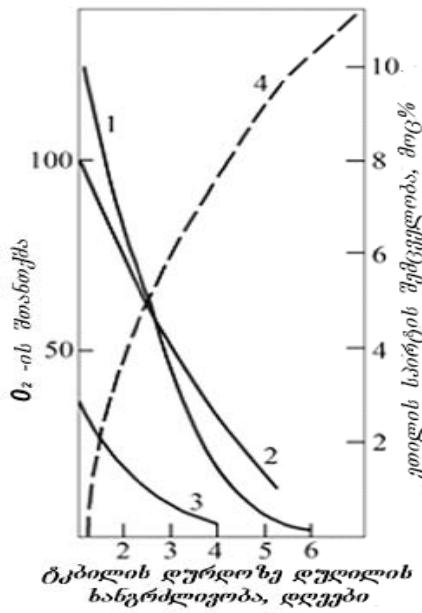
აერირებული (მორევული) დურდოსაგან მიღებულ ღვინოებს, ღვინომასალების მსგავსად, როგორც ეს 2,2¹ მრუდების შედარებიდან ჩანს, აქვს უფრო მაღალი სადეგუსტაციო შეფასება, მოურეველი დურდოსგან მიღებულ ღვინოებთან შედარებით, რადგანაც აერირება და მასთან დაკავშირებული მაღულარი არის ჟანგბადით მომარაგება ხელს უწყობს ექსტრაქტული ღვინის მიღებას.

ზემოთქმულის შეჯამებით შეიძლება დაგასკვნათ, რომ ამ შემთხვევაში მკაფიოდ გამოხატული კანონზომიერებაა ყურძნის მყარი ნაწილებიდან ტკბილში მთრიმლავი ნივთიერებების გადასვლის პროცესის მიმდინარეობა. როგორც წესი, ის აისახება ერთგუმბათიანი მრუდით, რაც იმაზე მიუთითებს, რომ უკვე ალკოჰოლური დუღილის პროცესშივე ღვინომასალა წარმოადგენს ტანინებით გაჯერებულ სსნარს და პროცესის შემდგომი გაგრძელება იწვევს ღვინომასალასა და ღვინოში მთრიმლავი ნივთიერებების შემცველობისა და ღვინის სადეგუსტაციო შეფასების შემცირებას.

ალკოჰოლური დუღილის დასრულების შემდეგ მიღებული ღვინომასალის დურდოზე დაყოვნებისას (ღვინის მიღების კახური ხერხი) გრძელდება დუღილის პროცესში დაწყებული ტანინების ღვინომასალიდან გამოლექქა.

გამოლექქილი ფენოლური ნაერთები ადსორბირდება დურდოს მყარი ნაწილების ზედაპირზე. დურდოზე ღვინომასალების 1,5 წლით დაყოვნების შემდეგ დურდოში არსებული ყურძნის მარცვლის კანი შეიცავდა ტანინების იმავე რაოდენობას, რამდენსაც შეიცავდა იგი ალკოჰოლური დუღილის პროცესის დაწყებამდე (3).

ლოგიკურად შეიძლებოდა გვევარაუდა, რომ დურდოზე დაყოვნების პროცესში ღვინომასალა გამდიდრდებოდა დურდოს წიწვასა და კანში არსებული ფენოლური ნაერთებით, მაგრამ ტანინის შემცველობა როგორც წითელ, ასევე თეთრ ღვინომასალებში მცირდება.

ნახ. 5. დურდოს დამუანგავი ფერმენტების აქტიურობის ცვლილებები ალეროლური დუდილის პროცესში.
1 – პოლიფენოლოქსიდაზა; 2 – პეროქსიდაზა; 3 – კატალაზა; 4 – მადუდარი ტბილის სიმაგრე

ტანინის რაოდენობრივი შემცველობის შემცირებას დადუღებული დვინომასალის დურდოზე დაყოვნებისას აკადემიკოსი ს. დურმიშიძე ხსნიდა ფერმენტების მონაწილეობით მიმდინარე მთრიმლავი ნივთიერებების უანგვითი გარდაქმნებით. მაგრამ შემდეგ მანგვე დაადგინა, რომ მთრიმლავი ნივთიერებების მსგავსი გარდაქმნები სპირტული დუდილის პროცესში შეიძლება მიმდინარეობდეს ფერმენტების მონაწილეობის გარეშეც [2].

დურდოზე დაყოვნების პროცესში დვინომასალებში მიმდინარე ქიმიური გარდაქმნები გამოკვლეულ იქნა მ. გიაშვილის [3] მიერ, რომელმაც დაადგინა, რომ რქაწილის დვინომასალის დურდოზე 5 თვის განმავლობაში დავარგებისას, მასში კანონზომიერად მცირდებოდა ფენოლური ნაერთებისა და ტიტრული მჟავების შემცველობა და ასევე pH-ისაც. აღსანიშნავია, რომ ამ ცდებში პრაქტიკულად არ იცვლება საერთო ექსტრაქტის მაჩვენებელი, რომელიც 21,3–21,8 გ/ლ-ის დონეზე რჩება. ამავე გამოკვლევებით გაირკვა, რომ დვინომასალების ფიზიკურ-ქიმიური გარდაქმნები ერთნაირი კანონზომიერებით მიმდინარეობს როგორც ქვევრში, ასევე თერმომადუღარებში დავარგებისას. ამასთან, გაირკვა ისიც რომ დურდოდან მოხსნილი დვინომასალები არ შეიცავს მჟანგავ ფერმენტებს (ნახ. 5), რაც იმაზე მიუთითებს, რომ დვინომასალის დურდოზე დავარგებისას მასში მიმდინარე ფენოლური ნაერთების შემცველობის ცვლილებები ფიზიკურ-ქიმიური გარდაქმნების შედეგია.

დურდოზე დაყოვნების (დავარგების) პროცესში ცვლილებებს განიცდის დვინომასალებში არსებული მარტივი ფენოლები, ფენოლმჟავები და კატექინები. ამ და ყურძნის ორგანულ ნივთიერებათა კომპლექსში შემავალ მთელ რიგ სხვა ნივთიერებათა გარდაქმნების შედეგია კახური ტიპის დვინომების საციფიკური ორგანოლექტიკური მაჩვენებლების ფორმირება.

ფენოლური ნაერთების ზემოთ აღწერილი ფიზიკურ-ქიმიური გარდაქმნები ასევე შეიძლება ავსენათ ორგანული ნივთიერებების ავტოჟანგვითი გარდაქმნების ბახ-ენგლერის თეორიის პოზიციებიდანაც.

ქიმიური რეაგენტებით დაჟანგვისაგან განსხვავებით, ორგანული ნივთიერებების პაერის უანგვას უწოდებენ ავტოჟანგვას. როდესაც საუბარია ატმოსფერული ჟანგბადით დაჟანგვის პროცესზე, შემოკლებით იხმარება სიტყვა „დაჟანგვა“.

ორგანული ნივთიერებების დაჟანგვის რეაქციების მექანიზმს საფუძვლად უდევს ბახ-ენგლერის ზეჟანგური და სემიონოვის ჯაჭვური რეაქციების თეორიები. ზეჟანგური თეორიის თანახმად, დაჟანგვის პირველადი პროდუქტებია ზეჟანგები, რომლებიც ჟანგვითი პროცესების შემდგომი განვითარებისას გარდაიქმნება სტაბილურ პროდუქტებად. ზეჟანგების წარმოქმნისას ჟანგბადის მოლეკულის ორი ატომი ჯერ კიდევ რჩება ერთმანეთთან შეკავშირებულ მდგომარეობაში. შესაბა-

მისად, უანგბადის მოლექულაში არ ხდება ატომებს შორის არსებული კავშირების სრული გაწყვეტა, რასაც ენერგიის დიდი დანახარჯები (118 კკალ/მოლ) სჭირდება. ამიტომ ორგანული ნივთიერებების დაუანგვა ზეჟანგის საშუალებით საკმაოდ ადვილად მიმდინარეობს.

მთელი რიგი მეცნიერების მიერ დამტკიცებულია, რომ დაუანგვის პირველ ეტაპზე ყველა წარმოქმნილი ზეჟანგური პროდუქტი წარმოადგენს ჰიდროზეჟანგებს. ისინი შედარებით არამდგრადი ნაერთებია და ადვილად გარდაიქმნებიან, რაც იწვევს 0–0 კავშირების გაწყვეტას. ამას, თავის მხრივ, მოსდევს თავისუფალი რადიკალების წარმოქმნა. ზეჟანგებში არსებული კავშირის გაწყვეტის ენერგია გაცილებით ნაკლებია უანგბადის მოლექულაში არსებულთან შედარებით და 30–40 კკალ/მოლ-ს შეადგენს.

ჯაჭვური მექანიზმის არსებობისას რეაქციის მოლექულური პროდუქტი – ჰიდროზეჟანგი – წარმოქმნება თავისუფალი რადიკალების უანგბადთან ან ნახშირბადთან შესაბამისი რეაქციის შედეგად. უანგვითი გარდაქმნების ჯაჭვი ვითარდება მანამ, სანამ ჯაჭვის წამყვანი თავისუფალი რადიკალები არ გაქრება სისტემიდან მათი ურთიერთქმედების შედეგად. ამ დროს მიიღება არააქტიური შენაერთი და ჯაჭვი წყდება. რაც უფრო ადრე მოხდება ეს, ნივთიერების მით უფრო ნაკლები მოლექულა მოასწრებს დაუანგვას. დაუანგვის პროცესში დაგროვილი ჰიდროზეჟანგი ნელ-ნელა იშლება ახალი თავისუფალი რადიკალების წარმოქმნით, ანუ ხდება ჯაჭვის განშტოება, რადგანაც ყოველი ახლად წარმოქმნილი თავისუფალი რადიკალი იწყებს დაუანგვის ახალი ჯაჭვის შექმნას.

ა. ბასს მიაჩნდა, რომ ორგანული სუბსტრატის თვითოქსიდაციის უნარი არ არის დამოკიდებული ნარეგში ისეთი კატალიზატორების არსებობაზე, როგორიცაა ლინოსა და დურდოში არსებული რკინა და სპილენძი, არამედ დამოკიდებულია თვით სუბსტრატის შიგა ენერგეტიკულ მდგომარეობაზე. სწორედ ამ უფრო მაღალი ენერგეტიკული მდგომარეობის არსებობით შეიძლება აისხნას დვინომასალაში ავტოჟანგვითი პროცესების ინტენსიფიკაცია მისი დურდოზე დაყოვნებისას.

შ. ჩოგოვაძის მიერ გამოიქმული მოსახრების თანახმად, ასეთი ენერგეტიკული მდგომარეობა დვინოში შეიძლება განპირობებული იყოს ფენოლური ნაერთების – სათრიმლავი და საღებავი ნივთიერებების – არსებობით. თავისი მოსახრების დასამტკიცლებლად შ. ჩოგოვაძე საცდელ დვინოს უმატებდა წყალბადის ზეჟანგს და აკვირდებოდა პაერის უანგბადის შთანთქმის პროცესს, რომელიც არ წყდებოდა დვინის საცდელი ნიმუშების გაცხელების შემთხვევაშიც კი. დვინიდან ფენოლური ნივთიერებების მოცილებისას წყალბადის ზეჟანგის დამატება უკვე არ იწვევდა უანგბადის შთანთქმას.

მაშასადამე, ფენოლური ნაერთების უანგვითი გარდაქმნებით შესაძლებელია მათი შემდგომი გამოლექვა ფენოლურების მონაწილეობის გარეშეც. მაგალითად, ცნობილია, რომ წითელ დვინოში ალდეპიდების დამატებისას შეიძლება დაჩქარდეს ფენოლური ნაერთების – ტანინისა და ანთოციანების – უანგვითი გარდაქმნები უხსნადი პოლიმერების წარმოქმნით. აცეტალდეპიდის დამატებიდან უკვე 24 საათის შემდეგ გამოილექვა დვინოში არსებული მთრიმლავი ნივთიერებების 50–60 %. ანთოციანები, გ. ვალუიკოს მონაცემების თანახმად, რეაქციაში უფრო გვიან შედის და შენახვიდან 6 თვის თავზე დვინო მთლიანად უფერულდება. დვინის ასეთივე გაუფერულების მოწმე გახდა ს. დურმიშიძე [2] დვინომასალის დურდოზე ხანგრძლივი დავარგების პროცესის შესწავლისას. ყველაფერი ეს კი უფლებას გვაძლევს ვივარაუდოთ, რომ დურდოზე დავარგების პროცესში დვინომასალაში ფენოლური ნაერთების რაოდენობრივი შემცირება განპირობებულია დურდოდან დვინოში ალდეპიდებისა და მსგავსი ნივთიერებების გადასვლით და დაგროვებით. ბუნებრივია, რომ ეს ნივთიერებები დიდი რაოდენობით მოიპოვება დურდოს მყარ ნაწილებში, ამიტომ ტბბილის დურდოზე ალკოლური დუღილის პროცესში და დვინომასალის დურდოზევე შემდგომი დაყოვნებისას ფენოლური ნაერთების უანგვითი გარდაქმნები უფრო ინტენსიურად მიმდინარეობს, ვიდრე დურდოსთან კონტაქტის გარეშე დვინომასალის დაძვლების პროცესის დროს.

ალდეპიდები დვინოში წარმოიქმნება ამინმჟავების (ალანინი) არაფერმენტული უანგვითი დეზამინირების პროცესის შედეგად. ეს ალდეპიდები ხასიათდება სასიამოვნო არომატით და მონაწილეობს დავარგებული დვინის სპეციფიკური არომატის ჩამოყალიბებაში.

დურდოზე დვინის დავარგებისას ეს უკანასკნელი მდიდრდება ყურძნის მყარი ნაწილების აზოტოვანი ნივთიერებებით, რომელთაგან ამ ჯგუფის ორგანული ნივთიერებებით განსაკუთრებით

მდიდარია წიპრა. კახური ტიპის ღვინოებში აზოტის წყაროა საფურებელი, რომელთა ავტოლიზის შედეგად თავისუფლდება აზოტოვან ნივთიერებათა გარკვეული რაოდენობა.

ა. აგაბაძიანცმა დაადგინა, რომ აცეტალდეპიდი ღვინის დაუანგულობის მაჩვენებელია. პისარნიცის გამოქვლეულით ასევე იყო ნაჩვენები, რომ პროპიონის, იზოერბოს, იზოვალერიანის, ენანტის და კაპრილის ალდეპიდები შეიძლება აღმოჩენილ იქნეს მხოლოდ ღვინოებში, რომელთაც განიცადეს დავარგება და, რომელთაც აქვთ გარკვეული “დაუანგულობის” ტონები არომატსა და გემოში. შამპანურს, რომელმაც გაიარა ბოთლური დავარგება, რეზერვუარულთან შედარებით ასევე აღმოაჩნდა ამ ალდეპიდების დიდი რაოდენობა. შემდგომში დადასტურდა, რომ რაც უფრო მეტ შეხებას ითვალისწინებს ტექნოლოგია ჰაერის ჟანგბადთან, მთი მეტი რაოდენობის ალიფატური ალდეპიდები გროვდება ყველა ტიპის სასმელში, წვენების ჩათვლით. შამპანურისათვის, რომლის დაუანგულობის პრობლემა განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია, დადგინდა, რომ „დაუანგულობის“ ტონი და ამით გამოწვეული დაბალი სადეგუსტაციო შეფასება კორელაციურ დამოკიდებულებაშია დიაცეტილის შემცველობის გადიდებასთან.

დიაცეტილის მაღალი შემცველობის მქონე დაუანგულ ღვინოებში ყოველთვის არის ალიფატური ალდეპიდების მნიშვნელოვანი რაოდენობა. მაშასადამე, უნდა ვაღიაროთ, რომ მაღალ-მოლეკულური ალდეპიდები, აცეტალდეპიდოთან და დიაცეტალთან ერთად განსაზღვრავს „დაუანგულობის“ საერთო ტონს და, ამასთან, მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს ღვინოში ფენოლური ნაერობის შემცველობაზე.

ღვინომასალების შემდგომი დამცველებისას ტანინი ურთიერთქმედებს ანთოციანებთან, რომლის ზედებად წარმოიქმნება გარემოს ცვალებადი პირობებისადმი შედარებით მდგრადი ნივთიერებები. ტანინები იერთებს დამცველებულ ღვინოებში არსებულ ცილებს. ამის შედეგად წარმოქმნილი ტანინცილის კომპლექსები ღვინოს იცავს ცილოვანი სიმღვრივისაგან.

დასკვნა

ამრიგად, საფერავის ჯიშის უურმნის ღვინომასალებსა და ღვინოებში ტანინის დაგროვების ზემოთ აღწერილი ცვალებადობის ამსახველი კანონზომიერებები შენარჩუნებულია უურმნის გადამუშავებისას მეღვინეობის სხვადასხვა მიკროზონაში (ნახ. 2), ე.ი. იგი არ არის დამოკიდებული გეოგრაფიულ ფაქტორზე. ეს კანონზომიერებები ასევე სამართველოში მოყვანილი კაბერნე-სოვინონის ჯიშის უურმნისთვისაც.

ლიტერატურა – REFERENCES– ЛИТЕРАТУРА

1. Багатурия Н. Ш. Грузинское виноделие. Тб., 2010.- 210 с.
2. Дурмишидзе С. В. Дубильные вещества и антоцианы виноградной лозы и вина. АН СССР, 1995.
3. Гиашвили Д. С. и др. Результаты экспериментов по установлению выхода сусла, выжимок, виноматериалов и гущи в первичном виноделии//Труды ГрузНИИПП, М., 1971, с.113-121.

DYNAMICS OF TANNING MATTERS (TANNINS) IN THE PROCESS OF ALCOHOLIC FERMENTATION OF MUST ON PULP

N. Baghaturia, N. Begiashvili, M. Gabrichidze

(Institute of Food Industry of Georgian Technical University)

Resume: There were studied changes in the content of tannins in the process of alcoholic fermentation of must on pulp during the processing of red grapes (Saperavi, Cabernet Sauvignon). There is established the influence of technological factors on the physico-chemical characteristics of wine materials and wine.

Key words: grape; pulp; alcoholic fermentation of must.

ТЕХНОЛОГИЯ ВИНА

ДИНАМИКА ДУБИЛЬНЫХ ВЕЩЕСТВ (ТАНИНОВ) В ПРОЦЕССЕ БРОЖЕНИЯ СУСЛА НА МЕЗГЕ

Багатурия Н. Ш., Бегиашвили Н. А., Габричидзе М. А.

(Научно-исследовательский институт пищевой промышленности Грузинского технического университета)

Резюме: Изучено изменение содержания фенольных соединений винограда в процессе алкогольного брожения сусла на мезге красных сортов винограда (Саперави, Каберне-Совиньон). Установлено влияние технологических факторов на физико-химические показатели виноматериалов и вин.

Ключевые слова: виноград; мезга; алкогольное брожение сусла.

სტატუსი, როგორც მედიცინის დარბი: გამოწვევები და პერსავალიზები XXI საუკუნის საქართველოსათვის

ზურაბ მარშანია

(ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი)

რეზიუმე: სექსუალურ დისფუნქციებს, ანუ სქესობრივ დარღვევებს, ქალისა და მამაკაცის სქესობრივი ფუნქციის პათოლოგიურ ცვლილებებს უწოდებენ. სექსუალური დისფუნქციებით საქართველოში, ისევე როგორც მთელ მსოფლიოში, უამრავი ადამიანი იტანჯება. რეპროდუციული ასაკის მრავალ ადამიანს სქესობრივი დარღვევა არ აძლევს პარმონიული სექსუალური ცხოვრებისა და ოჯახის შექმნის შესაძლებლობას. ქალისა და მამაკაცის სექსუალური დისფუნქციების მკურნალობა როგორც პროცესია და მისი ჯეროვანი უზრუნველყოფისათვის მოწოდებულია ინტერდისციპლინური დარგი – სამედიცინო სექსოლოგია (Sexual Medicine). ეს უკანასკნელი მჭიდრო კავშირშია ისეთ მომიჯნავე დისციპლინებთან, როგორიცაა ფსიქიატრია, უროლოგია, გინეკოლოგია, ენდოკრინოლოგია, ანგიოლოგია და ნევროლოგია. ქალისა და მამაკაცის სქესობრივი დარღვევების ყოველმხრივი, ჯეროვანი შესწავლა და მკურნალობა არც ერთ ცალკე აღებულ კლინიკურ დისციპლინას არ შეუძლია. სამედიცინო სექსოლოგიის, როგორც მედიცინის დარგის, არსებობისა და განვითარების აუცილებლობასთან დაკავშირებით კონსენსუსი არსებობს, ოღონდ წინააღმდეგობრივია პასუხი კონკრეტულ კითხვაზე: ვინ უნდა მკურნალობდეს ქალისა და მამაკაცის სექსუალურ დისფუნქციებს? ამ კონტექსტში მონო-, მულტი- და ინტერდისციპლინური მიდგომები განიხილება. ყველაზე უფრო რელევანტური – ინტერდისციპლინური პოზიციის ფარგლებში კი სექსუალური დისფუნქციებით დაავადებული პაციენტების დიაგნოსტიკისა და კომპლექსური მკურნალობის ადეკვატურად ჩატარება მხოლოდ სპეციალურად მომზადებულ ექიმ სექსოლოგს შეუძლია, რომელსაც ქალისა და მამაკაცის სქესობრივი დარღვევების მკურნალობის უზრუნველყოფისათვის შესაფერისი თეორიული ცოდნა და პრაქტიკული უნარ-ჩვევები აქვს. ამიტომაც, საქართველოსათვის ყველაზე უფრო მისაღებია დიდი ბრიტანეთისა და სკანდინავიის ქვეყნების გამოცდილება, სადაც სამედიცინო სექსოლოგიის, როგორც დამოუკიდებელი ინტერდისციპლინური დარგის მიღწევები აშკარაა და საყოველთაოდ აღიარებული მსოფლიოში. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, აუცილებელია სექსოლოგიის, როგორც სერტიფიცირებადი მედიცინის დარგის, არსებობა საქართველოში, თავდაპირველად თუნდაც ფსიქიატრიის სუბსპეციალობის განხრით.

საგვანძო სიტყვები: სამედიცინო სექსოლოგია; დისფუნქცია; ინტერდისციპლინური; სერტიფიცირებადი დარგი.

შესავალი

მკურნალის ძალისხმევას უხსოვარი დროიდან ახლავს თან განსაკუთრებული, ყველა სხვა სახის საქმიანობისაგან განსხვავებული და იდუმალებით მოსილი შარავანდედი. ექიმობა ხომ სრულიად სამართლიანად ითვლებოდა ყოველთვის და რჩება დღესაც დიდ ხელოვნებასთან გათანაბრებულ პროფესიად.

უოველივე ზემოაღნიშნული განსაკუთრებით აქტუალურია იმ ექიმებთან მიმართებაში, რომლებიც ქალისა და მამაკაცის სექსუალურ დისფუნქციებს, ანუ სქესობრივ დარღვევებს, მკურნალობებს.

სექსუალური დისფუნქციები გულისხმობს სქესობრივი ფუნქციის პათოლოგიურ ცვლილებებს, რომლებიც თავს იჩენს როგორც სხვადასხვა სომატური თუ ფსიქიკური დაავადებების დროს, ისე მათი არარებობის შემთხვევაშიც და ვლინდება:

- სქესობრივი ლტოლვისა და სექსუალური აგზნებადობის დარღვევებით (ლიბიდოსა და ორგაზმის პათოლოგია);
- ისეთი პათოლოგიური გამოვლინებებით, როგორიცაა მამაკაცებში ერექციისა და ეაკულაციის, ქალებში კი ლუბრიკაციის დარღვევები;
- სქესობრივი აქტის შეუძლებლობითა თუ გაძნელებით ქალებში (ვაგინიზმი და დისპარეუნია);
- სექსუალური პარტნიორების ურთიერთადაპტაციის პროცესში წარმოქმნილი დარღვევებით (პარტნიორული სექსუალური დისკარმნია) [1].

აშშ-ის ფსიქიატრთა ასოციაციის მიერ შემუშავებული უახლესი კლასიფიკაციის DSM-5-ის მიხედვით, მამაკაცის სექსუალურ დისფუნქციებს მიეკუთვნება:

- ეაკულაციის გაძნელება;
- ერექციის დარღვევა;
- სექსუალური ლტოლვის დაქვეითება;
- ნაადრევი ეაკულაცია.

ქალის სექსუალურ დისფუნქციებს მიეკუთვნება:

- ორგაზმის დარღვევა;
- სექსუალური ლტოლვის დარღვევები;
- გენიტალურ ტკიფილთან/პენეტრაციასთან დაკავშირებული დარღვევები.

ცალკეა გამოყოფილი მამაკაცისა და ქალის ისეთი სექსუალური დისფუნქციები, როგორიცაა:

- მედიკამენტების მიღებით გამოწვეული სექსუალური დისფუნქციები;
- სხვა სპეციფიკური სექსუალური დისფუნქციები;
- არასპეციფიკური სექსუალური დისფუნქციები [2].

აღსანიშნავია, რომ იმ ადამიანებს შორის, რომელთაც საკმაოდ სერიოზული სექსუალური ხასიათის დარღვევები აქვთ, ქალების კუთრი წილი 60 %-ს აღწევს, მამაკაცებისა – მხოლოდ 40 %-ია [3].

მიუხედავად იმისა, რომ სექსუალური დისფუნქციებით მთელ მსოფლიოში უამრავი ადამიანი იტანჯება, დაავადებიანობის რეალური სიხშირის დადგენა არც თუ ისე ადგილია.

მსოფლიოს 29 ქვეყანაში მცხოვრები 40-დან 80 წლამდე ასაკის 27 500 ქალისა და მამაკაცის გამოკითხვით აღმოჩნდა, რომ ქალების ერთ მეოთხედს ლიბიდო ჰქონდა დაქვეითებული, გაცილებით ნაკლები იყო ქალებს შორის ორგაზმის დარღვევებისა და ტკიფილთან დაკავშირებული სექსუალური დისფუნქციების კუთრი წილი. იმავე კვლევაში გამოკითხულ მამაკაცთა 12 %-ს ერექცია ჰქონდა დარღვეული, 12 %-ს ლიბიდოს დაქვეითება დაუდგინდა, 20,6 %-ს კი – ნაადრევი ეაკულაცია [4].

ზოგიერთი ეპიდემიოლოგიური კვლევის მიხედვით, 40-დან 70 წლამდე მამაკაცების ნახევარზე მეტს ცხოვრებაში ერთხელ მაინც ჰქონდა ერექციის პრობლემა [5], მაშინ როდესაც მეორე კვლევის მიხედვით, 60–70 წლის ამერიკელი მამაკაცების 40–50 %-ს უკვე სერიოზულად ჰქონდა დარღვეული ერექცია [6].

საუკუნეული ადგილია, რომ სექსუალური დისფუნქციები აღნიშნებათ შაქრიანი დიაბეტით დაავადებული ორივე სქესის პაციენტების 60 %-ს და ზოგიერთი ენდოკრინული დარღვევების მქონე ქალებისა და მამაკაცების 80 %-ს. სქესობრივი დარღვევები დამახასიათებელია ნევროლოგიური პათოლოგიით შეპყრობილი პაციენტების 70, ქრონიკული ალქოჰოლიკების 55 და ქრონიკული ნარკომანების 85 %-ისათვის [7].

როგორც წესი, სექსუალური დისფუნქცია უაღრესად ნეგატიურად აისახება ადამიანის უოველ-დღიურ ცხოვრებაზე. ხშირია მძიმე დეპრესია, შრომისუნარის მკვეთრი დაქვეითება, სერიოზული

კონფლიქტები სექსუალურ პარტნიორებს შორის, რისი ლოგიკური დაბოლოებაც ზოგჯერ ოჯახის დანგრევაა [1].

ხშირად რეპროდუქციული ასაკის მრავალ ადამიანს სწორედ სექსობრივი დარღვევა არ აძლევს პარმონიული სექსუალური ცხოვრებისა და ოჯახის შექმნის შესაძლებლობას.

სექსუალური დისფუნქციების რელევანტური მართვა უადრესად რთული პროცესია და მისი ჯეროვანი უზრუნველყოფა ინტერდისციპლინური დარგის – სამედიცინო სექსოლოგიის (Sexual Medicine) პრეროგატივაა [8, 9, 10], თუმცა ზოგიერთი ავტორი ამ დისციპლინას სექსოპათოლოგიის ან კლინიკური სექსოლოგიის სახელითაც მოიხსენიებს [1, 11].

სახელგანთქმული სექსოლოგის გიორგი ვასილჩენკოს აზრით, თავისი ინტერდისციპლინური ბუნებიდან გამომდინარე, სექსოლოგია მჭიდროდაა დაკავშირებული ისეთ დისციპლინებთან როგორიცაა: ფინქატრია, უროლოგია, გინეკოლოგია, ენდოკრინოლოგია და ნერვოლოგია. ამასთან, ქალისა და მამაკაცის სექსობრივი დარღვევების ყოველმხრივი, ჯეროვანი შესწავლა და მკურნალობა არც ერთ ცალკე აღებულ მომიჯნავე კლინიკურ დისციპლინას არ შეუძლია [1].

სწორედ ზემოაღნიშნულმა გარემოებამ განაპირობა კლინიკური მედიცინის ახალი, ინტერდისციპლინური დარგის – სამედიცინო სექსოლოგიის – დაბადება.

ძირითადი ნაწილი

მიუხედავად იმისა, რომ სამედიცინო სექსოლოგიის, როგორც მედიცინის დარგის, არსებობისა და განვითარების აუცილებლობასთან დაკავშირებით სრული კონსენსუსია, საქართველოში და საზღვარგარეთის ზოგიერთ ქვეყანაში დღემდე არ არსებობს ცალსახა პასუხი კითხვაზე, თუ რომელი ექიმი უნდა მკურნალობდეს ქალისა და მამაკაცის სექსუალურ დისფუნქციებს.

იმის გათვალისწინებით, რომ სექსუალური დისფუნქციების მკურნალობასთან მიმართებაში დღეისათვის სამი მიღვომა (მონოდისციპლინური, მულტიდისციპლინური და ინტერდისციპლინური) განიხილება, აქტუალურად გვეჩვენება სამივე პოზიციის გაანალიზება.

მონოდისციპლინური პოზიცია ითვალისწინებს ამა თუ იმ სექსუალური დისფუნქციის დიაგნოსტიკისა და მკურნალობის მთელი პროცესის მედიცინის მხოლოდ ერთი სფეროს ფარგლებში მოქცევას. იმ სფეროსი, რომელსაც განეკუთვნება მოცემული დისფუნქციის კლინიკური გამოვლინება. ამ მიღვომის მომხრეთა აზრით, სექსობრივ დარღვევას რომელიმე ერთი პროფილის სპეციალისტი უნდა მკურნალობდეს (უროლოგი, ენდოკრინოლოგი, ფინქატრი, ანგიოლოგი ან სხვა).

მულტიდისციპლინური მიღვომა (სექსობრივი დარღვევებისათვის დამახასიათებელი პოლისინდრომულობის გათვალისწინებით) გულისხმობებს სექსუალური დისფუნქციებით შეპყრობილი პაციენტების დიაგნოსტიკასა და მკურნალობას მრავალპროფილიან სამკურნალო დაწესებულებებში, სადაც მას ერთობლივად გამოიკვლევენ და უმკურნალებენ სხვადასხვა პროფილის ექიმები (უროლოგები, ენდოკრინოლოგები, ნევროლოგები, ფინქატრები, ანგიოლოგები, გინეკოლოგები და ა.შ.) [1].

როგორც მონოდისციპლინური, ისე მულტიდისციპლინური პოზიცია გამორიცხავს ექიმი სექსოლოგის პროფესიის ცალკე გამოყოფას.

შევეცადოთ იმის გარკვევას, თუ რამდენად საფუძვლიანია ექიმი სექსოლოგის როლის ესოდენ კატეგორიული იგნორირება სექსუალური დისფუნქციით შეპყრობილი პაციენტების მკურნალობის პროცესში.

მულტიდისციპლინური პოზიციის მომხრეთა რაოდენობა დღევანდებლ მსოფლიოში ერთობ მოკრძალებულია (რაც პაციენტების მკურნალობის დიდ ხარჯებთან უნდა იყოს დაკავშირებული). ამავე დროს დასავლეთ ევროპის ზოგიერთ ქვეყანაში (მაგალითად, გერმანიაში) და განსაკუთრებით საქართველოში, მონოდისციპლინური მიღვომის მომხრეთა რაოდენობა მნიშვნელოვანია. ამის მიზეზი კი ძალიან მარტივია: უროლოგები ვერ ელევიან ერექციული დისფუნქციის მკურნალობის ექსპუნქციებს, გინეკოლოგები – ქალის სექსუალური დისფუნქციებისას და სხვ. ეს ყველაფერი კი პაციენტის მკურნალობის ხარისხის გაუარესებას იწვევს, ვინაიდან სექსუალური დისფუნქციების პოლისინდრომულობა და მულტიკაუზალობა მათი დიაგნოსტიკისა და მკურნალობის

სპეციფიკური მეთოდების არსებობის აუცილებლობას განაპირობებს, რისი ჯეროვანი უზრუნველყოფაც მონოდისციპლინური მიდგომის ფარგლებში პრაქტიკულად შეუძლებელია. მართლაც, განა შეიძლება წარმოვიდგინოთ რომელიმე სექსუალური დისფუნქციის არსებობა ფსიქიკური მდგრელის დაუზიანებლად? რა თქმა უნდა, არა.

გამოდის, რომ უროლოგები, გინეკოლოგები, ანგიოლოგები თუ ენდოკრინოლოგები იმავდროულად ფსიქიატრებიც უნდა იყვნენ, რაც პრაქტიკულად შეუძლებელია.

მაშასადამე, სექსუალური დისფუნქციებით დაავადებული პაციენტების დიაგნოსტიკისა და კომპლექსური მკურნალობის ადეკვატურად ჩატარება მხოლოდ მესამე – ინტერდისციპლინური პრაზიციის ფარგლებშია შესაძლებელი. ამ შემთხვევაში ექიმი სექსოლოგის როლი ძალზე მნიშვნელოვანია [1, 9, 10, 12–16]. მხოლოდ სპეციალურად მომზადებულ ექიმ სექსოლოგს შეიძლება პქონდეს განსხვავებული, სამედიცინო სექსოლოგის მომიჯნავე სპეციალობების ინტეგრირებული ცოდნა და შესაბამისი პრაქტიკული უნარ-ჩვევები. შეუძლებელია ექიმი სექსოლოგის ზემოთ ჩამოთვლილი უნარ-ჩვევები მოეთხოვებოდეს რომელიმე ერთი, თუნდაც ზემოთ დასახელებული მომიჯნავე სპეციალობის ექიმებს.

2013 წელს სამედიცინო სექსოლოგის საერთაშორისო კონსულტაციის (ICSM) მიერ მოწოდებულია სექსუალური დისფუნქციების ხუთსაფეხურიანი სადიაგნოსტიკო-სამკურნალო ალგორითმი ICSM-5, რომელიც ექიმი სექსოლოგის ძირითად ფუნქციად მიიჩნევს:

I საფეხურზე – ფიზიკალურ და ლაბორატორიულ-ინსტრუმენტულ გამოკვლევასთან ერთად სამედიცინო სექსოლოგიური და ფსიქოსექსოლოგიური ანამნეზის შეგროვებას;

II საფეხურზე – მიღებული მონაცემების ინტერპრეტაციას;

III საფეხურზე – ექიმის მუშაობას პაციენტთან სექსობრივი განათლების ამაღლების მიზნით;

IV საფეხურზე – კომპლექსური მკურნალობის გეგმის შემუშავებას, განხორციელებასა და მოდიფიცირებას (მომიჯნავე სპეციალობების ექიმებთან მჭიდრო თანამშრომლობით);

V საფეხურზე – მკურნალობის ადრეული და შორეული შედეგების შეფასებას [13].

ბრიტანელი ექიმი სექსოლოგი, სექსოლოგიის ევროპული ფედერაციის პრეზიდენტი, პროფესორი ქვეან ვაილი ხაზს უსვამს მონოდისციპლინური მიდგომის მანკიერებას და სამართლიანად მიიჩნევს, რომ: „სამედიცინო სექსოლოგია არის მედიცინის ის დარგი, რომელიც მოიცავს ფსიქიატრიასა და ფსიქოთერაპიასთან ერთად ისეთ მომიჯნავე სპეციალობებს როგორიცაა: ენდოკრინოლოგია, უროლოგია, გინეკოლოგია და გენიტო-ურინარული მედიცინა“.

განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ქვეან ვაილის მეორე მოსახრება იმის თაობაზე, რომ: „ექიმი სექსოლოგი არის კლინიცისტი, რომელიც ერთსა და იმავე დროს მუშაობს როგორც სამედიცინო სექსოლოგიისა და სექსობრივი გზით გადამდები ინფექციების, ასევე სექს-თერაპიის, სექსობრივი კონსულტირებისა და სექსობრივი განათლების სფეროებში... ექიმ სექსოლოგს უნდა მოეთხოვებოდეს სექსუალური დისფუნქციით შეპყრობილი პაციენტისადმი ემათიის გამოვლენის,... ინტერდისციალური მიდგომის ზედმიწევნით გამოეყენების, მომიჯნავე დარგის ექიმებთან მჭიდრო თანამშრომლობის, პარტნიორულ წყვილსა და მათ სექსობრივ ცხოვრებაზე პოზიტიური ზემოქმედების განსაკუთრებული უნარი“ [12].

ყველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, უაღრესად მნიშვნელოვანია დიდ ბრიტანეთსა და სკანდინავიის ქვეყნებში არსებული ექიმი სექსოლოგების პროფესიული მომზადების საკმაოდ საინტერესო გამოცდილების შესწავლა.

სექსოლოგების მომზადება დიდ ბრიტანეთში გულისხმობს ექიმების მიერ დიპლომის შემდგომი განათლების სრული კურსის გავლას ცენტრალურ ლანგაშირში, ქ. შეფილდის პელამის უნივერსიტეტის ბაზაზე. ექიმ სექსოლოგთა მომზადებას ასევე ახორციელებენ ბრიტანეთის ფსიქოსექსუალური მედიცინის ინსტიტუტი და ბრიტანეთის სექსუალურ პრობლემათა და ურთიერთობათა ასოციაცია. სექსოლოგიაში ტრენინგების ორგანიზებას ახორციელებენ უკროპის სამედიცინო სექსოლოგიის ახორციაცია და უკროპის სექსოლოგიის ფედერაციაც [12].

საქმაოდ დიდი ხნის განმავლობაში შვედეთშიც კი არ არსებობდა კონსენსუსი იმის თაობაზე, თუ როდის აქვს ექიმს უფლება იწოდებოდეს სექსოლოგად [13]. ევროუციის პროცესი ზემოთ აღ-

ნიშნული მიმართულებით გასული საუკუნის 70-იან წლებში დაიწყო. ექიმი სექსოლოგების მოსამზადებელი კურსები კი პირველად შვედეთში 1974 წელს გაიხსნა [14].

დღეისათვის სკანდინავიაში ექიმი სექსოლოგების მოსამზადებელი დიპლომის შემდგომი ტრენინგის მწყობრი სისტემა არსებობს სამაგისტრო პროგრამის სახით რამდენიმე უნივერსიტეტის სამედიცინო ფაკულტეტების ბაზაზე. ამ პროგრამის გავლის მსურველი განსაკუთრებით ბევრია შვედეთის მაღმიოს უნივერსიტეტში [15].

ექიმი სექსოლოგების მომზადების პროცესში აქტიურ როლს ასრულებს შვედეთის სექსოლოგის ასოციაცია, რომელმაც სკანდინავიის სხვა ქვეყნებთან ერთად 2002 წელს დაარსა ჩრდილოეთ ევროპის ქვეყნების კლინიკური სექსოლოგიის ასოციაცია, რომლის ფარგლებში შექმნილია და წარმატებით ფუნქციონირებს სკანდინავიის ქვეყნებში მომუშავე ექიმი სექსოლოგების სერტიფიცირების სახელმწიფოთაშორისი სისტემა. მაგალითად, დღეისათვის შვედეთში უმაღვა 20 სერტიფიცირებული ექიმი სექსოლოგი და 33 სერტიფიცირებული სექსოლოგიური კონსულტანტია [16].

მიუხედავად იმისა, რომ ჯერჯერობით მთელ მსოფლიოში, და კერძოდ ევროპაში, მიღომები სექსუალური დისფუნქციების მკურნალობის მიმართ არაერთგვაროვანია, საქართველომ დიდი ბრიტანეთისა და სკანდინავიის სახემწიფოების მაგალითით უნდა იხელმძღვანელოს, სადაც სამედიცინო სექსოლოგიის, როგორც დამოუკიდებელი ინტერდისციპლინური დარგის, მიღწევები აშკარაა და საყოველთაოდ აღიარებული.

აუცილებელია საქართველოში სექსოლოგიის, როგორც მედიცინის სერტიფიცირებადი დარგის, არსებობა. პირველი საფეხურის სახით ისე, როგორც სულ ახლო წარსულში იყო ჩვენთან – ფსიქიატრიის სუბსპეციალობის სახით.

კეთილისა და უფრო უფრო ზემოაღნიშნული დიდად დაეხმარება სექსოლოგად მუშაობის მოსურნე მომიჯნავე სპეციალობის ექიმებს (უროლოგებს, გინეკოლოგებს, ენდოკრინოლოგებს, ანგიოლოგებსა და სხვ) სამედიცინო სექსოლოგიის სპეციფიკური უნარ-ჩვევების გამომუშავებასთან ერთად პაციენტის ფსიქიაზე ზემოქმედების მეთოდების რელევანტურ ათვისებასა და ფსიქოთერაპიული მკურნალობის ჩვევების დაუფლებაში, რის გარეშეც ქალისა თუ მამაკაცის ნებისმიერი სექსუალური დისფუნქციის წარმატებული მკურნალობა შეუძლებელია.

დასკვნა

ქალისა და მამაკაცის სქესობრივი დარღვევების მკურნალობის სრულ ციკლზე (ზემოთ მოყვანილი ICSM-5 ალგორითმის ხეთვევ საფეხურის ჩათვლით) მხოლოდ კომპეტენტური და გამოცდილი ექიმი სექსოლოგი უნდა იყოს პასუხისმგებელი. მომიჯნავე სპეციალობათა წარმომადგენლები კი (ფსიქიატრები, უროლოგები, გინეკოლოგები, ანგიოლოგები, ენდოკრინოლოგები და ნეკროლოგები) უპირატესად სქესობრივი დარღვევების გამოვლენის მიმართულებით უნდა მუშაობდნენ და სექსოლოგიური პროფილის პაციენტების მკურნალობის პროცესში მხოლოდ ექიმ სექსოლოგთან მჭიდრო თანამშრომლობის შემთხვევაში უნდა მონაწილეობდნენ, რადგანაც სექსუალური დისფუნქცია ენდოკრინოლოგიური, ფსიქონევროლოგიური, უროლოგიური, ანგიოლოგიური, გინეკოლოგიური თუ სხვა სახის პათოლოგიითაა გამოწვეული, სექსოლოგისა და მომიჯნავე სპეციალობების ექიმების მჭიდრო, ერთობლივ, კოორდინირებულ ძალისხმევას აღტერნატივა ნამდვილად არ გააჩნია.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. Васильченко Г. С. Сексопатология. Справочник. М.: Медицина, 1990.
2. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. Fifth edition, DSM-5TM, 2013, p. 423-450 .
3. A. Ihsan. Gender and psychopathology // Academic Press, New-York, 1982.

4. E. Laumann. at al. Prevalence of sexual problems among men and women aged 40 to 80 years: results of an international survey. Poster presentation at 2nd International Consultation on Erectile and Sexual Dysfunction. Paris, France June 28 – July 1, 2003.
5. H. Feldman. Impotence and its psychological correlates results of Massachusetts Male ageing study // J. Urol (Baltimore), No.151, 1994, p.54-61.
6. Старович З. Судебная сексология (пер. с польского). Юридическая литература. М., 1991.
7. TM. Mooreetal. Erectile dysfunction in early, mille and late adulthood: symptom patterns and psychological correlates // J. Sex Marital Ther, 2003, p. 29:381-399.
8. R. Balon &R.Taylor Segraves. Handbook of Sexual Dysfunction. Taylor & Francis Group, 2005.
9. The ESSM Syllabus of Sexual Medicine, by H. Porst & Y. Reisman, Second Edition, MEDIX, Amsterdam, 2012.
10. ს. მარშანია. სამედიცინო „სექსოლოგიის ნარკოვები: რაზედაც ხმამაღლა არ დაპარაკობენ“, თბ.: მერიდიანი, 2014, 275 გვ.
11. მ. ჭავჭანიძე. კლინიკური სექსოლოგიის პროცედურები, თბ., 2014. 311 გვ.
12. KR.Wylie. Becoming a sexologist in the United Kingdom.BMJ Careers // 15 January, 2005, p. 23-24.
13. D. Hatzichristou, PS.Kirana, R. Rosen. Principals in the management of sexual dysfunctions, In: The EFS and ESSM Syllabus of Sexual Medicine, First Edition, MEDIX Amsterdam, 2013.
14. L. Lofgren-Martenson, K.Fugl-Meyer. Education and professionalization of sexologists, In. : P.O. Lundberg, L. Lofgren-Martenson (Eds) Sexology, Stockholm, Sweden: Liber Forlag. 3rd edition, 2010.
15. LG. Dahlof. 30 years of Sexual Health Education and Training for the Clinician – Any Change for the Better? A Swedish Perspective, 2008.
16. L. Lofgren-Martenson. Between Professional Ambivalence and Multidisciplinary Harmony – A Swedish Qualitative Study on Sexologist as a Profession. 2015. www.sexarchive.info/BIB/sexoswed.htm.

SEXOLOGY, AS A SPHERE OF MEDICINE: CHALLENGES AND PROSPECTS FOR GEORGIA IN THE XXI CENTURY**Z. Marshania**

(Ilia State University)

Resume: Sexual dysfunctions seriously affect a lot of people around the world. It deprives many men and women of reproductive age the ability to create a family and have children. The process of treatment of sexual dysfunctions is extremely difficult and multifaceted. Sexual Medicine, as a specific inter-disciplinary branch of clinical medicine engages the solution of above-mentioned problems and closely co-operates with allied clinical disciplines (psychiatry, urology, gynecology, endocrinology, oncology, neurology). However, none of the above-mentioned allied disciplines are not able to adequately solve the problem of effective treatment of male and female sexual dysfunctions. There is a consensus regarding to the need for existence Sexual Medicine. However, there is not still clear answer to a specific question: who should treat sexual dysfunctions? In this context, three approaches: monodisciplinary, multidisciplinary and interdisciplinary are discussed. It is clear, that effective treatment of male and female sexual disorders is possible only within the interdisciplinary approach. Therefore only a well trained physician - sexologist can have suitable theoretic knowledge and practical skills for the successful treatment of male and female sexual dysfunctions, provided co-operation with physicians from related specialties (psychiatry, urology, endocrinology, angiology, gynecology and neurology). Such a practice for decades, there is in the UK and in the Nordic countries. Georgia should also learn from the experience of these countries, whose success in the Sexual Medicine is universally recognized. Thus, the existence of sexology, as a certified medical profession in Georgia today, at least in the form of a sub-specialty of psychiatry, it is one of the most important and urgent task of national health care.

Key words: medical sexology; dysfunction; interdisciplinary; certified profession.**МЕДИЦИНА****СЕКСОЛОГИЯ КАК ОТРАСЛЬ МЕДИЦИНЫ: ВЫЗОВЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ГРУЗИИ XXI ВЕКА****Маршания З. С .**

(Государственный университет Ильи)

Резюме: Сексуальными дисфункциями называют расстройства половых функций у мужчин и женщин, как при наличии у них различных соматических и психических заболеваний, так и при их отсутствии. Сексуальными расстройствами страдают множество людей во всем мире. Именно нарушение сексуальной функции лишает многих мужчин и женщин репродуктивного возраста, возможности создавать семью и иметь детей. Процесс лечения сексуальных дисфункций чрезвычайно сложен и многогранен. Решением этой задачи занимается такая интердисциплинарная отрасль клинической медицины как медицинская сексология (Sexual Medicine), которая тесно взаимодействует с другими – смежными клиническими дисциплинами (психиатрия,

урология, гинекология, эндокринология, ангиология, неврология). Однако ни одна из смежных с медицинской сексологией дисциплин не способна адекватно решать задачу эффективного лечения мужских и женских сексуальных расстройств, что и обусловило необходимость создания медицинской сексологии. Если относительно необходимости её существования существует консенсус, до сих пор неоднозначен ответ на конкретный вопрос: кто должен заниматься лечением сексуальных дисфункций? В этом контексте рассматриваются три подхода: моно-, мульти- и интердисциплинарный. Тем не менее, эффективное лечение мужских и женских сексуальных расстройств возможно в рамках только интердисциплинарного подхода. Следовательно, лишь специально подготовленный врач-сексолог может иметь подходящие теоретические знания и практические навыки для лечения мужских и женских сексуальных расстройств, при условии тесного сотрудничества с врачами смежных специальностей. Такая практика уже не одно десятилетие существует в Великобритании и в скандинавских странах. Грузии же следует перенимать опыт именно этих государств, успехи которых в медицинской сексологии всеобще признаны. Таким образом, существование сексологии, как сертифицируемой врачебной специальности в Грузии, хотя бы в виде субспециальности психиатрии, представляется одной из важных и неотложных задач отечественного здравоохранения.

Ключевые слова: медицинская сексология; дисфункция; интердисциплинарный; сертифицируемая специальность.

სამკურნალო და არომატულ მცენარეთა გენეტიკური რესურსის რაციონალური ბაზობრების ასპექტები სამცხე-ჯავახეთში

თამარ კაჭარავა, რევაზ ზედგინიძე

(საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, სამცხე-ჯავახეთის სახელმწიფო უნივერსიტეტი)

რეზიუმე: საქართველოს მდიდარი და უნიკალური ფიტოგენოფონდი ბუნებრივ-ისტორიული სიმდიდრეა, რომელიც მუდმივ დაცვა-აღდგენას საჭიროებს, რადგან ნადგურდება ან იცვლება სხვა-დასხვა სტიქიური თუ ანთროპოლოგიური ზემოქმედებებით. აქ გავრცელებულია სამკურნალო და არომატულ მცენარეთა ის უნიკალური სახეობები, რომლებიც სხვაგან არ გვხვდება. ბევრი მათგანი დღევანდელი მდგომარეობით გადაშენების პირას არის მისული, მიმდინარეობს გენეტიკური რესურსის ეროზიული პროცესები. აუცილებელია ბიომრავალფეროვნების *ex-situ* და *in-situ/on farmer's* უზრუნველყოფა, კლიმატის ცვლილების გათვალიწინება, თესლის ბანკის შექმნა, სამკურნალო და არომატულ მცენარეთა სამრეწველო პლანტაციების გაშენება.

საკვანძო სიტყვები: ფიტოგენოფონდი; სამკურნალო და არომატული მცენარეები; გენეტიკური რესურსი.

შესავალი

მსოფლიოს ბევრ ქვეყნაში ანტიბიოტიკების აკრძალვის შემდეგ საქართველოს გაუჩნდა შანსი გახდეს ერთ-ერთი ძირითადი მწარმოებელი ბიოლოგიურად აქტიური ნატურალური ფიტოდანამატებისა და საღებავებისა, რომლებიც წარმატებით გამოიყენება ადამიანისა და ცხოველის საკვებად; ამასთან, დაიკავოს მნიშვნელოვანი აღგილი მსოფლიო ბაზარზე სტაბილური შემოსავლებით, რადგან უნიკალური, ეკოლოგიურად სუფთა ენდემურ-აბორიგენული ფიტოგენეტიკური რესურსი აქვს.

სამცხე-ჯავახეთის რეგიონის სამკურნალო და არომატულ მცენარეთა გენეტიკური რესურსის შესწავლა-გამოკვლევისას აღმოჩნდა, რომ ქვეყნის ეს უნიკალური და მრავალფეროვანი სიმდიდრე არასაკმარისად არის კატალოგიზებული და გამოყენებული. უფრო მეტიც, მოვლა-მოყვანის ტექნოლოგიები იმ მცენარეთათვისაც კი, რომლებიც ფართო მოხმარების საგანს წარმოადგენს, დამუშავებული არ არის და ძირითადად მეზობელი ქვეყნებიდან შემოაქვთ, მაშინ როცა ჩვენი ქვეყნის ნიადაგურ-კლიმატური პირობები ხელსაყრელია მათი კულტივირებისათვის. ლიტერატურა მათ შესახებ საკმაოდ ბევრია, მაგრამ იგი უფრო ფარმაკობოტანიკური ხასიათისაა. ამიტომაც მიზნად დავისახეთ ამ მეტად დირებულ მცენარეთა ბიოლოგიური თავისებურებების შესწავლა, რომელთა გათვალისწინებით შეიქმნება პროდუქტიულობის მაღალნაყოფიერი მოდელი. სამრეწველო პლანტაციების შექმნა ხელს შეუწყობს ქვეყნის ფიტოგენოფონდის შენარჩუნებას. მათი სწორად ჩართვა თესლბრუნვაში და მექანიზაციის პროცესიული გამოყენება შეამცირებს ეროზიულ პროცესებს. ეს უნიკალური მცენარეები მეტად ძვირფასი და შეუცვლელი ნედლეულია არა მარტო სამამულო ფიტომრეწველობისათვის, არამედ მათ საექსპორტო პოტენციალის სერიოზული პერსპექტივაც აქვთ. მათი აგრობიოლოგიური თავისებურებების გათვალისწინებით ფერმერულ მეურნეობებში მეცნიერულად დასაბუთებული რეკომენდაციების საფუძველზე უნდა განვითარდეს ქვეყნისათვის მეტად საჭირო, ტრადიციული, ამჟამად მივწყებული პრიორიტეტი – სამკურნალო,

არომატული და ზოგიერთი მეტად მოთხოვნადი შხამიანი მცენარეების (მაგალითად, ქრისტესისხლა, ლემა, ლენცოფა და სხვ.) ეკოლოგიურად სუფთა, სტანდარტული ნედლეულისა და პროდუქციის მოყვანა-გადამუშავების ტექნოლოგიური პროცესი დიაგნოსტიკის მაღალნაყოფიერ მოდელში: ნიადაგი-გარემო-კლიმატი-მცენარე-სასუქი-მოსავალი. კულტივირების წესებისა და ოქსის ვადების დიფერენცირებით ფარმაკოლოგიურად აქტიურ ნივთიერებათა მაღალი შემცველობის გათვალისწინებით (რადგან მცენარეთა სასაქონლო ფასს მათი ხარისხობრივი მაჩვენებლები განსაზღვრავს) მნიშვნელოვანია შეიქმნას სტანდარტული თესლის ბანკი და ისეთი სქემა, სადაც მოცემული იქნება შენახვის ვადები და პირობები, რათა მაქსიმალურად შენარჩუნდეს აღმოცენების ხარისხი; დაავადებების მთელი სპექტრი და მათ წინააღმდეგ ბრძოლის ბიოლოგიური ღონისძიებები; მიღებული ნედლეულის შენახვის პირობები და ხარისხობრივი მაჩვენებლები; ბაზრის კონკრეტული ანალიზისა და ეკონომიკური მარკეტინგის კვლევის სისტემა ეკონომიკური ეფექტის გასაუმჯობესებლად [1, 2, 3].

ძირითადი ნაწილი

აღნიშნული პრობლემა დაედო საფუძვლად ჩვენს პროექტს, რომლის ერთ მოდელში გაერთიანებულია, ერთი მხრივ, პრიორიტეტულ მცენარეთა გენეტიკური რესურსის მარაგის კვლევა მათი შემდგომი დაცვა-კონსერვაციისა და გაუმჯობესების პარამეტრების დაკონკრეტებით, მეორე მხრივ, მათი სახალხო-სამეურნეო მნიშვნელობა და ეკონომიკური რეაბილიტაციის აუცილებლობა თითოეული რეგიონის ნიადაგურ-კლიმატურ პირობებში განთავსება-განვითარებისათვის, ანუ სამრეწველო პლანტაციებისა და თესლის ბანკის შექმნა ბიომრავალფეროვნების ბალანსირებისათვის და დაცვა რაციონალური გამოყენებისათვის, რაც პირდაპირ პასუხობს გაეროს სლოგანს „ბიომრავალფეროვნების დაცვა მდგრადი განვითარების საფუძველია“ [3].

ბოლო წლებში არსებითად შეიცვალა სამკურნალო და არომატული მცენარეების არეალი და პოპულაციათა რაოდენობა. ამას ძირითადად განაპირობებს: ველურად მოზარდი ფორმების უკონტროლო, არარაციონალური მოპოვება; ეროზიული პროცესები; სამკურნეო მიზნით გარკვეული არგალის ათვისება; საძოვრების გადაჭარბებული ექსპლუატაცია, რაც იწვევს ბალახოვანი საფრის შედგენილობის ცვლილებებს, ზოგ შემთხვევაში მათ განადგურებას, რის ნაწილობრივ აღდგენასაც გარკვეული დანახარჯები და დრო სჭირდება [3]. აღსანიშნავია, რომ წლების განმავლობაში ფაქტობრივად არ მომხდარა ველური მცენარეების არეალისა და პოპულაციების მდგომარეობის მონიტორინგი, მათი მარაგების განსაზღვრა, რაც იწვევს გენეტიკური რესურსის არამდგრად გამოყენებას. აუცილებელია ამ კატეგორიის მცენარეთა (პირველ რიგში ენდემური, იშვიათი სახეობების) სტატუსის განსაზღვრა (IUCN-ის კატეგორიების მიხედვით) და სახეობათა იდენტიფიცირება წითელ ნუსხაში შესატანად, მათი დაცვა-კონსერვაციის მექანიზმების მოწერიება. მთელი უმეტეს, რომ სამკურნალო და არომატული მცენარეები არა მარტო ფარმაკოლოგიურად აქტიურ ნივთიერებათა ბაზაა, არამედ მნიშვნელოვანი და სტაბილური შემოსავლის წყაროცაა, ამიტომ ბაზრის გაფართოება და მოთხოვნათა გაზრდა იწვევს ამ ნივთიერებათა ბუნებრივი გენეტიკური რესურსის მარაგებისა და არეალის შემცირებას.

სამცხე-ჯავახეთის რეგიონში მდებარე ბორჯომ-ხარაგაულის პარკი მდიდარია რელიქტური და ენდემური ფლორის მოწყვლადი სახეობებით. მათ შორისაა კავკასიის ენდემური სახეობები: აღმოსავლური ნაძვი (*Picea orientalis* Link), კავკასიური სოჭი (*Abies nordmanniana* L), კავკასიური ფიჭვი (*Pinus sosnowskyi* L). რელიქტური სახეობებიდან კი აღსანიშნავია: იმერული ხეჭრელი (*Rhamnus imeretina* L), უთხოვარი (*Taxus baccata* L), წყავი (*Prunus laurocerasus* L), კოლხიური სურო (*Hedera colchica* L), კავკასიური დეკა (*Rhododendron caucasicum* L). გვხვდება აგრეთვე საქართველოს „წითელ ნუსხაში“ შეტანილი უხრავი (*Ostrya* L), კოლხური ჯონჯოლი (*Staphylea colchica* L), აღმოსავლური მუხა (*Quercus macranthera* L), შიშველი თელადუმა (*Ulmus glabra* Huds.) [4].

სამკურნალო და არომატულ მცენარეთა წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი პრიორიტეტია სტანდარტული, უხვმოსავლიანი, გარემო პირობებთან ადაპტირებული თესლის ბანკის შექმნა. ამიტომაც ხელი უნდა შეეწყოს ჩვენში მის დამკვიდრებას. ამი-

სათვის კი მათი სელექცია სასურველია წარიმართოს ისე, რომ მოხდეს ქვეყნის ბაზრის გაჯერება უხვმოსავლიანი, კონდიციური, ადგილობრივი, შედარებით იაფი თესლით, მით უმეტეს, თესლი მცენარის ბიოლოგიური და სამეურნეო თვისებების მქონე ორგანიზმია, მასზე დამოკიდებულია პროდუქტიულობა, ხარისხი და სასარგებლო მცენარეთა ნედლეულის სასაქონლო ფასი.

დასკვნა

ამრიგად, სამცხე-ჯავახეთის რეგიონში სამკურნალო და არომატულ მცენარეებზე, როგორც ეკოლოგიურად უსაფრთხო ნედლეულზე, პროდუქციასა და სტანდარტულ თესლზე დიდი მოთხოვნილებაა. მათი წარმოება უზრუნველყოფს სტაბილურ და გარანტირებულ შემოსავალს. მოქნილი მარკენტინგული მოდელის შემუშავებით შეიქმნება ადგილობრივი წარმოების იაფი სამკურნალწამლო საშუალებები, განვითარდება პრიორიტეტული ფერმერული მეურნეობები და ფულად-საკრედიტო ურთიერთობები. ამასთან, ამ პრიორიტეტს ექსპორტის უდიდესი პოტენციალი ექნება. მოხდება საწარმოო-ტექნოლოგიური, მენეჯმენტის და სამეცნიერო-კვლევითი მიზნებისათვის ფარმაცევტული მრეწველობის, კულინარიულ-კოსმეტიკური სანედლეულო ბაზის, ორგანული წარმოშობის სამკურნალო, არომატულ საშუალებათა და ეკოლოგიურად სუფთა, მაღალი ხარისხის ნედლეულის მიღება; საქართველოს ფლორის ველურად მზარდი და კულტივირებული მცენარეების აღწერა-კატალოგიზება; უნიკალური გენეტიკური რესურსის დაცვა; სამკურნალო და არომატულ მცენარეთა მოყვანა-დამზადების, გაშრობის, გადამუშავების, შენახვის პირობების შემუშავება მათი რაციონალური მოხმარების მიზნით; ჩამოყალიბდება უხვპროდუქტიული მოდელი: ნიადაგი-გარემო-მცენარე-სასუქი-მოსავალი კლიმატური პარამეტრების ცვლილებათა ფონზე ეკოლოგიურად სუფთა ნედლეულისა და კონდიციური თესლის მისაღებად. ყოველივე ეს განაპირობებს პროექტის ცხოველუნარიანობას და ეკონომიკურ მდგრადობას.

ლიტერატურა—REFERENCES—ЛИТЕРАТУРА

1. Вавилов Н. И. Центры происхождения культурных растений. Л.: Наука, 1987.- 148 с.
2. თ. კაჭარავა. სამკურნალო, არომატული, სანედლებელი და შემიანი მცენარეები. ISBN 978-9941-12-575-1, თბ.: უნივერსალი, 2009.
3. A. Korakhashvili, T. Kacharava. Catalog of Medicine Aromatic, Spicy & Poisonous Plants of Georgia – Georgia Academy of Sciences. ISBN 978-9941-0-1001-9, Tb., 2008.
4. საქართველოს დაცული ტერიტორიები. რედ. ა. ქიქოძე, რ. გოხელაშვილი, ISBN 978-99928-70-71-6, 2007, გვ. 36-46.

ASPECTS OF THE RATIONAL USE OF GENETIC RESOURCES OF MEDICINAL AND AROMATIC PLANTS IN SAMTSKHE-JAVAKHETI

T. Kacharava, R. Zedginidze

(Georgian Technical University, Samtskhe-Javakheti State University)

Resume: The rich and unique phytogenetic fund of Georgia represents natural-historical treasure and requires permanent conservation-rehabilitation, as it progressively exterminates or changes under the influence of various natural disasters. There are spread the unique medical and aromatic plants, which cannot be found anywhere in the world. Due to their current state, most of these plants are on the verge of extinction. Our recommendations include the protection of genetic resources of medicinal and aromatic plants, including rare and endangered species, conservation of ex-situ and in-situ / on farmer's, climate change, creating a seed bank, the development of innovative technologies for their sustainable use of plant resources and cultivations in the region of Samtskhe-Javakheti.

Key words: phytogenetic fund; medicinal and aromatic plants; genetic resource.

ЛЕКАРСТВЕННЫЕ РАСТЕНИЯ

АСПЕКТЫ РАЦИОНАЛЬНОГО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ГЕНЕТИЧЕСКОГО РЕСУРСА ЛЕКАРСТВЕННЫХ И АРОМАТИЧЕСКИХ РАСТЕНИЙ В САМЦХЕ-ДЖАВАХЕТИИ

Качарава Т. О., Зедгинидзе Р. Ш.

(Грузинский технический университет, Государственный университет Самцхе-Джавахети)

Резюме: Уникальное природное богатство Грузии требует постоянного внимания и отслеживания текущих проблем, связанных с изменением состояния окружающей среды в результате естественных процессов и антропогенного воздействия. Наши рекомендации включают в себя вопросы защиты генетических ресурсов лекарственных и ароматических растений, в том числе редких и находящихся на грани исчезновения, консервации ex-situ и in-situ/on farmer's, изменения климата, создания банка семян, разработки инновационных технологий рационального использования растительных ресурсов и выращивания в регионе Самцхе-Джавахетии.

Ключевые слова: фитогенофонд; лекарственные и ароматические растения; генетический ресурс.

ავტორთა საზურადლებოდ

ქართულენოვანი მრავალდარგოვანი სამეცნიერო-რეფერირებადი ჟურნალი “მეცნიერება და ტექნოლოგიები” პერიოდული გამოცემა; გამოდის კვარტალურად (წელიწადში ოთხჯერ).

1. ავტორის/ავტორების (რაოდენობა არ უნდა აღემატებოდეს 5-ს) მიერ სტატია წარმოდგენილი უნდა იყოს მთავარი რედაქტორის სახელზე ქართულ ენაზე და თან უნდა ახლდეს:

- აკადემიის წევრის, წევრ-კორესპონდენტის ან კოლეგიის წევრის წარდგინება ან დარგის სპეციალისტების რეცენზიები (ორი მაინც);
- რეზიუმე ქართულ, ინგლისურ და რუსულ ენებზე;
- ცნობები ავტორის/ავტორების შესახებ (რომელთა მიხედვით ივსება ავტორის ბარათი): ავტორის/ავტორების გვარი, სახელი, მამის სახელი, დაბადების წელი, საცხოვრებელი ბინის და სამსახურის მისამართები, ელ. ფოსტა, საკონტაქტო ტელეფონები (ბინის, სამსახურის, მობილური).

2. სტატია ამობეჭდილი უნდა იყოს A4 ფორმატის თეთრ ქადალდზე 1,5 ინტერვალით, მინდვრების ზომა – 2-2 სმ; სტატიის მოცულობა ფორმულების, ცხრილებისა და ნახატების (ფოტოსურათების) ჩათვლით 10-12 ნაბეჭდი გვერდი, ქართული ტექსტისათვის გამოყენებული უნდა იყოს Acadmox შრიფტი, ინგლისური და რუსული ტექსტისათვის – Times New Roman, ზომა – 12;

3. სტატია გაფორმებული უნდა იყოს შემდეგნაირად:

- რეზიუმე (მეცნიერების დარგი);
- სტატიის სათაური;
- ავტორის/ავტორების სახელი და გვარი (სრულად);
- სად დამუშავდა სტატია;
- ქართული რეზიუმე და საკვანძო სიტყვები უნდა იყოს სტატიის დასაწყისში, ინგლისური და რუსული რეზიუმეები საკვანძო სიტყვებიანად – სტატიის ბოლოში;
- დამოწმებული ლიტერატურის სია, რომელიც უნდა დალაგდეს ტაქსებში ციტირების თანმიმდევრობის მიხედვით, სტატიას უნდა დაერთოს ბოლოში (ლიტერატურა ტექსტში აღნიშნული უნდა იყოს ციფრებით კვადრატულ ფრჩხილებში);
- ნახატები (ფოტოსურათები) და ცხრილები თავის წარწერებიანად უნდა განთავსდეს ტექსტში. მათი კომპიუტერული ვარიანტი უნდა შესრულდეს TIFF ფორმატში (გარჩევადობა – 150 dpi);
- რედაქტირებული და კორექტირებული მასალის გამოქვეყნებაზე თანხმობა ავტორმა უნდა დაადასტუროს ხელმოწერით (რედაქტირებული ვერსია ან სარედაქციო კოლეგიის მიერ დაწუნებული სტატია ავტორს არ უბრუნდება);

დამატებითი ცნობებისათვის მიმართეთ მისამართზე: 0108 თბილისი, რუსთაველის გამზირი 52, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია. IV სართული, ოთახი 434, ტელ.: 299-58-27.

რედაქტორები: ლ. გიორგობიანი, ე. იოსებიძე, დ. ქურიძე, მ. პრეობრაჟენსკაია
კომპიუტერული უზრუნველყოფა ქ. ფხაკაძე

გადაეცა წარმოებას 17.06.2015. ხელმოწერილია დასაბეჭდად 04.11.2015 ქაღალდის ზომა
60X84 1/8. პირობითი ნაბეჭდი თაბაზი 6,5. ტირაჟი 92 ეგზ.

საგამომცემლო სახლი „ტექნიკური უნივერსიტეტი“, თბილისი, კოსტავას 77

